

การสนับสนุนงานบริการด้านการคืนสู่สังคมของ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอในการดำเนินงานสำหรับ
อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

รีเบก้า เซอร์ทิส

สถาบัน NEXUS

การสนับสนุนงานบริการด้านการคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานสำหรับอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

รีเบ็คกา เซอร์ทิส
สถาบัน NEXUS

Australian Government

Department of Foreign Affairs and Trade

อ้างอิง Surtees, R. (พ.ศ. 2560) การคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ คู่มือการดำเนินงานสำหรับอนุภูมิภาคกลุ่ม
แม่น้ำโขง กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย สถาบัน NEXUS UN-ACT และมูลนิธิศุภนิมิต

©2017 สถาบัน NEXUS, UN-ACT และมูลนิธิศุภนิมิต

ผู้พิมพ์

สถาบัน NEXUS

1701 ถนนเพนซิลเวเนีย เอ็น.ดับเบิลยู. สวีท 3000

วอชิงตัน ดี.ซี. 20006

สหรัฐอเมริกา

อีเมล office@nexusinstitute.net

www.NEXUSInstitute.net

ทวิตเตอร์ @NEXUSinstitute

โครงการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์แห่งสหประชาชาติ

(United Nations Action for Cooperation Against Trafficking in Persons: UN-ACT)

อาคารองค์การสหประชาชาติ ตึก Service Building UNDP ชั้น 1

ถนนราชดำเนินนอก

กรุงเทพฯ ประเทศไทย 10200

<http://un-act.org>

มูลนิธิศุภนิมิต (World Vision International)

สำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง

ชั้น 7 809 ซอยศุภนิมิต

ถนนประชาอุทิศ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310

<http://www.wvasiapacific.org>

ข้อคิดเห็นซึ่งนำเสนอในเอกสารฉบับนี้เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่การนำเสนอข้อคิดเห็นของมูลนิธิศุภนิมิต หรือ UN-ACT แต่อย่างใด

ผู้แปล พัชรภาวลัย วัณอุทา อักบาร์

บรรณาธิการฉบับแปลภาษาไทย

อุบลวรรณ บุญรัตนสมัย ผู้ประสานงานโครงการ UN-ACT สำนักงานประจำประเทศไทย

ธัญรดา มุ่งธัญญา เจ้าหน้าที่โครงการ UN-ACT สำนักงานประจำประเทศไทย

การสนับสนุนงานบริการด้านการคืนสู่สังคมของ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อแนะนำในการดำเนินงานสำหรับอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

รีเบ็คกา เซอร์ทิส

สถาบัน NEXUS

คำนำ

มูลนิธิศุภนิมิต UN-ACT และสถาบัน NEXUS มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งในการร่วมกันจัดทำข้อเสนอแนะฉบับนี้เพื่อผู้ปฏิบัติงานให้บริการด้านการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การสนับสนุนการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานสำหรับอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานสำหรับผู้ปฏิบัติงานในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงซึ่งทำงานแต่ละวันในการสนับสนุนการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอแนะฉบับนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอิงจากข้อค้นพบจากงานวิจัย “หลังถูกค้ามนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ (กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐบาลสมาชิกคอมมิท และดำเนินงานวิจัยโดยสถาบัน NEXUS งานวิจัยการคืนสู่สังคมนี้อิงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มากกว่า 250 คนในภูมิภาคเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตหลังจากการถูกค้ามนุษย์ ดังนั้น ข้อเสนอแนะฉบับนี้จัดทำขึ้นมาโดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ชีวิตและความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ระบุไว้ด้วยตนเอง

งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นมาในบริบทของความคิดริเริ่มในการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั่วทั้งภูมิภาคภายใต้แนวคิด Project Proposal Concept 5 (PPC5) ในแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2553) ซึ่งได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการและโครงสร้างการคืนสู่สังคมนในภูมิภาคและดำเนินการต่อเนื่องมาถึงแผนปฏิบัติการกระบวนการความร่วมมือระดับรัฐมนตรีของประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ระยะที่ 3 ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครอง งานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้กำหนดนโยบายต่อต้านการค้ามนุษย์ และผู้ปฏิบัติงานในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อเป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ความคิดริเริ่มในการคืนสู่สังคมนดังกล่าวนี้ได้รับการดำเนินงานในหกประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (กัมพูชา จีน ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม) โดยการสนับสนุนของรัฐบาลสมาชิกคอมมิท งานวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ 1. การศึกษาวิจัยโดยการค้นคว้า ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่มีอยู่เกี่ยวกับบริการการคืนสู่สังคมนในภูมิภาค 2. การจัดประชุมแสดงความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานระดับประเทศ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริการและกระบวนการที่มีอยู่เพื่อการคืนสู่สังคมนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ตลอดจนมุมมองของหน่วยงานบริการดังกล่าว และ 3. การวิจัยระดับปฐมภูมิกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เกี่ยวกับประสบการณ์การคืนสู่สังคมน (และบริการที่เกี่ยวข้อง) ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ด้วยความพยายามในการนำข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยมาใช้ในทางปฏิบัติ มูลนิธิศุภนิมิตจึงสนับสนุนการพัฒนาข้อเสนอแนะฉบับนี้เพื่อผู้ปฏิบัติงานให้บริการด้านการคืนสู่สังคมนในภูมิภาค โดยมอบหมายให้สถาบัน NEXUS ร่างข้อเสนอแนะฉบับนี้ขึ้นมา ไม่เพียงแต่สรุปผลการวิจัยเท่านั้น แต่ข้อเสนอแนะฉบับนี้ยังมีชุดรายการตรวจสอบ (Checklists) ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้แนวทางที่ใช้งานได้จริงในทางปฏิบัติเกี่ยวกับบริการหลากหลายที่เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานด้านการกลับคืนสู่สังคมน ข้อเสนอแนะฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการออกแบบนโยบายและการดำเนินงานด้านการกลับคืนสู่สังคมนเพื่อทำให้นโยบายและการดำเนินงานนั้นตรงกับความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และยังเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการด้านการกลับคืนสู่สังคมนในแต่ละวัน ซึ่งให้ทางเลือกในการแก้ปัญหาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงรวมทั้งแนวทางในการจัดการข้อท้าทายที่หน่วยงานบริการเผชิญขณะปฏิบัติงาน

ผู้จัดทำหวังว่าข้อเสนอแนะฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่สำคัญและเป็นงานช่วยเหลือชีวิตเพื่อสนับสนุนการคืนสู่สังคมนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งที่เป็นชาย หญิง และเด็กในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

มูลนิธิศุภนิมิต UN-ACT และ สถาบันวิจัย NEXUS

กิตติกรรมประกาศ

ขอแนะนำฉบับนี้อ้างอิงและพัฒนาจากข้อค้นพบจากงานวิจัย “หลังถูกค้ำมนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ดำเนินงานโดยสถาบัน NEXUS โดยความร่วมมือกับโครงการความร่วมมือสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ำมนุษย์ (United Nations Inter-Agency Project on Human Trafficking: UNIAP) และโครงการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ำมนุษย์ประจำสหประชาชาติ (United Nations Action for Cooperation Against Trafficking in Persons: UN-ACT) ในปัจจุบัน และรัฐบาลประเทศสมาชิกคอมมิทท์ทั้งหมดทั้งหกประเทศ ทั้งนี้ยังมีอีกหลายบุคคลและองค์กรที่ให้การสนับสนุนโครงการวิจัยดังกล่าว ซึ่งรายชื่อทั้งหมดนั้นปรากฏในรายงานวิจัยต้นฉบับ และสำคัญที่สุดคือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์มากกว่า 250 คนซึ่งสละเวลาแบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้สึก ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับการกลับคืนสู่สังคมและชีวิตความเป็นอยู่หลังจากถูกค้ำมนุษย์ การสนับสนุนช่วยเหลือดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการกลับคืนสู่สังคมนั้นที่ประสบความสำเร็จ(และในบางครั้งไม่ประสบความสำเร็จ) ประสบการณ์ การสะท้อนความนึกคิด และข้อเสนอแนะของพวกเขาเหล่านี้สร้างรากฐานของข้อแนะนำฉบับนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของแผนงานและนโยบายของการกลับคืนสู่สังคมนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ข้อแนะนำฉบับนี้พัฒนาขึ้นโดยสถาบัน NEXUS ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยมูลนิธิศุภนิมิต และ UN-ACT และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก Australian Government Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT) วัตถุประสงค์ของข้อแนะนำฉบับนี้เพื่อให้ความสำคัญกับประเด็นหลักที่ได้รับกระทบไว้ในภาคส่วนการให้บริการด้านการกลับคืนสู่สังคมนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และให้แนวทางแนะนำเพื่อสามารถจัดการประเด็นและข้อท้าทายเหล่านี้เพื่อทำให้การทำงานก้าวหน้าได้อย่างไร ข้อแนะนำฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกรอบความคิดริเริ่มของมูลนิธิศุภนิมิต UN-ACT และสถาบัน NEXUS เพื่อนำข้อค้นพบและบทเรียนของการกลับคืนสู่สังคมนที่ได้จากงานวิจัย “หลังถูกค้ำมนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมนของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐบาลคอมมิทท์ ผู้เขียนขอขอบคุณมูลนิธิศุภนิมิตและ UN-ACT เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนการพัฒนาข้อแนะนำฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเพื่อพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานด้านการกลับคืนสู่สังคมนสำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ขอขอบคุณ Chigusa Ikeuchi ผู้จัดการด้านการคุ้มครองโครงการปกป้องคุ้มครองเด็กและยุติการค้ำมนุษย์ (End Trafficking in Persons Program: ETIP) และ John Whan Yoon (ผู้จัดการโครงการ ETIP) เป็นอย่างยิ่งสำหรับความคิดริเริ่มในการพัฒนาข้อแนะนำฉบับนี้และสำหรับการสนับสนุนช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการร่างข้อแนะนำฉบับนี้ Chigusa Ikeuchi มีส่วนร่วมเป็นพิเศษในการร่างข้อแนะนำฉบับนี้ขึ้นมาและให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในแต่ละขั้นตอนของการจัดทำร่างและกระบวนการทบทวน ข้อแนะนำนี้ได้รับประโยชน์อย่างยิ่งจากการช่วยเหลือและสนับสนุนดังกล่าว ผู้เขียนขอขอบคุณความช่วยเหลือจากมูลนิธิศุภนิมิตสำนักงานภูมิภาคและสำนักงานประจำประเทศในประเทศกัมพูชา จีน ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม ตลอดจน UN-ACT สำนักงานประจำภูมิภาค และมูลนิธิสถาบันอิสรา (เมียนมา)

ขอขอบคุณ Maria Antonia Di Maio ที่ปรึกษาอิสระซึ่งตรวจทานงานวิจัยและให้ข้อเสนอแนะและการช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อข้อแนะนำฉบับนี้ และขอขอบคุณ Stephen Warnath ประธานและผู้บริหารสถาบัน NEXUS สำหรับความช่วยเหลือสนับสนุนข้อแนะนำฉบับนี้

Rebecca Surtees

นักวิจัยอาวุโส

สถาบันวิจัย NEXUS (www.NEXUSinstitute.net)

สารบัญ

1. บทนำ.....	7
2. เกี่ยวกับข้อเสนอแนะฉบับนี้.....	9
2.1 ข้อเสนอแนะฉบับนี้คืออะไร.....	9
2.2 ข้อเสนอแนะฉบับนี้ใช้สำหรับใคร.....	9
2.3 ข้อเสนอแนะฉบับนี้ใช้อย่างไร.....	10
3. เกี่ยวกับงานวิจัยเรื่องการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์.....	12
3.1 ใครที่เรากล่าวถึง.....	12
3.2 อะไรที่เรากล่าวถึง.....	15
4. กรอบการอภิปราย การนิยามคำศัพท์และแนวคิด.....	17
4.1 อะไรคือการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ.....	17
4.2 อะไรคือความช่วยเหลือ.....	21
5. การสนับสนุนงานบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน.....	24
การให้บริการด้านที่ 1. บ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล.....	33
การให้บริการด้านที่ 2. การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์.....	40
การให้บริการด้านที่ 3. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ.....	50
การให้บริการด้านที่ 4. ทักษะทางการศึกษาและการใช้ชีวิต.....	61
การให้บริการด้านที่ 5. แผนงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ.....	69
การให้บริการด้านที่ 6. การให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ.....	80
การให้บริการด้านที่ 7. การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านกฎหมาย.....	88
การให้บริการด้านที่ 8. การประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ.....	101
การให้บริการด้านที่ 9. การให้ความช่วยเหลือทางด้านครอบครัว การไกล่เกลี่ย และการให้คำปรึกษา.....	107
การให้บริการด้านที่ 10. การบริหารจัดการรายกรณี.....	118
6. บทสรุป.....	127

1. บทนำ

การกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่มีระยะเวลายาวนานเกี่ยวเนื่องหลายขั้นตอนหลังจากที่บุคคลได้ออกจากการถูกคุมขัง¹ โดยหลักการแล้วผู้ที่ถูกคุมขังได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการว่าเป็นผู้เสียหายจากการคุมขัง ณ สถานที่ซึ่งมีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบหรือหลังจากการหลบหนี และได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้น (โดยสมัครใจ) จากต่างประเทศและได้รับความช่วยเหลือให้เดินทางกลับประเทศภูมิลำเนาหรือชุมชนซึ่งผู้เสียหายจากการคุมขังนั้นได้รับการบริการที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมด้านเศรษฐกิจและสังคม หรืออีกช่องทางหนึ่งคือบุคคลได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการว่าเป็นผู้เสียหายจากการคุมขังจากประเทศปลายทาง และได้รับความช่วยเหลือให้ปรับตัวเข้าอยู่อาศัยในสังคมของประเทศนั้นหรือประเทศที่สาม ในสถานการณ์เหล่านี้ หน่วยงานบริการสื่อสารกับผู้เสียหายจากการคุมขังในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เสียหายจากการคุมขังเข้าถึงความคุ้มครองและสิทธิที่พวกเขาซึ่งได้รับการรับรองจากกฎหมาย การศึกษาวิจัยเรื่องการกลับคืนสู่สังคม “หลังถูกคุมขังประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคุมขังในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”² ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2556 พบว่าผู้เสียหายจากการคุมขังจำนวนหลายคนได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนตรงตามช่องทางที่กล่าวถึงข้างต้น การสัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการคุมขังได้รับตัวอย่างและประสบการณ์ที่ดีจากการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม ผู้ซึ่งเคยเป็นผู้เสียหายจากการคุมขังกล่าวถึงบทบาทที่สำคัญของหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ในการให้บริการหลังจากการถูกคุมขังและการสนับสนุนเพื่อกลับคืนสู่สังคมระหว่างการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม ยังมีจำนวนผู้เสียหายจากการคุมขังอีกหลายคนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่ไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือสนับสนุนตามช่องทางที่เป็นไปได้ดังกล่าว และประสบการณ์ของพวกเขาหลังจากการถูกคุมขังนั้นไม่ราบรื่นหรือง่ายเลย ผู้เสียหายจากการคุมขังหลายคนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงไม่ได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่ได้รับบริการช่วยเหลือเพื่อฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม หลายคนไม่ได้รับการคัดแยกในประเทศปลายทาง และถูกส่งกลับออกนอกประเทศหรือต้องหาหนทาง (และงบประมาณ) กลับไปภูมิลำเนาของพวกเขาเอง ทำให้ตกเป็นหนี้เพราะต้องจ่ายค่าเดินทางกลับ ผู้เสียหายจากการคุมขังบางคนได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการคุมขังและได้รับการช่วยเหลือแต่ประสบปัญหาในครอบครัวและชุมชนทำให้การกลับคืนสู่สังคมของพวกเขาที่มีความซับซ้อนจนบางครั้งนำไปสู่การย้ายถิ่นฐานอีกครั้ง ผู้เสียหายจากการคุมขังบางคนได้รับการช่วยเหลือบ้างแต่ไม่ครบตามขั้นตอนกระบวนการที่พวกเขาต้องการ (และสิทธิพึงมีในการรับบริการเหล่านั้น) เพื่อที่จะเดินทางต่อไปหลังจากผ่านประสบการณ์ถูกคุมขังและเพื่อกลับคืนสู่สังคมอย่างประสบความสำเร็จ

และผู้เสียหายจากการคุมขังหลายคนเลือกที่จะปฏิเสธความช่วยเหลือเพราะบริการที่มีอยู่นั้นไม่ตรงกับสิ่งที่จำเป็นและความต้องการสำหรับพวกเขา ในการทำความเข้าใจเรื่องเส้นทางหลังจากการถูกคุมขังที่หลากหลายและซับซ้อนนี้ส่งผลให้เกิดการศึกษาต่อยอดในประเด็นและพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคุมขังในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง นอกจากนี้ยังเน้นทั้งข้อดีและข้อท้าทายของกลไกและกระบวนการการกลับคืนสู่สังคมที่มีอยู่ และนำเสนอแนวปฏิบัติที่ดีที่สามารถนำมาเป็นแบบอย่างหรือประเด็นที่ควรได้รับการจัดการแก้ไข

¹ การกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการฟื้นฟูเยียวยาและความครอบคลุมทางเศรษฐกิจและสังคมหลังจากการถูกคุมขัง คำว่า “การกลับคืนสู่สังคม” (reintegration) หมายถึงการกลับคืนสู่ชุมชนหรือสภาพแวดล้อมดั้งเดิมซึ่งไม่เกิดขึ้นเสมอไป และยิ่งไปกว่านั้นอาจไม่ได้ให้ทางเลือกที่ดีหรือยั่งยืนที่สุด ในบางกรณี ผู้เสียหายจากการคุมขังเริ่มชีวิตใหม่ในชุมชนหรือประเทศใหม่ ดังนั้นเราอาจอ้างถึงให้ถูกต้องว่าเป็น “การเข้าสู่สังคม” (integration) ยิ่งไปกว่านั้นผู้เสียหายจากการคุมขังบางรายไม่ได้ถูกรวมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมก่อนถูกคุมขัง อันเป็นผลมาจากช่องว่างทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ควรกำหนดกรอบว่าเป็น “การเข้าสู่สังคม” การใช้คำว่า “การกลับคืนสู่สังคม” ในชื่อแนะนำฉบับนี้รวมถึงทั้งประเด็นการเข้าสู่สังคมและการกลับคืนสู่สังคม อีกทั้งยังเป็นคำที่ใช้ในกรอบความช่วยเหลือด้านต่อต้านการค้ามนุษย์ และการอบการพิทักษ์และการให้ความช่วยเหลือทางสังคม โดยทั่วไป สำหรับภารกิจปรัปรายในรายละเอียด โปรดดูส่วนที่ 4

² โปรดดู Surtees, R. (พ.ศ. 2556) “หลังถูกคุมขัง ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคุมขังในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” กรุงเทพฯ: UNIAPI สถาบัน NEXUS ที่ [http://www.nexusinstitute.net/publications/pdfs/After%20trafficking_Experience%20and%20challenges%20in%20\(Re\)integration%20in%20the%20GMS.pdf](http://www.nexusinstitute.net/publications/pdfs/After%20trafficking_Experience%20and%20challenges%20in%20(Re)integration%20in%20the%20GMS.pdf)

ข้อเสนอแนะฉบับนี้อิงจากข้อค้นพบของงานวิจัย “หลังถูกคำมุขย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคำมุขย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ซึ่งศึกษาประสบการณ์ตรงและข้อคิดเห็นของผู้เสียหายจากการคำมุขย์มากกว่า 250 คน ทั่วภูมิภาค ข้อเสนอแนะฉบับนี้ให้ความสำคัญกับตัวอย่างประสบการณ์ที่ดีและความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคำมุขย์ในรูปแบบและประเทศที่แตกต่างกันออกไปทั่วภูมิภาค นอกจากนี้ ข้อเสนอแนะนี้นำเสนอความท้าทายซึ่งผู้เสียหายจากการคำมุขย์ประสบหลังจากที่พวกเขาพยายามก้าวเดินไปจากประสบการณ์จากการถูกคำมุขย์ รวมไปถึงสิ่งที่พวกเขาแนะนำเพื่อการทำงานที่สามารถสนับสนุนการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการคำมุขย์ให้ดีขึ้นในอนาคต และสิ่งสำคัญข้อเสนอแนะฉบับนี้เสนอชุดรายการสำหรับตรวจสอบ (Checklists) ซึ่งให้แนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับแผนงานและนโยบายการกลับคืนสู่สังคม ข้อเสนอแนะนี้ยังเป็นทรัพยากรความรู้ที่สามารถนำมาใช้งานได้จริงสำหรับผู้ปฏิบัติงานให้บริการในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (และนอกเหนือไปจากภูมิภาคนี้) เพื่อช่วยในการพัฒนาปรับปรุงแผนงานและนโยบายการกลับคืนสู่สังคมแก่ผู้เสียหายจากการคำมุขย์ และอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้งบประมาณสนับสนุนและผู้จัดทำนโยบายเพื่อระบุและให้การสนับสนุนงบประมาณแก่แผนงานและประสบการณ์ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการกลับคืนสู่สังคมแก่ผู้เสียหายจากการคำมุขย์

2. เกี่ยวกับข้อเสนอแนะฉบับนี้

2.1 ข้อเสนอแนะฉบับนี้คืออะไร

ข้อเสนอแนะฉบับนี้เนื่องจากข้อค้นพบของงานวิจัย “หลังถูกค้ำมนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” งานวิจัยซึ่งสำรวจประสบการณ์ ชีวิตจริงและความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่เป็นชาย หญิง และเด็กจำนวนมากกว่า 250 คนจากหกประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ผู้ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ แรงงาน ขอกทาน และบังคับแต่งงาน และพวกเขาแสวงหาที่จะฟื้นฟูเยียวยาและก้าวเดินต่อไปเพื่อใช้ชีวิตหลังจากถูกค้ำมนุษย์ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อทำความเข้าใจต่อประสบการณ์ในการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในแต่ละบุคคลในประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงว่าอะไรคือประสบการณ์ที่ดี อะไรคือประสบการณ์ที่ได้รับความสำเร็จน้อยลงมา สิ่งใดที่ควรนำมาปฏิบัติในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการนำตัวอย่างประสบการณ์ที่ดีมาใช้ หรือหลีกเลี่ยงประสบการณ์ที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหา³

ข้อเสนอแนะฉบับนี้ได้รับการพัฒนาเพื่อแบ่งปันข้อค้นพบหลักจากงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่แตกต่างออกไปแก่หน่วยงานบริการและผู้จัดทำนโยบายซึ่งอาจไม่มีเวลาหรือโอกาสทบทวนงานศึกษาวิจัยฉบับเต็ม ข้อเสนอแนะนี้ได้สรุปและคัดกรองข้อค้นพบ รวมถึงความต้องการความช่วยเหลือที่ระบุโดยผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เอง และข้อท้าทายหลักที่ประสพระหว่างการดำเนินงานในแต่ละด้านภายใต้การให้บริการการกลับคืนสู่สังคม และนำเสนอรายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ในแต่ละด้าน ซึ่งให้แนวทางต่อผู้จัดทำแผนงานและนโยบายการกลับคืนสู่สังคมในการปฏิบัติงานให้บริการการคืนสู่สังคมที่มีคุณภาพสูง รวมไปถึงการพิจารณาที่เฉพาะเจาะจงสำหรับกรณีที่เป็นเด็ก การแนะแนวในภาพรวมนี้สามารถนำไปใช้ในองค์กรและสถาบันที่ออกแบบและดำเนินงานนโยบายและระเบียบการช่วยเหลือ

2.2 ข้อเสนอแนะฉบับนี้ใช้สำหรับใคร

ข้อเสนอแนะฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อหน่วยงานบริการซึ่งออกแบบ ดำเนินงาน และบริหารจัดการแผนงานด้านการกลับคืนสู่สังคมในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งรวมถึงนักสังคมสงเคราะห์และผู้ช่วยเหลือทางสังคม นักจิตวิทยา และผู้ให้คำปรึกษา เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ทนายความ และผู้ช่วยนักกฎหมาย ผู้ให้การศึกษา และผู้อบรม ผู้บริหารจัดการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มรายได้ ผู้จัดการโครงการแผนงาน และอื่น ๆ⁴

หน่วยงานบริการในประเทศและภูมิภาคอื่นสามารถนำข้อเสนอแนะนี้ไปใช้เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพในการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมให้สอดคล้องกับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

ข้อเสนอแนะนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายเพื่อนำเสนอกรอบการทำงานที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริงในการใช้พิจารณาว่าอะไรนำไปสู่การคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ โดยพิจารณาว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านการคืนสู่สังคมในประเทศของตน (และภูมิภาค) ในเรื่องใด และพวกเขาสามารถสร้างเสริมประสิทธิภาพด้านกรอบนโยบายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ได้อย่างไร

³ การศึกษานี้ได้อ้างอิงถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทั้ง 252 คน เกี่ยวกับประสบการณ์ของการ(กลับ)คืนสู่สังคม รวมถึงความสำเร็จและข้อท้าทาย และแผนงานในอนาคต และแรงบันดาลใจ การศึกษานี้มีทั้งฉบับเต็มและฉบับย่อ ฉบับย่อได้รับการจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ เมียนมา จีน กัมพูชา ลาว ไทย และเวียดนาม โปรดดู Surtees, R. (พ.ศ. 2556) “หลังถูกค้ำมนุษย์ ประสบการณ์ และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” บทสรุปผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร UNIAF สถาบัน NEXUS สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www.nexusinstitute.net/publications/>

⁴ หน่วยงานบริการ หมายถึงองค์กรที่จัดให้บริการหนึ่งบริการหรือมากกว่าหนึ่งบริการที่หลากหลายซึ่งจำเป็นสำหรับหรือจัดให้แก่อุบัติการณ์จากการค้ำมนุษย์ รวมถึงสถานคุ้มครอง ที่พักอาศัย การดูแลสุขภาพแพทย์ ความช่วยเหลือทางกฎหมาย ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจ การเดินทางกลับที่ได้รับความช่วยเหลือ การบำบัดกับครอบครัว การฝึกอบรมทางวิชาชีพ โปรแกรมทางเศรษฐกิจและการจัดการงาน โอกาสทางการศึกษา และการดูแลตรวจตรากรณี หน่วยงานบริการอาจเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานรัฐบาล และองค์การระหว่างประเทศ และอาจทำงานด้านต่อต้านการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะ หรืออาจทำงานให้ความช่วยเหลือทั่วไป

ผู้สนับสนุนงบประมาณอาจพบว่าข้อแนะนำฉบับนี้เป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจว่าอะไรนำไปสู่การคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ และใช้เป็นข้อพิจารณาเพื่อสนับสนุนงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตรวจสอบและประเมินผลแผนงานและนโยบายการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

2.3 ข้อแนะนำฉบับนี้ใช้อย่างไร

ข้อแนะนำนี้แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ซึ่งสรุปรายละเอียดโดยย่อดังนี้

ส่วนที่ 1. บทนำ

บทนำและวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำ

ส่วนที่ 2. เกี่ยวกับข้อแนะนำ

อธิบายว่าข้อแนะนำฉบับนี้คืออะไร สำหรับใคร และใช้อย่างไร

ส่วนที่ 3. เกี่ยวกับงานวิจัยการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ให้การอธิบายโดยสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยการกลับคืนสู่สังคม 'หลังถูกค้ามนุษย์' โดยได้สัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มากกว่า 250 คนในอนุภูมิภาคสุมาตราซึ่งข้อแนะนำฉบับนี้ใช้อ้างอิง

ส่วนที่ 4. กรอบการอภิปราย การนิยามคำศัพท์และแนวคิด

วิเคราะห์ว่าอะไรนำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ และระบุทิศทางต่างๆ ที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจเลือกด้วยประสบการณ์จากการคัดแยกและการได้รับความช่วยเหลือที่แตกต่างกัน และยังให้รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ของการกลับคืนสู่สังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนรูปแบบและการช่วยเหลือต่างๆ (ด้านการให้บริการ) ซึ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนกระบวนการดังกล่าวนี้

ส่วนที่ 5. การสนับสนุนการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน

อธิบายว่าอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยในการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ รวมไปถึงรายการเพื่อตรวจสอบมุมมองที่จำเป็นสำหรับการจัดทำแผนงาน นโยบาย และการรณรงค์ และเพื่อการทำงานกับเด็ก จากนั้นอธิบายเกี่ยวกับเค้าโครงประเภทการให้บริการการกลับคืนสู่สังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการสนับสนุนที่ครอบคลุมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และเป็นเรื่องที่น่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต่อความเข้าใจและเข้าถึงการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ โดยมีการให้รายละเอียดในแต่ละด้านของการให้บริการทั้งสิบด้าน (ระบุไว้ข้างล่างนี้) ซึ่งแต่ละด้านจะนำเสนอ 1. การให้บริการและการช่วยเหลือที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งจำเป็นสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในส่วนของ การกลับคืนสู่สังคม (รวมถึงประเด็นที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์) 2. สิ่งที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคสุมาตราระบุว่าเป็นประเด็นและข้อท้าทายที่พวกเขาเผชิญในส่วนของบริการเหล่านี้ รวมถึงกรณีศึกษาเพื่อให้เห็นถึงข้อท้าทายที่หลากหลาย และ 3. ชุดรายการเพื่อตรวจสอบสำหรับการจัดทำโครงการนโยบาย และการรณรงค์ และเพื่อการทำงานกับเด็ก

- การให้บริการด้านที่ 1. บ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล
- การให้บริการด้านที่ 2. การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์
- การให้บริการด้านที่ 3. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ
- การให้บริการด้านที่ 4. ทักษะทางการศึกษาและการใช้ชีวิต
- การให้บริการด้านที่ 5. แผนงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ
- การให้บริการด้านที่ 6. การให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ
- การให้บริการด้านที่ 7. การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านกฎหมาย
- การให้บริการด้านที่ 8. การประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ
- การให้บริการด้านที่ 9. การให้ความช่วยเหลือทางด้านครอบครัว การไกล่เกลี่ย และการให้คำปรึกษา
- การให้บริการด้านที่ 10. การบริหารจัดการรายกรณี

ส่วนที่ 6. บทสรุป

ในส่วนนี้นำเสนอบทสรุปโดยย่อของข้อแนะนำการกลับคืนสู่สังคม

ส่วนที่ 7. ทรัพยากร งานวิจัย และรายชื่อหนังสือและบทความแนะนำสำหรับอ่านเพิ่มเติม

ส่วนนี้เป็นบางส่วนของรายชื่อทรัพยากรและงานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกลับคืนสู่สังคมที่สามารถนำไปใช้ได้จริง (non-exhaustive) รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ได้จริง (เช่น ตำรา ข้อแนะนำ และแนวทาง) ตลอดจนงานศึกษาวิจัยรายชื่อทรัพยากรนั้นแบ่งโดยงานบริการด้านต่างๆ ตลอดจนทรัพยากรด้านการให้ความคุ้มครองเด็ก หลักการด้านจริยธรรม และประเด็นอื่นๆ ที่ควรได้รับการพิจารณาในการสนับสนุนการคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน

3. เกี่ยวกับงานวิจัยเรื่องการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: ใครที่เรากล่าวถึง อะไรที่เรากล่าวถึง⁵

3.1 ใครที่เรากล่าวถึง

งานวิจัยที่เป็นรากฐานของข้อเสนอฉบับนี้ (หลังถูกค้ามนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคสุมาตราแม่ข่าย) จัดทำขึ้นในแต่ละประเทศของหกประเทศอนุภูมิภาคสุมาตราแม่ข่าย (กัมพูชา จีน ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม) โดยทำการสัมภาษณ์อดีตผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวน 252 คน ที่มีความหลากหลายทั้งทางอายุ เพศ สัญชาติ เชื้อชาติ รูปแบบการค้ามนุษย์ ประเทศปลายทาง และขั้นตอนที่แตกต่างกันไปของกระบวนการ(กลับ)คืนสู่สังคม ในประเทศต้นทางและปลายทาง ตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ที่หลากหลายนี้ (ด้วยประสบการณ์ที่หลากหลายและแตกต่างกันหลังถูกค้ามนุษย์) ทำให้เราสามารถเรียนรู้รูปแบบประสบการณ์และความต้องการการกลับคืนสู่สังคมที่หลากหลาย ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก เราพยายามเก็บเกี่ยวและรวบรวมความเข้าใจในเชิงลึกและที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ที่หลากหลายเหล่านี้

เกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล

มีการสัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 4 กลุ่ม เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์การช่วยเหลือและคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้กว้างมากที่สุด⁶ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ให้สัมภาษณ์มีดังนี้ 1. ได้รับการคัดแยกและได้รับความช่วยเหลือ 2. ได้รับการคัดแยกแต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือ 3. ไม่ได้รับการคัดแยกและไม่ได้รับความช่วยเหลือ และ 4. ไม่ได้รับคัดแยกและได้รับความช่วยเหลือ มีรายละเอียดในแต่ละประเภทตามตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1. ใครที่เราพูดคุยด้วย ผู้ให้ข้อมูลจำแนก 4 ประเภท ⁷		
	ได้รับการคัดแยก	ไม่ได้รับการคัดแยก
ได้รับความช่วยเหลือ	บุคคลผู้ซึ่งได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์และได้รับการช่วยเหลือภายในกรอบการต่อต้านการค้ามนุษย์หรือระบบการช่วยเหลือทางสังคมทั่วไป	บุคคลผู้ซึ่งไม่ได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แต่ได้รับการช่วยเหลือที่เป็นทางการ ไม่ว่าจะจากการช่วยเหลือจากแผนงานการต่อต้านการค้ามนุษย์หรือจากแผนงานช่วยเหลือทางสังคมโดยทั่วไป
ไม่ได้รับความช่วยเหลือ	ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งได้รับการคัดแยกแต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ (ภายในกรอบการทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์หรือการช่วยเหลือทางสังคมโดยทั่วไป) ซึ่งอาจรวมถึง 1. ได้รับ	ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งไม่ได้รับการคัดแยกและไม่ได้รับการช่วยเหลือภายในกรอบการทำงานการต่อต้านการค้ามนุษย์หรือจาก

⁵ สำหรับรายละเอียดที่สมบูรณ์เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยและกระบวนการเก็บข้อมูล โปรดดู “หลังถูกค้ามนุษย์ ประสบการณ์และข้อท้าทายในการ(กลับ)คืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคสุมาตราแม่ข่าย” กรุงเทพมหานคร UNIAF สถาบัน NEXUS หน้า 28-38

⁶ การคัดแยกเป็นกระบวนการที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการลงความเห็นว่าเป็น “ถูกค้ามนุษย์” เป็นกระบวนการคัดแยกที่เป็นทางการโดยบุคคลที่มีสิทธิหรืออำนาจหน้าที่ในการลงความเห็นนี้ ในบางประเทศกำหนดให้เจ้าหน้าที่รัฐกำหนดสถานะผู้เสียหายที่เป็นทางการแก่ผู้ที่ถูกค้ามนุษย์ ซึ่งหมายถึง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจได้รับการระบุโดยองค์กรพัฒนาเอกชนอย่างไม่เป็นทางการ แต่ไม่ได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการจากรัฐบาล

⁷ กรอบข้างต้นนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างกรอบความคิดในการที่จะเข้าถึงกลุ่มผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่กว้างขึ้นได้อย่างไร เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจต่อความต้องการความช่วยเหลือและเส้นทางการ(กลับ)คืนสู่สังคมที่กว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นของผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่ได้มีเฉพาะเท่านั้น และผู้เสียหายอาจตกไปอยู่ประเภทต่างๆ ในช่วงการใช้ชีวิตหลังจากถูกค้ามนุษย์ หรือเชื่อมโยงกับทางเลือกความช่วยเหลือที่หลากหลาย ซึ่งทางเลือกนั้นๆ อาจมีหรือไม่มีอยู่ก็ได้ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่ได้รับคัดแยกและไม่ได้รับความช่วยเหลือในประเทศปลายทาง แต่ได้รับการคัดแยกและช่วยเหลือเมื่อเดินทางกลับบ้าน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนได้รับคัดแยกและได้รับความช่วยเหลือในต่างประเทศ แต่ถูกปฏิเสธในการรับความช่วยเหลือเมื่อเดินทางกลับบ้าน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ถูกปฏิเสธในการรับคัดแยก และ/หรือช่วยเหลือในเบื้องต้น แต่ภายหลังแสวงหาความช่วยเหลือ

การคัดแยกแต่ไม่ได้รับเสนอความช่วยเหลือหรือ การช่วยเหลือนั้นไม่มีอยู่ 2. ได้รับการคัดแยกแต่ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ และ 3. ได้รับการคัด แยกแต่ปฏิเสธความช่วยเหลือ	หน่วยงานบริการที่ไม่ใช่ด้านการต่อต้าน การค้ามนุษย์
---	---

เพศ อายุ และสัญชาติ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ให้สัมภาษณ์สำหรับการศึกษานี้เป็นหญิง ชาย ผู้ใหญ่และเด็ก พวกเขา มีสัญชาติหนึ่งในหกประเทศในภูมิภาค คือ กัมพูชา จีน ลาว เมียนมา ไทย และเวียดนาม แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82) มีสัญชาติเมียนมา เวียดนาม และกัมพูชา

ตารางที่ 2. ประวัติโดยย่อของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่สัมภาษณ์	
จำนวนผู้ให้ข้อมูล	ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 252 คน
เพศ	ชาย 78 คน หญิง 174 คน
อายุ (เมื่อถูกค้ามนุษย์)	ผู้ใหญ่ 145 คน เด็ก 107 คน (ต่ำกว่า 18 ปี เมื่อถูกค้ามนุษย์) ⁸
ประเทศต้นทาง	กัมพูชา 62 คน จีน 8 คน ลาว 28 คน เมียนมา 79 คน ไทย 9 คน เวียดนาม 66 คน

เชื้อชาติ ผู้ให้สัมภาษณ์มีเชื้อชาติทั้งที่เป็นชนกลุ่มน้อยและชนกลุ่มใหญ่ในประเทศของตน องค์ประกอบเชื้อชาติในแต่ละประเทศปรากฏในตารางที่ 3 ด้านล่าง

ตารางที่ 3. เชื้อชาติ	
ประเทศต้นทาง/สัญชาติ	เชื้อชาติของผู้ให้ข้อมูล
กัมพูชา	เขมร (56) ญวน (3) จาม (1) ไม่ทราบ (2)
จีน	ฮั่น (5) หุย (1) ไม่ทราบ (2)
ลาว	ลาวลุ่ม (18) ลาวเทิง (4) ลาวัด/ลาวลุ่ม (1) ขมุ (1) ลาวสูง/ลาวเทิง (1) ไม่ทราบ (3)
เมียนมา	พม่า (47) ไทใหญ่ (8) กะเหรี่ยง (6) พม่า/ไทใหญ่ (4) ชิน (2) ปะหล่อง (2) กะยา (1) มอญ (1) ปาโอ (1) ลาหู่/ยะไข่ (1) พม่า/ยะไข่ (1) พม่า/อินเดีย (1) พม่ากะเหรี่ยง (1) ไทย/ พม่า (1) ไม่ทราบ (2)
ไทย	ไทย (9)
เวียดนาม	ขิ่น (50) ชาว (5) ม้ง (2) ไต (2) เย้าเตวี่ยน (1) ขมุ (2) nung (1) เย้า (1) ตั๊ย (1) ไม่ทราบ (1)

⁸ อายุเมื่อเด็กค้ามนุษย์ ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ในช่วงอายุที่ต่างกัน นั่นคือ ถูกค้ามนุษย์ตั้งแต่เป็นเด็กทารก จนถึงอายุ 17 ปี ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ต่อการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนยังเป็นเด็ก (จำนวน 55 คน) การสัมภาษณ์กับเด็กที่เคยถูกค้ามนุษย์ดำเนินการกับเด็กที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไปเท่านั้น ส่วนใหญ่ (จำนวน 41 คน) อายุ 15-17 ปี ขณะได้รับการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตาม บางส่วนได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ (จำนวน 52 คน) และได้รับการสัมภาษณ์เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว

รูปแบบการค้ามนุษย์ ผู้ให้ข้อมูลถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบที่แตกต่างกัน ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน การบังคับแต่งงาน การบังคับขอรานและขายของตามถนน หรือรูปแบบผสมผสานกันระหว่างแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศและด้านแรงงาน

รูปแบบการค้ามนุษย์ที่พบมากที่สุดในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษานี้คือแรงงานบังคับ เช่น ภาคเกษตรกรรม/พื้นที่เพาะปลูก งานก่อสร้าง ทำงานในบ้าน โรงงาน ประมง หรืองานบริการ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 4 ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงานในรูปแบบต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ถูกค้ามนุษย์ เช่น ถูกค้ามนุษย์ในภาคประมง แล้วถูกค้าต่อไปภาคเกษตรกรรมในพื้นที่เพาะปลูก การรวมกันระหว่างโรงงานและงานก่อสร้าง หรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบให้ทำงานในบ้านจากนั้นให้ทำงานก่อสร้าง เป็นต้น

ตารางที่ 4. รูปแบบการค้ามนุษย์	
การประโชชน์โดยมิชอบทางเพศ	61 ⁹ คน
การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน	123 ¹⁰ คน ภาคเกษตรกรรม/พื้นที่เพาะปลูก 14 คน งานก่อสร้าง 13 คน ทำงานในบ้าน 25 คน โรงงาน 35 คน ประมง 37 คน งานบริการ (ร้านค้า ร้านอาหาร) 8 คน
การบังคับแต่งงาน	35 ¹¹ คน
การบังคับขอรานและขายของตามถนน	20 คน
การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศและด้านแรงงาน	3 คน
หลบหนีก่อนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ¹²	7 คน
ไม่ทราบ ¹³	3 คน
รวม	252 คน

ประเทศปลายทาง ผู้ให้ข้อมูลถูกค้ามนุษย์ภายในอนุภูมิภาคสุมาตรา ไทย จีน และมาเลเซียเป็นประเทศปลายทางหลัก เมื่อคำนวณแบบต่อยอดแล้วนั้นนับเป็นประเทศหลักที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ (ร้อยละ 75.9) อย่างไรก็ตามผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ก็ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในประเทศอื่น และขอค้นพบในเอกสารฉบับนี้เป็นตัวสะท้อนให้เห็นประเด็นปัญหาในประเทศต่างๆ ทั้งในอนุภูมิภาคสุมาตราและภูมิภาคอื่น

⁹ รวมถึงจำนวนภาคคนที่หลบหนีก่อนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ

¹⁰ รวมถึงจำนวนภาคคนที่หลบหนีก่อนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางด้านแรงงาน

¹¹ รวมถึงจำนวนภาคคนที่หลบหนีก่อนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อบังคับแต่งงาน

¹² ผู้หญิงหรือเด็กเหล่านี้ได้หลบหนีจากผู้ค้ามนุษย์ก่อนที่พวกเขาจะถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ แต่ข้อป่งชี้ทั้งหมดนั้นระบุได้ว่าพวกเขาถูกค้ามนุษย์โดยบังคับให้ค้าประเวณีหรือบังคับให้แต่งงาน

¹³ จุดสำคัญของการสัมภาษณ์อยู่ที่ประสบการณ์ของผู้เสียหายหลังถูกค้ามนุษย์ (นั่นคือ การออกมาจากการค้ามนุษย์ การคัดแยก การกลับบ้าน ความช่วยเหลือ การ(กลับ)คืนสู่สังคม) และผู้ให้ข้อมูลไม่จำเป็นต้องพูดถึงประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขา ภายใต้กรอบระเบียบวิธีวิจัยและการแนะนำก่อนสัมภาษณ์ พวกเขาได้รับการเสนอทางเลือกที่ชัดเจนเกี่ยวกับการไม่พูดถึงประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขา เป็นผลให้ในบางกรณีนั้นไม่ชัดเจนว่าผู้ให้ข้อมูลถูกค้ามนุษย์ในรูปแบบใด

บางคนถูกค้ำมนุษย์ในประเทศตนเอง มีผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทั้งสิ้นจำนวน 44 คนที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบภายในประเทศ (ร้อยละ 17.5%) ซึ่งนับเป็นเด็ก 37 คน รายละเอียดของการค้ำมนุษย์ภายในประเทศนั้นปรากฏในตารางด้านล่างนี้

จำนวนพื้นที่จุดหมายปลายทาง (266) นั้นมากกว่าจำนวนผู้ให้ข้อมูล (252) บางคนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในประเทศปลายทางมากกว่าหนึ่งประเทศ

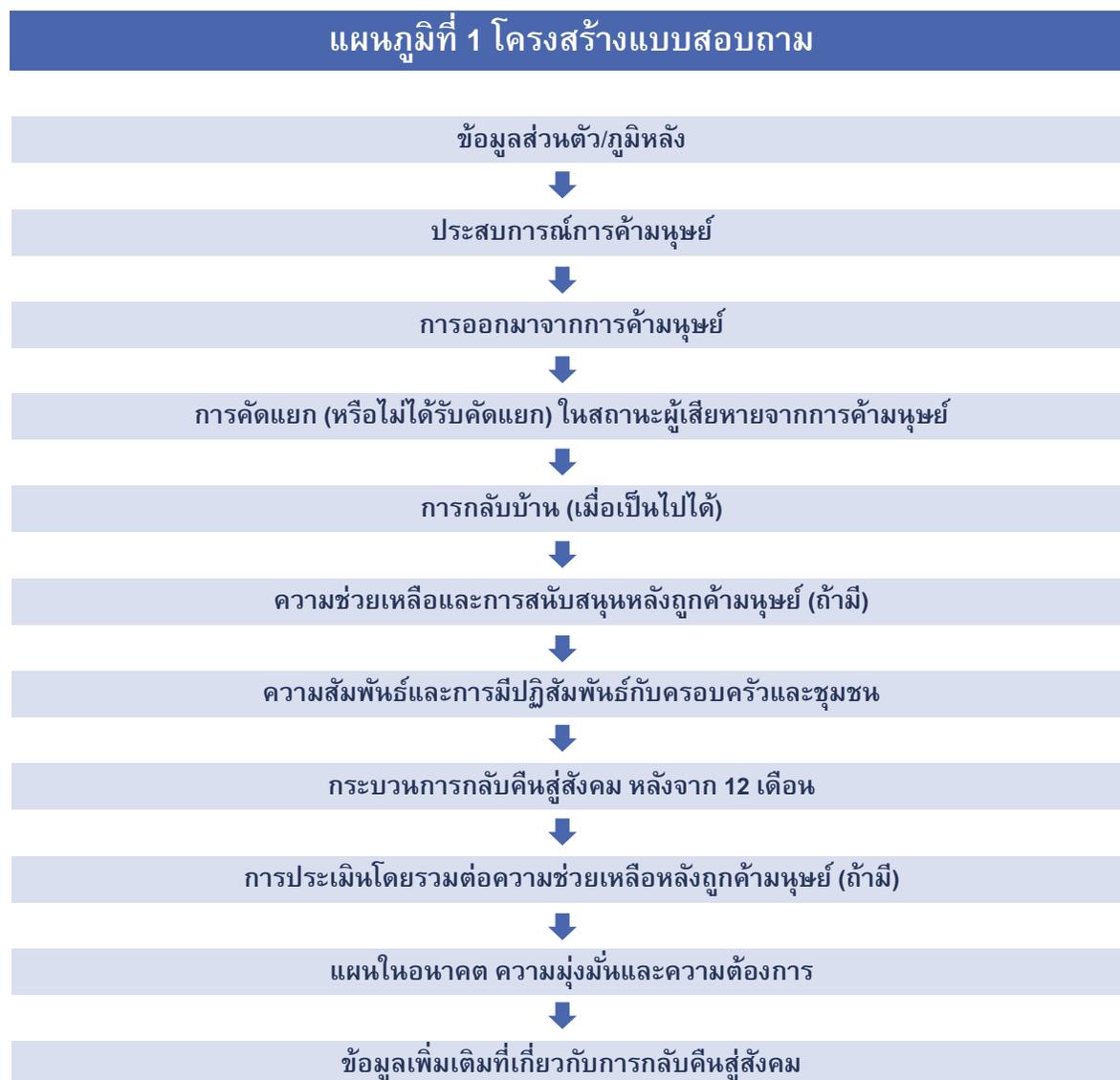
ตารางที่ 5. ประเทศปลายทางของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์	
กัมพูชา	16 (ชาวกัมพูชา 10 ราย ถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ 6 รายเป็นคนต่างชาติ)
จีน	59 (ชาวจีน 8 รายถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ 51 ราย เป็นคนต่างชาติ)
ฮ่องกง, จีน	2 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
อินโดนีเซีย	4 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
อิสราเอล	2 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
อิตาลี	1 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
ญี่ปุ่น	2 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
ลาว	3 (ชาวลาว 3 ราย ถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ)
มาเลเซีย	41 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
เมียนมา	8 (ชาวเมียนมา 8 ราย ถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ)
สิงคโปร์	4 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
ไต้หวัน, จีน	2 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
ไทย	102 (ชาวไทย 2 ราย ถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ 100 ราย เป็นคนต่างชาติ)
เวียดนาม	17 (ชาวเวียดนาม 13 ราย ถูกค้ำมนุษย์ในประเทศ 4 ราย เป็นคนต่างชาติ)
สหราชอาณาจักร	1 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
เยเมน	2 (มีสัญชาติในประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง)
รวม	266

3.2 อะไรที่เรากล่าวถึง

การสัมภาษณ์เชิงลึกได้นำมาใช้กับกลุ่มผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่หลากหลายเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับสภาพปัจจัยแวดล้อมก่อนถูกค้ำมนุษย์ การย้ายถิ่น และประสบการณ์การค้ำมนุษย์ การหลบหนีหรือออกจากมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ชีวิตหลังจากถูกค้ำมนุษย์ และความต้องการความช่วยเหลือที่หลากหลายของพวกเขา ถึงแม้ว่ามีการให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับประสบการณ์การค้ำมนุษย์ เราให้ความสนใจหลักในการทำความเข้าใจและวิเคราะห์กระบวนการกลับคืนสู่สังคมโดยตระหนักถึงความหลากหลายของประสบการณ์ระหว่างผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลได้รับการเก็บรวบรวมผ่านการใช้แบบสอบถามที่เป็นมาตรฐาน และถึงแม้ว่ารูปแบบที่ใช้เป็นแบบกึ่งโครงสร้างซึ่งคณะผู้ทำวิจัยจะทำการปรับเปลี่ยนคำถามให้สอดคล้องกับประสบการณ์ที่เฉพาะเจาะจงของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละบุคคล เครื่องมือที่เป็นมาตรฐานได้ช่วยให้คณะผู้ทำวิจัยรักษาความสอดคล้องกันของการถามคำถามได้ เพื่อที่จะเข้าใจ

เส้นทางและแนววิถีที่หลากหลายของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคสุมาตราแม่เงาโขง แบบสอบถามที่ใช้สำหรับการสัมภาษณ์นั้นมุ่งเน้นไปที่หัวข้อ ช่วงเวลาของชีวิต ตามที่ปรากฏในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

4. กรอบการอภิปราย การนิยามคำศัพท์และแนวคิด

4.1 อะไรคือการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ

การกลับคืนสู่สังคมคือกระบวนการเยียวยาฟื้นฟูและยอมรับเป็นสมาชิกในสังคมและมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ หลังจากประสบการณ์การค้ำหุญ ซึ่งรวมถึง

- การตั้งถิ่นฐานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมั่นคง
- การเข้าถึงมาตรฐานชีวิตที่เหมาะสม
- ความอยู่ดีมีสุขทางร่างกายและจิตใจ
- โอกาสพัฒนาตนเอง สังคม และเศรษฐกิจ และ
- การเข้าถึงการสนับสนุนทางสังคมและจิตใจ

แผนภาพที่ 1 องค์ประกอบการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ

ลักษณะที่สำคัญของการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมเชื่อมโยงกับการทำงานร่วมกับและสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อพัฒนาทักษะที่นำไปสู่ความเป็นอิสระและการพึ่งพาตนเอง และเพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว¹⁴

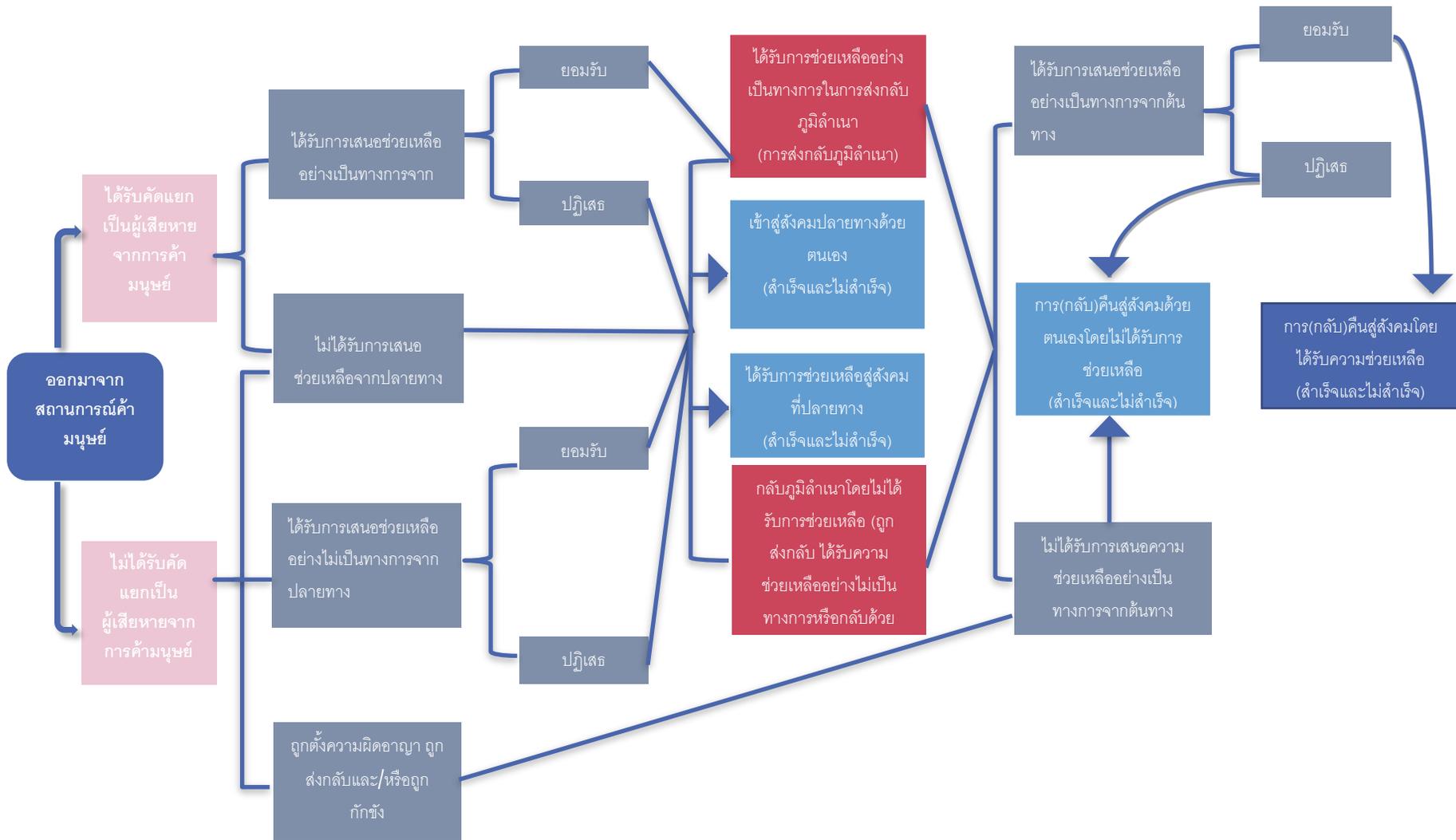
ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจกลับคืนสู่สังคมในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความต้องการ ความสนใจ และสถานการณ์ของแต่ละบุคคล ยกตัวอย่างบางกรณีเป็นการกลับคืนสู่สภาพแวดล้อมที่เป็นบ้านหรือในกรณีอื่นๆ เป็นการเข้าสู่สังคมแวดล้อมใหม่ ทางเลือกที่แตกต่างกันรวมถึง

- *การกลับคืนสู่สังคมในชุมชนบ้านเกิด* เมื่อบุคคลได้เดินทางกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัว และ/หรือ ชุมชนที่เป็นภูมิลำเนาในประเทศต้นทาง
- *การเข้าสู่สังคมในชุมชนใหม่ในประเทศบ้านเกิด* เมื่อบุคคลเข้าสู่สังคมในชุมชนใหม่ในประเทศต้นทาง
- *การเข้าสู่สังคมในประเทศใหม่* เมื่อบุคคลเข้าสู่สังคมในชุมชนและประเทศใหม่

แผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นถึงเส้นทางต่างๆ ที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจเลือกปฏิบัติตามโดยมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันตามการคัดแยกและความช่วยเหลือในช่วงเวลาที่แตกต่างกันหลังจากถูกค้ามนุษย์ตามที่ระบุข้างต้น ตามทางทฤษฎีแล้วนั้นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ณ สถานที่ซึ่งถูกแสวงหาประโยชน์ โดยมีขอบหรือหลังจากการหลบหนีได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนขณะอยู่ต่างประเทศให้เดินทางกลับประเทศภูมิลำเนาหรือชุมชนบ้านเกิดที่ซึ่งพวกเขาได้รับความช่วยเหลือและการบริการเพื่อให้กลับคืนสู่สังคมและเศรษฐกิจ อีกหนึ่งทางเลือกคือพวกเขาอาจได้รับการคัดแยกให้เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศปลายทาง และได้รับความช่วยเหลือให้เข้าสู่สังคมหรือตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สาม อย่างไรก็ตาม สิ่งทีกล่าวมานั้นอาจไม่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติเสมอไปและแผนภาพข้างใต้นี้ให้รายละเอียดเส้นทางต่างๆ สำหรับการกลับคืนสู่สังคมและการเข้าสู่สังคมที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในงานวิจัยฉบับนี้เลือกปฏิบัติตาม

¹⁴ ดัดแปลงมาจาก Surtees, R. (พ.ศ. 2551) "การกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ – ทำอย่างไรให้งานของเรามีประสิทธิภาพมากขึ้น" บริดเจตส์ เคบีเอฟ และ เวียนนา/วอชิงตัน สถาบัน NEXUS

แผนภาพที่ 2. เส้นทางของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับการตัดแยกและได้รับและไม่ได้รับความช่วยเหลือหลังถูกค้ามนุษย์¹⁵

¹⁵ แผนภาพนี้นำเสนอเส้นทางโดยทั่วไปสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตามกระบวนการและขั้นตอนสำหรับการคัดแยกผู้เสียหายและความช่วยเหลือในหลากหลายประเด็นควรมีความแตกต่างสำหรับเด็ก รัฐและเจ้าหน้าที่อื่นๆควรมีหน้าที่ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก เมื่อมีข้อกังวลต่อการคุ้มครองเด็กเกิดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาปราศจากการดูแลจากพ่อแม่ผู้ปกครอง

การกลับคืนสู่สังคมอย่างมีความหมายนั้นเป็นภาระหน้าที่ซึ่งซับซ้อนและมีค่าใช้จ่ายสูง บ่อยครั้งที่จำเป็นต้องให้บริการที่หลากหลายและครบถ้วนแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (และบางครั้งแก่ครอบครัวของพวกเขาด้วย) ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจมีความต้องการระยะสั้นและระยะยาวที่แตกต่างกัน เช่น ทางร่างกาย จิตใจ การศึกษา อาชีพ สังคมและเศรษฐกิจ แต่ละคนถูกค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน และโดยธรรมชาติและผลกระทบของการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบนั้นบ่อยครั้งมีบริบทเฉพาะเจาะจงแต่ละบุคคลเป็นอย่างมาก นอกจากนี้แล้วพวกเขายังมีความเปราะบางทั้งส่วนบุคคล ทางสังคม และเศรษฐกิจก่อนที่จะถูกค้ามนุษย์ ซึ่งจำเป็นต้องระบุเพื่อทำให้มั่นใจว่าสภาพและสภาวะแวดล้อมจะนำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ นั้นหมายความว่าในทางปฏิบัติ ความต้องการความช่วยเหลือและการกลับคืนสู่สังคมเป็นกรณีเฉพาะของแต่ละบุคคล และบ่อยครั้งที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก

ความเป็นไปได้ของการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จนั้น บ่อยครั้งที่ขึ้นอยู่กับการที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ผ่านกระบวนการขั้นตอนต่างๆ รวมถึงการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นทางการ กระบวนการส่งกลับอย่างปลอดภัย การเข้าถึงการบริการอย่างเพียงพอ ในกรณีที่เป็นเด็กนั้นหมายถึงรวมถึงการแต่งตั้งผู้ปกครองที่เหมาะสม การให้การดูแลชั่วคราวที่เหมาะสม และกระบวนการที่เป็นโครงสร้างเพื่อระบุนการแก้ปัญหาในระยะยาวที่เหมาะสมที่สุดต่อพัฒนาการอย่างเต็มที่ของเด็กและการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของพวกเขา การเข้าไม่ถึงกระบวนการและการดำเนินการเหล่านี้บ่อยครั้งที่นำไปสู่การเข้าไม่ถึงความช่วยเหลือหรือได้รับการช่วยเหลือและการดำเนินการที่ไม่เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่เด็กได้รับการระบุผิดว่าเป็นผู้ใหญ่

การประเมินว่าบุคคลนั้นกลับคืนสู่สังคมอย่างประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นก็ขึ้นกับกรณีที่ซับซ้อน เมื่อคำนึงถึงความซับซ้อนตั้งแต่กระบวนการและชีวิตของผู้เสียหายหลังจากถูกค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตามผลลัพธ์โดยรวมแล้วอาจช่วยในการวัด “การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ” รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 6 ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจรู้ถึงผลลัพธ์บางส่วนและหรือจำนวนหนึ่ง ขณะที่ผู้เสียหายอีกส่วนรู้ถึงผลลัพธ์ที่น้อยกว่าหรือไม่มีเลย

ตารางที่ 6. อะไรคือการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จในอนุภูมิภาคุ่มแม่ฮ่องสอน ¹⁶	
ผลลัพธ์ของการกลับคืนสู่สังคม	การบรรยายถึงผลลัพธ์การกลับคืนสู่สังคม
ที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย นำพึงพอใจและราคาไม่แพง	การเข้าถึงที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย นำพึงพอใจและราคาไม่แพง ไม่ว่าจะจัดให้โดยองค์กร สถาบัน หรือจัดหาเองเป็นการส่วนตัว
ความอยู่ดีมีสุขทางร่างกาย	สภาพร่างกายที่มีสุขภาพดี และอยู่ดีมีสุขทางกายภาพโดยทั่วไป
ความอยู่ดีมีสุขทางจิตใจ	ความอยู่ดีมีสุขของจิตใจ รวมถึง การเคารพตนเอง ความมั่นใจ และการยอมรับตัวเอง
สถานะทางกฎหมาย ความคุ้มครองและการมีผู้แทน	มีสถานะทางกฎหมายในฐานะพลเมือง (นั่นคือได้รับการจดทะเบียนการเกิด) และเข้าถึงเอกสารประจำตัวบุคคล หรือในกรณีที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวหรือถาวร ในกรณีที่เด็กมีการแต่งตั้งผู้ปกครองทางกฎหมายเมื่อมีความจำเป็น

¹⁶ ดัดแปลงมาจาก Surtees, R. (พ.ศ. 2553) “การติดตามการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” คู่มือ บริลด์เฮลท์ เคบีเอฟ และวอชิงตัน สถาบัน NEXUS

ความมั่นคงปลอดภัย	มีความเป็นอยู่ทางร่างกายที่ดีและปลอดภัย รวมถึงความปลอดภัยจากการคุกคาม หรือความรุนแรงจากผู้ค้ำมนุษย์ หรือจากผู้อื่นภายในครอบครัว หรือชุมชน หรือประเทศ
สภาพเศรษฐกิจที่ดี รวมถึงการมีงานทำและโอกาสด้านเศรษฐกิจ	สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่น่าพึงพอใจ เช่น ความสามารถในการหาเลี้ยงชีพ การสนับสนุนสมาชิกในครอบครัว หรืออื่นๆ ตลอดจนการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะรวมถึงการจ้างงาน หรือกิจกรรมที่สร้างรายได้
โอกาสด้านการศึกษาและการฝึกงาน	การเข้าถึงโอกาสในการสมัครเข้าเรียนโรงเรียนอีกครั้ง โอกาสทางการศึกษาหรือการฝึกอบรม รวมถึงการเรียนรู้ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การอบรมทางวิชาชีพและอาชีพ และอบรมทักษะชีวิต และอื่นๆ ซึ่งสำคัญโดยเฉพาะต่อเด็กซึ่งไม่ได้ผ่านการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี	ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีและเข้มแข็ง รวมถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับเพื่อน ครอบครัว คู่สมรส/คู่ชีวิต และชุมชน ซึ่งรวมถึงการไม่ถูกเลือกปฏิบัติ การตีตรา หรือการทำให้กลายเป็นคนชายขอบ และอื่นๆ หลักสำคัญในกรณีของเด็กคือความสัมพันธ์กับครอบครัวที่มีมั่นคง (และตามทฤษฎี มีการรวมกันของครอบครัว) หรือทางเลือกการดูแลอื่นที่เหมาะสม แต่หากเป็นไปได้ควรเป็นการอยู่ร่วมกับครอบครัว
คำร้องถึงประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย	การมีส่วนร่วมของบุคคลในกระบวนการทางกฎหมายหรือเกี่ยวกับการพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การค้ำมนุษย์ ได้รับการคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดและได้รับความยินยอมจากผู้เสียหาย
ความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว และผู้อยู่ในอุปการะของผู้เสียหาย	ความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมผู้อยู่ในอุปการะและญาติที่ใกล้ชิดของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ รวมถึงบุตร คู่สมรส พ่อแม่ พี่น้อง และอื่นๆ

บ่อยครั้งที่ผลลัพธ์ในการทำให้กลับคืนสู่สังคมประสบความสำเร็จ ตามที่ปรากฏข้างต้นนั้น คือ การจัดหาความช่วยเหลือที่เหมาะสม เพียงพอ และมีคุณภาพสูงแก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ลักษณะของความช่วยเหลือ ตามรายละเอียดดังนี้

4.2 อะไรคือความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือมีบทบาทสำคัญในกระบวนการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ “ความช่วยเหลือ” หมายถึง ความช่วยเหลือด้านการต่อต้านการค้ำมนุษย์ที่เป็นทางการ โดยองค์กรพัฒนาเอกชนทั้งในและต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความช่วยเหลือทั่วไป (เช่น การให้ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่การต่อต้านค้ำมนุษย์โดยเฉพาะ) อันเป็นความช่วยเหลือจากหน่วยงานรัฐ (เช่น การบริการทางสังคม หน่วยงานคุ้มครองเด็ก กระทรวงสาธารณสุข) องค์กรพัฒนาเอกชน หรือองค์กรระหว่างประเทศ ความช่วยเหลืออาจเป็นความช่วยเหลือเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์หรือเป็นความช่วยเหลือโดยทั่วไป อาจจัดหาให้โดยรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน หรือองค์กรระหว่างประเทศ การบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมไม่จำเป็นต้องจัดหาโดยหน่วยงานที่ทำงานด้านต่อต้านการค้ำมนุษย์เท่านั้น ในบางกรณีความช่วยเหลือและการ

สนับสนุนนั้นได้รับการเสนอในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของบริการทั่วไปของรัฐ ระบบการคุ้มครองเด็กหรือแผนงานสำหรับกลุ่มคนที่เปราะบางทางสังคมที่ตรงกับความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการให้ความช่วยเหลือโดยหน่วยงานและองค์กรที่แตกต่างกัน

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับให้แต่งงาน หญิงคนนี้เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวมีบุตร 3 คน มีความต้องการความช่วยเหลือที่หลากหลาย เมื่อเธอเดินทางกลับบ้านเธอได้รับการช่วยเหลือทั้งจากองค์กรหนึ่งที่ทำงานด้านต่อต้านการค้ามนุษย์ และได้รับการบริการสำหรับกลุ่มคนที่เปราะบางทางสังคม เมื่อประเมินความช่วยเหลือที่เธอได้รับ เธอกล่าวว่าความช่วยเหลือที่มีประโยชน์แก่เธอมากที่สุดคือการได้รับระบุว่าเป็น “ครอบครัวยากจน” ซึ่งหมายความว่าเธอได้รับงบประมาณขนาดเล็กเพื่อเลี้ยงชีพต่อเดือน 300,000 ดองเวียดนามต่อเดือน [ประมาณ 15 ดอลลาร์สหรัฐ] และลูกๆ ของเธอได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมเล่าเรียน เธอยังได้รับการเข้าถึงที่พักอาศัยผ่านโปรแกรมความช่วยเหลือโดยทั่วไป ในทางตรงกันข้ามการฝึกอบรมด้านวิชาชีพที่เธอได้รับจากแผนงานของสถานพักพิงที่ต่อต้านการค้ามนุษย์นั้นไม่ได้ช่วยให้เธอสามารถหางานทำหรือช่วยแก้ไขสภาพทางเศรษฐกิจของเธอได้

เด็กชายชาวจีนถูกค้ามนุษย์ในประเทศของเขาเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงานในโรงงานทำอิฐ ดำรงได้เข้าถึงตัวเด็กชายหลังจากที่เขาหลบหนีจากเตาเผาอิฐและได้รับการจัดหาที่พักในบ้านพัก หลังจากนั้นไม่นานเจ้าหน้าที่บังคับกฎหมายพาเขากลับบ้านโดยการช่วยเหลือจากหัวหน้าหมู่บ้านให้เข้าถึงการบริการที่หลากหลายเมื่อเขาเดินทางกลับถึงบ้าน หัวหน้าหมู่บ้านได้พาเขาไปพบเจ้าหน้าที่บังคับกฎหมายท้องถิ่นและให้ความช่วยเหลือเขาในการสมัครเข้ารับค่าเลี้ยงชีพพื้นฐาน [140 หยวน หรือ 22 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน] และได้รับความช่วยเหลือในการสร้างบ้านของครอบครัวเขาขึ้นมาใหม่ เขายังได้รับอาหารยังชีพพื้นฐานและสมัครขอรับบัตรประจำตัวประชาชน

ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไปและปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนประสบการณ์การค้ามนุษย์ที่เฉพาะเจาะจง และช่วงเวลาประสบการณ์หลังถูกค้ามนุษย์ของผู้เสียหาย ยิ่งไปกว่านี้ประเภทของความช่วยเหลือที่แตกต่างกันนั้นบ่อยครั้งส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน การเข้าถึงประเภทของความช่วยเหลือที่แตกต่าง (และส่งเสริมซึ่งกันและกัน) สามารถมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคม ประเภทของความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการที่จำเป็นสำหรับการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมหลังถูกค้ามนุษย์นั้นแตกต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคลว่าอยู่ในภาวะวิกฤตขั้นต้นหรืออยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านหรือช่วงการกลับคืนสู่สังคม ประเภทของความช่วยเหลือเหล่านี้อาจรวมถึงความช่วยเหลือที่ปรากฏในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7. บริการการกลับคืนสู่สังคมที่ครอบคลุม	
การให้บริการด้านที่ 1.	บ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล การจัดหาทางเลือกที่ที่พักอาศัยและการดูแลที่ปลอดภัย น่าพึงพอใจ และราคาไม่แพง
การให้บริการด้านที่ 2.	การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ การจัดหาการดูแลทางการแพทย์ที่เหมาะสม เพียงพอ และมีความละเอียดอ่อน
การให้บริการด้านที่ 3.	การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ การสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีและสุขภาพจิต
การให้บริการด้านที่ 4.	ทักษะทางการศึกษาและการใช้ชีวิต การจัดหาการเข้าถึงการศึกษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
การให้บริการด้านที่ 5.	แผนงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนโอกาสการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ
การให้บริการด้านที่ 6.	การให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ การระบุประเด็นด้านการบริหารจัดการทางธุรการ เช่น การเข้าถึงเอกสาร หรือความมีตัวตนทางกฎหมาย และความคุ้มครอง และเป็นตัวแทนสำหรับเด็ก (เช่น การแต่งตั้งผู้ปกครองตามกฎหมาย)
การให้บริการด้านที่ 7.	การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านกฎหมาย การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหาย/พยาน ในกระบวนการทางกฎหมาย รวมถึง กระบวนการยุติธรรมทางอาญา แพ่ง และแรงงาน
การให้บริการด้านที่ 8.	การประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ การทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นปลอดภัยและมั่นคง
การให้บริการด้านที่ 9.	การให้ความช่วยเหลือทางด้านครอบครัว การไกล่เกลี่ย และการให้คำปรึกษา การให้กำลังใจและสนับสนุนให้มีสภาพแวดล้อมครอบครัวที่มีสุขภาพดี
การให้บริการด้านที่ 10.	การบริหารจัดการรายกรณี การสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมในระยะยาว

5. การสนับสนุนงานบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ และยั่งยืน

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์รวมถึงเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับหลากหลายปัญหาซึ่งเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขา พวกเขาเจอกับความเป็นอยู่และสภาพการทำงานที่ขัดสนและไร้มนุษยธรรม พวกเขาได้รับอาหารที่ไม่เพียงพอหรือไม่ได้รับเลย ต้องอยู่ภายใต้ความรุนแรงและการข่มขู่ทางรุนแรง ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาล หรือความช่วยเหลือในรูปแบบอื่น เป็นต้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในสภาพที่เลวร้ายเป็นระยะเวลายาวนาน บ่อยครั้งเป็นเวลาหลายปี

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงจึงได้รายงานความต้องการความช่วยเหลือทั้งในระยะสั้นและระยะยาวซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงหรือมีสาเหตุมาจากประสบการณ์การค้ามนุษย์ ความต้องการอื่นๆ นั้นเกี่ยวเนื่องกับความต้องการและสถานการณ์ความเปราะบางก่อนถูกค้ามนุษย์ ปัญหาที่บ่อยครั้งนำไปสู่การถูกค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตามความช่วยเหลืออื่นๆ นั้นเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ครอบครัวของพวกเขา รวมถึงความช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับสมาชิกในครอบครัว การระบุความต้องการที่หลากหลายและซับซ้อนนั้นบางครั้งขึ้นอยู่กับว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีการฟื้นฟูเยียวยาภายหลังประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขาได้หรือไม่ และพวกเขาสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวและชุมชนอย่างประสบความสำเร็จได้หรือไม่ (และในระดับใด)

ความต้องการความช่วยเหลือที่หลากหลาย และสถานการณ์ความเปราะบาง

ความต้องการความช่วยเหลือบางประการเป็นผลสืบเนื่องโดยตรงจากการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ ในขณะที่ความต้องการบางประการมีความเชื่อมโยงกับความต้องการและสถานการณ์ความเปราะบางก่อนถูกค้ามนุษย์ หรือสถานการณ์ครอบครัวของพวกเขา

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แต่ละคนควรเข้าร่วมการประเมินความต้องการเฉพาะบุคคลกับนักสังคมสงเคราะห์ซึ่งนับเป็นพื้นฐานของแผนการกลับคืนสู่สังคม การกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่มีระยะยาว และการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืนจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการและบริการ รวมทั้งมีประเมินซ้ำเมื่อเวลาผ่านไป ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนอาจต้องการบริการและการสนับสนุนมากกว่าผู้เสียหายคนอื่น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนเผชิญกับสภาวะความล้มเหลวระหว่างการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา และต้องการการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องหรือการเริ่มให้บริการใหม่เพื่อแก้ไขวิกฤตที่เกิดขึ้น เวลาที่จำเป็นสำหรับการสนับสนุนเพื่อกลับคืนสู่สังคมนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี และหน่วยงานบริการควรให้เวลาเพื่อเติมเต็มความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ทุกเมื่อ แม้กระทั่งในกรณีที่ได้รับการประเมินว่าเป็นกรณีกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จแล้วก็ตาม

การทำให้การกลับคืนสู่สังคมนั้นประสบความสำเร็จและยั่งยืนคือความต้องการทรัพยากรที่เพียงพอทั้งด้านงบประมาณและบุคคล มีความสำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาลในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงต้องวางแผนงานบริการสำหรับระยะเวลาหลังถูกค้ามนุษย์ในระยะยาวและมีความหลากหลาย ในการคาดการณ์และจัดสรรงบประมาณตลอดจนการอบรมที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานด้านการให้บริการ ตั้งแต่การบริการส่งต่อแบบทันทีจนถึงการกลับคืนสู่สังคมในระยะยาว หากปราศจากความมุ่งมั่นตั้งใจในการเพิ่มทรัพยากรในระดับประเทศสำหรับความ

ช่วยเหลือและบริการแล้ว ความพยายามในการต่อต้านการค้ามนุษย์และการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะไม่มีควมยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ทั้งนี้การสร้างศักยภาพและระบบในการทำงานที่จำเป็นและระบุไว้ในข้อแนะนำฉบับนี้ต้องใช้เวลา ดังนั้นในการจัดทำยุทธศาสตร์ต่อต้านการค้ามนุษย์และแผนปฏิบัติการระดับชาติที่เกี่ยวข้องควรรวมถึงแผนปฏิบัติการระยะยาวเพื่อสร้างศักยภาพดังกล่าวนี้ด้วย

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก โดยอายุ วุฒิภาวะ และประสบการณ์การค้ามนุษย์ มีความต้องการที่เฉพาะเจาะจงและบ่อยครั้งต้องการความช่วยเหลือเฉพาะทาง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กที่สัมผัสภาษณ์ในงานศึกษานี้มีความต้องการความช่วยเหลือที่หลากหลาย ความต้องการบางประการมีความเฉพาะเจาะจง และต้องการการดูแลเฉพาะทางเป็นพิเศษ

ประเด็นการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก มาตรา 39 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนั้นระบุให้รัฐภาคีต้องส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงและละเมิด ซึ่งรวมไปการค้ามนุษย์ ซึ่งคือ “รัฐภาคีต้องดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกาย และจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกกระทำโดยมิชอบ...” การฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าวควรเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเด็ก¹⁷ หลักการคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กนั้นบัญญัติไว้ในมาตรา 3.1 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กซึ่งนำมาใช้สำหรับกิจกรรมการกลับคืนสู่สังคมในกรณีที่มีการดำเนินการใดๆ นั้นเกี่ยวข้องกับเด็ก¹⁸

ในกรณีที่เป็นเด็ก การวางแผนการกลับคืนสู่สังคมควรเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมและกว้างขึ้นเพื่อคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของพวกเขา¹⁹ การประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็กคือองค์ประกอบสำคัญในการจัดการรายกรณีและงานด้านคุ้มครองเด็กโดยทั่วไป เพราะการทำงานในแต่ละกรณีกับเด็กที่มีความเสี่ยง (รวมถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก) ควรได้รับการประเมินความจำเป็นสำหรับการคุ้มครอง โดยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำงานและการส่งต่อ การประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นเครื่องมือประเมินที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์และการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำให้มั่นใจว่าปัจจัยและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในแต่ละกรณีนั้นได้รับการพิจารณา²⁰

หน่วยงานบริการทุกคนมีหน้าที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและควรทำการประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็ก การประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็กนั้นควรทำในทันทีที่เด็กได้รับการระบุว่ามีความเสี่ยง ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นศูนย์กลางในการทำงาน และเป็นข้อคำนึงพิจารณาลำดับแรก

¹⁷ มาตรา 39 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

¹⁸ นั่นคือ “ในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับเด็กทุกคน ไม่ว่าจะดำเนินการโดยสถาบันสวัสดิการสังคมของรัฐหรือเอกชน ศาล เจ้าหน้าที่ตุลาการ หรือองค์กรกฎหมายของรัฐ ประโยชน์สูงสุดของเด็กจะเป็นข้อคำนึงที่สำคัญที่สุด” มาตรา 3 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

¹⁹ เด็กที่พลัดพรากจากครอบครัวในแผนงานของยุโรป (Separated Children in Europe Programme) (พ.ศ. 2552) คำชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดี ฉบับแก้ไขที่ 4 D9

²⁰ การประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็ก (Best Interests Assessment: BIA) เป็นเรื่องจำเป็นก่อนการดำเนินการใดๆ กับเด็ก เว้นเสียแต่มีการกำหนดประโยชน์สูงสุด (BID) ให้กับเด็กด้วย การกำหนดประโยชน์สูงสุด (BID) เป็นกระบวนการที่เป็นทางการที่ขึ้นตอนในเรื่องความคุ้มครองที่เฉพาะเจาะจงและมีขั้นตอนเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการดำเนินงานกับเด็ก โดยผู้ตัดสินใจจำเป็นต้องชั่งน้ำหนักและคำนึงถึงความเหมาะสมของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับรายกรณีนั้นๆ โดยให้น้ำหนักที่เหมาะสมกับเรื่องของสิทธิและภาวะผูกพันต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและข้อกฎหมายอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ครอบคลุมและเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็กได้สูงสุด UNHCR (2008) *UNHCR Guidelines on Determining the Best Interests of the Child*, Geneva: UNHCR, p. 32. Altes, M. K. (2011) *Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines*, Geneva: United Nations High Commissioner for Refugees, p. 7. และดู Save the Children (2010) *Best Interests Determination for Children on the Move: A Toolkit for Decision-Making*, South Africa: Save the Children UK South Africa Programme สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://resourcecentre.savethechildren.se/sites/default/files/documents/3829.pdf>

และวัตถุประสงค์ของมาตรการใดๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก การตัดสินว่าอะไรคือ "ประโยชน์สูงสุดของเด็ก" นั้นจะเกี่ยวข้องกับทางเลือกสำหรับทางเลือกต่างๆ เพื่อให้มีทางเลือกสำหรับการกลับคืนสู่สังคม (รวมถึงถึงความจริงโดยพิจารณาจากสถานการณ์และความเป็นไปได้ของเด็กแต่ละบุคคล) ตลอดจนผลในแต่ละทางเลือกที่ตามมา การประเมินดังกล่าวนั้นเป็นการประเมินเฉพาะตัวบุคคล และในทางปฏิบัติมีความยากและซับซ้อนมาก ในการพิจารณาตัดสินใจดังกล่าวจึงต้องพิจารณาหลายด้าน²¹ เมื่อตัดสินใจเพื่อการแก้ปัญหาที่ยั่งยืนสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กแล้วนั้นจำเป็นต้องมีการกำหนดประโยชน์สูงสุดของเด็ก (Best Interests Determination (BID))

มีประเด็นและข้อพิจารณาที่เชื่อมโยงกันอีกหลายประการที่หน่วยงานบริการควรคำนึงถึงเมื่อให้บริการทุกประเภท ในการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่และเด็ก ชุดรายการเพื่อตรวจสอบด้านล่างนี้นำเสนอแนวทางเพื่อทำให้มั่นใจว่าบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมนั้นได้รับการออกแบบและดำเนินการที่เติมเต็มความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มากที่สุด และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กในกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นเด็ก แนวทางการปฏิบัติที่ดี (ด้านล่างนี้) นำเสนอตัวอย่างจากอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเมื่อประเด็นและข้อพิจารณาที่เชื่อมโยงกันได้รับการพิจารณาอยู่ในการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคม

แนวทางการปฏิบัติที่ดีเรื่องการสนับสนุนการคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ

ชายชาวกัมพูชาซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อทำงานในโรงงานได้รับความช่วยเหลือเมื่อตำรวจไทยและกัมพูชาได้บุกจับกุมโรงงาน หลังจากได้รับตรวจสอบและคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เขาได้รับการส่งต่อไปบ้านพักผู้เสียหาย และเริ่มการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ เขาอาศัยอยู่ที่บ้านพักผู้เสียหายเป็นเวลาสามเดือน ระหว่างนั้นเขาสามารถทำงานได้ เขาบรรยายว่าได้รับการดูแลเป็นอย่างดีด้วยความเคารพและศักดิ์ศรีจากเจ้าหน้าที่ซึ่งให้ความช่วยเหลือ หลังจากนั้นเขาได้รับความช่วยเหลือให้เดินทางกลับบ้าน เจ้าหน้าที่จากสถานทูตได้พาเขาไปชายแดนกัมพูชา และได้พักอยู่ที่ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นเวลาหนึ่งคืนก่อนได้รับเงินเพื่อให้เดินทางกลับไปหมู่บ้านของเขา เมื่อเดินทางถึงบ้านแล้วเขาได้รับความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมเบื้องต้น และหลังจากนั้นเขาได้รับหมูให้นามาล้างเพื่อสร้างรายได้ เขายังได้งานก่อสร้างซึ่งทำให้สถานการณ์ทางการเงินของเขาดีขึ้น เขาได้อาศัยอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างญาติและชุมชน

ชายไทยคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศอิสราเอลเพื่อเป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ได้รับความช่วยเหลือในประเทศอิสราเอลในการเริ่มเรียกร้อยค่าชดเชยค่าจ้างค้างจ่ายจากนายจ้างของเขา เขายังได้รับความช่วยเหลือในการหางานที่ให้ค่าจ้างที่เหมาะสม พร้อมด้วยที่พักอาศัย และบริการต่างๆ ระหว่างที่ดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดต่อเขา เมื่อเดินทางกลับประเทศไทย เขาได้พบกับนักสังคมสงเคราะห์ที่สนามบินเพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเดินทางกลับบ้าน หลังจากนั้นไม่นานนักสังคมสงเคราะห์ของรัฐเดินทางมาเยี่ยมเขาที่บ้านเพื่อพูดคุยกับเขาถึงความต้องการความช่วยเหลือ ได้ทำการประเมินความต้องการเนื่องจากเขาตั้งใจกลับไปทำไร่ทำสวน เขาจึงได้รับทุนจำนวนหนึ่งที่เขาใช้ซื้ออุปกรณ์ เมล็ดพันธุ์ และอุปกรณ์ทำสวนอื่นๆ

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งเดินทางกลับบ้านและแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นแก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หลังจากนั้นไม่นาน เธอได้รับการติดต่อจากเจ้าหน้าที่รัฐจากแผนกสังคมสงเคราะห์ เธอได้รับรูปแบบความช่วยเหลือที่หลากหลาย ซึ่ง

²¹ Surtees, R. (พ.ศ. 2557) "การกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ - การทำงานกับเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์" มูลนิธิ King Baudouin GIZ และสถาบัน NEXUS

เป็นผลมาจากการส่งต่อรายกรณี รวมถึงการอบรมฝึกอาชีพ ที่พักอาศัย เงินค่าครองชีพระหว่างการอบรมฝึกอาชีพ การสนับสนุนทางการเงินแก่ครอบครัวของเธอและความช่วยเหลือในการหางานหลังจากการอบรมฝึกอาชีพ

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากกรมแรงงาน และอุปกรณ์การทำให้ทำสวนจากกรมสวัสดิการ เธอยังได้รับการอบรมฝึกอาชีพด้านเทคนิคการปลูกผักจากเจ้าหน้าที่รัฐแผนกเกษตรกรรม และได้รับทุนสวัสดิการจากรัฐเพื่อซื้อวัคซีนสำหรับหมูและไก่ของเธอ เธอยังได้รับความช่วยเหลือจากแผนงานด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ ซึ่งได้ช่วยเหลือด้านบริการหลากหลาย รวมถึงการอบรมฝึกอาชีพ

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน

แผนงาน

การกลับคืนสู่สังคมควรออกแบบเฉพาะสำหรับแต่ละบุคคล การบริการควรได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เฉพาะแต่ละบุคคล โดยอิงกับการประเมินความต้องการอย่างต่อเนื่องสำหรับแต่ละบุคคล หมายรวมถึงการให้บริการที่เฉพาะทางสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชน

จัดให้มีชุดการบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมที่ครอบคลุม การสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมควรครอบคลุม ชุดการบริการที่รอบด้านควรจัดให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยอิงกับความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเป็นการเสนอให้บริการโดยตรง หรือส่งต่อไปหน่วยงานบริการอื่น ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถาบันอื่นควรได้รับการพัฒนาเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการบริการที่ครอบคลุมและลำดับการให้การดูแล ความช่วยเหลือบางประการอาจได้รับการออกแบบสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือบางบริการอาจมาจากแผนงานความช่วยเหลืออื่นสำหรับแรงงานข้ามชาติ ประชากรกลุ่มที่มีความเปราะบางทางสังคม และประชากรกลุ่มใหญ่

ควรมีการบริการที่ครอบคลุมให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน การสนับสนุนและความช่วยเหลือควรได้รับการออกแบบให้ตรงกับความต้องการของผู้เสียหายในทุกรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ในทุกระยะของการกลับคืนสู่สังคม ควรจัดการบริการที่เหมาะสมและมีคุณภาพสูงสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ เชื้อชาติ หรือสัญชาติ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับการแจ้งเกี่ยวกับการบริการที่มีอยู่และสิทธิที่เขามีในการรับบริการ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับการแจ้งอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับการบริการที่มีอยู่สำหรับพวกเขา รวมถึงข้อบังคับและหลักเกณฑ์เมื่อเข้าร่วมแผนงานหรือโครงการด้านการช่วยเหลือ นอกจากนี้ เมื่อให้ข้อมูลกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กนั้น ควรสื่อสารให้เหมาะสมกับอายุ การศึกษา และวุฒิภาวะ

ความช่วยเหลือและการให้บริการควรเป็นไปโดยสมัครใจ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสิทธิปฏิเสธการบริการด้านการคืนสู่สังคมบางประการหรือทั้งหมดที่เสนอแก่พวกเขา และพวกเขาควรมีสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธเมื่อใดก็ได้ การให้ความยินยอมโดยได้รับแจ้งสิทธิและข้อมูลนั้นควรได้รับการพิจารณาและทบทวนอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาการให้บริการ

การให้บริการควรดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพที่ได้รับการอบรม การบริการควรดำเนินการโดยหน่วยงานบริการที่มีความเชี่ยวชาญที่ได้รับการอบรมและรับรอง หน่วยงานบริการทั้งหมดที่ทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นควรสามารถเข้ารับการอบรมที่ต่อเนื่อง หรือเข้าอบรมใหม่เมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งมีส่วน

ช่วยทำให้ทักษะและความสามารถในการสนับสนุนการคืนสู่สังคมนั้นดีขึ้น หมายรวมถึงการอบรมและความเชี่ยวชาญในการทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชน

☑ **หน่วยงานบริการควรมีความละเอียดอ่อน** หน่วยงานบริการทั้งหมดที่ทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระหว่างการค้ามนุษย์ควรมีความไวและละเอียดอ่อนต่อประเด็นการค้ามนุษย์และผลกระทบทางด้านจิตใจ ร่างกาย และสังคม ผู้ให้บริการควรมีทักษะและความรู้เพื่อทำงานอย่างเหมาะสมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงไวในการตอบสนองความต้องการผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชน

☑ **คำนึงถึงความละเอียดอ่อนด้านวัฒนธรรม** จัดการอบรมหน่วยงานบริการทั้งหมดให้มีความรู้และใส่ใจประเด็นที่อ่อนไหวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ประสบการณ์ และวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลที่ได้รับการช่วยเหลือจากพวกเขา ทั้งนี้จำเป็นต้องใส่ใจกับประเด็นที่แตกต่าง รวมถึงสัญชาติ เชื้อชาติ และศาสนาที่แตกต่างกัน

☑ **จัดการบริการและโครงการต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสูง** การบริการและสนับสนุนควรมีคุณภาพสูงที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อให้มั่นใจว่าการคืนสู่สังคมนั้นจะประสบความสำเร็จ มาตรฐานขั้นต่ำของการดูแลนั้นควรได้รับการพัฒนาสำหรับการให้บริการด้านคืนสู่สังคมและได้รับการตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

☑ **จัดให้มีการบริการจากองค์กรที่ทำงานเฉพาะด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์และองค์กรหรือสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือด้านอื่น** ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจดำเนินการโดยองค์กรที่ทำงานต่อต้านการค้ามนุษย์หรือองค์กรอื่นที่ทำงานกับกลุ่มที่มีความเปราะบาง รวมถึงการบริการด้านความคุ้มครองต่อเด็ก เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการมีคุณภาพสูง เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมทางวิชาชีพ และการบริการตรงต่อความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

☑ **จัดให้มีการดูแลติดตามรายกรณีที่เพียงพอ** ดำเนินงานตามขั้นตอนการปฏิบัติการดูแลติดตามรายกรณีสำหรับผู้ได้รับประโยชน์ในทุกแผนงาน มอบหมายให้มีผู้จัดการรายกรณีสำหรับผู้ได้รับประโยชน์เป็นรายกรณีเพื่อให้มั่นใจว่าการบริการนั้นเหมาะสมและตรงตามความต้องการตามมาตรฐานการดูแลขั้นพื้นฐาน

☑ **ส่งต่อกรณีเพื่อความช่วยเหลือ** ส่งต่อผู้เสียหายไปหน่วยงานบริการอื่น เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าถึงการให้บริการที่มีคุณภาพสูงอย่างครบถ้วน หน่วยงานเดียวอาจไม่สามารถให้บริการได้ครบทุกประเภท และหน่วยงานบริการควรส่งต่อผู้ได้รับประโยชน์ไปโครงการหรือหน่วยงานอื่นหากจำเป็น

☑ **เสนอการให้บริการและสนับสนุนโดยการจัดตั้งเป็นศูนย์บริการในชุมชน** การให้การดูแลที่พิทักษ์ควรได้รับการพิจารณาให้เป็นการแก้ปัญหาแบบชั่วคราวและในบางกรณีเท่านั้น รูปแบบที่หลากหลายของความช่วยเหลือและการบริการควรจัดให้มีแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อยู่กับครอบครัวและชุมชนของพวกเขา หน่วยงานบริการควรทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่กลับไปใช้ชีวิตในสังคมนั้นได้รับการบริการที่ครอบคลุมเพื่อสนับสนุนการคืนสู่สังคมของพวกเขา

☑ **การบริการควรเป็นภาษาท้องถิ่นของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์** การบริการควรเป็นภาษาที่ผู้เสียหายสามารถเข้าใจและสื่อสารได้ หากไม่สามารถดำเนินการได้นั้น ควรจัดหาผู้เป็นสื่อกลางและล่ามแปลภาษาที่ได้รับ

การอบรมและมีความละเอียดอ่อนต่อวัฒนธรรม ต้องทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายเข้าใจและสามารถให้ความยินยอม โดยได้รับแจ้งสิทธิและข้อมูลเพื่อการเข้าร่วมโปรแกรมความช่วยเหลือ ข้อมูลทุกอย่างที่ให้กับเด็กควรคำนึงถึงอายุ การศึกษา และวุฒิภาวะ

ภาวะความรับผิดชอบต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หน่วยงานบริการผู้ที่ทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรมีภาวะความรับผิดชอบต่องานของพวกเขา รวมถึงจัดเวลาให้และสามารถตอบคำถามของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการบริการที่พวกเขาได้รับ รับผิดชอบต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้บริการ และรับผิดชอบต่อผลกระทบของการให้บริการที่มีต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งรับ การบริการนั้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรเข้าถึงกลไกการร้องเรียนเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบ

ผู้ได้รับประโยชน์เข้ามามีส่วนร่วม ผู้ได้รับประโยชน์ทั้งที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กควรเข้ามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการออกแบบและดำเนินงานตามแผนการคืนสู่สังคมของพวกเขา และควรได้รับแจ้งสิทธิ ทางเลือก และโอกาส รวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับบริการทุกประเภทที่พวกเขาปรารถนา (หรือไม่ปรารถนา) ที่จะได้รับอย่างครบถ้วน

เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การดำเนินงานและการทำงานร่วมกันกับผู้เสียหายควรได้รับการออกแบบและปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็ง ความสามารถในการพึ่งพิงตนเอง ความสามารถในการฟื้นคืนสู่ภาวะปกติแก่ผู้ได้รับประโยชน์ หน่วยงานบริการควรทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อให้เกิดความสามารถในการพึ่งพิงตนเองและหลีกเลี่ยงการพึ่งพาการบริการคืนสู่สังคมหรือหน่วยงานบริการ

จัดให้มีและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ การบริการและสนับสนุนการคืนสู่สังคมใดก็ตามควรปฏิบัติตามแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมสูงสุด รวมถึงหลักการรักษาความลับ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ หลักการไม่ตัดสิน และรักษาความเป็นส่วนตัว ผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพที่ทำงานด้านบริการในแต่ละด้านควรปฏิบัติตามแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับอาชีพโดยเฉพาะ

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

การแต่งตั้งผู้ปกครองตามกฎหมาย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชนควรได้รับการแต่งตั้งผู้ปกครองตามกฎหมายเพื่อให้คำแนะนำแก่พวกเขาและคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ เมื่อใดก็ตามที่พ่อแม่ไม่สามารถ ไม่เต็มใจ หรือไม่เหมาะสมต่อการใช้สิทธิผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร ผู้ปกครองตามกฎหมายควรหารือและแจ้งการดำเนินการทุกประการที่เกี่ยวกับเด็ก²²

การให้บริการที่เหมาะสมและเฉพาะทางแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก การให้บริการที่สนับสนุนการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กนั้นต้องปรับให้เหมาะสมเฉพาะบุคคลและความ

²² โปรดดูเด็กที่พลัดพรากจากครอบครัวในแผนงานของยุโรป (Separated Children in Europe Programme) (พ.ศ.2552) คำชี้แจงเกี่ยวกับกาปฏิบัติที่ดี ฉบับแก้ไขที่ 4 ส่วน D3 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมในบทบาท ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของผู้ปกครอง

ต้องการที่เฉพาะเจาะจง และได้รับการออกแบบและดำเนินการในลักษณะที่เหมาะสมกับเด็ก ควรเน้นย้ำหลักการตามสิทธิเด็ก รวมถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสำหรับเด็ก

ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพได้รับการอบรมในการทำงานร่วมกับเด็ก ความช่วยเหลือและสนับสนุนควรได้รับการจัดหาโดยหน่วยงานบริการซึ่งได้รับการอบรมทางวิชาชีพและมีความละเอียดอ่อนในการทำงานร่วมกับเด็กที่เปราะบางและ/หรือถูกค้ำมนุษย์

การปฏิบัติตามนโยบายการคุ้มครองเด็ก ทุกหน่วยงานและสถาบันที่ทำงานกับเด็กควรรออกแบบและดำเนินการตามนโยบายการคุ้มครองเด็ก เจ้าหน้าที่และที่ปรึกษาทุกคนควรได้รับการอบรมและปฏิบัติตามนโยบายการคุ้มครองเด็ก รวมถึงเจ้าหน้าที่ทำงานฝ่ายจัดการและสนับสนุน

การมีส่วนร่วมของเด็กในกระบวนการตัดสินใจ เด็กควรได้รับการแจ้งสิทธิอย่างครบถ้วนและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกประการเกี่ยวกับการตัดสินใจของตนเอง รวมถึงสถานการณ์ของพวกเขาและความต้องการที่เปลี่ยนเมื่อเวลาผ่านไป หน่วยงานบริการควรได้รับการอบรมเป็นพิเศษในหลักการและแนวการปฏิบัติของการมีส่วนร่วมของเด็ก

นโยบาย/การรณรงค์

เสริมสร้างความร่วมมือและการส่งต่อระหว่างหน่วยงานบริการ สร้างและรักษาความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างหน่วยงานบริการและหน่วยงานที่ทำงานด้านการตัดสินใจทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ การที่หน่วยงานและรัฐบาลทำงานร่วมกันสามารถนำไปสู่ความต่อเนื่องของการสนับสนุนดูแลอย่างแท้จริง ความร่วมมือที่จำเป็นระหว่างหน่วยงานบริการทั้งจากหน่วยงานรัฐและภาคส่วนประชาสังคม

จัดให้มีกลไกการส่งต่อระดับชาติ รณรงค์เพื่อการจัดให้มีกลไกการส่งต่อระดับประเทศ (หรือช่องทางส่งต่อที่คล้ายกัน) เพื่อทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์สามารถเข้าถึงบริการและการสนับสนุน และได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรี หมายรวมถึงผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่เป็นเด็กสามารถเข้าถึงบริการคุ้มครองเด็กที่มีอยู่แล้วทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ กลไกการส่งต่อควรได้ประโยชน์จากบริการคุ้มครองที่มีอยู่แล้วสำหรับแรงงานข้ามชาติ กลุ่มประชากรที่เปราะบางทางสังคม และประชากรโดยทั่วไป

รณรงค์เพื่อระบบการส่งต่อข้ามพรมแดน รณรงค์ให้ภาคีหน่วยงานของรัฐประสานงานการส่งต่อข้ามพรมแดนในลักษณะที่ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์สามารถเข้าถึงบริการและการสนับสนุนด้านการตัดสินใจ และได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรี รัฐบาลในประเทศปลายทางและต้นทางต้องประสานความพยายามเพื่อให้เกิดการบริการที่มีคุณภาพสูง และความต่อเนื่องของการให้การดูแลข้ามประเทศ

จัดทำและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ การสนับสนุนหรือบริการด้านการกลับคืนสู่สังคมควรได้รับการดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านจริยธรรม รวมถึงหลักการรักษาความลับ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ หลักการไม่ใช้การตัดสินตีค่ามาเป็นเครื่องชี้ในการกระทำ (non-judgemental) และความเป็น

ส่วนตัว ผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพควรปฏิบัติตามแนวจรรยาบรรณ รณรงค์เพื่อจัดทำและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติด้าน จริยธรรมและจรรยาบรรณเหล่านี้หากยังไม่มีแนวปฏิบัติดังกล่าวมาก่อน

☑ ออกแบบและดำเนินการแผนงานและนโยบายเพื่อจัดการติตราและการเลือกปฏิบัติ ทำให้มั่นใจได้ว่า แผนงานและนโยบายที่ออกแบบนั้นไม่สร้างการติตราหรือเลือกปฏิบัติต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในขณะที่พวกเขาปรารถนาที่จะฟื้นฟูเยียวยาและคืนสู่สังคม ที่มาของการติตราและการเลือกปฏิบัติ (รวมถึงประเภทของผู้เสียหายและรูปแบบการค้ามนุษย์ที่ต่างกัน) ควรได้รับการระบุและสื่อสารระหว่างหน่วยงานบริการและ ผู้จัดทำนโยบาย

☑ มั่นใจว่ามีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการกลับคืนสู่สังคม แผนงานและนโยบายด้านการกลับคืนสู่สังคมควรรวมกับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรของรัฐบาลที่เพียงพอ รณรงค์ให้จัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อสนับสนุนบริการด้านการกลับคืนสู่สังคม และบุคลากรที่จำเป็นต่อการดำเนินการ เช่น การให้บริการ ตลอดระยะเวลาการกลับคืนสู่สังคม และดำเนินการจัดการรายกรณี

หมวดหมู่ต่อไปนี้ (การให้บริการด้านที่ 1 ถึง 10) ได้สรุปโดยย่อประเภทของบริการที่แตกต่างกันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชุดการจัดความช่วยเหลือที่ครอบคลุมเพื่อสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การให้บริการในแต่ละด้านนั้นนำเสนอด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ รวมถึงประเด็นที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์
2. ประเด็นและข้อท้าทายที่เผชิญในส่วนของการบริการเหล่านี้ และ
3. รายการตรวจสอบ (Checklist) สำหรับการจัดทำแผนงานการกลับคืนสู่สังคม

การบริการสำหรับการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมในแต่ละด้าน

การให้บริการด้านที่ 1. บ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล

การให้บริการด้านที่ 2. การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์

การให้บริการด้านที่ 3. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ

การให้บริการด้านที่ 4. ทักษะทางการศึกษาและการใช้ชีวิต

การให้บริการด้านที่ 5. แผนงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

การให้บริการด้านที่ 6. การให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ

การให้บริการด้านที่ 7. การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านกฎหมาย

การให้บริการด้านที่ 8. การประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

การให้บริการด้านที่ 9. การให้ความช่วยเหลือทางด้านครอบครัว การไกล่เกลี่ย และการให้คำปรึกษา

การให้บริการด้านที่ 10. การบริหารจัดการรายกรณี

การให้บริการด้านที่ 1. บ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล

การจัดหาที่พักอาศัยที่ปลอดภัย น่าพึงพอใจและราคาไม่แพง

ความต้องการเกี่ยวกับบ้านและที่อยู่อาศัย

บ้าน การดูแล และที่พักอาศัย เป็นสิ่งสำคัญต่อเสถียรภาพเบื้องต้นของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ นั่นคือเรื่องความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคงหลังจากถูกค้ามนุษย์ ทางเลือกสำหรับบ้านที่อยู่อาศัยและการดูแลที่เหมาะสมนั้นสำคัญมากในระยะยาว เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเห็นคุณค่าของสิทธิในการได้รับมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการครองชีพ รวมถึงบ้าน²³ การดูแล และที่พักอาศัยควรปลอดภัย ราคาไม่แพง และมาตรฐานที่น่าพึงพอใจ²⁴

ในระยะสั้น ความต้องการที่พักอาศัยและการดูแลตรงกับความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนผ่านโครงการเกี่ยวกับที่พักอาศัย เช่นสถานคุ้มครอง และอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งไม่มีสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยหลังจากถูกค้ามนุษย์ หรือผู้ซึ่งต้องการการดูแลเป็นพิเศษทันทีหลังจากถูกค้ามนุษย์ การที่สามารถเข้าไปอยู่ในสถานคุ้มครอง (ชั่วคราว) นั้นก็เป็นสิ่งที่จำเป็น ขณะที่ทำการประเมินความปลอดภัยและครอบครัวของผู้เสียหายเพื่อประเมินความเหมาะสมในการส่งกลับบ้าน

ในระยะยาว ทางเลือกสำหรับที่พักอาศัยและการดูแลที่ยั่งยืนนั้นส่วนมากมักเกี่ยวข้องกับกลับไปพักอาศัยกับครอบครัว นั่นคือพักอาศัยกับพ่อแม่ สามิภรรยา บุตร พี่น้อง หรือครอบครัวขยาย หากเป็นกรณีที่ส่งกลับแล้วไม่ปลอดภัย ไม่สมควร หรือไม่ตรงกับความต้องการของผู้เสียหาย อาจมีการเสนอทางเลือกอื่นๆ เช่น โครงการที่พักอาศัยที่สนับสนุนโดยรัฐ เงินสงเคราะห์ที่พักอาศัยสำหรับบุคคลที่มีความเปราะบาง และอื่นๆ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนอาจต้องการทางเลือกที่พักระยะยาวเพื่ออยู่อาศัยโดยตนเองในกรณีที่พวกเขาเลือกไม่อยู่กับครอบครัวของพวกเขา ในกรณีสำหรับเด็ก ทางเลือกนั้นอาจรวมถึงการดูแลโดยครอบครัวหรือญาติ การรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักแบบกลุ่ม และอื่นๆ

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** การกลับไปรวมตัวกับครอบครัวนั้นเป็นทางเลือกอันดับแรกและเหมาะสมมากกว่าทางเลือกอื่นสำหรับให้ที่พักอาศัยแก่เด็ก ซึ่งควรใช้เป็นทางเลือกในทุกสถานการณ์ที่พิจารณาว่ามีความปลอดภัยและดีต่อสุขภาพของเด็ก สิทธิของเด็กในการอยู่อาศัยกับครอบครัวของเด็กนั้นได้รับการบัญญัติไว้ในหลายส่วนตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก²⁵ การประเมินความเสี่ยงและครอบครัวแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กนั้นควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดประโยชน์สูงสุดของเด็ก (BID) เพื่อระบุทางเลือกที่ปัญหาที่เหมาะสมที่สุดแก่เด็กแต่ละคนในระยะยาว หากไม่สามารถกระทำได้นั้น ทางเลือกอื่นอาจรวมถึงการดูแลโดยครอบครัวขยายหรือญาติ การรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักแบบกลุ่มเล็ก และอื่นๆ สถานคุ้มครองและสถาบันควรได้รับ

²³ ที่อยู่อาศัยที่เพียงพอเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการครองชีพขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปี ค.ศ. 1948 (ข้อ 25) และในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. 1966 (ข้อ 11) โปรดดู สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ (พ.ศ.2552) สิทธิในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ Fact Sheet No. 21/Rev. 1 หน้า 1 สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FS21_rev_1_Housing_en.pdf

²⁴ แตกต่างกันในแต่ละประเทศภายในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และควรได้รับการดัดแปลงให้เข้ากับบริบทของแต่ละประเทศและสภาพเฉพาะท้องถิ่น

²⁵ มาตรา 9 กำหนดไว้ว่าเด็กไม่ควรแยกจากพ่อแม่หรือเขาหรือเธอโดยไม่สมควรใจ เว้นแต่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเมื่อการแยกดังกล่าวจำเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก มาตรา 7 ระบุว่าอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้เด็ก "เท่าที่เป็นไปได้ สิทธิที่จะรับและได้รับการดูแลจากพ่อแม่ของเขาหรือเธอ"

พิจารณาเป็นกรณีสุดท้ายสำหรับกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก และเมื่อจำเป็นควรเป็นการแก้ปัญหาแบบชั่วคราว อย่างไรก็ตามในภูมิภาคนี้ มีกรณีตัวอย่างจำนวนน้อยมากที่เลือกการดูแลโดยญาติ และมีทางเลือกอื่นๆ เพียงเล็กน้อยสำหรับเด็ก (ตัวอย่างเช่น การรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักแบบกลุ่มเล็ก หรือการอยู่อาศัยแบบกึ่งพึ่งพาตนเอง) การสนับสนุนแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชนมีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เปลี่ยนไปใช้ชีวิตในแบบพึ่งพาตนเอง เช่น การอยู่อาศัยแบบกึ่งพึ่งพาตนเอง)

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามอายุ วุฒิภาวะ ช่วงเวลาของการพัฒนา ประสบการณ์การค้ามนุษย์ สถานการณ์ส่วนตัวและครอบครัวของพวกเขา ความต้องการความช่วยเหลือ และอื่นๆ ทางเลือกต่างๆ สำหรับที่พักอาศัยนั้นควรตรงกับความต้องการที่หลากหลายของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ รวมถึงรูปแบบซึ่งมีความเป็นไปได้ที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละช่วงเวลาในขั้นตอนการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา

กฎหมายระหว่างประเทศได้บัญญัติไว้เฉพาะเกี่ยวกับสิทธิของเด็กเกี่ยวกับที่พักอาศัยที่ปลอดภัย นำพึงพอใจและราคาไม่แพง ตามมาตรา 27 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กบัญญัติให้รัฐภาคีต้องตระหนักว่าเด็กมีสิทธิได้รับสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตเพื่อการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ศีลธรรม และสังคม นอกจากนี้ มาตรา 25 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กบัญญัติไว้ว่ากรณีที่เกิดถูกเลี้ยงหรืออยู่ภายใต้การดูแลของคนอื่น เด็กมีสิทธิได้รับการตรวจสอบดูแลอย่างสม่ำเสมอว่าสถานการณ์ความเป็นอยู่ของเขาหรือเธอ นั้นเรียบร้อยดีหรือไม่ ในกรณีการประเมินความเสี่ยงและประเมินครอบครัวของเด็ก นั้นควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดประโยชน์สูงสุดของเด็ก (BID) เพื่อระบุทางเลือกแก้ปัญหาที่เหมาะสมที่สุดแก่เด็กแต่ละคนในระยะยาว²⁶

ข้อท้าทายในการเข้าถึงบ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนสามารถเข้าถึงการมีที่พักอาศัยหลังและบ้านถูกค้ามนุษย์ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้เสียหายบางส่วนได้พักอาศัยในสถานคุ้มครอง ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถวางแผนที่พักระยะยาว ผู้เสียหายบางส่วนสามารถเดินทางกลับไปอยู่บ้านของพวกเขา

แนวทางการปฏิบัติที่ดีเรื่องการเข้าถึงบ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชายได้รับความช่วยเหลือในประเทศไทย ในบางกรณีได้รับอนุญาตให้ทำงานชั่วคราวขณะอาศัยที่สถานคุ้มครอง เจ้าหน้าที่สถานคุ้มครองได้ช่วยหางานและลงทะเบียนเป็นแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย ผู้เสียหายชายโดยปกติแล้วพักอาศัยในสถานคุ้มครองแต่สามารถเดินทางได้อย่างอิสระ ในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชายได้รับการลงทะเบียนตามกฎหมาย (เช่น การจดทะเบียนการทำงาน) พวกเขาสามารถพักอาศัยภายนอกสถานคุ้มครองได้ โดยปกติแล้วจะอยู่ในที่พักอาศัยที่จัดหาให้โดยนายจ้างของพวกเขา ผู้เสียหายชายบางคนได้กล่าวถึงความสำคัญของการที่สามารถทำงานและเก็บออม ตลอดจนความเป็นอิสระในการเดินทางขณะที่ได้รับความช่วยเหลือในต่างประเทศ สำหรับหลายคนการสนับสนุนในรูปแบบนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่พวกเขาได้รับ

²⁶ คณะกรรมการสิทธิเด็ก (Committee on the Rights of the Child) ข้อคิดเห็นฉบับที่ 14 (ค.ศ. 2013) ว่าด้วยสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นอันดับแรก (มาตรา 3, วรรค 1), 52-84

ชายไทยที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศอิสราเอลได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานในท้องถิ่นให้ พึ่งอาศัยต่อผู้ค้ามนุษย์ ขณะที่รอกระบวนการทางกฎหมาย พวกเขาได้รับความช่วยเหลือเพื่อหาอาหาร และงาน ที่ได้รับค่าจ้างเหมาะสม พวกเขาอยู่ในที่พักอาศัยซึ่งจัดหาให้โดยหน่วยงานดังกล่าวที่สามารถเข้าออกและ เดินทางได้อย่างอิสระ

เด็กชายคนหนึ่งจากเมียนมาถูกค้ามนุษย์ไปประเทศมาเลเซียเพื่อให้ขายของตามท้องถนน และได้กลับมาอยู่กับ ครอบครัวของเขาหลังถูกค้ามนุษย์ สถานการณ์ครอบครัวของเขามีความตึงเครียด เนื่องจากพ่อแม่ของเขานั้น เผชิญความยากลำบากในการดำรงชีวิตประจำวัน ความช่วยเหลือที่ได้รับเพื่อซ่อมแซมบ้านพ่อแม่ของเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการบรรเทาความตึงเครียดขณะที่เขากลับบ้านโดยไม่มีเงิน และนั่นหมายถึงว่ารายได้ที่มีอยู่ถูก ใช้สอยเพื่อความต้องการ (ที่เร่งด่วน) อย่างอื่น

อย่างไรก็ดี ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงไม่สามารถเข้าถึงบ้าน การดูแล และที่ พักอาศัยที่ปลอดภัย นำพึงพอใจและราคาไม่แพงหลังประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขา บางส่วนยังคงเผชิญ ปัญหาเรื่องบ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล แม้กระทั่งหลังจากผ่าน ระยะเวลาเหมาะสม ประเด็นและข้อท้าทายหลักที่ได้รับการระบุ โดยผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้แก่

1. ผู้เสียหายบางส่วนไม่มีทางเลือกเรื่องที่พักอาศัย
2. ไม่มีที่อยู่อาศัย
3. บ้านของพวกเขาไม่ปลอดภัย
4. สภาพความเป็นอยู่ไม่ตรงกับความต้องการ
5. บ้านมีราคาสูงเกินไป

1. ผู้เสียหายบางส่วนไม่มีทางเลือกเรื่องที่พักอาศัย ไม่ใช่ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนที่สามารถเข้าถึงบ้าน ที่พักอาศัย และการดูแล (แม้เพียงชั่วคราว) ทันทีหลังถูกค้ามนุษย์ ผู้เสียหาย บางส่วนถูกจัดให้อยู่ในเรือนจำ ห้องขัง หรือสถานกักขังแทนการ อยู่ในสถานคุ้มครองที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม หรือที่พักอาศัยชั่วคราวที่ปลอดภัยในรูปแบบอื่น ซึ่งเป็น เรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยโดยเฉพาะต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ชายและเด็กซึ่งโดยทั่วไปแล้วไม่มีสถาน คุ้มครองที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับพวกเขา และนอกจากนี้ยังมีประเด็นสำหรับประเทศปลายทางบาง ประเทศซึ่งผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้หญิงและเด็กถูกจัดให้อยู่ในห้องขังหรือสถานเฝ้าระวัง

2. ไม่มีที่อยู่อาศัย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนไม่มีบ้าน บางส่วนสูญเสียบ้านเพราะพวกเขาไม่สามารถ จ่ายเงินเพื่อเก็บบ้านของพวกเขาไว้ได้ขณะถูกค้ามนุษย์ บางส่วนจำนองบ้านและที่ดินเพื่อใช้ในการย้ายถิ่นทำงาน แต่ไม่สามารถจ่ายค่าจำนองได้เพราะถูกค้ามนุษย์ ขณะที่ผู้เสียหายบางส่วนได้กลับไปพักอาศัยกับครอบครัวขยาย ของพวกเขา บ่อยครั้งสถานการณ์เต็มไปด้วยความยากลำบาก มีความตึงเครียดและความกังวลทางการเงิน และ เป็นปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีบุตรอยู่ในอุปการะผู้ซึ่งต้องการที่อยู่อาศัยเช่นกัน

การเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา

สถานการณ์ที่อยู่อาศัยและความต้องการของ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลง ได้ กล่าวคือปรับปรุงในทางที่ดีขึ้นหรือแย่งลงตลอด ระยะเวลาของการ(กลับ)คืนสู่สังคม ผู้เสียหายจาก การค้ามนุษย์บางส่วนอาจสามารถกลับบ้านได้แต่ อาจประสบกับวิกฤตเกี่ยวกับที่พักอาศัย เนื่องจากหนี้สินหรือปัญหาทางการเงินภายในครอบครัว บางส่วนอาจต้องการที่พักอาศัยในเบื้องต้นแต่ ภายหลังสามารถหาที่พักอาศัยได้ด้วยตนเองหรือ กลับไปยังครอบครัวเมื่อมีความคืบหน้าใน กระบวนการ(กลับ)คืนสู่สังคมของพวกเขา มีความ จำเป็นอย่างมากในการทำการประเมินและระบุ ความต้องการที่พักอาศัยตลอดระยะเวลา เพื่อให้ทำ มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นสามารถ เข้าถึงที่พักอาศัยได้ตลอดเวลา

ในบางกรณีผู้ที่เคยถูกค้ำมนุษย์ (รวมถึงพ่อแม่ที่มีบุตร และเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองเดินทางมาด้วย) นั้นไม่มีที่อยู่อาศัย (อาศัยตามท้องถนน และบริเวณพื้นที่สาธารณะ) ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย แต่ยังมีผลกระทบต่อจิตใจและสภาพความเป็นอยู่โดยรวม

3. บ้านของพวกเขาไม่ปลอดภัย ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนไม่สามารถกลับบ้านของพวกเขาได้ เนื่องจากเหตุผลทางความปลอดภัย รวมถึงการข่มขู่และความรุนแรงจากผู้ค้ำมนุษย์ ความกลัวที่มีต่อผู้ค้ำมนุษย์ ปัญหาในครอบครัว (รวมถึงความรุนแรง และ/หรือการปฏิบัติ) และความเสี่ยงที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชุมชน (รวมถึงการตีตรา การเลือกปฏิบัติ และความรุนแรง)

4. สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ดี ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนเคยมีบ้านที่มีสภาพต่ำกว่ามาตรฐาน นั้นหมายถึงการอาศัยอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ รวมถึงขาดการสุขาภิบาล ไม่มีไฟฟ้า หรือน้ำประปา บริเวณที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ และอื่นๆ

5. บ้านมีราคาสูงเกินไป การจ่ายค่าเช่าบ้านหรือห้องเช่านั้นยากลำบากสำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระยะหลังจากถูกค้ำมนุษย์ทันที เมื่อพวกเขาขาดรายได้คงที่ (หรือสมเหตุสมผล) บางส่วนพึ่งพิงความช่วยเหลือจากองค์กรที่ช่วยเหลือพวกเขาอย่างน้อยเป็นการชั่วคราวเพื่อจ่ายค่าเช่า หรือแม้กระทั่งบางส่วนที่มีรายได้สมเหตุสมผลบ่อยครั้งต้องเผชิญกับปัญหาในการหาที่พักอาศัยราคาไม่แพง ค่าเช่า โดยเฉพาะในเมือง เงินเดือนจำนวนน้อยกว่าสำหรับงานที่อดีตผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เคยสามารถทำได้ ค่าใช้จ่ายที่พักอาศัยซึ่งจำกัดหมายความว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ไม่สามารถอาศัยและทำงานในเมืองอื่นที่ซึ่งพวกเขาไม่สามารถพึ่งพิงการสนับสนุนหรือที่พักอาศัยจากครอบครัว

กรณีศึกษาเรื่องบ้าน ที่พักอาศัยและการดูแล

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาประสบปัญหาทางการเงินที่บ้านและตัดสินใจย้ายถิ่นฐาน เขานำบ้านไปจำนอง และได้เงินมาจำนวน 30,000 จ๊าด [ประมาณ 34 ดอลลาร์สหรัฐ] เพื่อจัดการกับปัญหาทางการเงินของเขา และจำเป็นต้องอพยพย้ายถิ่นเพื่อหาเงินมาจ่ายหนี้สิน สุดท้ายเขาถูกค้ำมนุษย์เพื่อไปทำงานในเรือประมงในประเทศไทย เนื่องจากเขาไม่สามารถส่งเงินกลับบ้านขณะที่ถูกค้ำมนุษย์ ครอบครัวของเขาไม่สามารถหาเงินมาไถ่บ้านที่ติดจำนองได้ทันเวลา และต้องเสียบ้านของพวกเขา นอกจากนี้ยังมีหนี้ติดค้างอยู่อีก 60,000 จ๊าด [ประมาณ 70 ดอลลาร์สหรัฐ]

หญิงผู้หนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์เพื่อบังคับแต่งงานในประเทศจีนเดินทางกลับประเทศเมียนมาแต่ไม่ที่พักอาศัย ในตอนแรกเธออยู่บ้านพี่สาวของเธอ แต่ครอบครัวของพี่สาวนั้นยากจนมากเช่นกัน และไม่สามารถให้ที่พักอาศัยแก่เธอและลูกชายของเธอได้ในระยะยาว เธอไม่มีเงินเช่าห้องและจำต้องอยู่ตามท้องถนน พวกเขาถูกรบกวนโดยการตรวจตราของตำรวจ และถูกบังคับให้ย้ายไปหาที่พักที่อื่น เนื่องจากปัจจุบันเธอมีหนี้สินอยู่มาก การหาที่พักอาศัยที่เหมาะสมในอนาคตอันใกล้เป็นไปได้ยาก และไม่มีความช่วยเหลือจากภายนอก

หญิงผู้หนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์เพื่อค้าประเวณีประสบปัญหาเมื่อกลับบ้านไปประเทศเมียนมาเพื่ออาศัยกับสามีและพ่อแม่ของเธอ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดีเพราะพ่อแม่ของสามีไม่ต้องการให้เธออาศัยด้วยเพราะเธอเป็น “ผู้หญิงที่มีปัญหา” (หมายถึงการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศของเธอ) สามีของเธอทำร้ายร่างกายเธอ

และโทษเธอที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศและเริ่มใช้ยาเสพติด เธอไม่อยากพักที่บ้านแต่เธอมีลูกชายที่เพิ่งคลอด และไม่มีครอบครัวอื่นที่เธอสามารถอยู่ด้วยได้ (พ่อแม่ของเธอเสียชีวิตและเธอไม่มีพี่น้อง)

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงาน ถูกข่มขู่จากผู้ที่ค้าเธอเมื่อเธอเดินทางกลับบ้าน การข่มขู่นี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหนึ่ง และสุดท้ายครอบครัวของเธอได้จัดทำให้เธอไปอาศัยอีกเมืองหนึ่งเพื่อให้เธอปลอดภัย ไม่มีใครในครอบครัวของเธอรู้ว่าเธออยู่ที่ใด

เด็กหญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศกัมพูชาเพื่อค้าประเวณีอธิบายว่าความช่วยเหลือซึ่งเธอต้องการที่สุดเมื่อกลับไปนั่นคือความช่วยเหลือในการสร้างบ้านใหม่ ซึ่งอยู่ในสภาพที่แย่มากและครอบครัวของเธอไม่มีเงินซ่อมแซม

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงาน ในตอนแรกเธออยู่กับพ่อแม่ของเธอ เมื่อเธอเดินทางกลับบ้าน เธอได้รับโอกาสให้เข้ารับอบรมและทำงานอีกเมืองหนึ่ง แต่เธอปฏิเสธเพราะเธอไม่สามารถหารายได้เพียงพอจากงานนี้เพื่อจ่ายค่าที่พักอาศัยของเธอและลูกชายของเธอเอง

หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ในประเทศเวียดนามมีสิทธิเข้ารับการสนับสนุนในการสร้างบ้านผ่านโครงการของรัฐเพื่อผู้ไร้บ้าน อย่างไรก็ตามมีค่าใช้จ่ายในการโอนที่ดินจากพ่อแม่ของเธอเพื่อมาสร้างบ้านบนที่ดินดังกล่าว [60,000 ล้านดอลลาร์เวียดนาม หรือประมาณ 3000 ดอลลาร์สหรัฐ] ทำให้เธอไม่สามารถรับสิทธิการสนับสนุนในการสร้างบ้าน (โดยไม่มีค่าใช้จ่าย) ได้

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในการจัดหาที่พักอาศัยที่ปลอดภัย น่าพึงพอใจและราคาไม่แพง

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงบ้านพักฉุกเฉินหรือชั่วคราว เมื่อมีความจำเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน (โดยไม่คำนึงถึงเพศ อายุ หรือสัญชาติ) ควรสามารถเข้าถึงบ้านพักฉุกเฉิน ซึ่งตรงตามมาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำในประเทศนั้น

สามารถเข้าถึงทางเลือกบ้านพักในระยะยาว ทำให้มั่นใจได้ว่ามีที่พักอาศัยระยะยาวสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนซึ่งยังไม่มีที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและราคาไม่แพงได้อาศัยอยู่ ซึ่งควรตรงตามมาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำในประเทศนั้น

ระบุทางเลือกสำหรับที่พักอาศัยในกรณีที่ไม่สามารถส่งกลับบ้านได้ ระบุทางเลือกสำหรับที่พักอาศัยในกรณีที่การอาศัยกับครอบครัวนั้นไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสม อาจเป็นการช่วยเหลือผ่านโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ เงินช่วยเหลือเพื่อที่พักอาศัยของรัฐสำหรับผู้ที่มีความประจวบทางสังคมหรือผ่านโครงการความช่วยเหลืออื่นๆ

ทำให้มั่นใจว่าการพักอาศัยในสถานคุ้มครองนั้นเป็นไปโดยสมัครใจ การพักอาศัยในสถานคุ้มครองทุกครั้งต้องเป็นไปโดยสมัครใจ ขึ้นอยู่กับความยินยอม โดยได้รับแจ้งสิทธิและข้อมูลของผู้เสียหาย ความยินยอมในการพักอาศัยในสถานคุ้มครองควรเกิดขึ้นก่อนการเข้าพักและติดตามสอบถามอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาที่เข้าพัก

ทำการประเมินครอบครัว การประเมินครอบครัวนั้นมีความจำเป็นเพื่อทำการประเมินความเหมาะสมของการกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ควรรวมถึงการประเมินความเสี่ยงภายในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในชุมชน การประเมินความเสี่ยงควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีต่อเนื่องและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอผ่านระยะเวลาและสถานการณ์ที่พัฒนาแตกต่างกันออกไป

ประเมินสถานการณ์ที่พักอาศัยของผู้เสียหายตลอดเวลา เพราะการกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่ใช้ระยะเวลายาวนาน ทางเลือกสำหรับที่พักอาศัยนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยน (พัฒนาดีขึ้นหรือแย่ลง) เมื่อเวลาผ่านไป การประเมินสถานการณ์ที่พักอาศัยและความเป็นอยู่ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีต่อเนื่อง

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

ให้การสนับสนุนการกลับคืนสู่ครอบครัวสำหรับผู้เสียหายที่เป็นเด็กในทุกสถานการณ์ที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ ตามหลักการนั้นเด็กควรอยู่อาศัยกับสมาชิกในครอบครัว ส่วนสถานคุ้มครองหรือสถานที่พักอาศัยอื่นๆ ควรได้รับการพิจารณาเป็นลำดับสุดท้ายในกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก และควรเป็นการแก้ปัญหาแบบชั่วคราว ในกรณีที่เป็นเด็กนั้น การประเมินความเสี่ยงและครอบครัวควรเป็นส่วนหนึ่งของ

กระบวนการกำหนดประโยชน์สูงสุดของเด็ก (BID) เพื่อระบุทางเลือกที่แก้ไขปัญหาที่เหมาะสมที่สุดแก่เด็กแต่ละคนในระยะยาว

ระบุทางเลือกในเรื่องที่พักอาศัยและการดูแลสำหรับเด็ก หากการกลับไปอาศัยกับครอบครัวไม่ใช่กรณีที่ เป็นประโยชน์สูงสุดของเด็ก (ชั่วคราวหรือถาวร) ควรระบุทางเลือกสำรองอื่นๆ ให้ เช่น การดูแลโดยครอบครัว ขยายหรือญาติ การรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักแบบกลุ่มเล็ก และอื่นๆ เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความ หลากหลาย (แตกต่างกันไปตามอายุ วุฒิภาวะ ช่วงเวลาของการพัฒนา ประสบการณ์การข้ามสัญชาติ สถานการณ์ ส่วนตัวและครอบครัวของพวกเขา ความต้องการความช่วยเหลือ) ควรจัดให้มีทางเลือกที่หลากหลาย หลาก และควรพยายามให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการจัดการดูแลและการดำเนินการต่างๆ ให้น้อยที่สุด

ให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับที่พักอาศัย การดูแล และบ้าน ให้เด็ก (และพ่อแม่หรือ ผู้ปกครอง) มีส่วนร่วมในการประเมินทางเลือกที่ที่พักอาศัยและการดูแลที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขา รวมถึงกรณีที่มีความ ก้าวหน้าของกระบวนการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา และสถานการณ์ของพวกเขาและความต้องการที่พั กอาศัยที่เปลี่ยนเมื่อเวลาผ่านไป

นโยบาย/การรณรงค์

รวมที่พักอาศัยให้เป็นส่วนหนึ่งของชุดการบริการกลับคืนสู่สังคมที่ครอบคลุม การจัดหาบ้านพักอาศัยที่ เพียงพอ เหมาะสม และราคาไม่แพงควรได้รับพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งในการบริการที่สนับสนุนการกลับคืนสู่ สังคมที่ครอบคลุม และควรมีการจัดที่อยู่อาศัยที่รวมถึงการสนับสนุนที่พั กอาศัยระยะยาว ทางเลือกสำรองสำหรับที่ พักอาศัย อีกทั้งมีการรณรงค์ให้มีที่พักอาศัยที่เหมาะสมสำหรับผู้เสียหายจากการข้ามสัญชาติทุกคน

การให้บริการด้านที่ 2. การให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์

จัดให้มีการดูแลทางการแพทย์ที่เหมาะสม เพียงพอ และมีความละเอียดอ่อน

ปัญหาสุขภาพและความต้องการการดูแลทางการแพทย์

สิทธิด้านสุขภาพทางร่างกายและจิตใจเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานบัญญัติไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ²⁷ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนรวมถึงเด็กควรมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในบริการด้านการกลับคืนสู่สังคม

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีปัญหาสุขภาพ (มักค่อนข้างรุนแรง) และความต้องการการดูแลทางการแพทย์ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายทั้งชายและหญิง ตลอดจนผู้ใหญ่และเด็ก ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบปัญหาสุขภาพ ไม่ว่าจะในรูปแบบการค้ามนุษย์รูปแบบใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม ความต้องการที่เฉพาะเจาะจงนั้นมักเชื่อมโยงกับการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ต้นเหตุของปัญหาสุขภาพในหลายกรณีนั้นเกี่ยวข้องกับประสบการณ์การค้ามนุษย์เฉพาะบุคคล รวมถึงความรุนแรง การทำร้ายร่างกายจิตใจขณะถูกค้ามนุษย์ ผลกระทบที่เกิดจากสภาพความเป็นอยู่และการทำงานขณะถูกค้ามนุษย์ และการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ที่มีอยู่อย่างจำกัดระหว่างที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในขณะเดียวกันผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบบางคนมีปัญหาสุขภาพอยู่ก่อนหน้าที่จะถูกค้ามนุษย์ และถูกทำให้มีอาการทรุดหนักขึ้นจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบและขาดการดูแลทางการแพทย์

ความรุนแรง การทำร้ายร่างกายจิตใจขณะถูกค้ามนุษย์ ปัญหาสุขภาพหลายด้านมักเชื่อมโยงกับความรุนแรงและการทำร้ายร่างกายจิตใจที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายขณะถูกค้ามนุษย์โดย “นายจ้าง” ผู้ควบคุมดูแลหรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทนทุกข์ทรมานจากความรุนแรงต่อร่างกายและทางเพศ (ที่มักรุนแรง) และการทำร้ายร่างกายจิตใจนำไปสู่การบาดเจ็บทางร่างกาย การเจ็บป่วย และทุพพลภาพ ในบางกรณีเป็นผลทำให้เกิดการติดเชื้อที่เรื้อรังและเป็นอันตรายต่อชีวิต เช่น เชื้อเอชไอวี/เอดส์ โรคตับอักเสบ วัณโรค ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กถูกกระทำรุนแรงต่อร่างกายและทางเพศ และทำร้ายร่างกายจิตใจเป็นอย่างมากขณะถูกค้ามนุษย์

สภาพความเป็นอยู่และการทำงานขณะถูกค้ามนุษย์ ปัญหาสุขภาพบางประการเกิดขึ้นจากสภาพความเป็นอยู่และการทำงานขณะถูกค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนต้องอยู่ในสภาพที่แออัดและไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้พวกเขาเจ็บป่วยและเป็นโรค ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักไม่ได้รับอาหารที่เพียงพอ หรือถูกบังคับให้กินอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาหารที่มีคุณภาพต่ำ ผู้เสียหายบางคนถูกบังคับให้ใช้ยาเสพติดและ

²⁷ กำหนดไว้ครั้งแรกในธรรมนูญขององค์การอนามัยโลก ค.ศ. 1946 สิทธิสาธารณสุขยังได้รับการบัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปี ค.ศ. 1948 ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของ “มาตรฐานการครองชีพขั้นพื้นฐาน” ในข้อ 25 และในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. 1966 สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก (พ.ศ. 2551) สิทธิสุขภาพ Fact Sheet No. 31 เจนีวา สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/Factsheet31.pdf> และอีกหลายมาตราแห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กได้บัญญัติถึงสิทธิสาธารณสุขของเด็ก โดยยอมรับว่าเด็กทุกคนมีสิทธิ “ที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสุขภาพ” รัฐภาคีจะ “พยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกกีดกันสิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น” (ข้อ 24) และจะ “ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่เป็นผู้เสียหาย” (ข้อ 39) นอกจากนี้ ข้อ 23 ยอมรับว่าสิทธิของเด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิตใจ ควรมีชีวิตที่สมบูรณ์ และปกติสุข และได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งแก่ผู้เสียหายที่มีความพิการบางส่วนที่เกิดขึ้นก่อนหน้าหรือเป็นผลมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นอกจากนี้การต้องอยู่ในสภาพการทำงานเป็นอันตรายอย่างมาก ทำให้ผู้เสียหายหลายคนได้รับบาดเจ็บ (มักรุนแรง) สภาพดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการของเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่และการทำงานในสภาวะที่เลวร้ายที่พวกเขาต้องเผชิญ

การเข้าถึงการดูแลสุขภาพการแพทย์ที่มีอยู่อย่างจำกัดขณะที่ถูกค้ามนุษย์ ประเด็นสุขภาพถูกปล่อยให้ไม่ได้รับการรักษาเป็นเวลาหลายสัปดาห์ หลายเดือน หรือแม้กระทั่งหลายปีขณะที่บุคคลถูกค้ามนุษย์ การเข้าถึงการดูแลสุขภาพการแพทย์ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ส่วนมากนั้นเป็นกรณีทางการแพทย์ที่ฉุกเฉินสำหรับผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงต่อชีวิตอย่างทันทีเท่านั้น ขณะที่ผู้เสียหายหลายคนต้องเผชิญกับสภาพที่นำไปสู่การติดเชื้อที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิต (เช่น เชื้อเอชไอวี/เอดส์ โรคตับอักเสบ วัณโรค) พวกเขาไม่ได้รับการรักษาขณะถูกค้ามนุษย์ สำหรับผู้ที่ได้รับการรักษาขณะที่ถูกค้ามนุษย์นั้นรายงานว่าการดูแลรักษานั้นต่ำกว่ามาตรฐานและไม่เพียงพอ

ปัญหาสุขภาพที่มีอยู่ก่อนหน้าที่จะถูกค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนมีสุขภาพอยู่ก่อนหน้าที่จะถูกค้ามนุษย์ และไม่ได้รับการรักษาหรือปัญหาดังกล่าวแยลงขณะถูกค้ามนุษย์ ในบางกรณีสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสุขภาพอยู่ก่อนและนำไปสู่การย้ายถิ่นฐานและถูกค้ามนุษย์ และเป็นผลให้ไม่ได้รับการรักษา

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** การดูแลสุขภาพการแพทย์สำคัญต่อเด็กที่ถูกค้ามนุษย์เพราะสภาพการอยู่อาศัยและการทำงานที่ต้องเผชิญขณะที่ถูกค้ามนุษย์นั้นมีผลในแง่ลบต่อพัฒนาการทางร่างกายของพวกเขา นอกจากนี้เด็กที่ถูกค้ามนุษย์หลายคนถูกกระทำรุนแรงต่อร่างกายและทางเพศขณะที่ถูกค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กทุกคนเผชิญกับการกระทำที่รุนแรง ไม่ว่าจะในรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบใดก็ตาม รวมถึงความรุนแรงต่อร่างกาย ทางเพศ และจิตใจ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวยากไร้ก็มักเข้าถึงการดูแลสุขภาพการแพทย์ได้อย่างจำกัดก่อนการค้ามนุษย์ และไม่มีแนวโน้มได้รับการบริการดังกล่าวเมื่อกลับไปบ้าน นอกจากนี้เด็กที่มาจากพื้นที่ซึ่งยากต่อการเข้าถึงการดูแลสุขภาพการแพทย์ เช่น หมู่บ้านชนบท ต้องเผชิญกับความยากลำบากโดยเฉพาะการดูแลสุขภาพการแพทย์ ครอบครัวของเด็กหลายคนที่ไม่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มีราคาสูงได้ นั้นหมายความว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กหลายคนซึ่งบาดเจ็บและเจ็บป่วยเนื่องจากการถูกค้ามนุษย์นั้นไม่ได้รับการดูแลสุขภาพ

เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ควรได้รับการอบรมและเพิ่มทักษะในการให้บริการที่มีความละเอียดอ่อนและเหมาะสมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก สถาบันและหน่วยงานควรพัฒนาและดำเนินการตามวิธีปฏิบัติและมาตรฐานที่เป็นมิตรต่อเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากเมื่อทำการรักษาเด็กที่มีความบอบช้ำทางจิตใจอย่างสูง รวมถึงผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงและทารุณอย่างมาก

ข้อท้าทายในการรับการดูแลทางการแพทย์และแก้ปัญหาสุขภาพ การดูแลทางการแพทย์มักเป็นส่วนสำคัญของการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการดูแลทางการแพทย์แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความช่วยเหลือประเภทนี้ต่อชีวิตของพวกเขาหลังจากถูกค้ามนุษย์ เด็กหญิงคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเวียดนามไปประเทศจีนซึ่งถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ หลังจากนั้น เมื่อเธอกลับบ้านและได้แจ้งตำรวจท้องถิ่นเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น พวกเขาส่งเธอไปสถานคุ้มครองที่ซึ่งเธอได้รับการบริการที่หลากหลายรวมถึงการดูแลทางการแพทย์ เธออธิบายว่าการรักษาพยาบาลสำหรับตัวเธอเองและครอบครัวเป็นความช่วยเหลือที่สำคัญมากที่สุดที่เธอได้รับ “ครอบครัวของฉันยากจนมากจนไม่สามารถพาฉันไปโรงพยาบาลได้...เมื่อฉันได้รับการรักษาพยาบาลทำให้ครอบครัวของฉันรู้สึกโล่งใจเพราะว่าครอบครัวของฉันไม่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้” (เด็กหญิงชาวเวียดนามที่ได้รับการรักษาพยาบาลหลังถูกค้ามนุษย์)

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์

ชายคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ด้านแรงงานไปประเทศมาเลเซียได้รับบาดเจ็บจากการทำงานในโรงงานขณะที่เขาถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เมื่อเดินทางกลับประเทศเมียนมาเขาไม่สามารถทำงานได้เพราะบาดแผลที่มือซึ่งไม่ได้รับการรักษา ภรรยาของเขาทำงานเป็นแรงงานในไร่ของผู้อื่น แต่ไม่สามารถหารายได้เพียงพอสำหรับครอบครัว เขาได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ ซึ่งรวมถึงการรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นเวลาสองเดือน และได้รับยาสำหรับการรักษาที่ต่อเนื่อง เมื่ออาการดีขึ้น เขาได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน รวมถึงการอบรมเกี่ยวกับการทำไร่ในหลายด้านและการทำปุ๋ยคอก และได้รับปุ๋ยคอกมาขายปันท์เพื่อสร้างรายได้

ในทางตรงกันข้าม ความเจ็บป่วยทางร่างกายมีผลกระทบในแง่ลบต่อหลายแง่มุมในชีวิตและเป็นปัจจัยให้กระบวนการกลับคืนสู่สังคมไม่ประสบความสำเร็จ สุขภาพที่ย่ำแย่และปัญหาทางการแพทย์ส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในหลายมุมมอง ที่สำคัญที่สุดคือการทำงานและหารายได้ และที่สำคัญเช่นกันคือการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้นส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เสียหายและความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จด้านการกลับคืนสู่สังคม

ข้อค้นพบหลักและข้อท้าทายในการจัดการปัญหาสุขภาพที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บรรยายไว้มีดังนี้

1. การเข้าถึงบริการทางการแพทย์หลังจากถูกค้ามนุษย์ที่ไม่เพียงพอ
2. การขาดการดูแลทางการแพทย์ในระยะยาวสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
3. บริการทางการแพทย์มีอยู่เฉพาะในกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวเนื่องจากการค้ามนุษย์เท่านั้น
4. ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการทางการแพทย์นำไปสู่ปัญหาทางการเงิน รวมถึงหนี้สิน
5. ปัญหาสุขภาพทำให้ไม่สามารถทำงานได้
6. สุขภาพที่ย่ำแย่มีผลกระทบในแง่ลบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหาย

1. การเข้าถึงบริการทางการแพทย์หลังจากถูกค้ำมนุษย์ที่ไม่เพียงพอ ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์หลายคนที่ไม่ได้รับการดูแลทางการแพทย์ในเมืองต้นหลังถูกค้ำมนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ส่วนใหญ่กลับไปยังบ้านและชุมชนที่ไม่มีบริการการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์แบบไม่มีค่าใช้จ่ายหรือสนับสนุนโดยรัฐ และไม่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ ในบางประเทศขณะที่ความช่วยเหลือทางการแพทย์สำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์มีระบุไว้ในเอกสาร แต่ด้วยเกณฑ์การดำเนินการเข้ารับรักษาและขั้นตอนเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ กีดกันให้ผู้เสียหายไม่สามารถเข้าถึงการบริการด้านสุขภาพได้

การดูแลทางการแพทย์ส่วนมากมีอยู่ในแผนการทำงานของสถานคุ้มครอง และทำให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนยอมรับแผนการทำงานของสถานคุ้มครอง เพราะทำให้พวกเขาสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์แบบไม่มีค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม บางครั้งการบริการดังกล่าวจำกัดอยู่แค่การตรวจเช็คทางการแพทย์เบื้องต้น หรือให้การตรวจเช็คทางการแพทย์เพียงแค่ว่าในระยะเวลาที่พักอยู่ในสถานคุ้มครอง ยิ่งไปกว่านั้นแม้ว่ามีการกำหนดไว้เป็นนโยบายของโครงการหรือหน่วยงาน/สถาบันนั้นก็ตาม แต่ไม่ใช่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทุกคนที่พิกัดภัยในสถานคุ้มครองจะได้รับการตรวจเช็คหรือบริการทางการแพทย์ ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นทั้งในประเทศปลายทางและประเทศต้นทาง

2. การขาดการดูแลทางการแพทย์ในระยะยาวสำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ความต้องการทางการแพทย์บางประการสามารถรักษาได้ในช่วงฉุกเฉินเบื้องต้น และ/หรือการดูแลทางการแพทย์ในระยะสั้น ในกรณีอื่นนั้นการเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บเกิดขึ้นในระยะยาว ปัญหาสุขภาพที่เรื้อรังที่จำเป็นต้องดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง (มักจะ) ไม่ค่อยมีบริการเสมอไป ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนต้องพิการซึ่งเป็นผลมาจากการทำร้ายร่างกายจากการค้ำมนุษย์ หรือบาดเจ็บขณะทำงานซึ่งจำเป็นต้องดูแลรักษาอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

3. บริการทางการแพทย์มีอยู่เฉพาะในกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวเนื่องจากการค้ำมนุษย์เท่านั้น ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนมีปัญหาทางสุขภาพอยู่ก่อนที่จะถูกค้ำมนุษย์ ขณะที่บางส่วนได้เกิดขึ้นหลังถูกค้ำมนุษย์ ขณะที่ปัญหาเรื่องสุขภาพไม่ใช่เป็นผลโดยตรงจากการค้ำมนุษย์สำหรับผู้เสียหายบางคน แต่การดูแลทางการแพทย์ก็มักเป็นความต้องการความช่วยเหลือที่จำเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลกระทบต่อกลับคืนสู่สังคม อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีความช่วยเหลือทางการแพทย์นั้นไม่ได้รับการจัดหาให้ เพราะปัญหาสุขภาพนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากเหตุหรือประสบการณ์ที่บุคคลนั้นถูกค้ำมนุษย์โดยตรง

4. ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการทางการแพทย์นำไปสู่ปัญหาทางการเงิน รวมถึงหนี้สิน การเข้าถึงบริการทางการแพทย์สำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์มีอยู่อย่างจำกัด หลายคนต้องจ่ายเงินรักษาพยาบาลของพวกเขาเอง ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์มักมีราคาแพงมาก และมักนำไปสู่ความเป็นหนี้สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีปัญหาความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นซ้ำ ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป
ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทุกคนควรเข้าถึงการรักษาพยาบาลเมื่อออกมาจากการค้ำมนุษย์ การประเมินความเป็นอยู่ทางร่างกายของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เป็นส่วนสำคัญของการประเมินความต้องการ และในการพัฒนาแผนการ(กลับ)คืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางส่วนต้องการการดูแลทางการแพทย์ที่ถูกเงิน บางส่วนเผชิญกับอาการทุพพลภาพ หรือต้องทนกับการเจ็บป่วยเรื้อรังที่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นซ้ำเมื่อเวลาผ่านไป เป็นสิ่งสำคัญในการประเมินและระบุความต้องการทางการแพทย์ของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในระยะยาว เพื่อให้มั่นใจว่ามีความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายและสุขภาพอย่างต่อเนื่อง การประเมินความต้องการทางการแพทย์ของแต่ละบุคคลและการเข้าถึงสิทธิรักษาพยาบาลควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณี และเป็นสิ่งหลักในการทำให้มั่นใจว่าปัญหาสุขภาพจะไม่ทำให้การฟื้นฟูเยียวยาและการ(กลับ)คืนสู่สังคมหยุดชะงัก

หลายคนขาดทรัพยากรในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ส่งผลให้บางคนต้องตกเป็นหนี้สิน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบทเผชิญกับค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่เกิดขึ้นจากการเดินทาง และสูญเสียรายได้เมื่อพวกเขาจำต้องเดินทางไปเมืองหรือจังหวัดที่ไกลเพื่อรักษาพยาบาล

5. ปัญหาสุขภาพทำให้ไม่สามารถทำงานได้ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนไม่สามารถหา (หรือรักษา) งานเพราะอาการบาดเจ็บ และ/หรือสุขภาพที่เจ็บป่วย ผู้เสียหายที่มีปัญหาสุขภาพที่รุนแรงมักไม่ได้รับการจ้างงานจากนายจ้าง อีกทั้งผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนเสี่ยงสูญเสียงานหากพวกเขาไม่สามารถทำงานให้ได้ดีหรือต้องขาดงานบ่อยเนื่องจากมีสุขภาพที่ย่ำแย่ ผู้เสียหายที่ทำงานเอง (self-employed) บ่อยครั้งมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะไม่สามารถทำงานได้ ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการเสนอให้เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพซึ่งเป็นขั้นตอนเบื้องต้นในการหางานหรือการทำธุรกิจขนาดเล็ก แต่พวกเขาไม่สามารถเข้ารับการอบรมได้เนื่องจากความเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และในบางกรณีเด็กอาจไม่สามารถไปโรงเรียนได้เพราะการเจ็บป่วยหรือสภาวะทุพพลภาพที่ไม่ได้รับการรักษา

6. สุขภาพที่ย่ำแย่มีผลกระทบในแง่ลบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหาย ความไม่สบายนำไปสู่ความรู้สึกในแง่ลบที่หลากหลายต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงความเครียด ความกังวลใจ ความสิ้นหวัง และความหดหู่ และเป็นเรื่องทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นหากผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่สามารถทำงานและหารายได้เพราะปัญหาสุขภาพของพวกเขา

กรณีศึกษาเรื่องปัญหาสุขภาพและประเด็นในการดูแลทางการแพทย์

ชายคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยได้บรรยายถึงความรุนแรงและอาการบาดเจ็บที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชายที่ถูกบังคับลงเรือประมงต้องเผชิญ “ฉันสังเกตเห็นว่าเจ้าของเรือไม่ชอบให้คนงานหยุดงาน แม้ในกรณีที่พวกเขาารู้สึกไม่สบาย เมื่อพวกเขาผิวปากให้เริ่มทำงาน และเมื่อคนงานบางคนไม่มาพวกเขาจะเอาน้ำร้อนสาด บางคนเสียชีวิตจากการบาดเจ็บ พวกเขาโยนน้ำแข็งใส่คนงาน ทำร้ายร่างกายด้วยเครื่องมือ ชายไทยคนหนึ่งเสียชีวิตจากอาการบาดเจ็บจากการทำร้ายร่างกาย ฉันเห็นชายคนหนึ่ง (ดูเหมือนเป็นคนต่างชาติ) ที่ถูกทำร้ายร่างกายและพันธัก เพราะชายคนดังกล่าวทำงานได้ไม่ดี ซึ่งมีสาเหตุจากการที่เขาไม่เข้าใจภาษาและคำสั่ง ฉันยังเห็นว่าบางคนเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ (บนเรือ) ถ้ามีใครตกน้ำ พวกเขาไม่สนใจที่จะลงไปช่วย”

เด็กชายคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ในประเทศจีนและถูกบังคับให้ขอทานได้บรรยายว่าเขาถูกทำร้ายเป็นประจำโดยคนที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเขาซึ่งเป็นวิธีที่ใช้เพื่อควบคุมเขา และได้บอกกับเขาว่าหากเขาพยายามหลบหนี เขาจะถูกลงโทษและทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง

หญิงสาวกัมพูชาซึ่งถูกค้ามนุษย์ในประเทศมาเลเซียเพื่อให้ทำงานในบ้าน ต้องทำงานเป็นระยะเวลายาวนานหลายชั่วโมง (โดยทั่วไป 14 ถึง 18 ชั่วโมงต่อวัน) และไม่ได้รับอาหารที่เพียงพอ (เธอได้รับอนุญาตให้ทานอาหารวันละหนึ่งมื้อเท่านั้น) เธอถูกทำร้ายร่างกายเป็นประจำโดยนายจ้าง และถูกบังคับให้ต้มน้ำยาทำความสะอาดเป็นการลงโทษหากนายจ้างของเธอไม่พอใจกับงานที่เธอทำ

เด็กหญิงชาวเมียนมาซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อค้าประเวณีได้บรรยายว่าถูกบังคับให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับลูกค้า เธอได้รับโรคติดต่อทางเพศและไม่ได้รับการรักษา ยิ่งไปกว่านั้นเธอถูกบังคับให้ทำงานค้าประเวณีแม้กระทั่งเมื่อเธอป่วย

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อค้าประเวณีได้บรรยายว่าเธอติดเชื้อทางช่องคลอดอย่างรุนแรงซึ่งเป็นผลมาจากการบังคับให้ร่วมเพศกับลูกค้าหลายคน เธอได้ถูกพาไปคลินิกท้องถิ่นเพื่อรักษา แต่ตามที่เธอบรรยายนั้น เธอได้รับการที่ถูกที่สุดและการรักษาที่ย่ำแย่มากที่สุด ดังนั้นอาการติดเชื้อของเธอไม่หาย เธอถูกบังคับให้กลับไปค้าประเวณีก่อนที่อาการติดเชื้อของเธอจะหาย

เด็กชายคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ไปทำงานในโรงงานภายในประเทศจีน ทำงานวันละ 18 ชั่วโมง และให้กินแต่ข้าวต้ม หากใครที่ทำงานในโรงงานได้รับบาดเจ็บหรือป่วย พวกเขาจะถูกปล่อยไว้โดยไม่ได้รับการรักษา

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงาน เมื่อได้รับการสอบถามถึงความต้องการความช่วยเหลือที่เธอยังไม่ได้รับ เธอให้ความสนใจกับความต้องการทางการแพทย์ เธอได้ร้องขอให้มีการตรวจเช็คสุขภาพทั่วไปแต่ก็ไม่ได้รับคำตอบใดๆ จากหน่วยงานบริการ เธอยังกล่าวอีกว่าองค์กรได้สัญญาว่าจะช่วยให้เธอได้รับบัตรสุขภาพซึ่งจะทำให้เธอสามารถเข้าถึงสิทธิรักษาพยาบาล แต่เธอไม่ได้รับข้อมูลใดๆ อีกเลย และไม่รู้ว่าจะดำเนินการติดตามอย่างไร

หญิงชาวไทยคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์และถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศตั้งแต่ยังเด็กไปประเทศญี่ปุ่น ขณะนี้อาศัยอยู่ที่หมู่บ้านของเธอ เธอมีความต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างต่อเนื่องและได้รับการรักษาและยาเป็นประจำ อย่างไรก็ตามเธอไม่สามารถรับการรักษาหรือยาที่ใกล้บ้านของเธอได้ ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคและความท้าทายต่อเธอในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลและการเข้าถึงการดูแลที่จำเป็น

ชายคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยเพื่อใช้แรงงานต้องการการรักษาโรคกระเพาะซึ่งมีสาเหตุมาจากการค้ามนุษย์ เขาได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย เช่น ดำเนินการลงทะเบียนสำหรับบัตรประชาชนและเสื้อผ้า แต่ไม่ได้รับการดูแลทางการแพทย์ เขาจำต้องยืมเงินจากผู้ให้กู้ด้วยอัตราดอกเบี้ยสูงมากเพื่อมาจ่ายค่ารักษาพยาบาลของเขา

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อค้าประเวณีติดเชื้อทางช่องคลอดอย่างรุนแรงโดยไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เพียงพอซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพแก่เธออย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีหลังจากถูกค้ามนุษย์ เธอได้รับการรักษาทางการแพทย์ขณะที่ถูกค้ามนุษย์ และเมื่อเดินทางกลับบ้านเธอได้รับการตรวจสุขภาพแต่ปัญหาสุขภาพของเธอก็ยังมีอยู่ เธออธิบายว่าเธอพยายามทำงานที่ร้านอาหารเพื่อหารายได้ส่งให้พ่อแม่ของเธอและเลี้ยงดูลูกสาวของเธอ อย่างไรก็ตามสุขภาพของเธอไม่ดีพอที่จะทำงานต่อไปได้ เธอท้อถอยและผิดหวังทั้งจากสุขภาพที่อ่อนแอและสถานการณ์ทางการเงินที่ย่ำแย่ของเธอ เธอบรรยายว่ารู้สึกหมดกำลังใจและเครียดจากสภาพที่ต้องพึ่งพิงทางการเงินกับสามีของเธอ ซึ่งทำให้เธอไม่สามารถตัดสินใจอย่างอิสระได้ เธอยังรู้สึกกระวนกระวายและกังวลใจเกี่ยวกับสุขภาพของเธอ เพราะสุขภาพของเธอนั้นแย่งเรื่อยๆ

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในการจัดให้มีการดูแลทางการแพทย์ที่เหมาะสมและเพียงพอ

แผนงาน

ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายสามารถเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ฉุกเฉินและต่อเนื่อง ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิการรักษาพยาบาลและการดูแลด้านสุขภาพ และสามารถเข้าถึงบริการเหล่านี้ได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนควรเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ทันทีที่ได้รับบริการคัดแยกเพื่อตรวจหาความต้องการด้านการแพทย์ที่จำเป็นฉุกเฉิน นอกจากนี้ในระยะยาวหน่วยงานบริการควรจัดหาหรือทำให้มีการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ระยะยาวสำหรับบุคคลที่มีความต้องการการดูแลทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง เช่น สภาวะป่วยเรื้อรัง ความเจ็บป่วย การติดเชื้ ความทุพพลภาพ และอื่นๆ

คำร้องถึงสถานการณ์ทางการแพทย์และความต้องการด้านสุขภาพของครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้ปฏิบัติงานทางการแพทย์ควรคำนึงถึงว่าปัญหาด้านสุขภาพนั้นอาจมีผลกระทบต่อครอบครัวรวมถึงในเรื่องของโรคติดต่อต่างๆ เช่น วัณโรค หรือ เชื้อเอชไอวี/เอดส์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานบริการด้านสุขภาพควรระบุและดำเนินการเรื่องความต้องการด้านสุขภาพสำหรับครอบครัวของผู้เสียหาย

วางแผนการให้บริการทางการแพทย์ ระบุความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่มีอยู่จากแผนงานของรัฐและองค์กรเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ และส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้ารับบริการต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งอาจรวมถึงการให้บริการทางการแพทย์เฉพาะทางสำหรับความต้องการทางการแพทย์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ให้จัดทำระเบียบวิธีปฏิบัติในเรื่องความร่วมมือเพื่อให้มีการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการบริการด้านสุขภาพต่างๆ เหล่านี้

จัดให้มีการบริการทางการแพทย์ที่เพียงพอและเหมาะสม ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจะได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ตามความต้องการ ไม่ว่าจากระบบการแพทย์ของรัฐหรือเอกชน และทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนได้รับการรักษาโดยไม่คำนึงถึงความสามารถในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ทั้งนี้ความต้องการทางการแพทย์ทุกประการควรได้รับการรักษาโดยไม่คำนึงถึงว่าอาการดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการค้ามนุษย์หรือไม่

จัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ที่มีอยู่ แจ้งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ถึงสิทธิการรักษาพยาบาล และให้ข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ที่มีอยู่สำหรับพวกเขาและขั้นตอนการเข้าถึงบริการดังกล่าว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับทราบเกี่ยวกับสภาพทางการแพทย์ของพวกเขาทั้งหมด รวมถึงความเสี่ยงต่ออาการเรื้อรังหรือการติดเชื้อที่มีความเสี่ยงต่อชีวิตขณะที่ถูกค้ามนุษย์ (เช่น เชื้อเอชไอวี/เอดส์ โรคตับอักเสบ วัณโรค)

ทำให้มั่นใจว่าการรักษาทางการแพทย์ทุกอย่างต้องเป็นไปโดยสมัครใจ และดำเนินการโดยผู้เสียหายให้ความยินยอม การจัดให้มีการดูแลรักษาทางการแพทย์ทุกประการควรเป็นไปโดยสมัครใจ และได้รับความ

ยินยอมจากผู้เสียหาย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ควรถูกบังคับให้ตรวจโรคหรือการติดเชื้อ (เช่น เชื้อเอชไอวี/เอชดี โรคติดต่อทางเพศ) แต่ควรได้รับข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์เกี่ยวกับความเสี่ยงเพื่อให้พวกเขาสามารถตัดสินใจโดยได้รับแจ้งสิทธิและข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจโรคและการรักษา

☑ ช่วยจัดการอุปสรรคในการดำเนินการเพื่อให้เข้าถึงการรักษาพยาบาล แจ้งและให้ข้อมูลที่ชัดเจนและครบถ้วนแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เกี่ยวกับการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ รวมถึงกฎเกณฑ์และขั้นตอนดำเนินการที่พวกเขาอาจต้องเผชิญเมื่อขอรับการบริการทางการแพทย์ เช่น เอกสารที่จำเป็น ค่าธรรมเนียม (ถ้ามี) เป็นต้น ให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ เมื่อจำเป็น

☑ ให้การศึกษากับบุคลากรทางการแพทย์และทำให้พวกเขามีความใส่ใจเรื่องผลกระทบของการค้ามนุษย์และการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ทำให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ได้รับการศึกษาและได้รับทราบเกี่ยวกับผลกระทบของการค้ามนุษย์ต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ และความเป็นอยู่ของแต่ละคน และทราบว่าควรทำงานอย่างไรกับกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม ความเป็นมืออาชีพ และมีความละเอียดอ่อนมากที่สุด บุคลากรทางการแพทย์ทุกคนควรมีความละเอียดอ่อนต่อเรื่องดังกล่าวและควรได้รับการอบรมเพื่อที่พวกเขาจะสามารถทำงานและสื่อสารกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้วยวิธีการที่ละเอียดอ่อนเหมาะสม และมีความเป็นมืออาชีพ บุคลากรทางการแพทย์นั้นไม่เพียงแต่เป็นเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่เท่านั้นแต่ควรรวมถึงผู้ที่ดำเนินงานฝ่ายบริหารจัดการในโรงพยาบาลและคลินิกซึ่งได้ติดต่อสื่อสารกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในช่วงแรกรับ ตลอดจนผู้ที่ดำเนินงานฝ่ายบริหารจัดการที่อาจเกี่ยวข้องในการดำเนินการรับใบคำขอใช้บริการด้านสุขภาพ

☑ สนับสนุนค่าเดินทาง อำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนค่าเดินทางสำหรับบุคคลที่ต้องเดินทางมารับบริการทางการแพทย์ การช่วยออกค่าใช้จ่ายการเดินทางดังกล่าวควรเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลทางการแพทย์จัดหาให้โดยรัฐ

☑ เพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้กับบุคลากรการแพทย์ อบรมบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และสัญญาณหรือตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดแยกผู้เสียหายในหมู่บุคลากรทางการแพทย์ ควรรวมถึงการระบุบุคคลที่ยังอยู่ในสถานการณ์การค้ามนุษย์ และบุคคลที่อาจออกมาจากการค้ามนุษย์แต่ยังไม่ได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการ

☑ จัดให้มีและปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่มีจริยธรรม การจัดให้มีการดูแลทางการแพทย์จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมายและจริยธรรมที่สูงที่สุด รวมถึงหลักการรักษาความลับ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ หลักการไม่ใช้การตัดสินใจมาเป็นเครื่องชี้ในการกระทำ และเคารพความเป็นส่วนตัว

☑ สร้างความมั่นใจในเรื่องระบบความรับผิดชอบ (accountability) จัดทำและดำเนินการตามระบบเกี่ยวกับความรับผิดชอบภายในสายการทำงานด้านการแพทย์ อนุญาตให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และหน่วยงานบริการรายงานเหตุในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติ การกระทำผิด หรือความประมาท

☑ ประเมินความต้องการทางการแพทย์เป็นระยะ ๆ เพราะการกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่ใช้เวลานาน ความต้องการทางการแพทย์มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง (พัฒนาขึ้นหรือแย่งลง) เมื่อเวลาผ่านไป เจ้าหน้าที่ทาง

การแพทย์ควรประเมินความต้องการทางการแพทย์ของแต่ละบุคคลอยู่เป็นระยะๆ และการเข้าถึงสิทธิสุขภาพควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีอย่างต่อเนื่อง

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

☑ ทำให้มั่นใจว่าเด็กเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กทุกคนควรเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ที่ฉุกเฉิน การดูแลที่สามารถป้องกันโรคได้และการดูแลรักษาซึ่งช่วยเยียวยาในประเทศต้นทางของพวกเขา หรือมีสิทธิเทียบเท่ากับเด็กที่มีสัญชาติในประเทศนั้นๆ ในกรณีประเทศอื่น

☑ จัดจ้างเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานกับเด็ก เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ควรได้รับการอบรมในการให้บริการที่ละเอียดอ่อนและเหมาะสมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก ซึ่งมีความสำคัญมากโดยเฉพาะในกรณีที่ทำกรดูแลรักษาเด็กที่มีอาการบอบช้ำทางจิตใจอย่างมาก รวมถึงเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงและถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ

☑ จัดทำระเบียบวิธีปฏิบัติในการบริการทางการแพทย์ที่เป็นมิตรต่อเด็กและนำไปปฏิบัติ พัฒนาและดำเนินการตามระเบียบวิธีปฏิบัติและขั้นตอนในการบริการทางการแพทย์ที่เป็นมิตรแก่เด็กสำหรับบุคลากรด้านการแพทย์ที่ทำงานกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์และถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

☑ แจ้งเด็กและพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกายและความต้องการทางการแพทย์ของพวกเขา เด็กควรได้รับทราบเกี่ยวกับสถานะสุขภาพของพวกเขาและความต้องการทุกประการ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษา และ/หรือการดำเนินงานทางการแพทย์

☑ ดำเนินงานดำเนินนโยบายคุ้มครองเด็ก ทำให้มั่นใจได้ว่าบุคลากรทางการแพทย์และผู้ดำเนินงานซึ่งติดต่อกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์นั้นได้ตกลงดำเนินงานและปฏิบัติตามนโยบายคุ้มครองเด็ก มีระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อติดตามว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และมีบทลงโทษในกรณีที่ละเมิดหรือทำผิดหน้าที่

นโยบาย/การรณรงค์

☑ รณรงค์ให้มีการดูแลทางการแพทย์ในระยะยาว เนื่องจากผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีความต้องการทางการแพทย์อย่างต่อเนื่องหลังถูกค้ามนุษย์และเป็นผลสืบเนื่องมาจากการค้ามนุษย์ (เช่น ปัญหาสุขภาพเรื้อรัง โรคทุพพลภาพ) การดูแลทางการแพทย์ควรเป็นการบริการในระยะยาว ตลอดระยะเวลาการกลับคืนสู่สังคม อาจต้องรณรงค์กับทางรัฐและผู้ปฏิบัติงานทางการแพทย์ภาคเอกชนเพื่อให้ระบุถึงความต้องการทางการแพทย์เหล่านี้

☑ รณรงค์เพื่อให้มีการดูแลทางการแพทย์ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย เมื่อผู้เสียหายไม่สามารถเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ ควรมีการรณรงค์สิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์แบบไม่มีค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ให้ระบุอุปสรรคสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าถึงการดูแลทางการแพทย์ และรณรงค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งในกลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐการ ผู้จัดทำนโยบาย และหน่วยงานบริการ

เสริมสร้างความร่วมมือและการส่งต่อทางการแพทย์ข้ามพรมแดน จัดให้มีระเบียบกฎเกณฑ์การสื่อสาร
สำหรับความร่วมมือและการส่งต่อทางการแพทย์ข้ามพรมแดน รวมถึงการส่งต่อบันทึกทางการแพทย์ที่เหมาะสม
และตามหลักจริยธรรมระหว่างประเทศและหน่วยงานบริการ (ทั้งทางร่างกายและจิตใจ)

การให้บริการด้านที่ 3. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ

สนับสนุนให้มีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี

ความต้องการทางด้านจิตใจและสุขภาพจิต

กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศยอมรับว่าสิทธิสุขภาพรวมถึงการมีสุขภาพตามมาตรฐานสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้²⁸ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนบรรยายถึงความรู้สึก “ที่ไม่ดีทางด้านจิตใจ” ระหว่างบางช่วงของชีวิตหลังจากถูกค้ามนุษย์ พวกเขาบรรยายถึงอารมณ์ที่หลากหลาย รวมถึงความรู้สึกเครียด หลงลืม โกรธ กังวลใจ หดหู่ สิ้นหวัง และท้อถอย การที่ “ป่วย” ทางด้านจิตใจ มีสาเหตุจากสองด้าน ความยากลำบากที่เกิดจากการถูกค้ามนุษย์และความยากลำบากขณะที่พยายามฟื้นฟูเยียวยาและดำเนินชีวิตออกจากการค้ามนุษย์

ความเครียด ความกังวลใจ ความหดหู่ และความบอบซ้ำทางจิตใจที่เกิดจากการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญกับประสบการณ์ที่โหดร้ายและน่ากลัวหลากหลายขณะถูกค้ามนุษย์ พวกเขาถูกกระทำทารุณและละเมิดสิทธิ พวกเขาต้องพบเห็นการทารุณกรรมผู้อื่น พวกเขาทรมาณจากสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่สามารถทนได้และบ่อยครั้งที่ไร้มนุษยธรรม พวกเขาไม่มีอิสระหรือทางเลือก และพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงการดูแลสุขภาพการแพทย์ พวกเขาถูกแยกออกจากครอบครัวและชุมชนของพวกเขาเป็นระยะเวลายาวนานและโดยทั่วไปแล้วไม่ได้รับการสนับสนุนใดๆ ขณะถูกค้ามนุษย์

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นผลให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบปัญหาทางด้านจิตใจและความผิดปกติทางสุขภาพจิตที่แตกต่างกันไป พวกเขาบรรยายถึงความเครียด อาการซีหลงซีลึม หดหู่ สิ้นหวัง และหมดหวัง หลายคนทรมาณจากความบอบซ้ำทางจิตใจที่รุนแรงซึ่งเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์ รวมถึงภาวะผิดปกติทางจิตใจจากเหตุการณ์รุนแรง (Post-Traumatic Stress Disorder: PTSD) นอกจากนี้ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบปัญหาทางจิตใจซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ (หรืออาจมาจากอาการที่มีอยู่ก่อนหน้า)

ความเครียด อาการซีหลงซีลึม ความกังวลใจ ความหดหู่ และความบอบซ้ำทางจิตใจที่ประสบหลังถูกค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญกับปัญหาและสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความตึงเครียดที่หลากหลาย ณ ระยะเวลาที่ต่างกันหลังถูกค้ามนุษย์ และในบริบทที่ต่างกัน อาการเครียด ซีหลงซีลึม กังวลใจ หดหู่ และในบางกรณีรู้สึกบอบซ้ำทางจิตใจมีผลกระทบที่รุนแรงต่อชีวิตประจำวันของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการกลับคืนสู่สังคมในระยะยาวของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์รู้สึกเครียด และกังวลใจเมื่อพวกเขาไม่ได้รับการคัดแยกและ

“มันน่าผิดหวังมากเพราะพวกเราต้องการกลับบ้านและไม่ได้รับอนุญาตให้แม้กระทั่งโทรศัพท์ที่บ้านฉันและเพื่อนตะโกนใส่ครู “ทำไมถึงให้พวกเราอยู่ที่นี่ ทำไมไม่ส่งพวกเรากลับบ้าน” (เด็กหญิงจากเมียนมาที่ถูกค้ามนุษย์มาขายบริการทางเพศที่ประเทศไทยรู้สึกคับแค้นใจที่ต้องอยู่ในสถานคุ้มครองเป็นระยะเวลายาวนาน)

ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ เพราะบ่อยครั้งที่หมายถึง การถูกสอบสวน (แทนการสัมภาษณ์) การถูกจับกุมและกักขัง (แทนการส่งต่อเพื่อความช่วยเหลือ) การถูกดำเนินคดีและส่งกลับออกไปนอกประเทศ (แทนการได้รับความ

²⁸ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลก (พ.ศ. 2551) สิทธิสุขภาพ Fact Sheet No. 31 เจนีวา สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/Factsheet31.pdf>

ช่วยเหลือให้กลับบ้าน) และ/หรือการไม่ได้รับความช่วยเหลือ (แทนการได้รับความช่วยเหลือ) เมื่อเดินทางกลับถึงบ้าน

บางครั้งความเครียดและความกังวลใจนั้นเชื่อมโยงกับระยะเวลาให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างการอาศัยในสถานคุ้มครองภาคบังคับและที่มีลักษณะปิด (นั่นหมายถึงไม่สามารถกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาได้) และเมื่อพวกเขาจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมายในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน (ซึ่งหลายคนรู้สึกหวาดกลัว)

เมื่อกลับถึงบ้าน ความเครียดความกังวลใจ และความหดหู่ที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุจากการกลับบ้านโดยไม่มีเงิน เป็นหนี้สินจากการย่ำถื่น และ/หรือ การไร้กำลังหรือปัจจัยในการส่งเงินกลับบ้าน การไม่มีงานทำหลังจากกลับบ้าน และ/หรือการที่ไม่สามารถทำงานได้ ความตึงเครียดหรือปัญหาภายในครอบครัว การขาดการสนับสนุนทางจิตใจภายในครอบครัวหรือชุมชน การตีตราและการเลือกปฏิบัติในครอบครัวหรือชุมชน การขาดความช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อรับมือกับชีวิตหลังถูกค้ำมนุษย์ หรือจากสาเหตุอื่นๆ

ยกตัวอย่างเช่น ผู้ชายคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยเพื่อทำงานบนเรือประมงได้บรรยายว่าถูกทำให้อับอายหลังจากที่เขาได้เดินทางกลับบ้านเพราะเขาไม่สามารถนำเงินกลับบ้านได้ เพื่อนของเขาชวนเขาไปสังสรรค์ในตอนเย็นแต่เขารู้สึกไม่อยากจะออกไปไหน เขาบรรยายว่ารู้สึกเหมือน “ตัวเล็กนิดเดียว” เพราะเขาสูญเสียบ้าน เป็นหนี้สิน และเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว คล้ายกันกับผู้หญิงชาวเวียดนามซึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปฮ่องกงเพื่อทำงานบ้าน เธอรู้สึกอับอายกับความล้มเหลวในการย่ำถื่น และไม่ยอมออกจากบ้านในบางครั้ง เธอบรรยายถึงว่าเธอร้องไห้ตลอดในช่วงเดือนแรกๆ ที่กลับบ้าน และทำให้กำลังใจและสนับสนุนจากครอบครัวของเธอกลับยิ่งทำให้เธอรู้สึกแย่และด้อยค่าลงไปกว่าเดิม ประเด็นความซับซ้อนและความเชื่อมโยงถึงกันหมายถึงว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์หลายคนเผชิญกับความบอบช้ำทางจิตใจนั้นไม่ได้มาจากเหตุการณ์เดียวเท่านั้น (นั่นคือ การค้ำมนุษย์) แต่มาจากความบอบช้ำทางจิตใจที่ซับซ้อน

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** ข้อห่วงใยพิเศษคือผลกระทบทางจิตใจต่อเด็กซึ่งมักมีทักษะในการรับมือที่น้อยกว่าปกติ เนื่องจากอายุ วุฒิภาวะ และการศึกษาของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่เป็นเด็กอาจรู้สึกบอบช้ำทางจิตใจเป็นพิเศษหลังจากประสบการณ์ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบของพวกเขา การค้ำมนุษย์มีผลกระทบที่เฉพาะและมีนัยสำคัญต่อการพัฒนากระบวนการคิด อารมณ์และความสัมพันธ์ หลายคนเป็นเด็กที่มีอายุน้อยมากเมื่อถูกค้ำมนุษย์ (มีกรณีเด็กอายุเพียง 5 ปี) ดังนั้น เรื่องของผลกระทบทางด้านจิตใจ (และทางด้านการพัฒนา) จึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถมองข้ามได้

ถึงแม้ว่าเด็กอาจมีความแตกต่างทางอายุและระดับในการพัฒนา แต่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่เป็นเด็กส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการหาวิธีการเพื่อรับมือกับปัญหาได้น้อยกว่า และดังนั้นจึงมีความต้องการที่เร่งด่วนกว่าในการให้ความช่วยเหลือและสร้างความเข้าใจในเรื่องการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่เป็นเด็กต้องการการแนะแนวและสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือพวกเขาให้รับมือกับอารมณ์ความสัมพันธ์ และทักษะต่างๆ ที่อาจขาดหายไปอันเป็นผลจากการค้ำมนุษย์ จึงมีความจำเป็นสำหรับการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับวัยและวัฒนธรรมแก่เด็ก ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือในการรับมือ อย่างเช่นการจัดการกับความเครียด ความโกรธ ความขัดแย้ง และอื่นๆ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของบริการการกลับคืนสู่สังคม ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่เป็นส่วนย่อยของสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์เท่านั้น แต่เป็นไปตามมาตรา 39 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งบัญญัติกำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกาย และจิตใจของเด็กที่เป็นผู้เสียหายจาก “ความประมาทรูปแบบใดๆ การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือการทารุณกรรม การทรมาณหรือความโหดร้ายรูปแบบใดๆ การปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือความขัดแย้งกันทางอาวุธ” เพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูทางจิตใจนี้ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กควรได้รับบริการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนทางด้านจิตใจ²⁹

ข้อท้าทายในการจัดให้มีการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางด้านจิตใจ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กล่าวถึงความสำคัญในการที่สามารถแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขากับผู้อื่นและได้รับกำลังใจและการสนับสนุน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนได้กล่าวถึงความต้องการโดยเฉพาะในการพูดคุยกับหน่วยงานบริการเกี่ยวกับปัญหาของพวกเขาและระบุว่าเรื่องนี้เป็นช่องว่างความช่วยเหลือที่มีอยู่

ผู้ชายชาวเมียนมาคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศมาเลเซียเพื่อใช้แรงงาน เมื่อได้สอบถามว่าข้อความใดที่เขาอยากส่งผ่านเพื่อพัฒนาปรับปรุงความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เขาตอบว่าเขาให้ความสนใจกับความช่วยเหลือทางด้านอารมณ์และการให้กำลังใจ ตลอดจนการเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพผู้ซึ่งสามารถให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ กลุ่มผู้ที่เข้าถึงการให้คำปรึกษาก็มีความเห็นว่าความช่วยเหลือรูปแบบนี้มีความสำคัญ ผู้หญิงไทยคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศในต่างประเทศได้บรรยายว่าการให้คำปรึกษาเป็นรูปแบบความช่วยเหลือที่สำคัญที่สุดที่เธอได้รับ “ฉันไม่อยากเก็บประสบการณ์ไม่ดีไว้กับตัวฉันเอง ฉันรู้สึกโล่งใจเมื่อได้คุยกับใครสักคนที่เข้าใจสถานการณ์ของฉัน”

“ฉันไม่อยากเก็บประสบการณ์ไม่ดีไว้กับตัวฉันเอง ฉันรู้สึกโล่งใจเมื่อได้คุยกับใครสักคนที่เข้าใจสถานการณ์ของฉัน”

(ผู้หญิงไทยซึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศในต่างประเทศ)

“การเข้าร่วมโครงการ มีประโยชน์ต่อฉันเป็นอย่างมากเพราะฉันมีใครสักคนให้แบ่งปันความรู้สึกของฉัน ...”

(ผู้หญิงเวียดนามถูกค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงาน)

เพราะประสบการณ์การค้ามนุษย์มักมีความบอบช้ำทางจิตใจที่รุนแรง การจัดการชีวิตหลังถูกค้ามนุษย์นั้นอาจมีความยากเป็นอย่างมากและอาจต้องการรับคำปรึกษาและการดูแลทางด้านจิตใจอย่างเอาใจใส่ ผู้เสียหายบางคนนั้นพยายามรับมือด้วยตัวเองพบว่าเมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาต้องการการสนับสนุนจากผู้มีวิชาชีพ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีข้อท้าทายและวิกฤตการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับชีวิตของผู้เสียหายเมื่อเวลาผ่านไปและพวกเขาอาจต้องการได้รับคำปรึกษาและการสนับสนุนเพื่อจัดการกับประเด็นที่เกิดขึ้นมาเหล่านี้ ซึ่งหมายถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนอาจต้องการการเข้าถึงการให้คำปรึกษาเป็นเวลาหลายเดือนหรือแม้กระทั่งหลายปีหลังถูกค้ามนุษย์

²⁹ Gallagher, Anne (พ.ศ. 2553) คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หน้า

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการเข้าถึงการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ

ผู้หญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานบรรยายถึงความรู้สึกที่ดีขึ้นหลังเข้าร่วมโครงการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือตนเอง และมีโอกาสได้พูดคุยกับคนที่ประสบการณคล้ายกัน “ฉันมีความสุขมากขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้นจากการแบ่งปันประสบการณ์ของฉันทับผู้อื่น”

ผู้หญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปฮ่องกงเพื่อทำงานบ้านเล่าว่าการเข้าร่วมการประชุมกลุ่มเดือนละครั้งซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมสามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาของพวกเขา งานที่พวกเขาทำ และทำกิจกรรมสันตนาการอย่างเช่นการร้องเพลง “การเข้าร่วมโครงการมีประโยชน์ต่อฉันเป็นอย่างมากเพราะฉันมีใครสักคนให้แบ่งปันความรู้สึกของฉัน และฉันรู้ว่าจะต้องทำอย่างไรเพื่อให้คนอื่นรับทราบถึงประสบการณ์ที่เลวร้ายของฉัน”

อย่างไรก็ตาม ยังมีอุปสรรคที่สำคัญหลายประการในการจัดการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจได้แก่

1. การเข้าถึงบริการด้านการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจยังไม่เพียงพอ
2. การขาดบุคลากรด้านนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาที่ได้รับการอบรมวิชาชีพที่เพียงพอ
3. ไม่มีการแยกความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาจากผู้มีวิชาชีพกับการให้ความช่วยเหลืออย่างไม่เป็นทางการ
4. ขาดการดูแลทางด้านจิตใจเฉพาะทางแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก
5. อุปสรรคทางภาษา การให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจในภาษาต่างประเทศ

1. การเข้าถึงบริการด้านการช่วยเหลือและให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจยังไม่เพียงพอ โดยส่วนใหญ่การให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนทางด้านจิตใจได้รับการบรรจุไว้ในกรอบการบริการของสถานคุ้มครอง ซึ่งบางแห่งมีการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจที่พัฒนาก้าวหน้าและมีความเฉพาะทางสูง อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือในด้านนี้ไม่ได้อยู่ในการบริการของสถานคุ้มครอง

โดยทันที และในบางสถานคุ้มครองเองไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องจิตใจของผู้เสียหายอย่างเพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้น การให้คำปรึกษาในบางสถานคุ้มครองนั้นเป็นลักษณะเฉพาะกิจ กล่าวคือจัดหาบริการดังกล่าวให้เมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ร้องขอเพื่อพูดคุยกับใครสักคนมากกว่าที่จะเป็นบริการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานด้านการกลับคืนสู่สังคมที่ครอบคลุมครบถ้วน ยิ่งไปกว่านั้นสถานคุ้มครองบางแห่งไม่มีบริการให้คำปรึกษาและการดูแลทางด้านจิตใจเลย หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในชุมชนโดยทั่วไปไม่ได้รวมการให้คำปรึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของบริการด้านการกลับคืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จึงมีทางเลือกไม่มากนักในการเข้าถึงการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางด้านจิตใจเมื่อพวกเขาเดินทางกลับไปภูมิลำเนาและชุมชนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากพวกเขาอยู่นอกเขตชุมชนและตัวเมือง

ความบกพร่องในเรื่องการเข้าถึงการให้คำปรึกษาและบริการทางด้านจิตใจนั้น ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุจากการที่ผู้เสียหายและหน่วยงานบริการเองไม่ได้ให้ความสำคัญกับความช่วยเหลือในเรื่องนี้ในขณะที่มีความต้องการเร่งด่วนตรงหน้าเรื่องอื่นที่เผชิญอยู่ นอกจากนี้ก็อาจมีสาเหตุเนื่องจากการให้คำปรึกษาและการรักษานั้นมักต้องใช้

เวลานานเพื่อเห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาจรู้สึกว่าการช่วยเหลือไม่พร้อมลงทุนและสละเวลาที่จำเป็นสำหรับการรักษาดังกล่าว

2. การขาดบุคลากรด้านนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาที่ได้รับการอบรมวิชาชีพที่เพียงพอ ปัญหาที่มักพบในภูมิภาคนี้คือการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการอบรมทางวิชาชีพด้านจิตวิทยา การให้คำปรึกษา และจิตสังคมในภูมิภาค หน่วยงานบริการหลายหน่วยที่ทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้ผ่านการอบรมทางวิชาชีพ และ/หรือประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา และ/หรือการดูแลทางด้านจิตใจ ยิ่งไปกว่านั้นหลายหน่วยงานไม่มีแม้แต่การอบรมขั้นพื้นฐานในการทำงานกับกลุ่มคนที่มีความบอบช้ำทางจิตใจและเปราะบาง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการจำกัดการเข้าถึงและโอกาสสำหรับการรับคำปรึกษาจากผู้มีวิชาชีพและการดูแลทางจิตใจแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคน นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพที่ได้รับการอบรมมาแล้วอาจไม่มีทักษะที่ตรงต่อความต้องการของผู้เสียหายเสมอไป ตัวอย่างเช่น นักจิตวิทยาไม่ได้ผ่านการอบรมเรื่องการปฏิบัติดูแลผู้ที่มีความบอบช้ำทางจิตใจมาทุกคน และยังขาดการกำกับดูแลการจัดการรายกรณีเพื่อรับรองคุณภาพในการให้บริการ

สถานการณ์นี้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้หากพวกเขาไม่ได้รับการรักษาที่เหมาะสม เช่น หน่วยงานให้บริการไม่มีทักษะหรือศักยภาพที่เพียงพอในการเข้าใจและตระหนักถึงความบอบช้ำทางจิตใจ โดยอาจตีความพฤติกรรมและการกระทำที่เกี่ยวข้องกับความบอบช้ำทางจิตใจ เช่น อาการซีดเซียวหรือความเหนื่อยล้าเป็นอย่างมากของผู้เสียหายว่าเป็นการไม่ให้ความร่วมมือจากบุคคลนั้นหรือเป็นการประพฤติไม่ดีหรือขี้เกียจ จึงทำให้ล้มเหลวในการทำงานรับมือที่เหมาะสม และยังมีความเสี่ยงซึ่งทำให้ผู้เสียหายดำเนินชีวิตที่ต้องเผชิญความบอบช้ำทางจิตใจไปเรื่อยๆ หากนักจิตวิทยา ผู้ให้คำปรึกษา หรือนักสังคมสงเคราะห์ไม่ได้รับการอบรมที่ดีพอ

3. ไม่มีการแยกความแตกต่างระหว่างการให้คำปรึกษาจากผู้มีวิชาชีพกับการให้ความช่วยเหลืออย่างไม่เป็นทางการ เมื่อไม่มีผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการอบรมทางวิชาชีพ หน่วยงานบริการบางหน่วยงานได้ให้การดูแลในเรื่องสภาพจิตใจของผู้เสียหายอย่างไม่เป็นทางการ เช่น “การรับฟังปัญหา” และ “การให้กำลังใจ” ถึงแม้การดูแลให้ความช่วยเหลือทางสภาพจิตใจอย่างไม่เป็นทางการและการให้กำลังใจนี้มีคุณค่า แต่ไม่สามารถทดแทนการดูแลและการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีความบอบช้ำทางจิตใจ เนื่องจากมีความเสี่ยงที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้รับคำปรึกษาและการรักษาดูแลที่เหมาะสมและมีความละเอียดอ่อนอย่างมืออาชีพ จึงเป็นเรื่องสำคัญในการแยกความแตกต่างระหว่างการให้

การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป
ประสบการณ์การค้ามนุษย์มักมีความบอบช้ำทางจิตใจอย่างรุนแรง และการจัดการชีวิตหลังถูกค้ามนุษย์นั้นมีความยากมาก ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนต้องการการสนับสนุนทางจิตใจอย่างมากในทันทีหลังจากที่ถูกค้ามนุษย์ และเมื่อเวลาผ่านไป ขณะที่บางคนอาจไม่ต้องการความช่วยเหลือในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ความต้องการทางด้านจิตใจเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจเผชิญกับวิกฤตการณ์และปัญหาระหว่างการ(กลับ)คืนสู่สังคมของพวกเขา และต้องการคำปรึกษาต้องการคำปรึกษาและการสนับสนุนเพื่อมาจัดการกับภาวะปัญหาเหล่านี้ ขณะที่บางคนอาจพยายามรับมือด้วยตนเอง และภายหลังตระหนักว่าพวกเขาต้องการการสนับสนุนทางด้านจิตใจ การจัดหาโอกาสสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้เข้าถึงการให้คำปรึกษาในระยะถัดมานั้น หลายเดือนต่อมาหรือแม้กระทั่งหลายปีถัดมา อาจมีความสำคัญเพราะบางคนเรียนรู้เมื่อเวลาผ่านไปว่าพวกเขาไม่สามารถรับมือได้เพียงลำพังด้วยตัวพวกเขาเอง และยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ประเมินการสนับสนุนทางด้านจิตใจ ไม่เพียงแต่ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนเบื้องต้นเมื่อเตรียมแผนการ(กลับ)คืนสู่สังคมเท่านั้น แต่ควรทำเป็นประจำเมื่อเวลาผ่านไป เพื่อให้มั่นใจว่าความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจนั้นถูกทำให้เป็นจริง และเป็นส่วนที่จำเป็นของการ(กลับ)คืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืน

คำปรึกษาอย่างเป็นทางการจากผู้มีวิชาชีพที่ได้รับอบรมในการทำงานด้านนี้กับการดูแลช่วยเหลืออย่างไม่เป็นทางการ

4. ขาดการดูแลทางด้านจิตใจเฉพาะทางแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก จากการศึกษาพบว่า ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กโดยส่วนใหญ่มักไม่ได้รับคำปรึกษาและการดูแลทางจิตใจอย่างเป็นทางการ ส่วนกลุ่มที่ได้รับการดูแลนั้น บางกรณีไม่ได้รับการดูแลจากผู้ให้คำปรึกษาที่ผ่านการอบรมในการใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับเด็กเสมอไป ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กในภูมิภาคนี้ นอกจากนี้พบว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กไม่ได้รับคำแนะนำและการดูแลสนับสนุนที่เพียงพอในการช่วยให้พวกเขารับมือกับอารมณ์ ความสัมพันธ์ และทักษะที่หลายคนขาดไปอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการค้ามนุษย์ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและวัยของเด็ก ตลอดจนควรจัดการดูแลสนับสนุนในเรื่องการพัฒนาเครื่องมือในการรับมือกับอารมณ์เครียด โกรธ ความขัดแย้ง และอื่นๆ

5. อุปสรรคทางภาษา การให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจในภาษาต่างประเทศ พบว่าภาษาเป็นอุปสรรคในการให้การจัดการให้คำปรึกษาในประเทศปลายทาง หรือในชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ในประเทศภูมิลำเนาของพวกเขา และในบางกรณีไม่มีการให้คำปรึกษาในภาษาท้องถิ่นของผู้เสียหาย หรือแม้กระทั่งในประเทศปลายทางที่มีจำนวนผู้เสียหายสัญชาติใดสัญชาติหนึ่งโดยเฉพาะเป็นจำนวนมาก ส่วนการให้คำปรึกษาโดยผ่านล่ามแปลนั้นไม่ใช่รูปแบบที่ดี มีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บรรยายว่ารู้สึกอึดอัดและกังวลใจ และนอกจากนี้อาจเป็นช่องทางที่ทำให้เกิดการละเมิดจริยธรรมในแง่ของการรักษาความลับและความปลอดภัย (หากล่ามไม่เหมาะสมหรือไม่มีการยกรายการ)

กรณีศึกษาเรื่องความต้องการด้านสุขภาพจิตและประเด็นการดูแลสนับสนุนทางจิตใจ

ชายคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยเพื่อทำงานบนเรือประมงได้บรรยายว่าเขาถูกทำให้อับอายหลังจากที่เขาได้เดินทางกลับบ้านเพราะเขาไม่สามารถนำเงินกลับบ้านได้ เพื่อนของเขาชวนเขาไปสังสรรค์ในตอนเย็นแต่เขารู้สึกไม่อยากจะออกไปไหน เขาบรรยายว่ารู้สึกเหมือน “ตัวเล็กนิดเดียว” เพราะเขาสูญเสียบ้าน เป็นหนี้สิน และเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว

หญิงสาวกัมพูชาซึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อทำงานในบ้านที่ประเทศมาเลเซียบรรยายว่ามีอาการป่วยทางจิตใจและไม่มีความสุขเมื่อเดินทางกลับบ้าน เธอทราบจาก “ความเจ็บป่วยทางจิตใจ” ทำให้เธอไม่สามารถทำงานได้ แม้กระทั่งเป็นเวลาห้าปีหลังจากถูกค้ามนุษย์ เป็นสาเหตุของความเครียดที่สำคัญในชีวิตของเธอ เธอได้พูดถึงความปรารถนาอย่างสูงสุดที่จะมีสุขภาพดีและสามารถทำงานที่เธอชอบ

หญิงสาวเวียดนามซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานได้บรรยายถึงความรู้สึกคับข้องใจและหดหู่เมื่อเดินทางกลับบ้านหลังจากการถูกค้ามนุษย์ แม้กระทั่งคิดจะฆ่าตัวตายอยู่ระยะหนึ่ง

เด็กหญิงชาวลาวซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศได้รับความช่วยเหลือจากสถานคุ้มครองในประเทศไทยระหว่างรอการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ค้ามนุษย์ เธอรู้สึก أنهاได้รับการดูแล

สนับสนุนเป็นอย่างดีจากสถานคุ้มครอง เจ้าหน้าที่สนับสนุนให้เธอพูดคุยกับพวกเขาเมื่อใดก็ตามที่เธอรู้สึกไม่มีความสุขหรือคับแค้นใจ เธอบรรยายถึงความรู้สึกโล่งใจหลังจากได้พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ของเธอ

เด็กหญิงชาวเมียนมาซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยไม่ได้บอกกับครอบครัวของเธอถึงประสบการณ์ทั้งหมด เพราะรู้สึกอายและต้องการที่จะทิ้งเรื่องที่เกิดขึ้นไว้เบื้องหลัง เธอรู้สึกกลัวว่าจะถูกดูถูกโดยครอบครัวและสมาชิกในชุมชนของเธอหากพวกเขารู้เรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเธอ รวมถึงการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ เธอบอกกับคนอื่นว่าถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบโดยให้ทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้าน เธอรู้สึกว่าไม่สามารถเล่าประสบการณ์ที่เลวร้ายกับเพื่อนของเธอได้ “พวกเขาไม่รู้ถึงประสบการณ์ที่เลวร้ายของฉัน ถ้าพวกเขา รู้ความสัมพันธ์ของเราคงแย่ง และพวกเขาคงไม่อยากคุยกับฉัน และพวกเขาคงดูถูกฉัน และเลือกปฏิบัติกับฉัน”

หญิงชาวเวียดนามซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานเมื่อเธอยังเป็นเด็กหญิง ในตอนแรกเธอปฏิเสธการเข้าร่วมประชุมกลุ่มของผู้ที่เคยตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพราะเธอรู้สึกอายและกลัว หลังจากนั้น เธอได้เข้าร่วมประชุมครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการประชุมหรือกิจกรรมต่างๆ ที่มี เธอรู้สึกผิดหวังและสับสน และไม่ได้กลับไปร่วมประชุมอีกเลย

หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานจากประเทศเวียดนามได้รับการติดต่อจากผู้หญิงคนหนึ่งในการเข้าร่วมการประชุมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือตนเอง อย่างไรก็ตามสามีของเธอไม่ชอบ “กิจกรรมในลักษณะแบบนี้” และไม่แนะนำให้เธอเข้าร่วม เธอเองก็ไม่มีเวลาว่างเข้าร่วม และรู้สึกว่าขณะนี้ชีวิตของเธอมั่นคงแล้ว เธอจึงไม่ต้องการการสนับสนุนใดๆ

หญิงชาวจีนคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศอธิบายว่าเธอได้รับคำปรึกษาผ่านล่ามจากผู้ให้คำปรึกษาที่ไม่ได้พูดภาษาจีน หรือมีทักษะภาษาจีนที่ต่ำมาก เธอบรรยายว่าช่วงเวลาที่ได้รับคำปรึกษานี้ทำให้เธอผิดหวังมาก และเธอรู้สึกไม่สบายใจที่จะพูดในประเด็นที่เป็นเรื่องส่วนตัวต่อหน้าล่ามและกับบุคคลที่เธอไม่สามารถสื่อสารโดยตรงด้วย เธอบรรยายว่าเธอรู้สึกแย่มากกับช่วงการรับคำปรึกษาเหล่านี้

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) หลักสำคัญในการจัดการดูแลและให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ

แผนงาน

ให้คำปรึกษาและการดูแลด้านจิตใจจากนักบำบัดวิชาชีพ ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงการดูแลและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ หากพวกเขาไม่มีความประสงค์เพื่อรับการดูแลในเรื่องนี้ โดยอาจจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของบริการภายในหน่วยงานบริการหรือสถาบัน หรือผ่านผู้ปฏิบัติงานภาครัฐหรือภาคเอกชน นอกจากนี้ควรทำให้มั่นใจว่าการดูแลและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจที่จัดให้เน้นดำเนินการโดยนักบำบัดวิชาชีพที่ได้รับการอบรมทักษะที่จำเป็นและมีความละเอียดอ่อนในการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงการปฏิบัติดูแลต่อกรณีบอบช้ำทางจิตใจ

อบรมผู้ให้คำปรึกษาและนักจิตวิทยา และกำหนดระเบียบในการจัดหาความช่วยเหลือ ทำให้มั่นใจว่าผู้ให้คำปรึกษาและนักจิตวิทยาได้รับการอบรมทางวิชาชีพและมีหนังสือรับรองที่เหมาะสมในการทำงานนี้ พวกเขาควรได้รับการอบรมในการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (ผู้ใหญ่และเด็ก) และดูแลผลกระทบด้านจิตใจที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างไร ผู้ให้คำปรึกษาและนักจิตวิทยาที่มีความเชี่ยวชาญต้องได้รับใบอนุญาต และการทำงานของพวกเขานี้ได้รับการกำหนดระเบียบและการติดตามโดยภาครัฐ การติดตามดูแลรายกรณีควรเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางจิตวิทยา

พัฒนาเครือข่ายของผู้ให้คำปรึกษาและนักจิตวิทยา ควรมีการส่งเสริมการติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายอย่างเป็นระบบระหว่างหน่วยงานบริการทางจิตวิทยา ควรมีการจำแนกความช่วยเหลือต่างๆ ที่มีของภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ และการส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปการให้บริการต่างๆ เหล่านั้น นอกจากนี้ควรพัฒนาระเบียบข้อตกลงความร่วมมือและการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดการส่งต่อไปบริการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จัดหาทางเลือกอื่นในการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และจิตใจ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนอาจต้องการรับการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และจิตใจในรูปแบบอื่นมากกว่า ตัวอย่างเช่น การทำสมาธิ โยคะ การบำบัดด้วยการเดินหรือศิลปะ และอื่นๆ ควรทำให้มั่นใจว่าการสนับสนุนนั้นได้รับการออกแบบให้ตรงกับความต้องการและสถานการณ์เฉพาะบุคคล รวมถึงการทำงานโดยเฉพาะกับเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ให้คำปรึกษาเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายและพยานในกระบวนการทางกฎหมาย ผู้ให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญควรช่วยสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตลอดการดำเนินกระบวนการทางกฎหมาย และให้คำปรึกษาเมื่อจำเป็น เพื่อจัดการกับความเครียด ความกลัว ความกังวลใจที่ผู้เสียหายและพยานอาจมี ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาเหล่านี้หรือนักจิตวิทยาควรได้รับการอบรมว่าควรทำอย่างไรจึงจะสนับสนุนผู้เสียหายและพยานได้ดีที่สุด

☑ **ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจที่มีความละเอียดอ่อนและเหมาะสม** การสนับสนุนด้านจิตใจและการให้คำปรึกษาต้องมีความละเอียดอ่อนและเหมาะสมสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งอาศัยการใส่ใจเป็นพิเศษในเรื่องความต้องการที่แตกต่างไปตามวัฒนธรรม เพศ อายุ และประสบการณ์จากการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

☑ **เพิ่มศักยภาพของหน่วยงานบริการสังคมเพื่อระบุมอบข้อจำกัดทางจิตใจและปัญหาด้านจิตใจ** สร้างศักยภาพของนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้มีความสามารถในการรวมความบอบช้ำทางจิตใจและปัญหาด้านจิตใจในรูปแบบอื่นที่พบเห็นในระหว่างการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และดำเนินการส่งต่อไปนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ เมื่อมีความจำเป็นและได้รับการร้องขอ

☑ **กำหนดกรอบการทำงานสำหรับผู้ที่ไม่ได้มีวิชาชีพในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนทางจิตใจ** กำหนดขอบเขตหน้าที่งาน มาตรฐาน และระเบียบวิธีปฏิบัติสำหรับหน่วยงานบริการในงานด้านการสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และกำหนดกรอบความเหมาะสมในการทำงานของหน่วยงานบริการที่ไม่ได้รับการอบรมในฐานะนักจิตวิทยาหรือผู้ให้คำปรึกษา

☑ **มีการติดตาม/ดูแลรายกรณีที่เพียงพอเมื่อทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์** การติดตามการดูแลรายกรณีเป็นสิ่งจำเป็นในการทำให้มั่นใจว่าการดูแลมีคุณภาพและความรับผิดชอบสูง ทุกหน่วยงานและสถาบันควรจัดให้มีระบบสำหรับการติดตามดูแลรายกรณี ซึ่งการแต่งตั้งบุคคลเพื่อติดตามดูแลรายกรณีมีส่วนช่วยในการทำให้มั่นใจว่ามีการประสานงาน ตรวจสอบ และติดตามว่าการบริการที่ให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นตรงตามมาตรฐานขั้นพื้นฐาน ดังนั้นระบบการสนับสนุนและการติดตามดูแลรายกรณีเป็นการเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่วิชาชีพในการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

☑ **ออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการสื่อสาร** มีการจัดหาเงินช่วยเหลือค่าเดินทางเมื่อบุคคลไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจในชุมชนที่บ้านของพวกเขา เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจได้อย่างต่อเนื่องหากมีความต้องการ นอกจากนี้ อาจลองสำรวจหาวิธีการอื่นในการให้คำปรึกษาในกรณีที่มีประเด็นการจัดการด้านการขนส่งเช่น ค่าเดินทาง หรือระยะทาง เช่น ใช้วิธีปรึกษาผ่านโทรศัพท์หรือสไกป์ (Skype)

☑ **จัดให้มีการให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนแก่ครอบครัวของผู้เสียหาย** ไม่เพียงทำงานกับผู้เสียหายเท่านั้นแต่ควรทำงานกับครอบครัวของพวกเขาด้วย โดยให้สมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา และการเยียวยาครอบครัวหากมีความต้องการในเรื่องนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าครอบครัวจะให้การสนับสนุนและความเข้าใจเมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กลับไปอยู่บ้าน เพื่อผู้เสียหายและครอบครัวจะได้ก้าวออกไปจากเหตุการณ์ค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ควรดำเนินการในกรณีที่ได้รับการยินยอมจากผู้เสียหายเท่านั้น

☑ **เสนอเครื่องมือสำหรับการรับมือและจัดการความเครียด** หน่วยงานให้บริการสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรเสริมสร้างศักยภาพของพวกเขาเพื่อรับมือกับผลกระทบความบอบช้ำทางจิตใจในชีวิตประจำวัน ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทักษะและเครื่องมือต่างๆ ในการรับมือและจัดการความเครียด

☑ **ปฏิบัติตามแนวทางจริยธรรมและจรรยาบรรณ** การจัดให้มีการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจควรปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมขั้นสูงสุด รวมถึงหลักการรักษาความลับ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ หลักการไม่ใช้การตัดสินตีค่ามาเป็นเครื่องชี้้นำในการกระทำ และความเป็นส่วนตัว ผู้ให้คำปรึกษาและนักจิตวิทยาควรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติทางวิชาชีพด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หากยังไม่เคยมีแนวปฏิบัติดังกล่าว ก็ควรมีการจัดทำขึ้นและดำเนินการภายในหน่วยงานและสถาบัน

☑ **จัดทำเครื่องมือการประเมินสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์** จัดทำเครื่องมือสำหรับประเมินผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยเฉพาะ เนื่องจากรูปแบบและผลกระทบจากการค้ามนุษย์มีลักษณะเฉพาะ และต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะกับรูปแบบการค้ามนุษย์และประวัติข้อมูลของผู้เสียหายแต่ละบุคคล

☑ **ประเมินความต้องการทางด้านจิตใจเมื่อเวลาผ่านไป** เพราะการกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่ใช้เวลานาน ความต้องการทางด้านจิตใจมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง (ดีขึ้นหรือแย่ลง) เมื่อเวลาผ่านไป การประเมินความต้องการและการเข้าถึงการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจของแต่ละบุคคลควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีต่อเนื่อง

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

☑ **จัดหาผู้มีวิชาชีพด้านจิตวิทยาเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการทำงานกับเด็ก** ผู้มีวิชาชีพให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาทางด้านจิตใจควรได้รับการอบรมในการให้บริการที่มีความละเอียดอ่อนและเหมาะสมกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อให้การรักษาเด็กที่มีความบอบช้ำทางจิตใจสูง หรือเด็กที่ถูกกระทำและทำร้ายทารุณอย่างรุนแรง

☑ **เสริมสร้างทักษะในการรับมือ** เนื่องด้วยอายุ วุฒิภาวะ และประสบการณ์การถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เด็กหลายคนจึงมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถรับมือกับเรื่องต่างๆ ได้มากนัก หน่วยงานบริการจึงควรสนับสนุนเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ให้พัฒนาทักษะในการรับมือและจัดการกับความเครียด ความโกรธ ความขัดแย้ง และอื่นๆ

☑ **กำหนดและใช้ระเบียบวิธีที่เป็นมิตรต่อเด็ก** กำหนดและใช้ระเบียบวิธีและการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อเด็ก และเป็นไปตามมาตรฐานและวิธีปฏิบัติสากลให้กับเจ้าหน้าที่ด้านจิตวิทยาซึ่งทำงานกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์

☑ **แจ้งต่อเด็ก (และพ่อแม่หรือผู้ปกครอง)** เกี่ยวกับสุขภาพจิตและความต้องการทางด้านจิตใจของเด็ก เด็กควรได้รับการแจ้งเกี่ยวกับสถานะสุขภาพจิตและความช่วยเหลือหรือคำปรึกษาที่พวกเขาได้รับอย่างครบถ้วน นอกจากนี้เด็กควรมีส่วนร่วมและได้รับการแจ้งเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องการรักษาและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

☑ **ปฏิบัติตามนโยบายการคุ้มครองเด็ก** นักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาทุกคนซึ่งทำงานกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ยินยอมและปฏิบัติตามนโยบายการคุ้มครองเด็กเพื่อให้การทำงานและดำเนินการมีประสิทธิภาพตามนโยบาย และมีการจัดตั้งระบบในการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบายรวมถึงมีการกำหนดบทลงโทษในกรณีละเมิดหรือฝ่าฝืน

นโยบาย/การรณรงค์

รณรงค์ให้มีการเข้าถึงการดูแลด้านจิตใจ ระบุอุปสรรคที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญเมื่อเข้าถึงการบริการด้านจิตใจ และรณรงค์กับเจ้าหน้าที่บริหารจัดการ ผู้จัดทำนโยบาย และหน่วยงานบริการให้ทำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการหรือกฎหมายนโยบายที่จำเป็นเพื่อเพิ่มการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านจิตใจให้มากขึ้น

รณรงค์ให้มีการบริการด้านสุขภาพจิตที่เป็นมืออาชีพ รณรงค์ให้มี และ/หรือเพิ่มโอกาสการศึกษาและการฝึกอบรมแก่นักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาที่ทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงการสร้างศักยภาพและความช่วยเหลือทางวิชาการในเรื่องการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

รณรงค์ให้มีแนวทางจริยธรรมและจรรยาบรรณ นักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษาควรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติทางวิชาชีพด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงาน ควรมีการรณรงค์ให้จัดทำและดำเนินการแนวทางจริยธรรมและจรรยาบรรณ หากเป็นกรณีที่ยังไม่เคยมีแนวทางดังกล่าวมาก่อน

การให้บริการด้านที่ 4. ทักษะทางการศึกษาและการใช้ชีวิต

การจัดให้เข้าถึงการศึกษาที่เป็นทางการและการศึกษานอกระบบ

ความต้องการเรื่องการศึกษาและทักษะชีวิต

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนมีการศึกษาน้อยและขาดทักษะความสามารถในการอ่านเขียน และความรู้การคำนวณขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก บางคนไม่เคยเข้าโรงเรียน ส่วนบางคนต้องออกจากโรงเรียนเมื่อย้ายถิ่นแล้วถูกค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตามการขาดการศึกษาก็เป็นประเด็นปัญหาสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่เช่นกัน กล่าวคือหลายคนไม่ได้เข้าโรงเรียนหรือไม่จบชั้นประถมศึกษา ผู้เสียหายบางคนขาดการศึกษาที่เพียงพอในการเข้ารับการอบรม การหางาน หรือทำกิจการเล็กๆ ส่วนตัว หลายกรณีกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่สามารถเข้ารับการอบรมฝึกออาชีพได้เพราะขาดทักษะความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้การคำนวณขั้นพื้นฐานที่ดี ประเด็นเรื่องความสามารถในการอ่านเขียนส่งผลให้บางรายไม่ได้รับการพิจารณาเพื่อเข้ารับความช่วยเหลือรวมถึงการให้โอกาสทางเศรษฐกิจ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องการเข้าถึงการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายและกิจกรรมโครงการต่างๆ รวมถึง การศึกษาในระบบ (formal education) การศึกษานอกระบบ (non-formal education) และการศึกษาตามอัธยาศัย (informal education) การศึกษาในระบบ (formal education) หมายถึง การศึกษาที่เป็นระบบจากสถาบันซึ่งโดยทั่วไปจัดสอนโดยครูที่ได้รับการรับรองในโรงเรียนของรัฐหรือโรงเรียนที่รัฐรับรองตามหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นทางการ การศึกษานอกระบบ (non-formal education) หมายถึง การศึกษาเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ เช่น หลังจากการศึกษาในโรงเรียนและจากองค์กรในชุมชน โดยทั่วไปการศึกษานอกระบบนั้นไม่มีระดับของหลักสูตรการเรียนการสอน การรับรองคุณภาพทางการศึกษา หรือประกาศนียบัตรที่เชื่อมโยงกับการศึกษาในระบบ แต่อย่างไรก็ดีมีโครงสร้างมากกว่าการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาตามอัธยาศัย (informal education) มักจะหมายถึง “การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์” และไม่ได้ดำเนินการตามรูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอน ยกตัวอย่างเช่น การประชุมกับผู้ให้คำปรึกษาหรือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในองค์กรระดับชุมชน

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังขาดทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานซึ่งสำคัญต่อการช่วยให้พวกเขาออกจากการค้ามนุษย์และสามารถดำเนินชีวิตทำหน้าที่ในครอบครัวและชุมชนในแง่บวกและประสบผลสำเร็จในระยะยาว กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์ เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์หลายคนซึ่งให้สัมภาษณ์ในการศึกษาที่นั่นทุกข์จากการขาดความมั่นใจ และขาดความเคารพต่อตัวเอง ดังนั้น การเรียนรู้ทักษะชีวิตขั้นพื้นฐานจึงเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสมเรื่องหนึ่ง และเป็นกรณีเร่งด่วนโดยเฉพาะสำหรับผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว การบริการดังกล่าวจำเป็นต้องจัดให้มีอยู่อย่างทั่วถึงให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก ตลอดจนเด็กที่มีความเปราะบางเพื่อเป็นหนทางในการป้องกัน (และอันที่จริงแล้ว ควรจัดการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวให้กับเด็กทุกคนผ่านการศึกษาในระบบ) กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเห็นคุณค่าของสิทธิในการได้รับการศึกษาว่าเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและจำเป็นสำหรับการใช้สิทธิมนุษยชนอื่น³⁰

³⁰ สิทธิของเด็กในการรับการศึกษาได้รับการระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและคำข้อมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิทางการเมืองและสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของเด็กในการได้รับการศึกษา “ทำให้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในหลักการแบ่งแยกไม่ได้และการพึ่งพิงกันของสิทธิมนุษยชนทั้งปวง” ยูเนสโก (พ.ศ. 2557) สิทธิของเด็กในการได้รับการศึกษา: การทบทวนแนวทางการกฎหมายและนโยบาย ฝรั่งเศส: องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002284/228491e.pdf>

*ข้อความพิเศษสำหรับเด็ก ทักษะการศึกษาและชีวิตนั้นสำคัญอย่างมากในการกลับคืนสู่สังคมของเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ การทำให้เด็กที่ถูกค้ำมนุษย์กลับไปโรงเรียนเป็นเรื่องจำเป็นเพราะไม่เพียงแต่เป็นการช่วยให้พวกเขาออกจากกรงค้ำมนุษย์ แต่ยังทำให้มั่นใจได้ว่าพวกเขาสามารถเข้าถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาสำหรับการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่ได้รับการช่วยเหลือในต่างประเทศ การศึกษาในประเทศปลายทางนั้นจำเป็นต้องเหมาะสมกับแผนการกลับคืนสู่สังคมระยะยาวของพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ในประเทศปลายทางหรือเดินทางกลับบ้าน ควรมีการจัดให้มีแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และเด็กควรได้รับการเรียนรู้ภาษาที่สอง อีกทั้งสามารถเข้าถึงการศึกษาในภาษาแม่ของพวกเขาเพื่อรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม³¹ สำหรับผู้ที่กลับบ้าน การศึกษาคควรมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาในประเทศภูมิลำเนา

อย่างไรก็ตาม สำหรับเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์บางส่วน การกลับเข้าโรงเรียนอีกครั้งนั้นไม่ใช่ทางเลือกที่สามารถทำได้หรือต้องการ บางคนอาจรู้สึกว่ายาวมากเกินไปสำหรับการศึกษาในระบบ แต่พวกเขายังต้องการการศึกษาอย่างน้อยที่สุดในด้านความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้การคำนวณขั้นพื้นฐานที่ดี จึงควรจัดให้มีการศึกษานอกระบบ โดยเฉพาะในระดับชุมชน เพื่อเป็นทางเลือกที่ตรงกับความต้องการเหล่านี้ เป็นเรื่องจำเป็นที่จะให้โอกาสทางการศึกษาที่หลากหลายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงสุด แม้การกลับเข้าโรงเรียนอีกครั้งควรเป็นเป้าหมายสำหรับเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ทุกคนแต่อาจไม่เหมาะสมกับทุกกรณี หากเป็นกรณีดังกล่าว ควรใช้ทางเลือกการศึกษาอื่น ทักษะชีวิตเป็นโอกาสทางการศึกษาที่สำคัญแก่เด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ทุกคน

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ในข้อ 28 ตระหนักถึงสิทธิของเด็กในการรับการศึกษา อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้รัฐภาคีจัดการศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และทำให้ข้อมูลข่าวสาร และการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพเป็นที่แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน³² นอกจากนี้ในข้อดังกล่าวยังกำหนดว่ารัฐภาคีควรให้การศึกษาระดับสูงเปิดกว้างให้ทุกคนเข้าถึงได้ ซึ่งเป็นข้อที่สำคัญสำหรับเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ซึ่งอาจต้องการการศึกษาในระดับสูงเพื่อการจ้างงานที่พึงพอใจและยั่งยืน

ข้อท้าทายในการจัดการศึกษาและทักษะชีวิตให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์หลายคนระบุว่าการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญที่พวกเขาและสมาชิกในครอบครัวต้องการความช่วยเหลือ การเข้าถึงการศึกษาเป็นปัจจัยผลักดันของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทั้งก่อนและหลังถูกค้ำมนุษย์ ในกรณีตัวอย่างหลายกรณี ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ย้ายถิ่นเพื่อหารายได้สำหรับการศึกษาของบุตรหรือพี่น้องของพวกเขา และมีหลายกรณีที่ระบุว่าการศึกษาเป็นความต้องการลำดับแรกอย่างหนึ่งในช่วงการกลับคืนสู่สังคม มีกรณีตัวอย่างชายชาวกัมพูชาได้ย้ายถิ่นเพื่อหารายได้เพื่อการศึกษาของบุตรสาวของเขาและถูกค้ำมนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน เมื่อได้รับการสอบถามถึงความ

“ผมต้องการให้ลูกสาวคนโตสามารถศึกษาต่อได้ ผมอยากให้หน่วยงานให้ความช่วยเหลือแก่เธอเพื่อให้ศึกษาต่อไปได้”

(ชายชาวกัมพูชา ซึ่งถูกค้ำมนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน)

³¹ เด็กที่พลัดพรากจากครอบครัวในแคว้นของยุโรป (Separated Children in Europe Programme – SCEP) (พ.ศ. 2552) คำชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดี ฉบับแก้ไขที่ 4 ส่วน Da.3 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมในบทบาท ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของผู้ปกครอง

³² ข้อ 28 ก) และ ง) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ต้องการหลังถูกค้ำมนุษย์ เขาแจ้งว่าความต้องการสำคัญที่สุดคือการศึกษาสำหรับบุตรสาวของเขา “ผมต้องการให้ลูกสาวคนโตสามารถศึกษาต่อได้ ผมอยากให้หน่วยงานให้ความช่วยเหลือแก่เธอเพื่อให้ศึกษาต่อไปได้”

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องโอกาสทางการศึกษา

เด็กชายชาวเวียดนามซึ่งถูกค้ำมนุษย์ภายในประเทศ เมื่อเขาย้ายถิ่นเพื่อไปทำงานช่วยเหลือสถานการณ์การเงินของครอบครัวและเพื่อหาเงินส่งน้องสาวไปโรงเรียน หลังจากที้ออกมาจากสถานการณ์ค้ำมนุษย์ หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือจัดให้เขากลับไปโรงเรียนได้ และช่วยพ่อแม่ของเขาให้มีกิจกรรมที่สร้างรายได้ ทำให้เขาไม่ต้องทำงาน หน่วยงานยังได้สนับสนุนน้องสาวทั้งสองคนของเขาให้เข้าโรงเรียนเพื่อป้องกันไม่使他ต้องทำงานเพื่อส่งน้องไปโรงเรียน

หญิงคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานเมื่อมีอายุ 17 ปี และอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวเป็นเวลา 7 ปี หลังจากที่ได้เดินทางกลับประเทศเมียนมา เธอได้รับความช่วยเหลือจากโครงการของสถานคุ้มครองแห่งหนึ่งเพราะนักสังคมสงเคราะห์ไม่สามารถตามหาพ่อแม่ของเธอได้และครอบครัวขยายของเธอไม่ยอมรับเธอ เมื่ออยู่ที่สถานคุ้มครองเธอเรียนรู้ทักษะชีวิตซึ่งจำเป็นสำหรับการกลับคืนสู่สังคมของเธอ เนื่องจากเธอไม่เคยได้เรียนรู้เกี่ยวเรื่องดังกล่าวขณะที่เติบโตมา ทักษะที่สำคัญรวมถึงการเรียนรู้การคำนวณรายได้และเก็บออมเพื่อเปิดบัญชีธนาคารและหางานทำ

เด็กชายชาวเวียดนามซึ่งถูกค้ำมนุษย์ภายในประเทศของเขาเพื่อเป็นแรงงานรายหนึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่นซึ่งทำงานกับเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อให้กลับเข้าโรงเรียนในชุมชนของเขา ก่อนที่เขาจะกลับไปเจ้าหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่นได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการของโรงเรียนล่วงหน้าเพื่อให้เขากลับเข้าโรงเรียนได้ องค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่นยังสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การเรียน หนังสือ และชุดเครื่องแบบนักเรียนให้แก่เขาด้วย

การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและโครงการเสริมสร้างทักษะชีวิต มีข้อท้าทายหลายประการ ได้แก่

1. โอกาสทางการศึกษาที่ไม่เพียงพอภายนอกแผนงานของสถานคุ้มครอง
2. อุปสรรคด้านการบริหารจัดการในการกลับเข้าโรงเรียน
3. การขาดทรัพยากรสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา
4. การมุ่งเน้นด้านการฝึกอบรมทางวิชาชีพแทนการศึกษา
5. ความยากลำบากในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนหลังจากถูกค้ำมนุษย์
6. การขาดโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือรูปแบบการศึกษาทางเลือกอื่น

**1. โอกาสทางการศึกษาที่ไม่เพียงพอภายนอกแผนงานของสถาน
คุ้มครอง** ทางเลือกสำหรับโอกาสทางการศึกษาโดยทั่วไปนั้นจำกัดเฉพาะ
สำหรับเด็กที่ได้รับความช่วยเหลือในโครงการของสถานคุ้มครอง เด็กที่ถูก
คำมณูญ์และครอบครัวจำนวนหนึ่งยอมรับความช่วยเหลือเพราะทำให้พวกเขา
สามารถเข้าถึงการศึกษา มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่มีโอกาสดังกล่าว
องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือหลายแห่งไม่ให้การสนับสนุนแก่เด็กที่ถูกคำ
มณูญ์กลับเข้าโรงเรียนเมื่อพวกเขาเดินทางกลับบ้านเพื่ออาศัยอยู่กับ
ครอบครัว อีกทั้งนักสังคมสงเคราะห์ของภาครัฐหรือผู้นำชุมชนโดยทั่วไปก็
ไม่ได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการกลับเข้าโรงเรียน

การเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป
ผู้เสียหายจากการคำมณูญ์ต้องการ
แผนงานและโอกาสทางการศึกษาที่
แตกต่างกันเมื่อเวลาผ่านไป และ
ช่วงเวลาที่แตกต่างกันในชีวิตหลังจาก
ถูกคำมณูญ์ ผู้เสียหายจากการคำมณูญ์
ในเบื้องต้นอาจเรียนความสามารถในการ
อ่านและเขียน หลังจากนั้นเรียนต่อเนื่อง
หรือเรียนภาคค่ำเพื่อให้งบการศึกษาใน
ระดับใดระดับหนึ่ง ในเบื้องต้นผู้เสียหาย
จากการคำมณูญ์ที่เป็นเด็กและเยาวชน
อาจต้องเข้าชั้นการเรียนการสอนเพิ่มเติม
เพื่อให้สามารถกลับเข้าระบบการศึกษาที่
เป็นทางการได้ การศึกษาเป็นบริการการ
(กลับ)คืนสู่สังคมที่สำคัญและจำเป็นต้อง
ได้รับการประเมิน และทำการประเมินซ้ำ
อย่างสม่ำเสมอ

2. อุปสรรคด้านการบริหารจัดการในการกลับเข้าโรงเรียน มีอุปสรรค
ด้านการบริหารจัดการในการกลับเข้าโรงเรียน ซึ่งบ่อยครั้งที่เชื่อมโยงกับ
กฎเกณฑ์และขั้นตอนเกี่ยวกับระบบราชการ การกลับเข้าโรงเรียนโดยทั่วไป
เป็นไปได้ต่อเมื่อมีการช่วยเหลือและดำเนินการจากองค์กรที่ให้ความ
ช่วยเหลือมากกว่าผ่านนโยบายภายในโรงเรียนหรือกรมการศึกษา ในบาง
กรณีนั้นต้องอาศัยการทำงาน เวลา และการเจรจาหลายครั้งจากส่วนหน่วยงานที่ให้บริการ และ/หรือครอบครัว
เพื่อให้เด็กที่ถูกคำมณูญ์กลับเข้าเรียนอีกครั้งในระบบการศึกษาที่เป็นทางการ

3. การขาดทรัพยากรสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ถึงแม้จะสามารถกลับเข้าโรงเรียนได้ เด็กที่ถูกคำ
มณูญ์มักขาดเงินค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา เช่น ชุดเครื่องแบบนักเรียน หนังสือ และค่าเดินทาง และอื่นๆ
ค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงการศึกษาของเด็กที่ถูกคำมณูญ์หลายคน

4. การมุ่งเน้นการฝึกอบรมทางวิชาชีพแทนการศึกษา ในบางกรณีเด็กที่ถูกคำมณูญ์ได้รับการฝึกอบรมทาง
วิชาชีพมากกว่าการศึกษาในระบบ โดยที่ไม่มีการประเมินหรือการพิจารณาที่เหมาะสมว่าทางเลือกดังกล่าวตรงกับ
ความปรารถนา ความต้องการ หรือความสามารถของพวกเขาหรือไม่ เด็กและเยาวชนที่ถูกคำมณูญ์ทุกคนควร
สามารถเข้าถึงการศึกษาในระบบได้ สำหรับผู้ใหญ่ นั้น ในบางกรณีผู้ใหญ่ได้รับข้อเสนอให้การฝึกอบรมทาง
วิชาชีพ แต่โดยทั่วไปยังขาดแคลนโอกาสทางการศึกษาอื่นๆ สำหรับผู้ใหญ่ในภูมิภาคนี้ (เช่น การเรียนการสอน
เรื่องความสามารถในการอ่านเขียน หรือความรู้พื้นฐานที่ดีทางการคำนวณ)

5. ความยากลำบากในการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนหลังจากถูกคำมณูญ์ เด็กบางคน
เผชิญความยากลำบากในการกลับเข้าโรงเรียน เช่น การเข้าเรียนกับเด็กที่อายุน้อยกว่ามาก หรือความยากลำบาก
ในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (เชิงโครงสร้าง) ของโรงเรียน และยังมีประเด็นว่าเด็กได้รับการปฏิบัติอย่างไรเมื่อ
กลับเข้าโรงเรียน เด็กบางคนบอกรายว่าตนรู้สึกด้อยกว่านักเรียนคนอื่น ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเพราะเขาขาดเรียนเป็น
เวลานาน และ/หรือเพราะประสบการณ์ถูกคำมณูญ์ หรือในบางกรณีเพราะพวกเขาตามการเรียนการสอนใน
โรงเรียนไม่ทัน และ/หรืออยู่ในชั้นเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นที่อายุน้อยกว่ามาก

6. การขาดโอกาสทางการศึกษาหรือระบบหรือรูปแบบการศึกษาทางเลือกอื่น สำหรับเด็กที่ถูกคำมณูษย์ บางคนการกลับเข้าโรงเรียนอีกครั้งไม่ใช่ทางเลือกที่สามารถทำได้หรือต้องการ บางคนรู้สึกว่าคุณเขายากเกินไปที่จะกลับไปการศึกษาในระบบ และไม่ต้องการมีเพื่อนร่วมชั้นที่อายุน้อยกว่าหลายปีมาก แต่พวกเขาจำเป็นต้องการศึกษา อย่างน้อยที่สุดในแง่ความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้การคำนวณขั้นพื้นฐานที่ดี อย่างไรก็ตามพบว่ามักไม่มีทางเลือกการศึกษานอกระบบโดยเฉพาะในระดับชุมชน เด็กที่ถูกคำมณูษย์มากกว่าหนึ่งคนได้รับการบอกกล่าวว่าพวกเขา “แก่เกินไป” ในการกลับเข้าโรงเรียน และไม่ได้รับการเรียนการสอนที่ทำให้ตามทัน หรือข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกอื่น เช่น การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาหรือการอบรมฝึกอาชีพ อีกทั้งยังขาดแผนการสนับสนุนต่างๆ จากโรงเรียน (เช่น ชั้นเรียน “เพื่อให้ตามทันการเรียนการสอนที่ผ่านมา” หรือการเรียนเพิ่มเติม) ผู้ใหญ่ที่ถูกคำมณูษย์โดยทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงรูปแบบการศึกษาทางเลือกที่ทำให้พวกเขาจบการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ โดยทั่วไปแล้วยังขาดแผนการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ เช่น การเรียนภาคค่ำหรือหลักสูตรการติดต่อสื่อสาร

กรณีศึกษาเรื่องประเด็นการตอบสนองความต้องการด้านทักษะทางการศึกษาและชีวิต

ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกคำมณูษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานไม่สามารถเข้ารับการอบรมเฉพาะบุคคลเมื่อเธอกลับไปประเทศยังเมียนมา เพราะเธอขาดความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้การคำนวณขั้นพื้นฐานที่ดีซึ่งจำเป็นสำหรับการอบรม

เด็กชายคนหนึ่งซึ่งถูกคำมณูษย์เพื่อเป็นแรงงานในประเทศจีนได้บรรยายถึงความรู้สึกถูกหลอกให้ตกอยู่ในสถานการณ์คำมณูษย์ เขากล่าวว่าเขาคิดว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติเกี่ยวกับตัวเขาเอง เพราะเขามีประสบการณ์ที่ไม่ดีเสมอ และตอนนี้เขา “ถูกหลอกอีกครั้ง” ต่อมาขณะเข้าพักที่สถานคุ้มครองเขาขัดแย้งกับเด็กชายอีกคนที่พักอยู่ที่นั่นเช่นกัน และเลือกที่จะหนีออกมาเพราะเขาไม่รู้ว่าควรแก้ไขปัญหายังไร

เด็กชายคนหนึ่งซึ่งถูกคำมณูษย์ไปประเทศไทยเพื่อขอทานตามถนนต้องการกลับเข้าโรงเรียนเมื่อกลับไปประเทศเมียนมา อย่างไรก็ตามครอบครัวบอกว่าเขาแก่เกินไปที่จะสมัครเข้าโรงเรียน แต่ในขณะที่เดียวกันเขายังอายุน้อยเกินไปที่จะเข้ารับการอบรมฝึกอาชีพซึ่งสามารถเริ่มเข้ารับการอบรมได้เมื่อเขาอายุ 15 หรือ 16 ปีขึ้นไปเท่านั้น เมื่อได้รับการสัมภาษณ์ เขาหวังว่าจะสามารถกลับเข้าโรงเรียนและคิดว่าการศึกษาเป็นความช่วยเหลือที่เขาต้องการมากที่สุดซึ่งเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้การตอบรับ การจบการศึกษาในระบบนั้นยังเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้เขาได้รับประโยชน์จากการอบรมฝึกอาชีพต่างๆ ในอนาคต

หญิงสาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกคำมณูษย์ภายในประเทศเพื่อค้าประเวณีได้อธิบายว่าเธอต้องการกลับไปโรงเรียนหลังหนีจากสถานการณ์คำมณูษย์ได้ แต่เธอขาดเงินทุนสำหรับหนังสือและชุดเครื่องแบบนักเรียนทำให้ไม่สามารถไปโรงเรียนได้

เด็กหญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกคำมณูษย์ด้านแรงงานภายในประเทศพบว่ามันยากในการกลับเข้าโรงเรียนหลังจากถูกคำมณูษย์ เธอได้รับความช่วยเหลือให้กลับเข้าโรงเรียนโดยองค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่น แต่ในช่วงแรกเธอเผชิญกับปัญหาบางประการในการกลับไป เธอรู้สึก “ต้อยกว่า” นักเรียนคนอื่น เธอดิ้นรนเพื่อปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน และรู้สึกอึดอัดเวลาอยู่กับเพื่อนร่วมชั้น อย่างไรก็ตามหลังจากเวลาผ่านไปหลายเดือนสถานการณ์ดีขึ้นและเธอมีความมั่นใจมากขึ้นต่อสภาพแวดล้อมที่โรงเรียน

เด็กหญิงชาวลาวคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อทำงานในบ้านเดินทางกลับไปยังภูมิลำเนาและได้รับความช่วยเหลือตามแผนงานของสถานคุ้มครอง เธอตอบรับและได้รับการอบรมในหลายรูปแบบ รวมถึงการทำอาหาร การปักทอ และทักษะด้านการเสริมสวย เมื่อได้รับสัมภาษณ์หากมีสิ่งใดที่เธอต้องการและยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ เธออธิบายว่าเธออยากเรียนหนังสือเพราะเธอจบการศึกษาแค่ประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างไรก็ตามเธอไม่ได้รับการเสนอทางเลือกดังกล่าวจากหน่วยงานให้บริการขณะที่พักอาศัยในสถานคุ้มครองและเธอไม่ได้คิดว่าเธอจะได้รับโอกาสนี้

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาสำคัญในการจัดให้มีโอกาสทางการศึกษาและทักษะชีวิต

แผนงาน

จัดหาทางเลือกทางการศึกษาแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน ควรมีโอกาสทางการศึกษาที่หลากหลายในรูปแบบการศึกษาในระบบ นอกกระบวน และไม่เป็นทางการ โอกาสเหล่านี้ควรมีให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นอกสถานคุ้มครองของภาครัฐเพื่อให้ผู้เสียหายเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและทักษะชีวิตในชุมชน ภูมิลำเนาโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าผู้เสียหายอยู่ในขั้นตอนใดของการกลับคืนสู่สังคม หากเป็นไปได้ผู้ใหญ่รวมถึงเด็กควรได้รับกำลังใจและการสนับสนุนให้จบการศึกษาในระบบ

สนับสนุนให้กลับเข้าสู่การศึกษาเมื่อเป็นไปได้ ควรมีความพยายามสนับสนุนการกลับเข้าโรงเรียนตามการศึกษาในระบบ รวมถึงการศึกษานอกกระบวนที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งให้กลับเข้าสู่การศึกษากลับครั้ง หน่วยงานบริการควรจัดให้มีแผนการศึกษาแบบทางเลือกสำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า และผู้ใหญ่กลับไปศึกษาต่อให้จบการศึกษาในระบบทางการ เช่น การเรียนภาคค่ำ โรงเรียนนอกเวลา และวิชาเรียนที่สอดคล้อง หลักสูตรการติดต่อสื่อสาร ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีการสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์เข้าโรงเรียนที่เป็นทางการ เช่น สอนพิเศษ ช่วยเหลือในการทำการบ้าน ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการสนับสนุนด้านทักษะในการอ่านเขียนและการคำนวณ นอกเหนือไปจากการฝึกอบรมอาชีพ โอกาสการฝึกอบรมอาชีพแม้ว่ามีคุณค่าต่อกระบวนการกลับคืนสู่สังคมก็ตามไม่ควรเข้ามาแทนที่โอกาสทางการศึกษา งานหลายแห่งต้องการทักษะขั้นพื้นฐานด้านความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้พื้นฐานที่ดีทางการคำนวณ ซึ่งควรได้รับการจัดให้มีในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมอาชีพ โดยไม่คำนึงถึงอายุ และพื้นฐานทางการศึกษา แผนงานดังกล่าวควรจัดให้มีทั้งในชุมชนและสถานคุ้มครอง

จัดให้มีแผนงานเกี่ยวกับทักษะชีวิต ควรจัดให้มีแผนงานซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (ผู้ใหญ่และเด็ก) ที่เหมาะสมกับอายุเพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินชีวิตทำหน้าที่ในครอบครัวและชุมชนในแง่บวกและประสบผลสำเร็จในระยะยาว

สนับสนุนค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การเรียนการสอนของการศึกษาในระบบ จัดการเดินทางให้แก่เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์ที่ต้องเดินทางไปโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือกำหนดอัตราที่พวกเขาสามารถจ่ายได้ จัดให้มีการสนับสนุนอุปกรณ์ที่ใช้เรียน เช่น หนังสือ ชุดเครื่องแบบนักเรียน และอื่นๆ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในระยะยาว

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

เด็กที่ถูกค้ามนุษย์ต้องมีโอกาสทางการศึกษา จัดให้มีช่องทางในการเข้าถึงการศึกษาแก่เด็กที่ถูกค้ามนุษย์ทุกคนที่ปรารถนาศึกษาต่อ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือนอกกระบวน

☑ **ทำงานร่วมกับครอบครัวหรือผู้ปกครองเพื่อสนับสนุนให้เด็กจบการศึกษาในระบบ** เจรจาไกล่เกลี่ยกับเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์และครอบครัวของพวกเขาเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษา ทำการเจรจากับครอบครัว และเสนอความช่วยเหลือให้แก่ครอบครัวเพื่อสร้างเครือข่ายสนับสนุนครอบครัวแก่เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ให้รับการศึกษาในโรงเรียน พิจารณากิจกรรมสร้างเสริมรายได้แก่ครอบครัวเพื่อป้องกันการออกจากโรงเรียน เพราะความต้องการให้เด็กมีส่วนช่วยเหลือครอบครัวด้านเศรษฐกิจ

นโยบาย/การรณรงค์

☑ **ระบุอุปสรรคด้านการจัดการในการกลับเข้าโรงเรียน** หน่วยงานบริการควรทำงานกับเจ้าหน้าที่รัฐและโรงเรียนที่เหมาะสมเพื่อจัดการอุปสรรคด้านการบริหารจัดการและระบบราชการในการลงทะเบียนและการกลับเข้าโรงเรียน เพื่อทำให้มั่นใจว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์สามารถลงทะเบียนเข้าโรงเรียนได้ โดยจัดหาเอกสารประจำตัวบุคคลให้ และเปิดโอกาสให้เด็กสามารถสมัครเข้าเรียนได้

☑ **ให้ความช่วยเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ในเรื่องการปรับตัวเข้าโรงเรียน** สำหรับการศึกษาในระบบควรพัฒนาแผนงานเพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ดำเนินการร่วมกับเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและครูเพื่อระบุความต้องการพิเศษของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่กลับเข้าโรงเรียน (เช่น ความทุพพลภาพทางจิตใจ ประเด็นทางพฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้) ตลอดจนประเด็นความมั่นใจ

☑ **รณรงค์ให้มีโอกาสทางการศึกษาในรูปแบบอื่น** รณรงค์เพื่อให้มีการจัดหาแผนการเรียนทางเลือกอื่นที่ทำให้เด็กซึ่งมีอายุมากกว่าและผู้ใหญ่สามารถกลับเข้าโรงเรียนเพื่อให้จบการศึกษา เช่น การเรียนการสอนภาคค่ำ โรงเรียนนอกเวลา และวิชาการเรียนการสอนที่สอดคล้อง แผนการศึกษาดังกล่าวควรจัดโดยภาครัฐหรือได้รับการรับรองจากภาครัฐ

☑ **ระบุการเลือกปฏิบัติและการตีตราภายในระบบโรงเรียน** ทำงานกับครูและเจ้าหน้าที่ด้านการบริหารจัดการของโรงเรียนเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติและการตีตราที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ มีการจัดทำแผนหรือวิธีการเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง และการตีตราระหว่างกลุ่มเพื่อนภายในโรงเรียน รวมถึงต่อเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ บุคคลากรด้านการศึกษาคควรระมัดระวังเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงจากเพื่อนและการข่มเหงรังแกเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ และควรมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

☑ **อบรมครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องค้ำมนุษย์และความเปราะบางทางสังคม** ทำงานร่วมกับครูเพื่อหาทางให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์ในการเข้าสู่สังคมในโรงเรียน อบรมและสร้างความตระหนักให้เจ้าหน้าที่ด้านการศึกษาที่มีความละเอียดอ่อนในการทำงานกับเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำมนุษย์หรือที่มีความเปราะบาง พร้อมทั้งจัดหาทรัพยากรให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านี้เพื่อสนับสนุนให้พวกเขาประสบความสำเร็จใน เรื่องการศึกษา อีกทั้งจัดการอบรมให้กับครูเกี่ยวกับวิธีการในการดูแลนักเรียนที่ถูกทารุณและแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และอาจมีความบอบช้ำทางจิตใจรวมถึงวิธีการในการส่งต่อเพื่อรับการดูแลที่เหมาะสมต่อไป

การบริการด้านที่ 5 แผนงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

การสนับสนุนโอกาสการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ความต้องการด้านวิชาชีพและด้านเศรษฐกิจ

ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจคือการเริ่มทำงานหรือเริ่มทำธุรกิจขนาดเล็ก มักเป็นความต้องการลำดับแรกสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระบุหลังถูกค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องการงานทันทีและหาเลี้ยงชีพเพื่อสนับสนุนตนเองและครอบครัว ตลอดจนเพื่อบรรเทาปัญหาทางเศรษฐกิจที่มีก่อนหน้าหรือเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนย้ายถิ่นในตอนแรกเพราะปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจที่บ้าน ซึ่งโดยทั่วไปสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของพวกเขาไม่ได้ดีขึ้นหลังถูกค้ามนุษย์ และพบว่าสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจนั้นมักแย่ลงไปกว่าเดิม บางคนมีหนี้สินเพื่อเป็นทุนการย้ายถิ่น และไม่สามารถจ่ายหนี้ของพวกเขาได้เพราะถูกค้ามนุษย์ คนอื่นๆเกิดหนี้สินเพราะต้องจ่ายค่าเดินทางของพวกเขาเพื่อกลับบ้านหรือจ่ายค่าใต้เพื่อให้เป็นอิสระจากสถานการณ์ค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนไม่สามารถทำงานได้หลังถูกค้ามนุษย์เพราะความเจ็บป่วย หรือบาดเจ็บ หรือไม่สามารถหางานได้ ซึ่งหมายถึงไม่สามารถหารายได้และโดยทั่วไปส่งผลให้เกิดหนี้สิน (หรือทำให้เป็นหนี้สินมากกว่าเดิม) การเป็นหนี้สินเป็นสาเหตุแห่งความเครียดอย่างมากต่อผู้เสียหาย (และครอบครัวของพวกเขา) ดังนั้น จึงไม่แปลกที่ทั้งผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขาพิจารณาประเด็นทางด้านเศรษฐกิจเป็นข้อกังวลและปัจจัยลำดับแรกในการกลับคืนสู่สังคม

ความสามารถในการทำงานมักเป็นกุญแจสู่ความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจ ความเป็นอยู่ที่ดีทางด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่ออัตลักษณ์ส่วนบุคคล การเคารพตนเอง และการยอมรับทางสังคม ซึ่งโอกาสทางด้านเศรษฐกิจควรสอดคล้องกับแรงบันดาลใจ ความสามารถ และความสนใจส่วนบุคคล ซึ่งกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศยอมรับสิทธิในการทำงานไว้³³

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** เด็กที่ถูกผลกระทบจากสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของครอบครัวพวกเขา และทำให้พวกเขามีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ (และแม้กระทั่งถูกค้ามนุษย์อีกครั้ง) การที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่ย่ำแย่เมื่อเด็กเดินทางกลับไปบ้านของเขาจะเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคมของเด็ก

การสำรวจทางเลือกทางด้านเศรษฐกิจจำเป็นต้องคำนึงถึงการตัดสินใจว่าเมื่อไรที่ควรหารีหรือร่วมกับเด็กโดยตรงในการพัฒนาทักษะของเขาหรือเธอและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ รวมถึงการหารีกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กในในเวลาใดและอย่างไร การมีความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับสถานการณ์ของเด็ก (รวมถึง

³³ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระบุว่า "ทุกคนมีสิทธิในการทำงาน ในการเลือกงานโดยอิสระ ในเงื่อนไขที่ยุติธรรมและเอื้ออำนวยต่อการทำงาน และในการคุ้มครองต่อการว่างงาน" กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมยอมรับสิทธิในการทำงานและระบุรวมถึง "สิทธิของทุกคนในโอกาสที่จะหาเลี้ยงชีพโดยงานซึ่งตนเลือกหรือรับอย่างเสรี" และกำหนดให้รัฐภาคีของกติกาดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมในการปกป้องสิทธินี้ รวมถึงการให้คำแนะนำทางเทคนิคและวิชาชีพและโครงการฝึกอบรม สถาบันการศึกษาระหว่างประเทศ (The International Human Rights Internship Program: IHRIIP) และ ฟอรัมเอเชีย (Forum-Asia) (พ.ศ. 2543) "สิทธิในการทำงานและสิทธิที่ทำงาน" วงจรของสิทธิ: การดำเนินกิจกรรมเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม หลักสูตรที่ 10 มินนิโซตา มหาวิทยาลัยมินนิโซตา ศูนย์การเรียนรู้สิทธิมนุษยชน สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www1.umn.edu/humanrts/eduma/IHRIIP/circle/modules/module10.htm>

พลวัตโครงสร้างอำนาจที่แตกต่างภายในครอบครัว) นั้นเป็นสิ่งจำเป็นและขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ รวมถึงอายุของเด็ก วุฒิภาวะ และระดับในการพัฒนาทางการศึกษา

การฝึกอบรมทางวิชาชีพนั้นอาจเหมาะสมในรูปแบบความช่วยเหลือมากกว่าในการศึกษาในระบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับอายุและความต้องการของเด็กที่ถูกค้ำชู เด็กที่มีอายุมากกว่าควรได้รับการจัดให้มีการฝึกอบรมทางวิชาชีพ เพราะมีแนวโน้มเพื่อเสริมสร้างโอกาสชีวิตของพวกเขา ในบางประเทศมีข้อจำกัดในเงื่อนไขเวลาซึ่งกำหนดเวลาและอายุของเด็กในการเริ่มการฝึกอบรมทางวิชาชีพ หน่วยงานบริการต้องอาศัยวิธีการที่ยืดหยุ่นในการตัดสินใจว่าเมื่อใดที่เด็กควร (หรือไม่ควร) เข้ารับการอบรมทางวิชาชีพและดำเนินการตามทางเลือกในเรื่องการทำงานนั้น

ข้อ 28 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้รัฐภาคี “สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่น การศึกษาแบบไม่มีค่าใช้จ่ายและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่เหมาะสม” นั้นหมายถึงเด็กที่ถูกค้ำชูมีสิทธิได้รับการอบรมสายวิชาชีพ/อาชีวะศึกษา และโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานด้านกรกลับคืนสู่สังคม การเข้าถึงตลาดแรงงานควรเป็นไปตามข้อกำหนดด้านอายุสำหรับการจ้างงาน และโอกาสทางด้านเศรษฐกิจควรสอดคล้องกับค่าจ้างขั้นต่ำและกฎเกณฑ์ด้านความปลอดภัยและสุขภาพ

เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำชูบางคนได้รับความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจโดยตรงแต่โดยส่วนใหญ่แล้วมีการเสนอความช่วยเหลือให้แก่พ่อแม่หรือผู้ปกครองของพวกเขา (หรือเด็กจะส่งต่อไปยังพ่อแม่หรือครอบครัวของพวกเขา) ซึ่งพบว่าการสนับสนุนครอบครัวของเด็กจะประสบความสำเร็จอย่างยิ่งเมื่อควบคู่กับความช่วยเหลือในการให้เด็กกลับเข้าโรงเรียน (นั่นคือ ค่าธรรมเนียมเล่าเรียน เงินสำหรับหนังสือและเครื่องแบบนักเรียน ค่าเดินทาง) อย่างไรก็ตาม บางครอบครัวพึ่งพาการทำงานของเด็กซึ่งการให้โอกาสในการทำธุรกิจขนาดเล็กแก่ครอบครัวสามารถหมายถึงการที่เด็กทำงานให้แก่พ่อแม่ของเขาหรือเธอในธุรกิจนั้นๆ (บางครั้งแทนที่การเข้าโรงเรียน) ในกรณีที่เด็กไม่สามารถทำงานในธุรกิจของครอบครัวได้ บ่อยครั้งที่พบว่าพวกเขาต้องทำงานในรูปแบบอื่นเพื่อหารายได้ให้กับครอบครัว

เด็กบางคนไม่มีสิทธิใดๆ ในการกำหนดว่าจะนำรายได้ที่พวกเขาหาได้มาใช้อย่างไร ดังนั้น เมื่อหน่วยงานให้ความช่วยเหลือควรจัดทำข้อตกลงพิเศษเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กที่ถูกค้ำชูจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการสนับสนุนนั้น การพิจารณาว่าเด็กที่ถูกค้ำชูนั้นได้รับการเสนอความช่วยเหลืออย่างไรนั้น หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือควรไปถึงปัจจัยเรื่องหน้าที่ความกตัญญูกตเวทีและพฤติกรรมที่กำหนดไว้ทางสังคมและวัฒนธรรมอื่นๆ ด้วย ปัจจัยที่อยู่เหนือสิ่งใดทั้งหมดควรเป็นการตัดสินใจเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ซึ่งสามารถประเมินโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจดังกล่าว

ข้อท้าทายในการสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจให้กับผู้เสียหายจากการค้ำชู

การสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจให้กับผู้เสียหายจากการค้ำชูเพื่อให้พวกเขาเองมีทักษะ ทรัพยากร และความมั่นใจในการสนับสนุนตนเองและครอบครัวของพวกเขาทางด้านเศรษฐกิจ การทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ (และแรงบันดาลใจ) ของผู้เสียหายจากการค้ำชู

แผนการกลับคืนสู่สังคมที่ครอบคลุมรวมถึงองค์ประกอบเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะผ่านการอบรมฝึกอาชีพและการจัดหางาน หรือผ่านการอบรมธุรกิจ การวางแผน และการสนับสนุนการเริ่มทำธุรกิจ

แผนการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจบางแผนนั้นได้รับการออกแบบที่ดีและดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ การดำเนินการดังกล่าวอิงจากความรู้ด้านตลาดการจ้างงานท้องถิ่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงการอบรมฝึกอาชีพ (ที่มีคุณภาพสูง) และจัดโดยหน่วยงานบริการที่ทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ (และความมั่นใจ) ของพวกเขาในการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน แผนงานเหล่านี้ได้รับการคิดออกแบบทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี เช่น จัดการสอบเมื่อจบการฝึกอบรม มีแผนการฝึกงาน มีแผนความพร้อมด้านการทำงาน มีการฝึกทดลองทักษะก่อนการลงทุนทำธุรกิจ มีการจัดการอบรมด้านการจัดการธุรกิจ และอื่นๆ บางแผนงานเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น มีชั้นการเรียนการสอนด้านการอ่านเขียน การให้คำปรึกษาและทักษะชีวิต ซึ่งจะเสริมสร้างทักษะการทำงานในสถานที่ทำงาน นอกจากนี้มีการติดตามตรวจสอบแผนงานในระยะยาว และหากมีความจำเป็นควรมีการให้ความสนับสนุนและคำปรึกษาเพิ่มเติม เพื่อป้องกันความล้มเหลวและเร่งให้ประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม พบว่าในบางกรณี ความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจนั้นไม่ได้รับการออกแบบที่ดี และส่งผลให้มีประสิทธิภาพที่น้อยลง การสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจนั้นซับซ้อน และมีข้อท้าทายหลายประการ ซึ่งข้อท้าทายเหล่านี้สามารถทำให้ความสำเร็จของบุคคลหยุดชะงัก ซึ่งรวมถึง

1. การไม่มีการอบรมฝึกอาชีพหรือการฝึกอบรมนั้นไม่สามารถสร้างทักษะในระดับที่พึงพอใจ
2. การขาดแคลนศักยภาพด้านวิชาชีพในการทำงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ
3. การอบรมและทางเลือกงานที่ไม่เพียงพอ ขาดการให้ความใส่ใจในเรื่องทักษะ/ความต้องการเฉพาะบุคคลอย่างเพียงพอ
4. แผนด้านเศรษฐกิจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น
5. การไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือในการจัดทำอย่างเพียงพอหรือเหมาะสม
6. การขาดโอกาสทางด้านเศรษฐกิจ
7. การมีทางเลือกสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งมีความต้องการพิเศษน้อยมาก
8. การขาดความใส่ใจต่อความต้องการด้านอื่น ๆ รวมถึงความต้องการของครอบครัวผู้เสียหายอย่างเพียงพอ
9. การขาดความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง
10. อุปสรรคในทางปฏิบัติในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ
11. การติดตามและให้การสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจไม่เพียงพอ

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

เด็กหญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศให้ทำงานในโรงงานได้รับความช่วยเหลือโดยองค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่นเพื่อให้กลับเข้าโรงเรียนในชุมชนของเธอ ขณะที่พ่อแม่ของเธอได้รับความช่วยเหลือให้ทำฟาร์มปลา เธอไปโรงเรียนเป็นเวลาสามปีและได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวเธอนั้นดีขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะรายได้จากการทำฟาร์มปลา พ่อแม่ของเธอปัจจุบันมีรายได้ที่สูงขึ้น สำหรับเธอนั้นความช่วยเหลือที่สำคัญมากที่สุดที่เธอได้รับคือการช่วยเหลือพ่อแม่ของเธอให้เริ่มทำธุรกิจฟาร์มปลา เพราะมันทำให้ชีวิตโดยรวมของครอบครัวเธอนั้นดีขึ้น

ชายคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ด้านแรงงานจากประเทศลาวไปประเทศไทยได้รับการอบรมเพื่อเป็นช่างไฟฟ้าขณะที่ได้รับความช่วยเหลือในสถานคุ้มครองในประเทศไทยและดำเนินคดีทางกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์ เมื่อได้รับการสอบถามว่าเขาประเมินการอบรมนี้อย่างไร เขาบอกว่ามีประโยชน์และมีความเกี่ยวเนื่องมาก เนื่องจากเป็นทักษะที่เขาสามารถนำไปใช้ได้ในประเทศและหมู่บ้านของเขา เขากล่าวว่าเขาจะสามารถหางานช่างไฟฟ้าทำได้เมื่อเขากลับบ้าน

ชายชาวกัมพูชาคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปทำงานบนเรือประมงในต่างประเทศได้รับการอบรมให้เป็นช่างตัดผมเมื่อเขาได้เดินทางกลับถึงบ้านหลังจากจบการอบรม เขาเริ่มเปิดร้านตัดผมในหมู่บ้านของเขาธุรกิจไปได้ดี เขามีลูกค้าผู้ชายทั้งอายุน้อยและมาก เขาวางแผนจะขยายธุรกิจตัดผมในหมู่บ้านใกล้เคียงอีกด้วย

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งได้รับการอบรมทักษะการตัดผมและเสริมความงามหลังประสบการณ์ถูกค้ามนุษย์ในประเทศมาเลเซีย สำหรับเธอการอบรมนี้เป็นความช่วยเหลือสำคัญที่สุดที่เธอได้รับเพราะทำให้เธอมีทักษะและอาชีพที่เธอชอบและทำให้เธอมีรายได้และเก็บออมเงิน พ่อแม่และแฟนของเธอในขณะนั้นเห็นว่าเป็นโอกาสที่สำคัญและสนับสนุนให้เธอเข้าอบรม ต่อมาเธอได้แต่งงานกับแฟนของเธอ และได้เปิดบริการร้านเสริมสวยที่บ้านของเธอ เธอสนุกกับการทำงานของเธอและบอกว่าสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจมันคง

หญิงชาวไทยคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือให้เริ่มทำธุรกิจหลังจากที่เธอกลับมาจากต่างประเทศ เธอวางแผนธุรกิจเพื่อเปิดร้านถ่ายเอกสารหลังจากที่เธอได้รับเงินกู้จำนวน 45,000 บาท [ประมาณ 1,500 เหรียญสหรัฐ] เธอยังต้องการที่จะกู้ยืมเงินจากธนาคาร ซึ่งเธอใช้เวลาประมาณหนึ่งปีในการจ่ายเงินกู้คืน ณ เวลาที่สัมภาษณ์ เธอบรรยายว่าธุรกิจนั้นมันคง มีลูกค้าประจำ เธอวางแผนที่จะขยายกิจการของเธอ

1. การไม่มีการอบรมฝึกอาชีพหรือการฝึกอบรมนั้นไม่สามารถสร้างทักษะในระดับที่พึงพอใจ บ่อยครั้งที่พบว่าไม่มีการจัดอบรมฝึกอาชีพ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนได้รับเครื่องมือเครื่องใช้ในการสร้างรายได้ เช่น การทำฟาร์มหรือปศุสัตว์ แม้ว่าพวกเขาไม่มีทักษะทางอาชีพหรือเทคนิคในการทำงานนั้นๆ ก็ตาม และบางครั้งไม่มีการจัดการอบรมฝึกอาชีพให้กับบุคคลที่อาศัยในสถานคุ้มครองเป็นระยะเวลาสั้น (เช่น ขณะที่ดำเนินคดีทางกฎหมายกับผู้ค้ามนุษย์) การอบรมฝึกอาชีพนั้นมีระดับคุณภาพที่หลากหลาย การอบรมบางส่วนนั้นไม่ได้นำไปสู่ทักษะและความสามารถทางวิชาชีพอย่างเพียงพอในการหางานหรือสร้างรายได้ด้วยทักษะดังกล่าว การอบรมเฉพาะบุคคลมักมีความยืดหยุ่นมากกว่าและตอบรับกับความต้องการมากกว่า แต่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งหมายความว่าผู้เสียหายสามารถเข้าถึง

เฉพาะแผนงานที่องค์กรให้ความช่วยเหลือให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายเท่านั้น

2. การขาดแคลนศักยภาพด้านวิชาชีพในการทำงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ พบว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ทำงานสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจได้รับการอบรมเฉพาะทางเพื่อทำงานในด้านนี้ โดยทั่วไปงานด้านนี้ดำเนินการโดยนักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่โครงการอื่นๆ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา หลายคนขาดพื้นฐานและความเชี่ยวชาญในการทำงานด้านการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ และขาดบุคลากรภายในองค์กรหรือที่ปรึกษาผู้ซึ่งมีทักษะหรือความเชี่ยวชาญและความสามารถในการสนับสนุนแผนงานได้

3. การอบรมและทางเลือกงานที่ไม่เพียงพอ ขาดการให้ความใส่ใจในเรื่องทักษะ/ความต้องการเฉพาะบุคคลอย่างเพียงพอ บ่อยครั้งการอบรมที่จัดให้มีข้อจำกัดในเรื่องขอบเขตการอบรมและไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของการประเมินความต้องการ ทักษะ แรงบันดาลใจ หรือความเป็นไปได้ในการจ้างงานของบุคคล โดยทั่วไปทางเลือกที่กำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับการอบรมฝึกอาชีพให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีไม่มากนัก กล่าวคือสำหรับผู้หญิงคือการทำผม ทอผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้าหรือตัดเย็บสูท ทำอาหารหรือทำขนม หรือเลี้ยงสัตว์ สำหรับผู้ชายคือการอบรมช่างตัดผม เลี้ยงสัตว์ ซ่อมรถจักรยานยนต์ ซ่อมวิทยุ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือเครื่องปรับอากาศ การเสนอแผนการอบรมแบบสำเร็จรูปที่เป็นมาตรฐาน (ที่บ่อยครั้งเป็นการแบ่งแยกเพศ) ทำให้เกิดทักษะแรงงานบางประเภทมากเกินไป และเกิดการอึดตัวของอุปทานสำหรับผู้ทำงานในอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้หางานทำได้ยาก การอบรมที่มีความเฉพาะแบบมีมิติหญิงชาย (gender specific trainings) อาจทำให้ภาพเหมารวมด้านเพศภาวะ (gender stereotypes) นั้นเกิดขึ้นต่อไป และอาจไม่เหมาะกับแรงบันดาลใจและความปรารถนาของผู้รับผลประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบการณณ์ต่างประเทศได้เปลี่ยนชีวิตและความคาดหวังทางวัฒนธรรมของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนแสดงออกถึงความผิดหวังต่อทางเลือกที่มีอยู่ เพราะพวกเขาไม่มีความสนใจและความสามารถในงานด้านดังกล่าว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังไม่ได้รับคำแนะนำและการให้คำปรึกษาที่มากเพียงพอในการกำหนดทิศทางการตัดสินใจของพวกเขาเกี่ยวกับทางเลือกการอบรมฝึกอาชีพ

การเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป
ตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจทำให้จำเป็นต้องมีการประเมินแผนการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจเมื่อระยะเวลาผ่านไปเพื่อจะมั่นใจได้ว่าแผนงานนั้นเหมาะสมและตอบสนองต่อสภาพการณ์ในท้องถิ่นนั้นๆ นอกจากนี้สถานการณ์ชีวิตของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เองก็มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป บางครั้งพัฒนาดีขึ้นและบางครั้งแย่ลง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนเผชิญกับวิกฤติทางการเงินในช่วงต่างๆหลากหลายหลังจากถูกค้ามนุษย์ เช่น เนื่องจากความเจ็บป่วยของครอบครัว ค่าครองชีพที่สูง ค่าเล่าเรียน ซึ่งทำให้ความคืบหน้าทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของพวกเขาต้องหยุดชะงัก การสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เฉพาะบุคคลต้องได้รับการตรวจสอบในระยะเวลาที่ยาวกว่า และให้การสนับสนุนเพิ่มเติมและการส่งต่อ (เช่น การให้คำปรึกษา การอบรม) เมื่อมีความจำเป็น

4. แผนทางด้านเศรษฐกิจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น ในหลายสถานการณ์ปรากฏว่าไม่มีการประเมินตลาดแรงงานที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถกลับเข้าไปสู่ได้อย่างเพียงพอ ส่วนใหญ่ทางเลือกเกี่ยวกับการอบรมและเศรษฐกิจของพวกเขาไม่ได้รับการออกแบบเฉพาะบุคคลที่เข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนได้รับการอบรมในสายงานที่พวกเขาไม่สามารถหางานหรือเริ่มธุรกิจในเวลาต่อมาได้ เป็นผลให้ทักษะทางวิชาชีพที่อบรมมาไม่ได้นำไปสู่งานที่ทำได้จริงหรือเกิดโอกาสทางธุรกิจ การอบรมฝึกอาชีพซึ่งประเทศปลายทางบางประเทศจัดให้เน้นแยกออกจากความเป็นจริงทางด้านเศรษฐกิจที่

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะกลับไปสู่ ดูเหมือนว่าการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานให้บริการที่จัดการอบรมฝึกอาชีพในต่างประเทศกับหน่วยงานบริการในประเทศต้นทางเพื่อแนะแนวทางในการจัดหางานท้องถิ่นและเงื่อนไขด้านธุรกิจมีน้อยมาก

5. ไม่มีการจัดทำแผนธุรกิจหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือในการจัดทำอย่างเพียงพอหรือเหมาะสม พบว่า ไม่มีการจัดอบรมเรื่องแนวคิดในการทำธุรกิจ (เช่น ทักษะในการร่างแผนธุรกิจที่ทำได้จริง การตลาด หรือการบัญชี) ให้เสมอไป ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนบรรยายถึงความกังวลเกี่ยวกับการเริ่มทำธุรกิจโดยไม่มีการสนับสนุนด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าความล้มเหลวนั้นอาจก่อให้เกิดหนี้สินและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่รุนแรงอื่นตามมา บางคนยังได้อธิบายว่าการที่ธุรกิจล้มเหลว (หรือกำลังจะล้มเหลว) นั้นเกิดจากการขาด การอบรมทางธุรกิจของพวกเขาและไม่มีควมถนัด ปัจจัยการแข่งขันที่สูง รวมถึงตลาดธุรกิจที่อิ่มตัวสามารถทำให้สถานการณ์นี้แย่ลง และในบางกรณีความคิดด้านการทำธุรกิจนั้นไม่เหมาะสม

6. การขาดโอกาสทางด้านเศรษฐกิจ บางชุมชนมีโอกาสทางด้านเศรษฐกิจสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อยู่น้อยมาก บางกรณีพวกเขาเผชิญสภาพยากไร้หรือมีรายได้ต่ำ นอกจากนั้นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักขาดทางเลือกทางด้านเศรษฐกิจขณะที่ได้รับความช่วยเหลือในต่างประเทศถึงแม้ว่าอยู่ที่นั่นเป็นเวลานานก็ตาม พบว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้หญิงนั้นอาจมีแนวโน้มเล็กน้อยในการหาช่องทางทำงานขณะพักอาศัยอยู่ที่สถานคุ้มครองในประเทศปลายทางบางประเทศ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บรรยายถึงความผิดหวังอย่างมากที่ไม่สามารถทำงานระหว่างที่อยู่ในสถานคุ้มครองต่างประเทศเป็นระยะเวลายาวนาน

7. การมีทางเลือกสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งมีความต้องการพิเศษน้อยมาก ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนมีความต้องการพิเศษซึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานทั่วไป ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนขาดการศึกษาที่เพียงพอในการรับการอบรม ทำงาน หรือทำธุรกิจ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนหนึ่งไม่สามารถเข้าร่วมการอบรมฝึกอาชีพเพราะพวกเขาขาดความสามารถในการอ่านเขียน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์คนอื่นมีความต้องการพิเศษซึ่งทำให้ยากที่จะหา (และรักษา) ทางเลือกทางด้านเศรษฐกิจที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความทุพพลภาพทางร่างกายหรือจิตใจ ความเจ็บป่วยทางจิตใจ ปัญหาสุขภาพเรื้อรัง และความบอบซ้ำ ทำให้พวกเขาไม่สามารถหางานหรือทำธุรกิจได้

8. สถานการณ์การกลับคืนสู่สังคมรวมถึงสถานการณ์ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกทางด้านเศรษฐกิจและควมมีประสิทธิผลการขาดความใส่ใจต่อความต้องการด้านอื่นๆ รวมถึงความต้องการของครอบครัวผู้เสียหายอย่างเพียงพอ การระบุและดำเนินงานตามความต้องการอื่นนอกเหนือไปจากด้านเศรษฐกิจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีโดยรวมของพวกเขาเช่นกัน ซึ่งในทางกลับกันมีผลกระทบต่อความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของพวกเขาโดยตรง ในบางกรณีเกี่ยวข้องกับกรณีที่สภาพแวดล้อมของครอบครัวไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ ในกรณีอื่นๆ หมายถึงการสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว (หรือสมาชิกในครอบครัวที่เฉพาะเจาะจง) ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้น

บ่อยกับเด็กที่ถูกคำมุ่นษ์ แต่ก็เกิดกับกรณีผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์ที่มีความต้องการพิเศษด้วยเช่นกัน เมื่อความต้องการดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนอง (หรือไม่ได้รับการตอบสนองภายในเวลาที่ทันท่วงที) จึงนำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมที่ล้มเหลว การดำเนินการตามความต้องการและความเปราะบางต่างๆ เหล่านี้ต้องอาศัยความร่วมมือของบริการการกลับคืนสู่สังคม และระบบการส่งต่อที่ดีซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทั้งของภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน

9. การขาดความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง ผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์หลายคนไม่มีความมั่นใจในศักยภาพของพวกเขาไม่ว่าจะเป็นการรักษางานที่ทำไว้หรือการทำธุรกิจ การสร้างความมั่นใจในตนเองมักเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งทางทางด้านเศรษฐกิจของผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์ ซึ่งหมายถึงการช่วยพวกเขาเอาชนะทักษะและความเข้มแข็งเกี่ยวกับอาชีพของพวกเขา และช่วยให้พวกเขารู้สึกมั่นคงในศักยภาพพวกเขา ซึ่งโดยทั่วไปนั้นต้องอาศัยการให้คำปรึกษาและการติดตามดูแลในระยะยาวอย่างจริงจัง ตลอดจนมีการให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง

10. อุปสรรคในทางปฏิบัติในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ ผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์บางคนเผชิญกับอุปสรรคในทางปฏิบัติในการเข้าอบรมฝึกอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เสียหายที่เป็นเด็ก และเมื่อการอบรมจัดขึ้นไกลจากบ้าน ผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์บางคนต้องพึ่งการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปู่ย่าตายายดูแลหลานขณะที่ผู้เสียหายได้รับการอบรม อย่างไรก็ตามระยะเวลาของการอบรม (หลายเดือนจนกระทั่งหลายปี) ทำให้การอบรมนั้นไม่เหมาะสม (และไม่เป็นที่ต้องการ) ผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์หลายคนไม่ต้องการแยกจากสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะภายหลังจากที่พวกเขาไม่อยู่เมื่อถูกคำมุ่นษ์ นอกจากนี้ถึงแม้ว่าหน่วยงานช่วยเหลือได้ช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่าย (ค่าธรรมเนียมการอบรม ค่าเดินทางและค่าอยู่อาศัยระหว่างการอบรม) แต่การที่ไม่สามารถทำงานและสนับสนุนครอบครัวขณะอบรมเป็นอุปสรรคแก่ผู้เสียหายหลายราย

ผู้ได้รับประโยชน์บางคนเผชิญกับอุปสรรคในทางปฏิบัติในการตอบรับและทำงานต่อไปหรือทำธุรกิจขนาดเล็ก ผู้ได้รับประโยชน์ที่มีสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในอุปการะโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็กมักเผชิญกับความยากลำบากในการสร้างสมดุลระหว่างงานและหน้าที่การในครอบครัว ประเด็นที่เฉพาะเจาะจงคือการขาดการเข้าถึงสถานรับเลี้ยงดูเด็กเมื่อทำงานไกลจากเครือข่ายสนับสนุนจากครอบครัว (เช่น ในเมืองซึ่งเป็นแหล่งการเข้าถึงงานที่ตีมาก) ค่าครองชีพที่สูงเกินไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับแม่เลี้ยงเดี่ยว สำหรับรายอื่นๆ อุปสรรคที่พบเกิดจากขาดค่าเดินทางระหว่างที่ทำงานและบ้าน ส่วนงานที่มีการเปลี่ยนเวรนั้นมักมีการเดินทางในเวลาที่ยังไม่ปลอดภัยเข้ามาเกี่ยวข้อง (นั่นคือตอนดึกมากหรือเช้ามืด)

11. การติดตามและให้การสนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจไม่เพียงพอ ในหลายสถานการณ์พบว่าผู้เสียหายจากการคำมุ่นษ์ได้รับความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแต่ภายหลังไม่ได้รับการติดตามในระหว่างการดำเนินการ ความช่วยเหลือที่ต่อเนื่องนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นมากที่สุดสำหรับผู้ได้รับประโยชน์ กล่าวคือตั้งแต่ช่วงแรกที่ต้องพัฒนาแผนการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจในระยะยาวและระหว่างการอบรมฝึกอาชีพที่ผู้ได้รับผลประโยชน์ต้องการไปจนถึงขณะที่ทำงานหรือเริ่มทำธุรกิจ จนกระทั่งเมื่อได้งานหรือดำเนินธุรกิจแล้ว ผู้ได้รับประโยชน์โดยทั่วไปมักเผชิญปัญหาและประเด็นในบริบทการจ้างงานและการดำเนินธุรกิจของพวกเขา ซึ่งหากไม่มีการสนับสนุนแล้วนั้นอาจนำไปสู่ความล้มเหลวได้

การติดตามและการให้ความช่วยเหลือนั้นยังจำเป็นสำหรับการรักษางานในระยะยาว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนประสบปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน การจัดการความเครียดในที่ทำงาน และปัญหาการสื่อสารหรือความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานหรือนายจ้างของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนต้องการเปลี่ยนงานและต้องการได้รับคำปรึกษาที่ต่อเนื่องเพื่อรักษาความมั่นคงของการจ้างงาน ซึ่งพบว่าเมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขาเผชิญในที่ทำงานกับหน่วยงานให้บริการได้มีส่วนช่วยให้พวกเขาสามารถทำงานเดิมต่อไปได้ การติดตามดูแลและให้คำปรึกษายังมีความสำคัญในการช่วยให้การทำธุรกิจขนาดเล็กประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นทั้งในช่วงเริ่มต้นและในขณะที่มีการดำเนินธุรกิจ

กรณีศึกษาเรื่องข้อท้าทายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาอธิบายว่าเขามีเงินจำนวน 1,200,000 จ๊าดเมียนมา [ประมาณ 1,360 เหรียญสหรัฐ] เพื่อย้ายถิ่นไปประเทศมาเลเซียเพื่อทำงาน และอีก 200,000 จ๊าดเมียนมา [ประมาณ 225 เหรียญสหรัฐ] สำหรับการทำคลอดภรรยาของเขา โดยมีอัตราดอกเบี้ย 10 เปอร์เซ็นต์ เขาไม่สามารถจ่ายหนี้ได้ เขาเป็นหนี้ประมาณ 1,000,000 จ๊าดเมียนมา [ประมาณ 1,135 เหรียญสหรัฐ] รวมดอกเบี้ย

หญิงชาวเวียดนามซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานบรรยายว่าครอบครัวเธอมีหนี้เพื่อให้เธอและน้องสาวหลบหนีออกมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ และส่งผลให้ครอบครัวเธอมีความตึงเครียดอย่างต่อเนื่องอย่างไรบ้าง “บางครั้ง พ่อแม่ของฉันยังคงตำหนิฉันที่ถูกค้ามนุษย์ ครอบครัวของฉันต้องใช้เงินมากกว่า 30 ล้านดองเวียดนามเพื่อช่วยเหลือฉันและน้องสาว [1500 เหรียญสหรัฐ]”

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาบรรยายว่าสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัวเขาแยลงอย่างไรหลังจากที่เขาถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อทำงานในเรือประมง นอกจากนี้ตอนนี้เขามีลูกและภรรยาซึ่งก่อนหน้านี้ทำงานด้วยแต่ตอนนี้ต้องอยู่บ้านเพื่อดูแลลูกแทนการทำงานนอกบ้าน ก่อนที่เขาไปประเทศไทยเขาไม่มีหนี้สิน แต่ตอนนี้เขามีหนี้รวมถึงดอกเบี้ยมากกว่า 300,000 จ๊าดเมียนมา [ประมาณ 340 เหรียญสหรัฐ]

ชายชาวกัมพูชาได้รับทุนเพื่อเลี้ยงเปิดในหมู่บ้านของเขาหลังจากกลับบ้าน อย่างไรก็ตามเขาขาดทักษะและทรัพยากรในการเลี้ยงเปิด และหลังจากนั้นไม่กี่เดือนผ่านไป เขาก็ตายลง เขาจึงต้องเป็นหนี้เพื่อซื้อเปิดมาใหม่ ซึ่งต่อมาก็ตายอีก หน่วยงานไม่ได้ติดตามกรณีของเขาหรือไม่ได้เข้าให้ความช่วยเหลือเพื่อ “แก้ไข้ปัญหา” เมื่อเขาประสบปัญหา ขณะที่ให้การสัมภาษณ์นี้เขาไม่มีงานทำและยังเป็นหนี้ด้วย

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาพักอยู่ในสถานคุ้มครองที่ประเทศไทยเป็นเวลาสองปี หลังจากถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านแรงงาน เธอได้รับการอบรมฝึกอาชีพแต่การอบรมที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการหรือความสนใจของเธอ เธออธิบายว่า “พวกเขาจัดฝึกอบรมอาชีพให้ ฉันเรียนเย็บผ้าด้วยจักรเย็บผ้า ฉันทำมันไม่ได้ ดีนักเพราะฉันไม่กระตือรือร้น...” ตอนนี้เธอกลับไปอยู่ประเทศเมียนมา เธอกล่าวถึงการอบรมนั้นว่า “ไม่มีประโยชน์” และรู้สึกสิ้นหวังเพราะเธอไม่มีทักษะเพื่อช่วยให้เธอหางานหรือทำธุรกิจได้

หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อค้าประเวณีในประเทศไทยกลับไปยังประเทศเมียนมา ซึ่งเธอได้เริ่มทำธุรกิจขนาดเล็กขายของชำในหมู่บ้านของเธอ อย่างไรก็ตามธุรกิจนี้ล้มเหลวเพราะคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ที่สามารถจับจ่ายได้และพวกเขาได้ซื้อของชำด้วยเงินเชื่อแต่ไม่เคยจ่ายหนี้ของพวกเขาเลย

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาอยู่ในสถานคุ้มครองในประเทศไทยหลังจากถูกค้ามนุษย์ไปต่างประเทศเพื่อทำงานบนเรือประมงให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการจัดให้มีการอบรมฝึกอาชีพแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บนพื้นฐานการคาดการณ์จากสภาวะต่างๆ เมื่อผู้เสียหายได้กลับไปบ้านของพวกเขา เขาเห็นว่าหากพวกเขากลับบ้านไปด้วยทักษะอาชีพจะสามารถช่วยบรรเทาการที่จะถูกตีตราเรื่องการถูกค้ามนุษย์และการกลับบ้านโดยไม่มีเงิน เขายังรู้สึกว่าเขาอาจได้รับการต้อนรับที่ดีกว่าจากชุมชนของเขาหากเขากลับไปด้วยทักษะอาชีพ เขารู้สึกว่าเป็นสิ่งสำคัญเพื่อหาอะไรทำระหว่างที่ใช้เวลาอยู่ต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพขณะที่รอกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งยังช่วยให้เขาจัดการกับความเครียดและความหดหู่ได้ดีขึ้น

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งได้รับการอบรมในการผลิตงานหัตถกรรมผ่านโครงการของสถานคุ้มครอง เธอได้รับการอบรมในการทำงานหัตถกรรมเป็นเวลาสามปีซึ่งเป็นเวลาที่เธอถูกแยกจากลูกๆ ของเธอ (พ่อแม่ของเธอได้ดูแลลูกๆ ของเธอระหว่างที่เธอไม่อยู่) เธอได้รับค่าครองชีพเพียงเล็กน้อยในช่วงเวลานี้ หลังจากสามปีผ่านไปโครงการดังกล่าวถูกปิดลงไปเพราะไม่ประสบความสำเร็จในการขายงานหัตถกรรมที่ผู้พักอาศัยและเจ้าหน้าที่ทำขึ้น เธอกลับบ้านไปหาลูกๆ ของเธอโดยไม่มีทักษะทางการตลาดหรืองานหรือโอกาสทางธุรกิจที่สามารถทำได้

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

แผนงาน

จัดการอบรมฝึกอาชีพที่มีคุณภาพสูงและเหมาะกับบุคคลแต่ละราย จัดให้มีการอบรมฝึกอาชีพที่ได้รับการออกแบบให้เข้ากับทักษะและความสนใจเฉพาะบุคคล การอบรมฝึกอาชีพควรสอดคล้องกับแรงบันดาลใจ ศักยภาพ และความสนใจ ตลอดจนตลาดแรงงานท้องถิ่น

ทำให้การอบรมสามารถสร้างทักษะแก่ผู้เสียหายได้เป็นอย่างดี การอบรมควรมีคุณภาพและระยะเวลาที่เพียงพอเพื่อให้ผู้ที่เข้าฝึกอบรมได้รับทักษะทางอาชีพที่เพียงพอ ซึ่งสามารถนำไปสู่ทางเลือกงานที่ทำได้จริงในตลาดแรงงานท้องถิ่น

ในการอบรมฝึกอาชีพและทางด้านธุรกิจควรเป็นการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ การอบรมฝึกอาชีพและทางด้านธุรกิจควรได้รับอบรมจากผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ หน่วยงานหรือสถาบันที่สามารถทำให้มั่นใจว่ามีคุณภาพที่เพียงพอ มีทางเลือกที่หลากหลายและความเหมาะสมกับตลาดแรงงานท้องถิ่น และ/หรือสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

จ้างผู้เชี่ยวชาญในการบริหารธุรกิจขนาดเล็ก การติดตามและให้คำปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดเล็ก และเป็นเรื่องที่สำคัญในในระยะเริ่มต้นของการทำธุรกิจตลอดจนระหว่างการดำเนินธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญในการจัดการธุรกิจขนาดเล็กสามารถช่วยสร้างกำไรและความยั่งยืนให้แก่ธุรกิจขนาดเล็กในระยะยาว การติดตามดูแลที่ต่อเนื่องทำให้หน่วยงานสามารถระบุความต้องการเพิ่มเติมที่อาจมีเฉพาะเจาะจงกับธุรกิจขนาดเล็กหรือการหางาน รวมทั้งยังเป็นการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมและให้คำปรึกษาเพื่อกระตุ้นความสำเร็จ

ทำการประเมินตลาดแรงงานท้องถิ่น ประเมินสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น และปรับงานหรือแผนธุรกิจขนาดเล็กให้เหมาะสมกับผลการประเมินที่ได้นั้น การประเมินดังกล่าวต้องทำขึ้นเป็นระยะๆ และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและตลาดแรงงาน

จัดให้มีโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในประเทศปลายทาง จัดให้มีทางเลือกการทำงานในประเทศปลายทางที่ซึ่งผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนต้องพักอาศัยเป็นเวลานาน โดยนับเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกในการจัดหางาน และการจัดให้มีเอกสารประจำตัวที่เหมาะสมในการทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมายในประเทศปลายทาง เป็นต้น

ควรคำนึงถึงสถานการณ์ครอบครัวในการให้การอบรม จัดให้มีแผนการอบรมที่เหมาะสมกับตารางเวลางานที่มีอยู่และภาระหน้าที่ในครอบครัว การจัดสรรเวลายังต้องคำนึงถึงว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนมีสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นผู้อยู่ในอุปการะที่ต้องดูแล และอาจไม่สามารถเข้าร่วมการอบรมบางประเภทได้

ประเมินและติดตามความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ ควรให้ความใส่ใจเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ รวมถึงความต้องการของสมาชิกในครอบครัว และตรวจสอบว่าความต้องการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจเฉพาะบุคคลอย่างไร ประเด็นที่พบบ่อยและควรได้รับการประเมิน ได้แก่ ความตึงเครียดและความขัดแย้งภายในครอบครัว ปัญหาสุขภาพ การขาดแรงบันดาลใจ การขาดประสบการณ์ในสายงาน หรือการขาดความมั่นใจในตนเอง

ให้ความช่วยเหลือในการย้ายถิ่นอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือผ่านบริษัทที่เป็นทางการนำเชื่อถือและแผนการแลกเปลี่ยนแรงงาน ในกรณีที่ไม่มีโอกาสทางด้านเศรษฐกิจ (หรือมีโอกาสน้อย) ในชุมชนที่บ้านของผู้เสียหายนั้น การย้ายถิ่นไปยังชุมชน เมือง หรือแม้กระทั่งประเทศอื่นอาจเป็นทางเลือกทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นไปได้มากที่สุด สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ต้องการย้ายถิ่นฐานอีกครั้ง ความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจอาจรวมถึงความช่วยเหลือให้ย้ายถิ่นอย่างปลอดภัย

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

ทำให้มั่นใจได้ว่าความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจนั้นก่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็ก ทำให้มั่นใจว่าความพยายามในการช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจทุกประการ ไม่ว่าจะสำหรับเด็กหรือพ่อแม่ของเด็กนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ (และไม่ก่อให้เกิดอันตรายโดยไม่ได้ตั้งใจ) แก่เด็ก ซึ่งจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อสถานการณ์ของครอบครัวและการมีส่วนร่วมของเด็กในการประเมินความต้องการของเขาหรือเธอ

นโยบาย/การรณรงค์

พัฒนาแผนการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ แผนงานทางด้านเศรษฐกิจควรได้รับการออกแบบและดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ ตัวอย่างของกระบวนการที่ได้รับการออกแบบที่ดี ได้แก่ การสอบเพื่อให้อบรม แผนฝึกงาน แผนความพร้อมในการทำงาน ทักษะที่ควรมีก่อนเริ่มลงทุนทำธุรกิจ การจัดให้มีการอบรมการบริหารธุรกิจ รวมถึงการจัดการด้านการเงิน และอื่นๆ

การให้บริการด้านที่ 6. การให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทาง ธุรการ

การระบุประเด็นด้านบริหารจัดการทางธุรการ

ความต้องการด้านบริหารจัดการทางธุรการ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญกับประเด็นด้านบริหารจัดการทางธุรการที่หลากหลายหลังถูกค้ามนุษย์ทั้งในประเทศปลายทางและที่ประเทศต้นทาง บางประเด็นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการค้ามนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น ความต้องการเอกสารใหม่แทนเอกสารที่หายหรือถูกยึดไประหว่างถูกค้ามนุษย์ ประเด็นอื่นๆ ไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการค้ามนุษย์แต่มีผลกระทบต่อการกลับคืนสู่สังคม ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นการหย่าร้างหรือสิทธิในการดูแลบุตร ในบางกรณี ประเด็นด้านธุรการเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ในกรณีอื่นๆ ความต้องการนั้นอาจเชื่อมโยงกับเรื่องของสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะบุตรหลาน กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดให้ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับทุกแห่งหนว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย³⁴ ข้อ 8 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กคุ้มครองสิทธิของเด็กในการรักษาอัตลักษณ์ของพวกเขา รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัว โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้รัฐภาคีต้องให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเพื่อให้อัตลักษณ์ใดๆ ของเด็กที่ถูกพรากไปโดยมีขอบด้วยกฎหมายกลับคืนมา

เอกสารประจำตัวบุคคลและการลงทะเบียนตามกฎหมายในรูปแบบอื่น เอกสารประจำตัวบุคคลและการลงทะเบียนตามกฎหมายในรูปแบบอื่น (เช่น ทะเบียนราษฎรหรือทะเบียนครอบครัว) จำเป็นในการเข้าถึงบริการหลังถูกค้ามนุษย์ (เช่น การศึกษา การดูแลรักษาพยาบาล การอบรม) ตลอดจนสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันต่างๆ (เช่น เปิดบัญชีธนาคาร สมัครงาน เป็นเจ้าของบ้านหรือทำเรื่องขอกู้เงิน) การไม่มีเอกสารประจำตัวบุคคลยังสร้างความท้าทายแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศปลายทางในกรณีที่พวกเขาต้องพักอาศัยเป็นเวลานาน ขณะที่รอการพิสูจน์สัญชาติและดำเนินการเรื่องเอกสารของพวกเขา

การจดทะเบียนการเกิดหรือทะเบียนราษฎรของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบุตรของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนไม่ได้รับการจดทะเบียนก่อนที่จะถูกค้ามนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเริ่มดำเนินการสำหรับการจดทะเบียนการเกิดแก่พวกเขา (และบางครั้งในกรณีของสมาชิกครอบครัวด้วย) ในกรณีนี้ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องลงทะเบียนบุตรของพวกเขาซึ่งเกิดมาขณะที่ถูกค้ามนุษย์ กรณีนี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญโดยเฉพาะต่อผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับแต่งงานหรือค้าประเวณีซึ่งเดินทางกลับบ้านพร้อมกับบุตร เด็กที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายเข้าถึงบริการและการสนับสนุนอย่างจำกัด ซึ่งมีผลกระทบต่อเด็กตลอดจนผลลัพธ์ในการกลับคืนสู่สังคมของมารดา

การจดทะเบียนที่อยู่อาศัย ประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคกำหนดให้ประชาชนลงทะเบียนในพื้นที่ซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่ด้วยเอกสารประจำตัวบุคคลที่เชื่อมโยงกับการลงทะเบียนนี้ แม้กระทั่งการเดินทางชั่วคราวในบางประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การพักอยู่ในสถานคุ้มครองที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนทางธุรการเช่นกัน การที่ไม่ได้ลงทะเบียน

³⁴ สหประชาชาติ (พ.ศ. 2491) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ข้อ 6 แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระบุต่อไปในข้อ 7 “ทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมายและมีสิทธิในการได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด” นอกจากนี้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยังรับรองว่าทุกคนมีสิทธิในสัญชาติหนึ่งข้อ 15

ในพื้นที่ซึ่งอาศัยอยู่นั้นมีผลกระทบต่อ การเข้าถึงบริการ เช่น การเข้าโรงเรียน (หรือผลกระทบต่อบุตรของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าโรงเรียน) การดำเนินการให้ได้รับเอกสารประจำตัวบุคคล การเข้าถึงการรักษาทางการแพทย์ และอื่นๆ การจดทะเบียนในชุมชนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนทางธุรการซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงและใช้เวลา และไม่มีการจัดสรรพิเศษให้กับกรณีของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่จำเป็นต้องย้ายไปชุมชนใหม่

ใบอนุญาตและการลงทะเบียนเมื่ออาศัยอยู่ต่างประเทศ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งพักอยู่ที่สถานคุ้มครองในประเทศปลายทางส่วนมากแล้วไม่ได้รับการจัดให้มีสถานะหรือเอกสารตามกฎหมายที่ทำให้การพักอาศัยของพวกเขาถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ใบอนุญาตพำนักอาศัยชั่วคราว ทำให้พวกเขาถูกจำกัดสิทธิในการเดินทาง นั่นคือไม่สามารถออกจากสถานคุ้มครองเป็นเวลาหลายเดือนและหลายปี และถูกจำกัดความสามารถในการหางานทำ

ใบรับรองสถานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ บางประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องได้รับการคัดแยกและรับรองอย่างเป็นทางการในฐานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าถึงสิทธิรับการสนับสนุนและบริการด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนได้รับแจ้งสิทธิของพวกเขา และได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้สถานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กระบวนการนี้เป็นขั้นตอนที่อาจซับซ้อนและผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญความยากลำบากในการเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและโอกาสของพวกเขา ตลอดจนการดำเนินการให้แล้วเสร็จตามขั้นตอนทางธุรการที่จำเป็น อุปสรรครวมถึงการไม่ได้รับการแจ้งสิทธิที่ครบถ้วนเกี่ยวกับกระบวนการและการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิเสธในการอธิบายและช่วยเหลือตามขั้นตอนการดำเนินงาน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนไม่ทราบว่าจะติดต่อประสานที่ใดเพื่อขอความช่วยเหลือ หรือไม่ทราบเกี่ยวกับสิทธิและทางเลือกที่มีอยู่แก่พวกเขาในฐานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ประเด็นด้านการจัดการอื่นหรือประเด็นทางกฎหมาย เช่น ประเด็นการหย่าร้างและสิทธิในการดูแลบุตร ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนต้องการได้รับการสนับสนุนเพื่อดำเนินเรื่องทางกฎหมายอื่น เช่น การหย่าร้าง สิทธิในการดูแลบุตร และสิทธิในที่ดินหรือความเป็นเจ้าของที่ดิน ในบางกรณี ความต้องการเหล่านี้เกิดขึ้นโดยตรงจากการค้ามนุษย์ เช่น สิทธิในการดูแลบุตรตามกฎหมายต่อเด็กที่เกิดจากการค้ามนุษย์ หรือขั้นตอนการหย่าร้าง เมื่อถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับแต่งงาน ในกรณีอื่น ประเด็นทางกฎหมายที่มีอยู่ก่อนหน้าการค้ามนุษย์และได้นำไปสู่ความเปราะบางต่อการค้ามนุษย์ ประเด็นนี้รวมถึงความช่วยเหลือในการหย่าร้างกับสามีที่กระทำความรุนแรง และความช่วยเหลือเพื่อขอสิทธิในการดูแลบุตร การปล่อยให้ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้สถานการณ์ความเปราะบางที่มีอยู่แย่ลง และทำให้การกลับคืนสู่สังคมอาจไม่ประสบความสำเร็จ

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** การเข้าถึงสิทธิและโอกาสของเด็กรวมถึงบริการด้านกลับคืนสู่สังคมมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับสถานะทางกฎหมายของพวกเขา การทำเอกสารประจำตัวบุคคลของพวกเขาและการลงทะเบียนนั้นจำเป็น บริการที่สำคัญซึ่งกำหนดให้จดทะเบียนตามกฎหมายนั้นคือการมีสิทธิเข้าโรงเรียนของเด็ก เด็กที่ถูกค้ามนุษย์หลายคนมีการศึกษาระดับต่ำและมักขาดทักษะความสามารถในการอ่านเขียนและความรู้ทางการคำนวณขั้นพื้นฐานที่ดี บางคนไม่เคยเข้าโรงเรียน ขณะที่บางคนออกจากโรงเรียนเมื่อพวกเขาย้ายถิ่นหรือถูกค้ามนุษย์ สิทธิในการได้รับการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการกลับคืนสู่สังคมซึ่งขึ้นอยู่กับสถานะทางกฎหมายของพวกเขาในประเทศนั้นๆ

การบริการหลังจากการถูกค้ำมนุษย์สำหรับเด็กควรรวมถึงการสนับสนุนด้านบริหารจัดการทางธุรการ เช่น การให้ข้อมูล การจัดให้มีบัตรประจำตัวบุคคล การลงทะเบียนราษฎร และอื่นๆ แก่เด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ การแต่งตั้งผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติและมีความอิสระนั้นจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์เมื่อเด็กปราศจากการดูแลของพ่อแม่ชั่วคราวหรือถาวร³⁵

เด็กที่เกิดจากการค้ำมนุษย์ประสบกับปัญหาต่างๆ ที่เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับเอกสารและการลงทะเบียน ซึ่งขัดขวางหรือทำให้การกลับคืนสู่สังคมของพวกเขาล่าช้า เด็กกลุ่มนี้ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เด็กที่เกิดจากการค้ำมนุษย์ในเบื้องต้นอาจไม่มีสถานะทางกฎหมายในประเทศต้นทางของมารดาของพวกเขา และการเข้าถึงเอกสารเหล่านี้อาจมีความยากลำบาก เด็กที่เกิดจากการค้ำมนุษย์จำเป็นต้องได้รับการลงทะเบียนในประเทศที่พวกเขากลับเข้าสู่สังคมเพื่อให้มีสถานะทางกฎหมาย และสามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานเช่น สิทธิการได้รับการศึกษา และสิทธิดูแลรักษาพยาบาล

กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศยอมรับสิทธิของเด็กในการรักษาอัตลักษณ์ของตนไว้ ซึ่งรวมถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายในการได้รับเอกสารประจำตัวบุคคลตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก³⁶ หนึ่งในช่องทางเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ขึ้นมาอีกครั้งคือทะเบียนราษฎร ซึ่งสามารถช่วยเติมเต็มความต้องการด้านพลเมืองและด้านบริหารจัดการทางธุรการบางประการของเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์ได้³⁷

ข้อท้าทายในการจัดหาความช่วยเหลือด้านบริหารจัดการทางธุรการ

ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางคนได้รับการสนับสนุนด้านบริหารจัดการทางธุรการเพื่อจัดการประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา แนวปฏิบัติที่ดีบางประการมีรายละเอียดดังนี้

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องความช่วยเหลือด้านบริหารจัดการทางธุรการ

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาซึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานอธิบายว่าเจ้าหน้าที่ด้านสวัสดิการของรัฐได้ช่วยเหลือเธอในการทำเอกสารขึ้นมาใหม่หลังจากที่เธอเดินทางกลับไปประเทศเมียนมา โดยเตรียมจดหมายรับรองไว้เพื่อยืนยันตัวตนของเธอ นอกจากนี้องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือได้จ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อดำเนินการจัดทำเอกสารเหล่านี้

³⁵ ข้อ 20 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก “หน้าที่โดยทั่วไปของผู้ปกครองหมายถึงทำให้มั่นใจว่าประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อคำนึงสูงสุดในการกระทำหรือการตัดสินใจทุกประการที่เกี่ยวกับเด็ก เพื่อให้มั่นใจว่ามีการจัดหาความช่วยเหลือ การสนับสนุน และการคุ้มครองที่จำเป็นทุกประการ อยู่กับเด็กในระหว่างการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ยุติธรรมทางอาญา อำนาจความสะดวกในการส่งต่อไปยังบริการที่เหมาะสม และช่วยในการระบุหาและดำเนินการแก้ไขปัญหายั่งยืน” Gallagher, Anne (พ.ศ. 2553) *คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ำมนุษย์* สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หน้า 169-170 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมในคุณสมบัติและหน้าที่ของผู้ปกครอง โปรดดู Smith, Terry (บ.ก.) (พ.ศ. 2552) *คำชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดี ฉบับแก้ไขที่ 4* เดนมาร์ก: เด็กที่พลัดพรากจากครอบครัวในแผนงานของยุโรป (Separated Children in Europe Programme) สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www.refworld.org/pdfid/415450694.pdf>

³⁶ ข้อ 8 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กำหนดให้ 1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพต่อสิทธิเด็ก ในการรักษาอัตลักษณ์ของเขาหรือเธอ รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัวของตนตามที่กฎหมายรับรอง โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบข่ายกฎหมาย และ 2. ในกรณีที่มีการติดต่อลักษณะดังกล่าวหรือทั้งหมดของเด็กออกไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองที่เหมาะสม เพื่อให้อัตลักษณ์ของเด็กกลับคืนมาโดยเร็ว

³⁷ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (องค์การยูนิเซฟ) ให้คำนิยามการขึ้นทะเบียนว่า “การรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล: ชื่อนามสกุลเต็ม วันที่และสถานที่เกิด สัญชาติ ชื่อพ่อแม่และสถานที่ปัจจุบัน ข้อมูลนี้เก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์อัตลักษณ์ของเด็กเพื่อการคุ้มครองและอำนวยความสะดวกในการสืบเสาะติดตาม กระบวนการจัดการเอกสารเป็นกระบวนการที่เก็บข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ตรงกับความต้องการที่เฉพาะของเด็ก รวมถึงการสืบเสาะติดตาม และวางแผนเพื่ออนาคตของเขาหรือเธอ ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องของกระบวนการขึ้นทะเบียน ไม่ใช่อำนาจดำเนินการที่แยกจากกัน” องค์การยูนิเซฟ (พ.ศ. 2549) *แนวทางว่าด้วยการคุ้มครองเด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (Guidelines on the Protection of Child Victims of Trafficking)* นิวยอร์ก: องค์การยูนิเซฟ หน้า 18

เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อค้าประเวณีได้รับการช่วยเหลือจากตำรวจในประเทศเมียนมาในการทำบัตรประชาชน ตำรวจเตรียมจดหมายให้แก่เธอเพื่อนำไปยื่นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเธอได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมในการออกบัตรประชาชน

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาซึ่งถูกค้ามนุษย์ลงเรือประมงในประเทศไทยสามารถหลบหนีและได้รับการช่วยเหลือจากผู้หญิงคนหนึ่งเพื่อซ่อนตัว เมื่อคนคุมและนายหน้าตามหาเขา ผู้หญิงคนนั้นช่วยให้เขาทำงานบนเรืออีกลำที่เธอรู้ว่าไม่มีสภาพดีเท่า (ลูกเรือซ่อนเขาจนกระทั่งเรือออกไปในทะเล) เขาทำงานเป็นระยะเวลาสองถึงสามเดือน และได้รับค่าจ้างค่าแรงเป็นปกติ แต่เขายังกลัวที่จะเผชิญกับหัวหน้าและนายหน้าเก่า เขาเดินทางโดยรถทัวร์ไปอีกสถานที่หนึ่งและพบกับชายคนหนึ่งซึ่งช่วยเขาหางานในโรงเลื่อยท้องถิ่น เขาทำงานเป็นเวลาหนึ่งปีและได้รับความช่วยเหลือจากนายจ้างของเขาให้ได้รับเอกสารแรงงานต่างด้าว หลังจากนั้นหนึ่งปีเขาได้งานใหม่ที่สถานที่ก่อสร้าง

ชายไทยคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศอิสราเอลเพื่อทำงานในภาคเกษตรกรรมได้รับความช่วยเหลือจากตำรวจและได้รับโอกาสให้ฟ้องร้องผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบต่อเขาและเรียกร้องค่าจ้างค้างจ่าย เขายอมรับข้อเสนอนี้และได้รับการจัดหาที่อยู่ชั่วคราวในประเทศระหว่างการดำเนินคดี รวมถึงได้ทำงานที่ถูกกฎหมาย (และได้รับการจ่ายเงินที่เป็นธรรม)

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ามนุษย์ลงเรือประมงในประเทศไทยได้หลบหนีเมื่อเรือจอดที่ท่า เขาและเพื่อนของเขาได้นั่งรถทัวร์และโทรหาเพื่อนเพื่อขอความช่วยเหลือ เพื่อนคนดังกล่าวช่วยเหลือให้เขาหางานในโรงเลื่อยที่ซึ่งเขาทำงานเป็นเวลามากกว่าหนึ่งปี นายจ้างของเขาช่วยให้เขาได้รับเอกสารการทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย

ชายชาวกัมพูชาคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยและประเทศมาเลเซียเพื่อทำงาน ได้รับการอบรมฝึกอาชีพผ่านองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือ เขาร้องขอความช่วยเหลือและการอนุญาตจากหัวหน้าหมู่บ้านเพื่อดำเนินการรอกใบสมัครการอบรมซึ่งหัวหน้าหมู่บ้านได้จัดทำให้ ตั้งแต่นั้นเขาได้รับการอบรมและทำงานในสายงานที่เขามีความเชี่ยวชาญ

อย่างไรก็ตาม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนเผชิญอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการทางธุรการ และผู้เสียหายจากรูปแบบการค้ามนุษย์บางรูปแบบนั้นได้รับผลกระทบโดยเฉพาะ เช่น ผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับแต่งงาน นอกจากความจำเป็นที่ต้องมีเอกสารประจำตัวบุคคล พวกเขายังต้องจดทะเบียนบุตรที่เกิดในต่างประเทศของพวกเขาเมื่อเดินทางกลับบ้าน ขณะที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนกับประเด็นการหย่าร้างและบางครั้ง การขอสติธิในการดูแลบุตรที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ข้อท้าทายหลักรวมถึง

1. กระบวนการที่ซับซ้อน สับสน และบางครั้งเป็นขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน
2. ค่าใช้จ่ายสูง (บ่อยครั้งที่เกินอุปสรรค)
3. พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ให้ความช่วยเหลือ (และบางครั้งเลือกปฏิบัติ)
4. อุปสรรคในทางปฏิบัติ เช่น ค่าเดินทาง การสูญเสียรายได้ การขาดการดูแลเด็กเล็ก

1. กระบวนการที่ซับซ้อน สับสน และบางครั้งเป็นขั้นตอนที่ซ้ำซ้อน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บรรยายถึงความสับสนต่อความพยายามในการดำเนินการตามขั้นตอนทางธุรการไม่เพียงแต่กฎระเบียบและขั้นตอนซึ่งยากที่จะเข้าใจ ทั้งนี้ระบบขั้นตอนทางธุรการเองนั้นทำให้เหนื่อยหน่ายและเป็นที่สับสน การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ก็น่าเกรงขามและน่าอึดอัดใจสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคน

กระบวนการบางขั้นตอนยังมีความยากลำบากเป็นพิเศษ เช่น การจดทะเบียนการเกิดแก่เด็กซึ่งเกิดจากมารดาที่ถูกค้ามนุษย์ในต่างประเทศ บางกรณี เจ้าหน้าที่ดูเหมือนไม่รู้ว่าต้องทำอะไรในการแก้ปัญหา และในกระบวนการดังกล่าวใช้เวลาและพลังในการแก้ไขปัญหาสูงมาก และในทำนองเดียวกัน การกำหนดสถานะว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและใช้เวลานาน ซึ่งต้องใช้เอกสารประกอบเป็นจำนวนมากที่มีการรับรองจากทางราชการและพนักงานทะเบียน ในบางกรณีข้อกำหนดทางด้านธุรการเป็นอุปสรรคทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงการสนับสนุนได้

2. ค่าใช้จ่ายสูง (บ่อยครั้งที่เป็นอุปสรรค) กระบวนการทางด้านธุรการ (เช่น การจดทะเบียน การดำเนินการจัดการเอกสารประจำตัวบุคคล) มักมีค่าใช้จ่ายที่เป็นอุปสรรค ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ยื่นคำร้องขอทำเอกสารใหม่เพราะพวกเขาไม่สามารถจ่ายค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าเดินทางเมื่อต้องเดินทางไปต่างเมืองหรืออำเภออื่น และค่าสูญเสียรายได้ขณะใช้เวลาจัดการปัญหาด้านธุรการนี้ได้

การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป
ประเด็นด้านธุรการมักใช้เวลาในการจัดการแก้ไขและต้องให้ความสนใจและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ความต้องการด้านธุรการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป และในการดำเนินงานบริหารจัดการกับข้อท้าทายในกระบวนการ(กลับ)คืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในเบื้องต้นอาจต้องการความช่วยเหลือในการเข้าถึงเอกสารประจำตัวบุคคลหรือสูติบัตร ในเวลาต่อมาพวกเขาอาจเผชิญปัญหาภายในครอบครัวที่นำไปสู่ความต้องการความช่วยเหลือด้านอื่น เช่น การดำเนินการหย่าร้างและขอสิทธิในการดูแลบุตร ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจมีความจำเป็นในการเข้าถึงการสนับสนุนรูปแบบนี้ของการ(กลับ)คืนสู่สังคมเมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง

3. พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ให้ความช่วยเหลือ (และบางครั้งมีการเลือกปฏิบัติ) ในหลายกรณีเจ้าหน้าที่ไม่ได้อำนวยความสะดวกทำให้กระบวนการขั้นตอนทางธุรการที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญนั้นง่ายขึ้น เจ้าหน้าที่ตุลาการมักไม่มีความยืดหยุ่นและไม่ได้คำนึงถึงประสบการณ์ถูกค้ามนุษย์ทำให้ไม่มีการจัดการพิเศษให้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับแต่งงานบางคนไม่สามารถหย่าร้างจาก “สามี” ของพวกเธอเพราะศาลกำหนดให้มีความยินยอมจาก “สามี” ซึ่งเป็นกรณีที่ทำให้ยากและยังอาจเป็นอันตรายอีกด้วย นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่บางคนไม่เพียงไม่ช่วยเหลือเท่านั้นแต่กลับยังเป็นปรปักษ์เมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบปัญหา ผู้หญิงซึ่งถูกค้ามนุษย์คนหนึ่งถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานและได้กลับมาบ้านพร้อมกับลูก เธอได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นว่าไม่สามารถจัดการประเด็นปัญหาเอกสารของบุตรเธอได้ และเธอ “ควรกลับประเทศจีน”

4. อุปสรรคในทางปฏิบัติ เช่น ค่าเดินทาง การสูญเสียรายได้ การขาดสถานรับดูแลเด็กเล็ก ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญข้อท้าทายในแต่ละวันในการจัดการแก้ไขประเด็นปัญหาด้านธุรการ ศูนย์บริหารจัดการด้านธุรการมักตั้งอยู่ในเมืองซึ่งอาจมีระยะทางที่ไกลมาจากชุมชนที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาศัยอยู่ ทำให้เป็นอุปสรรคทั้งด้านการเดินทางและการเงิน โดยปกติกระบวนการขั้นตอนทางธุรการที่ใช้ระยะเวลานานอาจหมายถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องออกจากงานเพื่อดำเนินการจัดการตามกระบวนการขั้นตอนเหล่านั้น ซึ่งเป็นการ

สูญเสียชีวิตได้สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีบุตร ช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนทางธุรการนั้น การหาสถานรับดูแลเด็กเล็กและค่าใช้จ่ายอาจเป็นข้อท้าทาย

กรณีศึกษาเรื่องประเด็นทางด้านกฎหมายและด้านบริหารจัดการทางธุรการ

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อเป็นแรงงานในโรงงาน เธอมีเอกสารประจำตัวบุคคลและเอกสารทะเบียนครอบครัวของเธอติดตัวไว้ นายจ้างของเธอยึดเอกสารทั้งสองไว้ซึ่งหมายความว่าเธอไม่มีเอกสารทั้งสองฉบับเมื่อเธอเดินทางกลับบ้าน เมื่อเธอเดินทางถึงประเทศเมียนมา เธอไปหาเจ้าหน้าที่ในหมู่บ้านของเธอเพื่อขอเอกสารประจำตัวบุคคลใหม่ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่กล่าวว่าไม่สามารถดำเนินการได้เพราะเธอไม่มีทะเบียนครอบครัว แม้ว่ามิมีนโยบายในการออกบัตรประชาชนสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แต่เธอไม่ได้รับการคัดแยกที่เป็นทางการในฐานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ดังนั้นจึงต้องเผชิญกับความยากลำบากหลายประการ

ผู้หญิงเวียดนามคนหนึ่งกลับภูมิลำเนาหลังจากที่เธอถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับแต่งงาน เธอต้องใช้เวลามากกว่าสิบปีในการจดทะเบียนการเกิดแก่ลูกๆ ของเธอที่เกิดในต่างประเทศ ระหว่างดำเนินการจดทะเบียนการเกิดนั้น ลูกๆ ของเธอไม่สามารถจดทะเบียนหรือมีรายชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน นั่นหมายความว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าโรงเรียนได้ และเธอไม่มีสิทธิเข้าถึงการสนับสนุนทางสังคมใดๆ แทนพวกเขา เธอบรรยายถึงความรู้สึกท้อแท้ สับสน และเครียดที่ไม่สามารถสนับสนุนลูกๆ ของเธอได้อย่างเพียงพอในช่วงเวลาสิบปีนั้น

ชายคนจีนคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศตั้งแต่เด็กเพื่อขอตาน ไม่รู้อัตลักษณ์ประจำบุคคลที่เป็นทางการและตามกฎหมายของเขา และไม่รู้วิธีหาข้อมูลดังกล่าว เขาใช้ชีวิตโดยปราศจากเอกสาร นั่นหมายความว่าเขาไม่เคยเข้าโรงเรียน ไม่สามารถเข้าถึงบริการใดๆ ไม่สามารถหางานทำอย่างเป็นทางการหรือเปิดบัญชีธนาคารได้สำหรับเขา การไม่มีเอกสารประจำตัวบุคคลนั้นเป็นสาเหตุของความเครียดที่สำคัญ และเป็นความช่วยเหลือที่ต้องการมากที่สุด “เมื่อไม่มีเอกสารระบุตัวตน ฉันหมดความหวังในอนาคต ฉันบอกตัวเองว่าผู้ใดก็ตามที่สามารถให้เอกสารประจำตัวบุคคลหรือลงทะเบียนในระบบสำมะโนประชากรให้ฉันได้ ฉันจะปฏิบัติต่อเขาหรือเธอเสมือนพ่อแม่ของฉัน จะดูแลพวกเขาเมื่อมีอายุมากและจะจัดงานศพให้พวกเขา”

หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ไปได้ห้าวัน ประเทศจีนเพื่อแต่งงานบรรยายว่าเผชิญกับปัญหาที่มากมายเมื่อเธอพยายามที่จะหย่าร้างกับ “สามี” ของเธอ เมื่อร้องขอต่อศาล เธอได้รับแจ้งว่าเธอไม่สามารถหย่ากับเขาโดยปราศจากลายมือชื่อของเขาได้ เธอรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะไปหาเขาเพราะถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเขา เธออยากแต่งงานใหม่แต่ไม่สามารถทำได้ เพราะเธอไม่สามารถหาวิธีในการดำเนินการอย่างปลอดภัยเพื่อหย่าร้างได้

เด็กหญิงชาวลาวจำเป็นต้องใช้ลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อได้รับอนุญาตในการเดินทางออกจากหมู่บ้านของเธอและพักอาศัยในสถานคุ้มครองเพื่อรับความช่วยเหลือ สำหรับเธอขั้นตอนการดำเนินการนั้นไม่ชัดเจน “หน่วยงานให้ฉันดำเนินการขั้นตอนตามเอกสารและฉันต้องไปหาหัวหน้าหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่อำเภอเพื่อลงนามเอกสารให้ฉัน มันน่าสับสนและยากลำบากมากสำหรับฉัน”

หญิงบางคนไม่สามารถเดินทางกลับบ้านพร้อมกับลูกๆ ของพวกเธอซึ่งเกิดมาระหว่างถูกค้ำมนุษย์ได้ ในกรณีดังกล่าว ผู้หญิงเหล่านี้จำเป็นต้องเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อให้ได้สิทธิในการดูแลบุตรของพวกเธอ หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาซึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานมีบุตรสองคนกับ “สามี” ชาวจีนของเธอ เมื่อเธอได้รับการคัดแยก เธอกลับบ้านไปประเทศเมียนมาโดยปราศจากบุตรซึ่งถูกแยกไปจากเธอ และเป็นสาเหตุแห่งความเศร้าโศกอย่างมากต่อเธอ “ฉันคิดถึงลูกๆ ของฉันทุกวันทุกคืน” และมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของเธอเช่นกัน

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาสำคัญในการสนับสนุนงานด้านการบริหารจัดการทางธุรการ

แผนงาน

จัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นทั้งหมดให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทุกคนสามารถเข้าถึงเอกสารประจำตัวบุคคลและทะเบียนราษฎร ควรจัดให้มีเอกสารประจำตัวบุคคลและขั้นตอนการจดทะเบียนแก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ (โดยไม่มีค่าใช้จ่าย) ยกเลิกค่าธรรมเนียมศาลและด้านการบริหารจัดการทางธุรการแก่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

อบรมเจ้าหน้าที่ด้านการบริหารจัดการทางธุรการให้มีความละเอียดอ่อน เจ้าหน้าที่ด้านการบริหารจัดการทางธุรการในส่วนราชการต้องมีความละเอียดอ่อนต่อความต้องการของกลุ่มคนที่มีความเปราะบาง รวมถึงผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ และทำให้มั่นใจว่าพวกเขาประพฤติตนด้วยความละเอียดอ่อนและเคารพต่อผู้เสียหาย มีการแจ้งให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ทราบเกี่ยวกับกลไกการรายงานและร้องเรียนที่มีอยู่หากพวกเขาได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมจากเจ้าหน้าที่รัฐ

เตรียมป้องกันอุปสรรคทางด้านการขนส่งเดินทางและทางปฏิบัติไว้ล่วงหน้า เจ้าหน้าที่รัฐควรตระหนักถึงอุปสรรคในทางปฏิบัติและการจัดการด้านการขนส่งเดินทางที่อาจเกิดขึ้นในการเข้าถึงสถานะทางกฎหมาย เช่น การเดินทางระยะไกล และค่าใช้จ่าย เจ้าหน้าที่ควรทำให้มั่นใจว่าอุปสรรคเหล่านี้จะไม่ขัดขวางการเข้าถึงสิทธิอื่นๆ เช่น เอกสารประจำตัวบุคคลที่ถูกกฎหมาย และการดำเนินงานตามกลไกเพื่อจัดการประเด็นปัญหาต่างๆ เช่น การขอเอกสารทางไปรษณีย์ หรือการแต่งตั้งผู้แทนรับมอบอำนาจ เป็นต้น

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนด้านการบริหารจัดการทางธุรการ จัดให้มีข้อมูลที่ครอบคลุม เข้าใจง่าย และครบถ้วนเกี่ยวกับขั้นตอนและข้อกำหนดในกระบวนการขั้นตอนทางธุรการ เช่น การดำเนินเรื่องตามเอกสาร และการจดทะเบียนการเกิด (สูติบัตร) ทำให้มั่นใจว่ามีข้อมูลทุกภาษา และได้รับการปรับให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาและอายุที่แตกต่างกันไป

ช่วยเหลือผู้เสียหายเกี่ยวกับขั้นตอนด้านการบริหารจัดการทางธุรการเมื่อจำเป็น ในบางกรณีหน่วยงานบริการอาจช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เพื่อหาหนทางในการจัดการกับขั้นตอนด้านการบริหาร

จัดการทางธุรการ ส่วนหนึ่งของกระบวนการดังกล่าวคือการให้ความรู้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ว่าต้องดำเนินการเองอย่างไรในอนาคต

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

สนับสนุนการจดทะเบียนการเกิดและจดทะเบียนตามกฎหมายของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ หน่วยงานให้บริการควรช่วยเหลือเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ (และครอบครัวหรือผู้ปกครองของพวกเขา) ในการดำเนินการจดทะเบียนการเกิดและจดทะเบียนตามกฎหมาย และการเข้าถึงเอกสารประจำตัวบุคคล

จัดให้มีการสนับสนุนเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ซึ่งความต้องการความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ ทำให้มั่นใจว่าเด็กที่ถูกค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านการบริหารจัดการทางธุรการ เช่น การให้ข้อมูล การแต่งตั้งผู้ปกครอง การทำเอกสารประจำตัวบุคคล ทะเบียนราษฎร และอื่นๆ ให้แก่เด็กที่ถูกค้ามนุษย์

แต่งตั้งผู้ปกครองตามกฎหมายเมื่อจำเป็น ทำให้มั่นใจว่าเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ซึ่งขาดผู้ปกครองทั้งกรณีชั่วคราวและถาวรนั้นได้รับการคัดแยกและส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่สวัสดิการสำหรับเด็กที่เหมาะสม และแต่งตั้งผู้ปกครองตามกฎหมายผู้ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของพวกเขาได้

นโยบาย/รณรงค์

ทบทวนระบบการดำเนินงานที่มีขั้นตอนมากเกินไปสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ทำให้ขั้นตอนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการทางธุรการง่ายและพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น โดยคำนึงถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นพิเศษ กำหนดกเว้นขั้นตอนการดำเนินการ และ/หรือจัดทำข้อเสนอแนะที่ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงเอกสารที่จำเป็นและการสนับสนุนทางกฎหมายได้ทันที (โดยไม่มีค่าใช้จ่าย)

จัดให้มีทางเลือกสำหรับที่อยู่อาศัยตามกฎหมายในประเทศปลายทางหรือประเทศที่ให้พักอาศัย ควรพิจารณาความเป็นไปได้ให้เด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งพลัดพรากจากครอบครัวให้อาศัยอยู่ในประเทศปลายทาง ซึ่งควรพิจารณาตั้งแต่ขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายจนกระทั่งการดำเนินการเพื่อหาทางแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน

การให้บริการด้านที่ 7. การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านกฎหมาย

การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายและพยานในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย

ความต้องการของผู้เสียหายและพยานระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะผู้เสียหายและพยานในกระบวนการพิจารณาคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา สำหรับคดีอาญาและการเรียกร้องค่าเสียหาย กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดให้ผู้เสียหายทุกคนมีบทบาทที่สอดคล้องกฎหมายในการดำเนินคดีอาญาและแจ้งต่อผู้แสวงหาประโยชน์ โดยมีขอบจากพวกเขา รวมถึงสิทธิในการแสดงความคิดเห็น สิทธิในข้อมูลข่าวสาร สิทธิในการได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสาร³⁸ คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ ระบุว่า

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในฐานะที่เป็นผู้เสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนมีสิทธิทางกฎหมายต่อการเยียวยาที่เพียงพอและเหมาะสม สิทธิดังกล่าวนี้มักไม่มีอยู่แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะบ่อยครั้งที่ขาดข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้และขั้นตอนในการรับการเยียวยา รวมถึงเงินชดเชยค่าเสียหาย สำหรับการค้ามนุษย์และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ความช่วยเหลือทางกฎหมายและความช่วยเหลือที่สัมพันธ์กันด้านอื่นควรจัดให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าถึงสิทธิการเยียวยาที่เพียงพอและเหมาะสม³⁹

ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนมีบทบาทในการดำเนินคดีอาญาและแจ้งต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา ซึ่งเป็นกรณีหลักในประเทศปลายทางและในหลายประเทศต้นทาง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งทำหน้าที่ผู้เสียหายและพยานในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายต้องการการสนับสนุนตลอดขั้นตอนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย รวมถึงการมีผู้แทนทางกฎหมาย และในบางกรณีรวมถึงการได้รับการคุ้มครองจากผู้ค้ามนุษย์และ/หรือผู้สมทบในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อตอบสนองการเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายของพวกเขา กระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายให้โอกาสแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าถึงความยุติธรรมและได้รับการชดเชยอย่างทันที่สำหรับความเสียหายที่พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมาน สิทธิการเข้าถึงความยุติธรรมนั้นเป็นวิธีในการคุ้มครองและทำให้เข้าถึงสิทธิอื่นๆ ที่ได้รับการประกันไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้นการให้บริการหลังถูกค้ามนุษย์ควรรวมถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายและการสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง

³⁸ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระบุว่า "ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาอันมีประสิทธิผลจากศาลที่มีอำนาจแห่งรัฐต่อการกระทำอันล่วงละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน ซึ่งตนได้รับตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย" สหประชาชาติ (พ.ศ. 2491) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 8 ปฏิญญาหลักการพื้นฐานเพื่อความยุติธรรมของผู้เสียหายจากอาชญากรรมและการใช้อำนาจอย่างมิชอบ (Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power) (มติของสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เลขที่ 40/34) ระบุว่าผู้เสียหายจากอาชญากรรม "ควรได้รับการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการสิทธิเรียกร้องการชดเชยของพวกเขา เกี่ยวกับบทบาทในกระบวนการทางตุลาการและการบริหารจัดการ เกี่ยวกับขอบเขต ระยะเวลา และความคืบหน้าของกระบวนการ และการจัดการกรณีของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมรุนแรง" UNODC (พ.ศ. 2551) "ความยุติธรรมสำหรับผู้เสียหาย, ชุดเครื่องมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ (Toolkit to Combat Trafficking in Persons) นิวยอร์ก: สหประชาชาติ หน้า 430-431 สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ http://www.unodc.org/documents/human-trafficking/Toolkit-files/08-58296_tool_8-16.pdf Gallagher, Anne (พ.ศ. 2553) คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หน้า 170

³⁹ Robinson, Mary (พ.ศ. 2545) ข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ บทเพิ่มเติมในรายงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติต่อคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ เอกสารสหประชาชาติ เลขที่ E/2002/68/Add.1 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 หน้า 11

*ข้อความพิเศษสำหรับเด็ก เด็กที่ถูกคำมณูญ์หลายคนมีส่วนร่วมในฐานะผู้เสียหายและพยานในกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีต่อผู้คำมณูญ์ของพวกเขา ทำให้มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์สูงสุดของเด็กว่าได้รับหรือไม่ได้รับการคุ้มครองในการดำเนินคดีทางกฎหมายอย่างไร จากการสัมภาษณ์เด็กที่ถูกคำมณูญ์ (รวมทั้งผู้ใหญ่) กล่าวว่าทางเลือกในการปฏิเสธการเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีทางกฎหมายมีจำกัด และยังได้หยิบยกข้อกังวลใจต่อบทบาทในการดำเนินคดีทางกฎหมายของพวกเขา

สิ่งที่จำเป็นอย่างมากคือการตระหนักถึง “ความไม่ปลอดภัยต่อผู้เสียหายที่เป็นเด็กในระบบกระบวนการยุติธรรม” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ในกรณีที่เด็กได้รับการร้องขอหรือกำหนดให้เข้าร่วมในการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีต่อผู้ที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากพวกเขา”⁴⁰ พยานที่เป็นเด็กอาจมีความเสี่ยงต่อการข่มขู่และการแก้แค้นจากผู้คำมณูญ์ และการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีทางกฎหมายสามารถก่อให้เกิดความบอบช้ำแก่ผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ซึ่งอาจไม่เข้าใจว่ากระบวนการพิจารณาตัดสินคดีทางกฎหมายนั้นนำไปสู่อะไรหรืออาจไม่ได้รับการร้องขอให้ความยินยอมแบบที่ได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจเสมอไป

ความเข้าใจและความยินยอมเป็นสิ่งที่ซับซ้อนโดยเฉพาะในกรณีของเด็กที่ถูกคำมณูญ์ และมีความแตกต่างกันตามอายุ ประสบการณ์ และวุฒิภาวะของพวกเขา ยังไม่ชัดเจนว่าหน่วยงานให้บริการได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีทางกฎหมายมากนักเพียงใดด้วยวิธีที่คำนึงถึงอายุ วุฒิภาวะ ประสบการณ์ส่วนบุคคล และศักยภาพในการรับรู้และเข้าใจที่แตกต่างกันของพวกเขา การสัมภาษณ์เด็กที่ถูกคำมณูญ์จำนวนหนึ่งทำให้ระบุได้ว่าพวกเขาไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีทางกฎหมายด้วยวิธีที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงความเครียดและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสิทธิที่จะปฏิเสธของพวกเขาในการเป็นผู้เสียหายหรือพยาน ในบางกรณีเด็กได้รับการส่งเสริมเพื่อให้การเป็นพยาน เมื่อคำนึงถึงพลวัตโครงสร้างอำนาจระหว่างผู้ใหญ่และเด็ก (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ) การส่งเสริมนี้อาจเข้าใจว่าหรือบางครั้งอาจเรียกให้ถูกต้องว่าเป็นการกดดันหรือบางทีแม้กระทั่งเป็นการบีบบังคับ

เด็กต้องปรากฏตัวในศาลหลายครั้งและให้การ มีข้อบ่งชี้้น้อยมากว่ากระบวนการพิจารณาตัดสินคดีทางกฎหมายนั้นได้รับการออกแบบเฉพาะให้ตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชน เด็กที่ถูกคำมณูญ์โดยทั่วไปไม่ได้เล่าถึงการเตรียมเป็นกรณีพิเศษใดๆ ในแง่การมีส่วนร่วมในคดีของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น ห้องพิจารณาตัดสินคดีที่มีลักษณะปิด หรือการให้คำให้การผ่านวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (video conference) ไม่ปรากฏชัดเจนว่ามีการช่วยเหลือสนับสนุนในลักษณะใดให้กับเด็กที่ทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน ในสถานีตำรวจและศาล การช่วยเหลือในการเตรียมคำให้การ หรือมีผู้ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาด้านจิตใจให้กับผู้เสียหายที่เป็นเด็กหลังจากที่ให้การแล้ว หรือในกรณีผู้ปกครองร่วมเดินทางไปศาลกับผู้เสียหายหรือให้ความช่วยเหลือ

ภาษาหรือบางครั้งอาจเรียกให้ถูกต้องว่าความสามารถในการอ่านและเขียน อาจเป็นเรื่องที่ควรพิจารณาในกรณีที่เด็กทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน นอกจากนี้ การขาดการศึกษา ความไม่มีวุฒิภาวะ และการพัฒนาทางสติปัญญาที่ถูกขัดขวาง เด็กที่ถูกคำมณูญ์อาจไม่มีศักยภาพที่จะให้การในคดีทางกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น สถานการณ์ของเด็กที่เข้าไปเป็นผู้เสียหายหรือพยานนั้นมีปัญหามากเพราะโดยหลักแล้วทำให้เด็กต้องอยู่ใน

⁴⁰ Gallagher, Anne (พ.ศ. 2553) คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการคำมณูญ์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หน้า 170

สถานคุ้มครองในประเทศปลายทางเป็นเวลานานโดยมีการติดต่อสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีการติดต่อเลยในช่วงเวลาดังกล่าว

ในทุกกรณี เจ้าหน้าที่และผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องต้องพิจารณาถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กแต่ละคนในการตัดสินใจว่าผู้เสียหายที่เป็นเด็กควรมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการทางคดีอาญาหรือไม่⁴¹ เด็กมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินคดีทางอาญา⁴² และควรมีการจัดหาผู้แทนทางกฎหมายเพื่อประกันการมีสิทธิดังกล่าว⁴³ สำหรับผู้เสียหายที่เป็นเด็กที่พลัดพราก ควรมีการแต่งตั้งผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติและเป็นอิสระให้โดยทันที เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กมีผู้แทนทางกฎหมายที่เหมาะสม และช่วยเหลือเด็กให้ติดต่อสื่อสารกับครอบครัวของเด็กได้อย่างเหมาะสม⁴⁴

ข้อท้าทายในการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย

ในบางกรณี ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีความสนใจในการเข้าร่วมการดำเนินคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ในศาล โดยทั่วไปนั้นเป็นบริบทของการเรียกร้องเงินชดเชยค่าเสียหาย บางคนมีความห่วงใยเกี่ยวกับความยุติธรรมและเห็นว่าผู้ค้ามนุษย์ควรได้รับการลงโทษสำหรับสิ่งที่คนเหล่านั้นได้กระทำต่อพวกเขา ในบางกรณี ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บรรยายถึงประสบการณ์ด้านบวกในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน ซึ่งสิทธิของพวกเขาได้รับความคุ้มครองตามกระบวนการทางกฎหมาย และการที่พวกเขาสามารถให้การสู้กับผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบได้

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้เสียหายหรือพยาน

ชายไทยคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศอิสราเอลได้รับความช่วยเหลือโดยตำรวจและองค์กรให้ความช่วยเหลือท้องถิ่น มีการจัดหาล่ามให้ทันท่วงทีเพื่อแปลและทำให้มั่นใจว่าเขาเข้าใจถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น และมีทางเลือกความช่วยเหลือที่แตกต่างและการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย ตำรวจและองค์กรให้ความช่วยเหลือท้องถิ่นถามว่าเขาต้องการกลับบ้านหรือหางานใหม่ในประเทศ เขายังได้รับการสอบถามว่าเขาต้องการดำเนินคดีต่อนายจ้างหรือผู้ที่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเขาหรือไม่สำหรับค่าจ้างค้างจ่าย ตำรวจและเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลืออธิบายว่ากระบวนการเป็นอย่างไร รวมถึงกระบวนการศาลนั้นใช้เวลาเท่าไรในการดำเนินการให้แล้วเสร็จและพวกเขาไม่สามารถประกันผลที่เป็นบวกได้ อย่างไรก็ตาม พวกเขายังได้อธิบายว่าถ้าเขาชนะการใช้สิทธิเรียกร้องนี้ เขาจะได้รับเงินชดเชยค่าเสียหายสำหรับค่าจ้างค้างจ่าย ชายคนนี้จะตกลงในการดำเนินคดีเพื่อเรียกร้องเงินชดเชยค่าเสียหายผ่านศาล (เช่นเดียวกับผู้เสียหายคนอื่นที่ได้รับคัดแยกจากการบุกช่วยเหลืออีกสิบเอ็ดคน) ระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย องค์กรได้ให้ข้อมูลแก่ชายคนนั้นและเพื่อนร่วมงานของเขาเป็นประจำเกี่ยวกับสถานะความคืบหน้าของคดีกฎหมาย และอะไรบ้างที่คาดหวังว่าจะเกิดในเวลาต่อมา

⁴¹ Gallagher, Anne (พ.ศ. 2553) คำอธิบายข้อวินิจฉัยและแนวทางขององค์การสหประชาชาติด้านสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หน้า 170

⁴² ข้อ 40 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก นอกจากนี้ โปรดดูสหประชาชาติ (พ.ศ. 2545) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ฉบับที่ A/RES/54/263 ซึ่งวางโครงสร้างมาตรการที่เหมาะสมในการคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กที่เป็นผู้เสียหายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทุกขั้นตอน ในข้อ 8

⁴³ เด็กควรได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยผู้แทนในทางกฎหมายอย่างเพียงพอในกระบวนการทางกฎหมายทุกประการที่มีผลกระทบต่อพวกเขา เช่น การเรียกร้องเพื่อการคุ้มครองระหว่างประเทศและกระบวนการกำหนดประโยชน์สูงสุดของเด็ก ข้อ 12 และ 22 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

⁴⁴ เด็กที่พลัดพรากจากครอบครัวในแผนงานของยุโรป SCEPT (พ.ศ. 2552) คำชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดี Separated Children in Europe Programme STC, UNHCR & UNICEF บทที่ 03

ไม่ใช่การมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมายทุกครั้งจะเป็นกรณีสมัครใจหรืออยู่บนพื้นฐานความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนอธิบายถึงความสับสน ความอึดอัด และประสบการณ์ด้านลบโดยทั่วไปเมื่อทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระบุประเด็นปัญหาที่พวกเขาเผชิญในฐานะผู้เสียหายหรือพยานในกระบวนการทางกฎหมาย รวมถึง

1. การขาดข้อมูลที่ครบถ้วนและความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ ไม่มีทางเลือกในการปฏิเสธการมีส่วนร่วม
2. การอาศัยในสถานคุ้มครองที่ยาวนานและเป็นภาคบังคับระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายในต่างประเทศ
3. กระบวนการทางกฎหมายที่ยาวนานและล่าช้า
4. การสัมภาษณ์ซ้ำและการให้คำให้การหลายครั้ง
5. การไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอและการแจ้งเกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมาย
6. ความเสี่ยงต่อผู้เสียหายหรือพยาน
7. ความล่าช้าและความซับซ้อนในการได้รับเงินชดเชยค่าเสียหาย
8. การปฏิบัติไม่ดีจากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย
9. การไม่มีทุนสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากผู้เสียหายหรือพยาน
10. ความเครียด ความกลัว และความกังวลใจในการที่ต้องเป็นผู้เสียหายหรือพยาน
11. อุปสรรคทางด้านภาษา

การเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป คดีค้ามนุษย์อาจใช้เวลาค่อนข้างนาน ดังนั้นความจำเป็นและความต้องการของแต่ละบุคคลในระหว่างการดำเนินการทางกฎหมายอาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป มันเป็นสิ่งสำคัญต่อการประเมินการให้ความช่วยเหลือในระหว่างการดำเนินการตามกฎหมายเมื่อเวลาผ่านไป นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปอย่างสม่ำเสมอในการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกฎหมายและได้รับความยินยอมสำหรับแต่ละขั้นตอนตลอดการดำเนินการทางกฎหมาย ให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา ในกรณีที่ใช้เวลานาน ผู้เสียหายผู้ซึ่งตกลงในเบื้องต้นในการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เสียหายหรือพยานอาจตัดสินใจว่าการดำเนินการนี้ไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดของพวกเขาและปรารถนาที่จะถอนตัวออกจากการดำเนินคดี ยังเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาว่าการดำเนินการทางกฎหมายที่ใช้เวลานานหรือล่าช้าอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ที่ดีด้านจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างไร รวมถึงมีผลต่อการยับยั้งความสามารถในการดำเนินชีวิตต่อไปและการ(กลับ)คืนสู่สังคมในครอบครัวและชุมชนของพวกเขาอย่างไร

1. การขาดข้อมูลที่ครบถ้วนและความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ ไม่มีทางเลือกในการปฏิเสธการมีส่วนร่วม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและน่าเชื่อถือได้เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา หลังจากนั้นพวกเขาก็ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน แต่สิ่งที่พบบ่อยๆ ก็คือ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดูเหมือนไม่ได้รับการแจ้งสิทธิอย่างครบถ้วนว่าพวกเขาจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขาอย่างไรบ้าง กระบวนการทางกฎหมายนั้นจะนำไปสู่อะไรบ้าง สิทธิของพวกเขาในฐานะฝ่ายผู้เสียหาย ภาระหน้าที่รับผิดชอบของพวกเขาในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน กระบวนการโดยทั่วไปมีรูปแบบอย่างไร ระยะเวลาในการดำเนินคดี ข้อท้าทายใดๆ ที่พวกเขาอาจประสบจากการดำเนินคดี หรือทางเลือกในการกลับบ้านก่อนคดีถึงที่สุด

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แทบไม่ได้รับคำแนะนำทางกฎหมายเรื่องบทบาทในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน และสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบของพวกเขาภายในกรอบกระบวนการทางกฎหมาย บ่อยครั้งที่พวกเขาไม่สามารถติดต่อกับผู้แทนทางกฎหมายของเขาได้อย่างเพียงพอ ซึ่งหมายถึงการพึ่งพิงข้อมูลจากนักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่บริหารจัดการผู้ซึ่งไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในประเทศเหล่านี้ ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่สถานคุ้มครองโดยทั่วไปอาจไม่ทราบถึงความคืบหน้ากระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายของเจ้าพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ทำให้พวกเขาไม่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมายของพวกเขา และไม่สามารถให้คำตอบที่น่าพึงพอใจต่อคำถามหรือข้อกังวลใจของผู้เสียหายได้

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนไม่ได้รับคำแนะนำว่าพวกเขามีสิทธิที่จะปฏิเสธในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย หรือไม่ได้รับทางเลือกที่จะปฏิเสธในการเข้าร่วม ผู้เสียหายส่วนมากได้รับแจ้งสิทธิหรืออยู่ภายใต้ความคิดที่ว่าพวกเขาต้องให้คำให้การและคำเบิกความของพยาน (ตามกฎหมาย) ในกรณีอื่น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับแจ้งสิทธิแต่ไม่เข้าใจกระบวนการทางกฎหมายอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นบ่อยกับผู้เสียหายที่เพิ่งหลุดพ้นจากการค้ามนุษย์ ซึ่งช่วงระยะเวลานี้มีความเครียดและสับสน ผู้เสียหายอาจไม่สามารถเข้าใจหรือตัดสินใจตามหลักการซึ่งได้รับแจ้งถึงความยินยอมและทางเลือกในระยะนี้ได้ จึงต้องกลับมาทบทวนการตัดสินใจอีกครั้งเมื่อมีความ “มั่นคง” มากขึ้นในระยะหลัง โดยอาจนำไปสู่การถอนตัวในการเข้าร่วมกระบวนการดำเนินคดีของพวกเขา

2. การพักอาศัยในสถานคุ้มครองที่ยาวนานและเป็นภาคบังคับระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายในต่างประเทศ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยทั่วไปได้รับการจัดให้อยู่ในสถานคุ้มครองขณะที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานคดีกฎหมายในต่างประเทศ สถานคุ้มครองมีลักษณะปิด ซึ่งหมายถึงอิสระในการเดินทางนั้นมีจำกัด ไม่สามารถทำงานได้ และมีการติดต่อกับครอบครัวที่น้อยมากหรือไม่มีเลย การที่ไม่สามารถติดต่อกับครอบครัวได้เป็นประจำ (หรือบางครั้งได้สักครั้ง) นั้นเป็นสาเหตุหลักของความเครียดต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ ในบางประเทศ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ถูกจัดให้อยู่ในสถานี่ตำรวจหรือสถานี่อำนวยความสะดวกด้านยุติธรรมทางอาญาอื่นขณะที่ดำเนินคดีตามกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่ ซึ่งสถานที่เหล่านี้ไม่เหมาะสม ไม่สะดวกสบาย มีความตึงเครียด และอาจกล่าวได้ว่าไม่ปลอดภัยแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนน้อยที่ได้รับอนุญาตให้อาศัยและทำงานนอกสถานคุ้มครองขณะที่รอคำพิพากษาของศาล ซึ่งสามารถบรรเทาข้อกังวลและข้อขัดข้องใจในการเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย

ในกรณีที่เด็กนั้นไม่มีผู้แทนและความช่วยเหลือทางกฎหมาย โดยทั่วไปพวกเขาไม่ได้รับการแต่งตั้งผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติหรือผู้แทนโดยชอบธรรมที่เหมาะสม ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้ติดต่อปรึกษา หรือขอคำแนะนำกับครอบครัวของพวกเขา ทักษะและความคิดเห็นของพวกเขาที่ไม่ได้รับการพิจารณา เช่นกันต่อการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อพวกเขา โดยทั่วไปแล้วพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาในระบบในช่วงเวลานี้ได้

3. กระบวนการทางกฎหมายที่ยาวนานและล่าช้า คดีคำมนุษย์โดยทั่วไปใช้เวลาในการพิจารณาคดีนาน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ใช้เวลาหลายปีเพื่อรอให้คดีของพวกเขาถึงที่สิ้นสุด มีทางเลือกไม่ทางเลือกที่สามารถให้คำให้การล่วงหน้าหรือกลับมาเพื่อให้การเป็นพยานในช่วงเวลาที่ศาลพิจารณาคดีได้ ทางเลือกทางเทคโนโลยี เช่น การให้คำให้การผ่านวิดีโอ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วยังไม่มีอยู่ จึงเป็นสาเหตุของความเครียดที่สำคัญ เพราะต้องอาศัยอยู่ต่างประเทศในช่วงเวลาดำเนินคดีตามกฎหมาย ในกรณีของเด็กนั้นหมายถึงการแยกจากครอบครัวและชุมชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางสังคม อารมณ์และความเป็นอยู่ของพวกเขา กระบวนการที่ยาวนานยังเชื่อมโยงกับความล่าช้าในการรับเงินชดเชยค่าเสียหาย แม้ว่าหลังจากที่คดีนั้นประสบความสำเร็จ ในหลายกรณีที่การจ่ายเงินชดเชยค่าเสียหายไม่ได้จ่ายในเวลาที่เหมาะสมที่ ซึ่งทำให้การกลับบ้านนั้นล่าช้ายิ่งขึ้น ขณะที่บางครั้งนั้นก็มีทางเลือกในการกลับบ้านขณะที่เงินชดเชยค่าเสียหายอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ไว้วางใจกระบวนการนี้เสมอไป และเลือกที่จะรอให้มีการพิจารณาและการจ่ายเงินเป็นที่สิ้นสุด

4. การสัมภาษณ์ซ้ำและการให้คำให้การหลายครั้ง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องให้สัมภาษณ์ซ้ำหลายครั้งจากเจ้าหน้าที่ และนอกจากนั้น ยังต้องให้คำให้การหลายครั้งตลอดระยะเวลาการดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาเหตุของความเครียด ความวิตกกังวล ความคับข้องใจที่สำคัญแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสร้างภาระและความเสียหายต่อเด็กที่ถูกค้ามนุษย์

5. การให้ข้อมูลและแจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมายอย่างสม่ำเสมอ ผู้เสียหายหรือพยานหลายคนไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางคดีของพวกเขา ไม่ปรากฏว่ามีกลไกในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความคืบหน้าของคดีอย่างสม่ำเสมอแก่ผู้เสียหายหรือพยาน แม้ในกรณีที่ได้รับความช่วยเหลือในสถานคุ้มครองที่ซึ่งเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายหรือพนักงานอัยการสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้เสียหายหรือพยานได้โดยง่าย โดยทั่วไปข้อมูลที่ให้โดยเจ้าหน้าที่สถานคุ้มครองและนักสังคมสงเคราะห์มักมีข้อจำกัดในการไม่ได้รับข้อมูลที่จำเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกฎหมายเช่นกัน สำหรับกรณีอื่น เจ้าหน้าที่สถานคุ้มครองและนักสังคมสงเคราะห์นั้นก็มีภาระหน้าที่ของพวกเขาที่หนักเกินไป และไม่มีเวลาหรือทรัพยากรในการติดตามสถานะของกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายให้แก่ผู้ได้รับประโยชน์ ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่สถานคุ้มครอง (โดยทั่วไปนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่บริหารจัดการ) มักไม่มีความรู้ด้านกฎหมายที่เพียงพอในการให้ข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากที่รายงานการเข้าถึงข้อมูลจากผู้แทนทางกฎหมาย ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจากองค์กรพัฒนาเอกชนหรือพนักงานอัยการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลยังเป็นประเด็นปัญหาเมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เดินทางกลับบ้านจากประเทศปลายทางขณะที่คดีตามกฎหมายนั้นยังดำเนินอยู่ บางคนไม่ได้รับการให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับสถานะคดีของพวกเขา และไม่รู้ว่าจะต้องติดตามข้อมูลนี้อย่างไร รวมถึงต้องติดต่อใคร

6. ความเสี่ยงต่อผู้เสียหายหรือพยาน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งมีส่วนร่วมในฐานะผู้เสียหายหรือพยานในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายเผชิญกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขา เผชิญกับการข่มขู่ ตลอดจนความรุนแรงที่เกิดขึ้นจริงจากผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาโดยเฉพาะในกรณีเมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เดินทางกลับไปชุมชนของพวกเขาที่ซึ่งผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขาหมกมุ่นอยู่ด้วย ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลีกเลี่ยงการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อเป็นวิธีในการป้องกันการ

ข่มขู่หรือความรุนแรงต่อพวกเขาหรือครอบครัวของพวกเขา โดยภาพรวมแล้วพบว่าขาดแผนการคุ้มครองผู้เสียหายและพยานที่มีประสิทธิภาพในประเทศต่างๆ

7. ความล่าช้าและความซับซ้อนในการได้รับเงินชดเชยค่าเสียหาย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนหนึ่งที่ศาลได้ตัดสินมอบเงินชดเชยค่าเสียหายให้ แต่ไม่ได้รับจำนวนตามที่ตัดสินให้หรือได้รับเพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น ในกรณีส่วนใหญ่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่รู้ว่าทำไมถึงไม่ได้เงินชดเชยค่าเสียหายเต็มจำนวนนั้นหรือทำไมการจ่ายเงินจึงมีความล่าช้า ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนยังอยู่ต่อในประเทศปลายทางเพื่อรอการจ่ายเงิน ขณะที่คนอื่นๆ เดินทางกลับบ้านโดยหวังว่าจะได้รับเงินผ่านกระบวนการจากรัฐผู้รัฐ

8. การปฏิบัติไม่ดีจากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนรายงานว่าได้รับการปฏิบัติอย่างสุภาพและถูกต้องเมื่อพวกเขาได้รับการคัดแยกและสัมภาษณ์ หรือเมื่อพวกเขาร้องเรียนกรณีของพวกเขาต่อเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตามมีหลายคนที่ได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีในกระบวนการร้องเรียนหรือแจ้งกรณีของพวกเขาและในการให้คำให้การ นอกจากนี้ ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งเข้าพบเจ้าหน้าที่เพื่อร้องเรียนกรณีของพวกเขาถูกเพิกเฉยหรือส่งกลับไป เป็นกรณีที่นำเป็นห่วงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ซึ่งสำหรับพวกเขาแล้วการเผชิญเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นเป็นการสร้างความเครียดและทำให้กลัวอย่างไม่เคยพบมาก่อน

9. การไม่มีทุนสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเป็นผู้เสียหายหรือพยาน ในบางสถานการณ์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการตามกฎหมาย (เต็มจำนวนหรือบางส่วน) (เช่น การเดินทาง ล่าม ผู้แทนทางกฎหมายเมื่อจัดหาให้ได้) แต่อย่างไรก็ตาม พบว่ามีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายรายที่ต้องรับผิดชอบทางการเงินในการมีส่วนร่วมในคดีอาญาและการเรียกร้องเงินชดเชยค่าเสียหายของพวกเขา พวกเขาออกค่าใช้จ่ายของพวกเขาเอง และนอกจากนี้ยังสูญเสียรายได้เมื่อไม่สามารถไปทำงานได้ และในกรณีที่กำหนดให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าศาลและให้คำให้การหลายครั้งก็ทำให้เกิดปัญหาอย่างมาก หญิงคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ในประเทศเมียนมาเพื่อค้าประเวณีต้องเป็นพยานในคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ของเธอสามครั้ง อย่างไรก็ตามเธอตั้งท้องและไม่สามารถทำงานได้ตั้งแต่เธอกลับมา และดังนั้นจึงต้องพึ่งพิงพี่สาวในการออกค่าใช้จ่ายการเดินทาง ค่าอาหาร และค่าที่พักอาศัย เป็นสาเหตุให้เกิดความตึงเครียดระหว่างพี่น้องทั้งสอง ดังที่เธอได้อธิบายไว้ “[พี่สาวของฉัน] บ่นมากกว่าฉันทำให้เธอเสียเงิน บางครั้งฉันไม่ได้กินข้าว ฉันอยากให้มีคนช่วยออกค่าใช้จ่าย [ในการไปศาล] และช่วยฉันดำเนินคดี”

10. ความเครียด ความกลัว และความกังวลใจในการที่ต้องเป็นผู้เสียหายหรือพยาน สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคน การมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมายเป็นเรื่องที่ไม่สบายใจ ตึงเครียด และแม้กระทั่งน่าหวาดกลัว ความวิตกกังวลนี้เกิดมาจากประเด็นที่หลากหลาย รวมถึงการเผชิญหน้ากับผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขาในศาล รู้สึกกลัวและรู้สึกถูกข่มขู่ และบรรยากาศในห้องพิจารณาคดี และความเครียดที่ต้องหวนนึกถึงประสบการณ์ค้ามนุษย์ในอดีตอีกครั้ง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนน้อยที่สามารถใช้ทางเลือกอื่นในการทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน เช่น คำให้การล่วงหน้า หรือคำให้การผ่านวิดีโอ ความเครียดและความวิตกกังวลที่ยังคงมีอยู่นั้นและถูกทำให้มีมากขึ้นเมื่อคดีตามกฎหมายนั้นยืดเยื้อเป็นเวลานานและผู้เสียหายหรือพยานไม่สามารถ

เดินออกไปจากการคำมุขย์ได้ ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเมื่อถูกบังคับให้อยู่ในสถานคุ้มครองในต่างประเทศระหว่างช่วงเวลาการดำเนินคดีตามกฎหมาย หญิงคนหนึ่งถูกคำมุขย์เพื่อคำประเมินรู้สึกไม่พอใจและไม่มีความสุขที่ต้องไปปรากฏตัวในศาลเพื่อเผชิญหน้าและให้การฟ้องผู้คำมุขย์ของเธอซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขณะเดียวกันเธอพอใจที่เห็นผู้คำมุขย์ของเธอได้รับการลงโทษ แต่ประสบการณ์ในศาลนั้นช่างยากลำบากมาก เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาต้องให้การในคดีฟ้องผู้คำมุขย์ของเธอในประเทศไทยบรรยายว่ารู้สึกกลัวที่จะไปศาล และไม่ยอมมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมายเลย

11. อุปสรรคทางด้านภาษา ไม่ปรากฏชัดเจนนว่าผู้เสียหายหรือพยานเข้าถึงการแปลภาษามากน้อยเพียงใดในระหว่างกระบวนการทางกฎหมายทุกขั้นตอน หลายคนรายงานว่ามีการแปลภาษาให้เมื่อได้รับการคัดแยกหรือเมื่อให้คำให้การ แต่ไม่มีการแปลสำหรับกระบวนการทางกฎหมายในทุกขั้นตอน ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าใจกระบวนการทางกฎหมายที่พวกเขาเข้าร่วมได้ ผู้เสียหายจากการคำมุขย์จำนวนหนึ่งบรรยายว่ารู้สึกสับสนและอึดอัดกับการที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจและตามคดียของพวกเขาได้ ภาษาเป็นอุปสรรคต่อผู้เสียหายจากการคำมุขย์ที่อยู่ในต่างประเทศและแม้ในประเทศของพวกเขาเอง ยกตัวอย่างเช่น สำหรับผู้เสียหายที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ซึ่งไม่สามารถพูดภาษาหลักได้ นอกจากนี้ เนื่องจากขาดการได้รับการศึกษา ความไม่มีวุฒิภาวะ และพัฒนาการทางสติปัญญาที่ถูกทำให้ชะงัก เด็กที่ถูกคำมุขย์อาจไม่มีความสามารถทางภาษา (หรือความสามารถในการอ่านเขียน) เพื่อให้การที่เป็นประโยชน์ต่อคดีได้

กรณีศึกษาเรื่องข้อท้าทายในการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย

เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในประเทศไทยบรรยายว่าถูกกดดันให้ดำเนินคดีต่อผู้คำมุขย์ของเธอ เธอเล่าว่าเธอได้รับการสนับสนุนจากตำรวจให้ดำเนินคดีต่อผู้คำมุขย์แต่เธอไม่ต้องการเพราะเธอกลัวการไปศาล เธออธิบายว่าเธอได้บอกแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างชัดเจนว่าเธอไม่ต้องการเข้าร่วมการพิจารณาคดีของศาล แต่พวกเขาก็ฟ้องคดี “ฉันต้องไปศาล ไม่มีทางเลือกอื่นสำหรับฉันเลย” เมื่อมีการไต่รตรงและแม้ว่าผู้คำมุขย์ของเธอนั้นจะถูกจำคุกก็ตาม เธอก็ยังไม่อยากเข้าไปมีส่วนร่วมในคดี

เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกคำมุขย์ไปประเทศไทยเพื่อขายขมบนท้องถนน ได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ซึ่งเริ่มดำเนินคดีต่อผู้คำมุขย์ของเธอ เธอพักอาศัยในสถานคุ้มครองสำหรับเด็กและในขณะนั้นต้องให้คำให้การหลายครั้ง ตามที่เธอบอกว่า “หลายครั้งจนเธอนั้นจำไม่ได้” เธออายุหกปีเมื่อถูกคำมุขย์และถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเป็นเวลาประมาณสี่เดือน เธออาจมีอายุหกหรือเจ็ดปีเท่านั้นเมื่อต้องเป็นพยานหลายครั้งในศาล

เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกคำมุขย์ไปประเทศไทยรู้สึกคับข้องใจและผิดหวังเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายต่อผู้คำมุขย์ของเธอ เพราะไม่มีใครบอกเธอว่าต้องใช้เวลาอันยาวนานในการพักอยู่ในสถานคุ้มครอง เมื่อเข้าใจถึงกระบวนการหลังจากเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว เธอบอกว่าเธอคงไม่ตกลงให้การถ้าเธอรู้ว่ากระบวนการจะดำเนินไปอย่างไร

ผู้ชายคนหนึ่งถูกคำมุขย์จากประเทศเมียนมาเพื่อลงเรือประมงในประเทศไทยต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีซึ่งใช้เวลาสองปีในการพิจารณาคดี ซึ่งระหว่างนั้นเขาต้องอาศัยในประเทศไทยและต้องให้เวลากับ

พนักงานอัยการและตำรวจ เขาบรรยายว่าการที่ถูกถามถึงกรณีที่เกิดขึ้นทุกวันและบางครั้ง ถูกเรียกให้เข้าพบ และถามคำถามหลายครั้งต่อวัน เขาบรรยายว่าประสบการณ์นี้นั้นน่าคับข้องใจและตึงเครียดเป็นอย่างมาก

หญิงชาวไทยคนหนึ่งถูกคำม่นุชย์ไปประเทศญี่ปุ่นเพื่อคำประเมินอธิบายว่าครั้งแรกที่เธอได้เข้าพักที่สถานคุ้มครองในประเทศญี่ปุ่นนั้นเธอมีปัญหาสุขภาพหลายด้านและมีปัญหาทางด้านจิตใจ อย่างไรก็ตามตำรวจมาสัมภาษณ์เธอ ซึ่งเธอกล่าวว่าทำให้เธอรู้สึกไร้ค่าและรู้สึกไม่พอใจเพราะเธอยังไม่พร้อมที่จะพูดถึงประสบการณ์ของเธอในขณะนั้น เธอบรรยายว่าถูกถามคำถามเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีกและรู้สึกหงุดหงิดและเครียดเพราะสภาพของเธอนั้นในตอนนั้นยังไม่มั่นคง

หญิงชาวลาวคนหนึ่งถูกคำม่นุชย์ภายในประเทศกล่าวว่าเธออยากทราบถึงความคืบหน้าคดีของเธอ แต่ไม่สามารถหาข้อมูลได้จากหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ เธอโทรหาพวกเขาหลายครั้งแต่พวกเขาบอกกับเธอว่าเธอต้องรอต่อไปเพราะมีหลายคดีที่พวกเขาต้องดำเนินการจัดการ สำหรับเธอแล้วนี่เป็นอุปสรรคในการกลับคืนสู่สังคมเพราะเธอต้องการที่จะทิ้งสิ่งนี้ไว้เบื้องหลังและเริ่มชีวิตใหม่ เธอไม่รู้สึกรู้ว่าสามารถทำเช่นนั้นได้จนกว่าเธอจะชนะการเรียกร้องเงินชดเชยค่าเสียหาย

ชายไทยคนหนึ่งถูกคำม่นุชย์ไปประเทศอิสราเอลเพื่อเป็นแรงงาน ในเบื้องต้นได้รับความช่วยเหลือในประเทศอิสราเอลให้ดำเนินคดีกับผู้คำม่นุชย์ของเขา เขาทำงานเป็นระยะเวลาหนึ่งในประเทศอิสราเอลแต่ตัดสินใจกลับประเทศไทยก่อนที่การพิจารณาคดีถึงที่สิ้นสุด เมื่อถูกถามว่ามีปัญหาใดๆ ที่เขายังไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือไม่ เขาอธิบายว่าเขาอยากรู้เกี่ยวกับสถานะทางคดีเงินชดเชยค่าเสียหายของเขาในประเทศอิสราเอล เขาไม่ได้ข่าวใดๆ เกี่ยวกับคดีตั้งแต่เขาเดินทางกลับบ้านและไม่รู้ว่าจะติดต่อใครเพื่อติดตามความคืบหน้า เขาขาดการติดต่อกับบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ในประเทศอิสราเอลและไม่รู้ว่าจะติดต่อใครรวมถึงไม่สามารถสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับคดีได้

เด็กหญิงเวียดนามถูกคำม่นุชย์ไปประเทศกัมพูชาเพื่อคำประเมิน ซึ่งตำรวจเข้าพบเธอหนึ่งอาทิตย์หลังจากที่เธอกลับบ้าน เธออธิบายว่าเธอและครอบครัวของเธอได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีจากตำรวจ “พวกเขาขู่ฉัน พวกเขาใช้มือทุบตีะ ขณะที่บอกฉันว่าให้ชื่อสัตย์ พวกเขาขู่ที่จะจับฉันถ้าฉันไม่ให้การ พวกเขาอ้างว่าเราให้การที่เป็นเท็จ พวกเขาจึงส่งจดหมายเชิญที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้การที่สถานีตำรวจชุมชน”

หญิงคนหนึ่งถูกคำม่นุชย์ภายในประเทศเมียนมาเพื่อคำประเมินรู้สึกไม่พอใจและรู้สึกไม่มีความสุขที่ต้องให้การในศาล การที่ต้องปรากฏตัวในศาลหลายครั้งเพื่อเผชิญหน้ากับผู้คำม่นุชย์ของเธอเป็นสาเหตุความเครียดและความวิตกกังวลมากขึ้นสำหรับเธอ ถึงแม้ว่าเธอรู้สึกพอใจที่ผู้คำม่นุชย์ได้รับการลงโทษ เธอพูดชัดเจนว่าประสบการณ์ในศาลนั้นยากลำบากมาก

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในการสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระหว่างกระบวนการทางกฎหมาย

แผนงาน

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนทางกฎหมายอย่างครบถ้วนและได้รับความยินยอมจากผู้เสียหาย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์ควรได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและน่าเชื่อถือเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีนั้นตลอดระยะเวลาการดำเนินการ ตั้งแต่ขั้นสอบสวนสืบสวนไปถึงการสรุปปิดคดี รวมถึงทางเลือกอื่นที่เป็นไปได้แทนคดีอาญา เช่น การไกล่เกลี่ย หรือศาลแรงงาน เป็นต้น หลังจากที่มีการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้วเท่านั้น จึงทำการสอบถามผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน และผู้เสียหายให้ความยินยอมและควรมีการสอบถามความยินยอม/ความเต็มใจของผู้เสียหายอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาการดำเนินกระบวนการทางกฎหมาย

พัฒนากลไกเพื่อให้ผู้เสียหายได้รับแจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีตามกฎหมาย พัฒนากลไก เช่น ขอบเขตการทำงาน (Terms of Reference: ToRs) หรือมาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Standard Operation Procedures: SOPs) เพื่อทำให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและพนักงานอัยการให้ข้อมูลกับผู้เสียหายและหน่วยงานให้บริการ และมีช่องทางที่ชัดเจนในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมาย ควรให้ข้อมูลแก่เด็กที่ถูกค้ามนุษย์ในวิธีที่เหมาะสมต่ออายุ และวุฒิภาวะของพวกเขาโดยเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับการอบรมและมีความรู้ความเข้าใจ

จัดหาผู้แทนทางกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายหรือพยาน ควรจัดหาผู้แทนทางกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายในทุกขั้นตอนของกระบวนการทางกฎหมาย รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับบริการกรณีส่งต่อ การกำหนดกรอบเวลาและระยะเวลา การแจ้งผู้เสียหายหรือพยานเกี่ยวกับข้อมูลคดีของพวกเขาที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การร่วมเดินทางไปกับผู้ได้รับประโยชน์ตลอดระยะเวลาในการดำเนินคดีอาญาหรือคดีอื่นๆ เช่น ศาลแรงงาน การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในกระบวนการแทนผู้เสียหายหรือพยาน การให้คำปรึกษาแก่ผู้เสียหายระหว่างกระบวนการทางกฎหมาย การแจ้งผู้เสียหายหรือพยานเกี่ยวกับผลการดำเนินคดี และให้ข้อมูลทั้งหมดเพื่อให้ผู้เสียหายหรือพยานทราบในกรณีหลังจากกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายจบลง

จัดให้หน่วยงานบริการหรือผู้แทนทางกฎหมายร่วมเดินทางไปกับผู้เสียหายหรือพยานตลอดกระบวนการทางกฎหมาย หน่วยงานบริการ (เช่น นักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา) ผู้แทนทางกฎหมาย หรือผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในกรณีของเด็กนั้นควรจัดเวลาเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนผู้เสียหายหรือพยานตลอดกระบวนการทางกฎหมาย กระบวนการศาลอาจเกี่ยวข้องกับการทำให้ผู้เสียหายหรือพยานต้องตอบคำถามที่เป็นปรักษ์ คำให้การที่เป็นเรื่องส่วนตัวของพวกเขา ประสบการณ์ที่ทำให้บอบช้ำ การสนับสนุนจากนักสังคมสงเคราะห์หรือนักจิตวิทยา (ผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติสำหรับเด็ก) มีส่วนช่วยคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของผู้เสียหายหรือพยาน

☑ **ทำให้มั่นใจได้ว่าการเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายนั้นไม่ได้กำหนดให้ต้องพักอาศัยในสถานคุ้มครอง** พัฒนาทางเลือกสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการเข้าร่วมคดีทางกฎหมายโดยไม่ต้องพักอาศัยในสถานคุ้มครองเป็นระยะเวลานาน ซึ่งหมายรวมถึงการให้การล่องหนหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กลับมาเพื่อให้การในเวลาที่มีการดำเนินคดีในศาล ทางเลือกทางเทคโนโลยี เช่น การให้คำให้การผ่านวิดีโอ สามารถเป็นช่องทางเพื่อช่วยทำให้ไม่ต้องผูกพันเข้าร่วมกระบวนการทางกฎหมายกับการพักอาศัยในสถานคุ้มครอง จัดหาช่องทางทำให้ผู้เสียหายมีสถานะทางกฎหมายเพื่ออยู่และทำงานในประเทศขณะที่รอกระบวนการทางกฎหมาย

☑ **ให้อิสระในการเดินทางและโอกาสการทำงานแก่ผู้เสียหายหรือพยานขณะอยู่ต่างประเทศ** อนุญาตและสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้ทำงานตลอดระยะเวลาที่พวกเขามีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งมีส่วนช่วยทำให้พวกเขาสามารถอยู่อาศัยและเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย และทำให้พวกเขามีรายได้ซึ่งสามารถสนับสนุนการกลับบ้านและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขาในท้ายที่สุด

☑ **ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นไม่ถูกกักอยู่ในสถานกักขังหรือเรือนจำขณะที่เข้าร่วมกระบวนการทางกฎหมาย** ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ควรถูกกักในสถานกักขังหรือเรือนจำ รวมถึงเมื่อทำหน้าที่เป็นพยานในการดำเนินคดีตามกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา ควรมีการจัดให้มีที่พักอาศัยที่เหมาะสมแก่ผู้เสียหายหรือพยานทุกคนโดยจัดให้มีความปลอดภัยในระดับที่เหมาะสม

☑ **จัดทำคู่มือในการติดต่อสื่อสารกับผู้เสียหายหรือพยาน** เพื่อคุ้มครองผู้เสียหายจากการสัมภาษณ์ซ้ำและการให้คำให้การหลายครั้ง ควรมีการจัดทำคู่มือเกี่ยวกับวิธีการในการติดต่อสื่อสารและการให้ผู้เสียหายหรือพยานมีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย ควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลจัดการในแต่ละรายกรณีและให้การสนับสนุนแก่ผู้เสียหายหรือพยาน เพื่อให้มั่นใจว่าการสัมภาษณ์ที่ไม่จำเป็นนั้นจะไม่เกิดขึ้น

☑ **แจ้งความคืบหน้าเกี่ยวกับคดีแก่ผู้เสียหายหรือพยานอย่างสม่ำเสมอ** ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานควรได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้องเกี่ยวกับสถานะและความคืบหน้าของคดีต่อผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขาตลอดระยะเวลาการดำเนินการ ตั้งแต่ตอนสืบสวนสอบสวนจนไปถึงการสรุปปิดคดี

☑ **พัฒนาการคุ้มครองพยานและแผนงานเพื่อให้พยานปลอดภัย** ระบุประเด็นปัญหาความปลอดภัยและสวัสดิภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมในกระบวนการทางกฎหมายของผู้เสียหายหรือพยาน เสนอแผนงานคุ้มครองพยานหรือมาตรการรักษาความปลอดภัยอื่นแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้ประสบความเสี่ยงจากการเข้าร่วมในฐานะผู้เสียหายหรือพยาน คาดการณ์ความเสี่ยงระยะสั้นและระยะยาวต่อผู้เสียหายหรือพยาน

☑ **จัดการปัญหาความล่าช้าในการจ่ายเงินชดเชยค่าเสียหาย** พัฒนาระเบียบการเพื่อให้มั่นใจว่ามีการจ่ายเงินชดเชยค่าเสียหายในเวลาที่เหมาะสมแก่ผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ รวมถึงเมื่อพวกเขาเดินทางกลับไปประเทศภูมิลำเนาของพวกเขา

☑ **จัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายหรือพยานในการเข้าร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย** จัดให้มีกองทุนเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายที่เข้าร่วมกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย (เช่น ที่พักอาศัย อาหาร สถานรับเลี้ยงเด็ก และการสูญเสียรายได้) เพื่อช่วยสนับสนุนการเข้าร่วม (โดยสมัครใจ) ของพวกเขา

☑ **แก้ไขอุปสรรคทางด้านภาษา** จัดหาล่ามและบริการแปลภาษาสำหรับการประชุมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานทุกครั้ง และในระหว่างการดำเนินการทางศาล เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้าใจถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายต่อผู้ค้ามนุษย์และสิทธิที่จะปฏิเสธการเข้าร่วมของพวกเขา นอกจากนี้ ต้องทำให้มั่นใจว่าล่ามทุกคนได้รับการอบรมและมีความละเอียดอ่อนในการทำงานกับผู้เสียหายมีความเป็นกลางและไม่สร้างความเสี่ยงแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (เช่น ไปเข้าพบกับผู้ต้องหาหรือมีความไม่เป็นกลางอย่างอื่น)

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

☑ **ยึดถือหลักประโยชน์สูงสุดของเด็กในกระบวนการทางกฎหมาย** เจ้าหน้าที่และพนักงานที่เกี่ยวข้องต้องประเมินประโยชน์สูงสุดของเด็กในแต่ละระยะกรณีในการตัดสินใจว่าเด็กที่เป็นผู้เสียหายนั้นควรมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีอาญาหรือไม่ เด็กมีสิทธิได้รับความคุ้มครองระหว่างการดำเนินคดีอาญา ในกรณีของเด็กที่พลัดพรากควรแต่งตั้งผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าการตัดสินใจ (รวมถึงการเข้าร่วมกระบวนการทางกฎหมาย) นั้นยึดถือหลักประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาหลัก ตลอดจนทัศนคติและความคิดเห็นของเด็กนั้นได้รับพิจารณาในการตัดสินใจดังกล่าวทุกประการและมีการปรึกษาและให้คำแนะนำแก่เด็ก

☑ **จัดหาผู้แทนโดยชอบธรรมแก่เด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน** ทำให้มั่นใจว่าเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานทุกคนเข้าถึงการมีผู้แทนโดยชอบธรรมเพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิและประโยชน์สูงสุดของพวกเขาได้รับการปกป้อง ผู้แทนโดยชอบธรรมเหล่านี้ควรมีทักษะในการเป็นผู้ดำเนินการแทน มีความอ่อนไหวในเพศภาวะ และตระหนักถึงรูปแบบที่เฉพาะในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

☑ **ดำเนินการตามระเบียบวิธีปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อเด็ก** ระหว่างกระบวนการทางกฎหมายทุกขั้นตอน ดำเนินการตามการจัดการพิเศษสำหรับเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยานในสถานี่ตำรวจหรือศาล เช่น ให้การสนับสนุนการเตรียมตัวเพื่อการ การสนับสนุนจากผู้เสียหายหรือผู้แทนทางกฎหมาย การให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจหลังให้การ และการดูแลจัดการพิเศษ (ยกตัวอย่างเช่น การพิจารณาคดีแบบลับ หรือการให้การผ่านวิดีโอ)

☑ **พิจารณาและจัดการความไม่ปลอดภัยต่อเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน** พยานที่เป็นเด็กอาจมีความเสี่ยงต่อการข่มขู่หรือการล้างแค้นจากผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา และการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายสามารถสร้างความบอบช้ำแก่ผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ซึ่งอาจไม่เข้าใจว่ากระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายนั้นนำไปสู่อะไรหรืออาจไม่ได้รับการร้องขอให้ความยินยอมแบบที่ได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจเสมอไป

☑ **ทำให้มั่นใจว่าเด็กมีการเข้าถึงและติดต่อสื่อสารกับครอบครัวของพวกเขา** ทำให้มั่นใจว่าเด็กติดต่อสื่อสารกับครอบครัวของพวกเขาเป็นประจำเมื่อเหมาะสม หากมีการตัดสินใจว่าเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

ในการเข้าร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย สํารวจทางเลือกในการกลับคืนสู่ครอบครัวที่มีอยู่ทั้งหมดระหว่างดำเนินการตามขั้นตอน

ทำให้มั่นใจว่ามีการดูแลและจัดสถานที่ที่เหมาะสมระหว่างอยู่ในกระบวนการทางกฎหมาย ทำให้มั่นใจว่าเด็กที่ถูกคํานุญยได้รับการดูแลและจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมขณะที่มีส่วนร่วมในกระบวนการทางกฎหมาย รวมถึงในฐานะผู้เสียหายหรือพยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และไม่ว่าภายใต้สถานการณ์ใดๆ ก็ตามเด็กไม่ควรอยู่ในสถานกักขัง

นโยบาย/รณรงค์

เพิ่มความพยายามในการเรียกร้องเงินชดเชยค่าเสียหาย รณรงค์ให้มีการจ่ายเงินชดเชยค่าเสียหายทันทีที่สามารถกลับบ้านพร้อมกับเงินเป็นสิ่งสำคัญลำดับต้นแก่ผู้เสียหายจากการคํานุญยหลายคน และในบางกรณีเป็นสิ่งที่ได้รับการระบุว่าเป็นวิธีในการหลีกเลี่ยง (หรือลด) การเลือกปฏิบัติ และการตีตราการถูกคํานุญยหรือการย้ายถิ่นที่ล้มเหลว

ทำให้กระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายในคดีคํานุญยสิ้นสุด การดำเนินคดีต่อผู้คํานุญยควรได้รับการพิจารณาเป็นการทำคดีอย่างเร่งด่วนและไม่ให้มีความล่าช้าโดยไม่จำเป็นเท่าที่เป็นไปได้เพื่อหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระหน้าที่แก่ผู้เสียหายหรือพยานซึ่งไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าเพื่อใช้ชีวิตของพวกเขาได้จนกว่าคดีจะถึงที่สิ้นสุด ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ควรพิจารณาผลกระทบของกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายที่ยาวนานต่อผู้เสียหายจากการคํานุญยและดำเนินการตัดสินใจอย่างสอดคล้อง

อบรมและทำให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายมีความละเอียดอ่อนและไวต่อการทำงานกับผู้เสียหายจากการคํานุญย อบรมเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่อื่นที่ทำงานติดต่อกับผู้เสียหายจากการคํานุญยระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบของความรุนแรงและความบอบช้ำเพื่อทำให้มั่นใจว่าพวกเขาจะไม่ปฏิบัติไม่ดีต่อผู้เสียหายจากการคํานุญย และเพื่อลดความเครียดและความวิตกกังวลของผู้เสียหายจากการคํานุญยในการเข้าร่วมกระบวนการทางกฎหมาย นอกจากนี้ ควรพัฒนาระเบียบหรือข้อตกลงในการสื่อสารสำหรับผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก และเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่อื่นต้องได้รับการอบรมและมีความละเอียดอ่อนและไวต่อการทำงานกับเด็ก

การให้บริการด้านที่ 8. การประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ปลอดภัยและมีสวัสดิภาพ

ความต้องการด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ปลอดภัยและมีสวัสดิภาพจำเป็นต่อการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ สิทธิในสวัสดิภาพความมั่นคงได้รับการรับรองไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ⁴⁵ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญปัญหาด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพ หลังจากประสบการณ์การค้ามนุษย์ของพวกเขา มีจำนวนรายกรณีที่มากจนน่าสังเกตว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นต้องเผชิญความเสี่ยงต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของร่างกายของพวกเขา รวมถึงโอกาสเสี่ยงภัยต่อการข่มขู่หรือความรุนแรงโดยคนที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์หรือครอบครัวของพวกเขา หรือผู้สมรู้ร่วมคิด ในกรณีอื่นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญประเด็นปัญหาความปลอดภัยและสวัสดิภาพในสภาพแวดล้อมส่วนบุคคลของพวกเขา ภายในครอบครัวหรือภายในชุมชนของพวกเขา ในกรณีอื่น ๆ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้ถูกละเมิดหรือข่มขู่ แต่กลัวว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นจึงเป็นสาเหตุของความเครียด ความวิตกกังวล และความกลัวเป็นอย่างมากต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตลอดจนครอบครัวของพวกเขา

ในบางกรณี การข่มขู่เรื่องความปลอดภัยและสวัสดิภาพในระดับที่มีอยู่จริงและความน่าจะเป็นนั้นอาจยังไม่ชัดเจน ถึงแม้ว่ามีตัวอย่างในด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อยู่หลายกรณี (และบางครั้งก็เป็นเรื่องที่มีความรุนแรงมาก) แต่ก็ไม่ได้เป็นเหตุที่เกิดขึ้นอย่างนั้นเสมอไป ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนกลับบ้านไปยังครอบครัวและชุมชนของพวกเขาและไม่มีการรายงานปัญหาดังกล่าว

เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำการประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการเดินทางกลับและการคืนสู่สังคม ไม่ว่าผู้เสียหายจะเผชิญความเสี่ยงหรือไม่ก็ตาม (จากผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา จากภายในชุมชนหรือจากสมาชิกในครอบครัว) ก็ควรต้องนำเรื่องการประเมินความเสี่ยงมาพิจารณาประกอบในการออกแบบแผนการกลับคืนสู่สังคม สิ่งที่สำคัญเท่าเทียมกันคือไม่ควรทำการประเมินความเสี่ยงแบบคาดเดา เนื่องจากอาจนำไปสู่ความวิตกกังวล ความกลัว และความเครียดแก่ผู้เสียหาย ซึ่งมีผลในแง่ลบต่อการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย นอกจากนี้ ควรทำการประเมินความเสี่ยงแก่ผู้เสียหายอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เสียหายนั้นรู้สึกมั่นคงกับสภาพแวดล้อมเมื่อกลับไป ไม่ถูกข่มขู่โดยผู้ค้ามนุษย์หรือคนอื่นในชุมชนและรู้สึกปลอดภัยในการดำรงชีวิตของพวกเขาต่อไป

*ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก การให้ความปลอดภัยและสวัสดิภาพแก่เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์นั้นเป็นเรื่องที่ต้องการการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษและต้องเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญที่ได้รับการประเมินในกระบวนการตัดสินใจตามหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก เพื่อระบุนุ้หาการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนแก่เด็กในความหวงใย เนื่องจากอายุ (ซึ่งทำให้ไม่มีสถานะ) และสถานะทางกฎหมายของพวกเขา เด็กที่ถูกค้ามนุษย์มีความเปราะบางที่เฉพาะเจาะจงซึ่งต้องได้รับการพิจารณา รวมถึงผู้ใหญ่ที่ดูแลเขา (เช่น สมาชิกครอบครัว) มีส่วนรู้เห็นในการค้ามนุษย์ของพวกเขาหรือไม่ ในบางกรณี การส่งเด็กกลับไปครอบครัวของพวกเขาอาจเป็นอันตราย

⁴⁵ “ทุกคนมีสิทธิในการมีชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งบุคคล” สหประชาชาติ (พ.ศ. 2491) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ 3

ต่อความปลอดภัยของเด็กยิ่งขึ้นไปอีก เด็กที่ถูกค้ามนุษย์อาจเผชิญความเสี่ยงไม่เพียงแต่จากผู้ค้ามนุษย์ของพวกเขา แต่จากครอบครัวและชุมชนของพวกเขา เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย หรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หากความกังวลดังกล่าวไม่ได้เกิดจากสมาชิกในครอบครัว ก็ควรสำรวจทางเลือกเพื่อให้เด็กกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัวและดำเนินการเพื่อให้เด็กสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวของเขาและเธอได้ กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศกำหนดให้รัฐให้ความคุ้มครองเด็กทุกคนจากการถูกละเลย การทำร้าย ความรุนแรง และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ⁴⁶

ในกรณีของเด็กที่พลัดพรากถูกค้ามนุษย์ รัฐจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษแก่เด็กที่ถูกแยกจากสภาพแวดล้อมครอบครัว⁴⁷ เด็กหญิงชาวกัมพูชาคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อขอทานได้รับการจัดหาที่พักอาศัยตามโครงการที่อยู่อาศัยในประเทศกัมพูชาหลังจากที่เธอเดินทางกลับไป เธอรู้สึกมีความสุขที่ได้รับความช่วยเหลือตามโครงการนี้เพราะมันหมายถึงเธอสามารถเรียนหนังสือและได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ เธออธิบายว่าการพักอาศัยในศูนย์นี้สำคัญต่อเธอเพราะมัน “คุ้มครองฉันจากการถูกทุบตีโดยพ่อแม่ของฉัน” แผนความปลอดภัยและสวัสดิภาพที่หลากหลายต้องกำหนดขึ้นเพื่อให้ตรงกับความต้องการที่หลากหลายและเฉพาะบุคคลของเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

เด็กทุกคนควรได้รับความคุ้มครองตามสถานะของพวกเขาที่กำหนดไว้ว่าเป็นเด็กโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติใดๆ เกี่ยวกับเชื้อชาติสีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ต้นกำเนิดทางชาติพันธุ์หรือสังคม การเกิด หรือสถานะอื่นๆ รวมถึงสถานะการเข้าเมือง⁴⁸ ส่วนสำคัญของกระบวนการตัดสินใจตามหลักประโยชน์สูงสุดของเด็กคือการประเมินความเสี่ยงร่วมกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย พนักงานอัยการ ผู้ปกครองของเด็ก และนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการกลับคืนสู่สังคมนั้นจัดให้มีการปลอดภัยและสวัสดิภาพแก่เด็กและเยาวชนที่ถูกค้ามนุษย์

ข้อท้าทายในการทำให้มั่นใจว่ามีความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

ความรุนแรงที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องทนทุกข์นั้นมิมีผลกระทบโดยตรงอย่างมากและเห็นได้เป็นรูปธรรมทั้งต่อร่างกายและมีผลกระทบทางด้านจิตใจ (และการข่มขู่ในเรื่องความรุนแรง) ตลอดจนความกลัวการแก้แค้นที่อาจเกิดขึ้นได้ ความพยายามในการคาดการณ์และจัดการกับประเด็นปัญหาความปลอดภัยและสวัสดิภาพนั้นมีความสำคัญในแง่ของการที่จะสามารถก้าวออกไปจากการค้ามนุษย์

ความกังวลเรื่องความปลอดภัยและสวัสดิภาพ หลักที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญในการกลับคืนสู่สังคมมีการระบุและกล่าวถึง ดังนี้

1. ความเสี่ยงที่เกิดจาก “ผู้ค้ามนุษย์”⁴⁹
2. ข้อกังวลเรื่องความเสี่ยงและความปลอดภัยภายในชุมชนและสภาพแวดล้อมท้องถิ่น
3. ประเด็นปัญหาความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว
4. ความรู้สึกไม่ปลอดภัยและไม่มั่นคง

⁴⁶ ข้อ 19 ข้อ 32 ข้อ 34 ข้อ 35 และ ข้อ 36 อนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (UN Convention on the Rights of the Child: CRC) ข้ออื่นของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของเด็กในการได้รับความคุ้มครองได้แก่ ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 16 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 ข้อ 24 ข้อ 25 ข้อ 37 ข้อ 39 ข้อ 39 และ ข้อ 40

⁴⁷ ข้อ 20 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

⁴⁸ ข้อ 2 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก; องค์การยูนิเซฟ (พ.ศ. 2549) แนวทางว่าด้วยการคุ้มครองเด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (Guidelines on the Protection of Child Victims of Trafficking) นิวยอร์ก: องค์การยูนิเซฟ หน้า 10

⁴⁹ “ผู้ค้ามนุษย์” ในบริบทนี้หมายถึงใครก็ตามที่สมรู้ร่วมคิดในประบวนการค้ามนุษย์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นนายหน้า ผู้จัดหางาน คนขนส่ง นายจ้าง ผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และอื่นๆ

1. ความเสี่ยงที่เกิดจาก “ผู้ค้ำมนุษย์” ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์หลายคนเผชิญการข่มขู่และความรุนแรงจากผู้ค้ำมนุษย์ของพวกเขา ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ร้ายแรงเมื่อกลับบ้านเนื่องจากนายหน้าและผู้ค้ำมนุษย์ของพวกเขาโดยส่วนใหญ่แล้วอาศัยอยู่ในหรือใกล้กับชุมชนท้องถิ่นของพวกเขาและผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์หลายคนก็ถูกละเมิดหรือข่มขู่จากผู้ค้ำมนุษย์ แม้กระทั่งเมื่อผู้ค้ำมนุษย์เหล่านั้นถูกจับกุมและจำคุกอยู่แต่บางครั้งก็ยังมีรู้สึกที่ผู้ค้ำมนุษย์ยังอยู่เพราะญาติหรือเพื่อนของผู้ค้ำมนุษย์ยังอยู่ในชุมชนท้องถิ่นและผู้เสียหาย ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางคนถูกข่มขู่โดยครอบครัวของผู้ค้ำมนุษย์ ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ไม่ได้ถูกข่มขู่โดยหรือโดนทำร้ายตรงจากผู้ค้ำมนุษย์” แต่แสดงความกังวลเกี่ยวกับความเป็นไปได้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ถูกค้ำมนุษย์หรือถูกชักชวนให้ทำงานจากคนที่พวกเขาารู้จักมาก่อน โดยทั่วไปมักเป็นคนจากครอบครัวหรือชุมชนของพวกเขา ซึ่งหมายถึงว่าบุคคลเหล่านี้สามารถติดตามหาพวกเขาในภายหลังได้หากต้องการทำเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการติดตามเรื่องความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหายในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกลับคืนสู่สังคมและเป็นสิ่งที่ต้องทำเป็นประจำตลอดระยะเวลา นอกจากนี้ ยังจำเป็นในการสำรวจการรับมือในกรณีฉุกเฉินและทางเลือกการดำเนินการในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เผชิญกับการข่มขู่ต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขาตลอดช่วงเวลาในการฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา

2. ข้อกังวลเรื่องความเสี่ยงและความปลอดภัยภายในชุมชนและ

สภาพแวดล้อมท้องถิ่น ความเสี่ยงเกิดได้จากบุคคลในชุมชนเช่นกัน หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์ด้านแรงงานไปประเทศมาเลเซียกับสามีและลูกๆ ของเธอ สามีของเธอเสียชีวิตระหว่างถูกค้ำมนุษย์ และเมื่อเธอกลับมาบ้านเธอได้รับบ้านที่อยู่อาศัยจากองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือ คนในชุมชนของเธอซุบซิบนินทาเกี่ยวกับเธอบอกว่าเธอเคยเป็นผู้ค้าประเวณีในประเทศมาเลเซีย ผู้ชายบางคนรังเกียจเธอ เรียกเธอว่าเป็นผู้ค้าประเวณี และเพื่อนบ้านที่ติดกันของเธอคุกคามทางเพศต่อเธอ โดยขู่ว่าเขาต้องการ “มาหาและหลับนอนที่บ้านของเธอ”

3. ประเด็นปัญหาความปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมในครอบครัว ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

เกิดความไม่ปลอดภัยภายในสภาพแวดล้อมครอบครัวที่พวกเขากลับไป สำหรับบางคนเป็นกรณีต่อเนื่องของความสัมพันธ์ที่ยากลำบากและรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นก่อนหน้า ในหลายกรณีผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ได้เผชิญความขัดแย้งหรือการถูกทำร้ายละเมิดก่อนการค้ำมนุษย์ซึ่งมีส่วนทำให้พวกเขาตัดสินใจย้ายถิ่น การกลับบ้านในกรณีดังกล่าวจึงไม่ใช่ทางเลือกที่ปลอดภัยเสมอไป และผู้เสียหายจำนวนหนึ่งถูกทำร้ายโดยสามีหรือสมาชิกในครอบครัวหลังจากออกมาจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ำมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป

ความต้องการความปลอดภัยและสวัสดิภาพต้องได้รับการประเมินและประเมินซ้ำอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้เสียหายบางคน ในระยะเวลาช่วงแรกหลังถูกค้ำมนุษย์นั้นเป็นช่วงที่อันตรายเนื่องจากผู้ค้ำมนุษย์ยังคงอยู่ในประเทศปลายทาง แต่ความเสี่ยงจะลดลงเมื่อเวลาผ่านไปและด้วยระยะห่างจากสถานการณ์การค้ำมนุษย์รวมถึงการได้กลับบ้านในเวลาต่อมา ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์บางคนเผชิญกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นทันทีเมื่อพวกเขากลับไปยังครอบครัว เพราะการปรากฏตัวของผู้ค้ำมนุษย์ในชุมชน ในกรณีอื่น ๆ ประเด็นปัญหาความเสี่ยงและความปลอดภัยปรากฏในภายหลัง เช่น ความเกี่ยวข้องกับกรณีมีส่วนร่วมในฐานะผู้เสียหายหรือพยานในกระบวนการความยุติธรรมทางอาญา หรือเมื่อชุมชนทราบเรื่องการค้ำมนุษย์ที่เกิดขึ้น ฯลฯ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะประเมินและจัดการความต้องการด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพอยู่เสมอ และดำเนินการตามแผนความปลอดภัยและแผนการรับมือในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานการจัดการรายกรณี นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทำการประเมินความเสี่ยงไม่เพียงแต่ความเสี่ยงจากผู้ค้ำมนุษย์ แต่รวมถึงความเสี่ยงต่อครอบครัวและชุมชน ซึ่งผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์(กลับ)คืนสู่ไปสู่สังคมนั้นอีกด้วย

ในกรณีอื่น การค้ามนุษย์นำไปสู่ปัญหาความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกับความตึงเครียดและการทำร้ายภายในครอบครัว รูปแบบส่วนใหญ่ที่พบในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษานี้คือความรุนแรงในครอบครัว โดยอันดับแรกคือผู้หญิงที่กลับบ้านไปอยู่กับสามีของพวกเขาซึ่งเป็นกรณีที่พบมากที่สุดในกลุ่มผู้หญิงที่กลับมาบ้านหลังจากถูกค้ามนุษย์เพื่อแต่งงานหรือค้าประเวณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกลับบ้านกับเด็กที่เกิดมาในระหว่างการถูกค้ามนุษย์ สำหรับเด็กบางคนการกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัวของพวกเขาไม่ใช่สิ่งที่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็กเนื่องจากพ่อแม่ของเด็กไม่เหมาะสมหรือไม่เต็มใจดูแลพวกเขาอย่างถูกต้อง

4. ความรู้สึกไม่ปลอดภัยและไม่มั่นคง ในบางกรณีประเด็นปัญหาเรื่องความปลอดภัยและสวัสดิภาพอาจไม่ได้มีสาเหตุมาจากการข่มขู่และการแกแค้นที่เกิดขึ้นจริงแต่มีสาเหตุหลักจากความรู้สึกไม่ปลอดภัย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนเล่าว่าพวกเขา รู้สึกไม่ปลอดภัยตั้งแต่ออกมาจากสถานการณการค้ามนุษย์ของพวกเขา และ/หรือเมื่อกลับบ้าน การใช้ชีวิตอยู่ด้วยความกลัวมีผลกระทบในแง่ลบต่อการฟื้นฟูเยียวยาของพวกเขา และสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามบางคนนั้นกลายเป็นความวิตกกังวลอย่างต่อเนื่องซึ่งมีอิทธิพลต่อทางเลือกและการตัดสินใจหลังถูกค้ามนุษย์ของพวกเขา ในบางกรณีไม่เพียงแต่ผู้เสียหายเท่านั้นที่รู้สึกหวาดกลัวแต่รวมถึงสมาชิกในครอบครัวของเขาเช่นกัน ผู้เสียหายบางคนบรรยายว่าครอบครัวของพวกเขา รู้สึกหวาดกลัวอย่างไร้บ้างหลังจากประสบการณ์ถูกค้ามนุษย์ของพวกเขาถึงแม้ว่ายังไม่มีความเสี่ยงที่สังเกตเห็นได้ก็ตาม ในหลายกรณี หญิงสาวถูก “เก็บตัวไว้ภายในบ้าน” โดยครอบครัวของพวกเขาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอะไรขึ้นกับพวกเธออีก รวมทั้งการถูกค้ามนุษย์อีกครั้ง ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเวียดนามไปประเทศจีนเพื่อค้าประเวณีอธิบายว่าพ่อแม่ของเธอกังวลเรื่องความปลอดภัยของเธอเป็นอย่างมากเมื่อเธอกลับไปบ้าน และพวกเขาไม่ปล่อยให้เธอออกไปข้างนอกเป็นเวลาสามเดือนเพราะเธออาจถูกค้ามนุษย์อีกครั้ง

กรณีศึกษาเรื่องประเด็นปัญหาความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานถูกคุกคามโดยผู้ค้ามนุษย์ของเธอหลังจากที่เธอกลับบ้านและดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด แม้ว่าผู้ค้ามนุษย์อยู่ในคุกก็ยังขู่จะฆ่าผู้เสียหาย ผู้เสียหายและสามีของเธอกลัวมากจนทำให้พวกเขาคิดจะย้ายไปอยู่กับแม่สามีของเธอ ทั้งๆ ที่มีความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดมากกับแม่สามีของเธอผู้ซึ่งโทษว่าเธอผิดเองสำหรับการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้น “ฉันไม่กล้าแม่แต่จะออกไปข้างนอกและทำงานเพราะฉันกลัวว่าผู้ค้ามนุษย์จะให้คนไม่ดีบางคนมาทำอันตรายต่อฉัน”

เด็กผู้ชายคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศจีนเพื่อขอทานมาจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่มีการละเมิดทารุณและไม่ได้กลับบ้านหลังถูกค้ามนุษย์เพราะการละเมิดนี้ เขาเป็นเด็กพิการและพ่อแม่มักให้เขาอดอาหารและทุบตีเขาเพราะพ่อแม่รู้สึกว่าเขาควรช่วยครอบครัวทำฟาร์มได้ การกลับบ้านเป็นการไม่ปลอดภัยสำหรับเขา เขาบอกว่าไม่สามารถยกโทษให้ครอบครัวของเขาสำหรับสิ่งที่ทำกับเขาไว้ได้

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาซึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศเพื่อค้าประเวณี เมื่อเธอกลับบ้านผู้ค้ามนุษย์และพี่สาวของผู้ค้ามนุษย์ทำร้ายเธอในที่สาธารณะ ดิและเตะเธอต่างๆ ที่เธอตั้งครุฑ น้องสาวของผู้เสียหายเข้ามาช่วยและขู่ว่าจะแจ้งตำรวจ แต่ผู้ค้ามนุษย์ยังคงขู่เธอต่อไปว่าจะทำให้เธอพิการด้วยมีด

เด็กหญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยอาศัยในสถานคุ้มครองในขณะที่รอการพิจารณาคดีต่อผู้ค้ำมนุษย์ของเธอ คนที่มาจากรัฐบาลค้าประเวณีที่เธอถูกแสวงประโยชน์โดยมิชอบทางเพศมาที่สถานคุ้มครองและพยายามเข้าถึงเด็กหญิงคนนี้ เจ้าหน้าที่สถานคุ้มครองป้องกันไม่ให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้และพิจารณาให้บุคคลเหล่านี้เป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อความเป็นอยู่ที่ดีทางร่างกายและความปลอดภัยของเด็กหญิง

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับให้แต่งงาน เธอเคยมีชีวิตการแต่งงานที่มีการละเมิดทารุณมาก่อนที่เธอถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงาน เธอกลับบ้านโดยที่ตั้งครรภ์และสามีของเธอตกลงที่จะพาเธอกลับมา อย่างไรก็ตามไม่นานหลังจากที่เธอกลับไป เธอก็ถูกละเมิดทารุณอีก ในที่สุดเธอจึงหนีออกจากบ้านไปอยู่กับน้องสาวของเธอ

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในเรื่องความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

แผนงาน

ทำการประเมินความเสี่ยงในครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์และผู้จัดการรายกรณีควรทำการประเมินความเสี่ยงของครอบครัวสำหรับผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์แต่ละรายเพื่อประเมินระดับความเสี่ยงในการที่ผู้เสียหายแต่ละรายจะกลับไปอาศัยอยู่กับครอบครัวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานด้านการกลับคืนสู่สังคมรายบุคคล การประเมินความเสี่ยงดังกล่าวควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีต่อเนื่องและมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและรับมือกับสถานการณ์ที่แตกต่างและเปลี่ยนแปลงไป

ทำการประเมินความเสี่ยง เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายควรทำการประเมินความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยของผู้เสียหายแต่ละรายในกระบวนการการกลับคืนสู่สังคม การประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสวัสดิภาพควรตรวจสอบทั้งความเสี่ยงที่เกิดจากผู้ค้ำมนุษย์รวมถึงสภาพแวดล้อมในชุมชน ซึ่งควรทำการประเมินความเสี่ยงเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอและทันกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไป

ทำให้มั่นใจว่าผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์มีส่วนร่วมในการทำการประเมินความเสี่ยง ให้ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์รวมถึงเด็กได้มีส่วนร่วมทำการประเมินความเสี่ยงและการประเมินครอบครัว ข้อมูลและมุมมองของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้การประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดและรอบด้าน

ติดตามความปลอดภัยและความมั่นคงอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลา พิจารณา (และทบทวน) ถึงความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ ผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์อาจต้องเผชิญกับการข่มขู่ในเรื่องความปลอดภัยและความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขาในระหว่างการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา ดังนั้นจึงต้องมีการประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณี

☑ ใช้แผนงานสำหรับการรับมือกรณีฉุกเฉินและทางเลือกในการปฏิบัติอื่น ๆ ในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญกับการข่มขู่ต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขา ควรนำแผนรับมือแบบฉุกเฉินและทางเลือกในการปฏิบัติมาใช้ ซึ่งแผนงานเหล่านี้ควรได้รับการพัฒนาจากความร่วมมือและการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☑ ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเมื่อเผชิญความเสี่ยง เมื่อมีการระบุความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ให้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานที่สามารถให้ความคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มั่นใจในความปลอดภัยและความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขา

☑ แจ้งทางเลือกสำหรับความปลอดภัยเพิ่มเติมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ สรรวจทางเลือกต่าง ๆ เช่น แผนการคุ้มครองพยานที่มีอยู่และวิธีอื่น ๆ เพื่อให้มั่นใจถึงความปลอดภัยของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่มีความเสี่ยงอย่างร้ายแรง

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

☑ ให้เด็กมีส่วนร่วมในการประเมินครอบครัวและการประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพ เด็กเช่นเดียวกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของพวกเขาควรได้รับการปรึกษาในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงใดๆ พัฒนาและใช้ระเบียบการสื่อสารและขั้นตอนวิธีการที่เป็นมิตรกับเด็กเพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้

☑ แจ้งเด็กเกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของพวกเขา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุและช่วงเวลาของการพัฒนา เด็กควรได้รับแจ้งข้อมูลอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับความเสี่ยงใดๆ ที่พวกเขาอาจต้องเผชิญ และหากมีความต้องการใดๆ ในความคุ้มครองของพวกเขา ควรให้ข้อมูลอย่างรวดเร็วและที่เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอในวิธีการที่เหมาะสมแก่เด็กโดยเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งผ่านการฝึกอบรมมาโดยเฉพาะ

☑ พิจารณาความปลอดภัยว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจตามหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก ความปลอดภัยควรเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักที่ได้รับการประเมินในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจตามหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุหาการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กที่พลัดพราก

นโยบาย / การรณรงค์

☑ พัฒนาเครื่องมือและระเบียบขั้นตอนในการประเมินครอบครัว ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ พัฒนาเครื่องมือและวิธีการขั้นตอนโดยความร่วมมือจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการประเมิน (ทั้งการประเมินครอบครัวโดยนักสังคมสงเคราะห์ และการประเมินความปลอดภัยและสวัสดิภาพโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย)

การให้บริการด้านที่ 9. การให้ความช่วยเหลือทางด้านครอบครัว การไกล่เกลี่ย และการให้คำปรึกษา

การสร้างและการส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี

ความจำเป็นในการช่วยเหลือเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมครอบครัวที่ดี

ครอบครัวได้รับการยอมรับจากกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศว่าเป็นการรวมกลุ่มทางธรรมชาติและพื้นฐานของสังคม และมีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ⁵⁰ สิทธิของเด็กต่อความคุ้มครองและการดูแลในครอบครัวของพวกเขาบัญญัติไว้ในข้อ 9 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เว้นแต่จะกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่าให้มีการทบทวนทางตุลาการว่าไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดของพวกเขา การรักษาสภาพแวดล้อมทางครอบครัวหรือการรักษาหรือการฟื้นฟูความสัมพันธ์ควรเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักที่ได้รับการประเมินเมื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนตามหลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก

สภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กลับไปเป็นตัวแปรที่สำคัญในแง่ที่ว่าพวกเขาสามารถกลับคืนสู่สังคมอย่างประสบความสำเร็จหรือไม่ พลวัตโครงสร้างในครอบครัวและความสัมพันธ์บางครั้งสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคม ในสภาพแวดล้อมครอบครัวที่เอื้อต่อการสนับสนุนนั้น กล่าวคือสมาชิกในครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ฟื้นฟูและทำให้การกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ราบรื่นขึ้น แต่หากความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดีก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ พลวัตโครงสร้างในครอบครัวที่มีปัญหาเหล่านั้นไม่เอื้อและบ่อนทำลายกระบวนการการกลับคืนสู่สังคม

ในการทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขาเพื่อเพิ่มโอกาสของการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ มีเรื่องที่เป็นความต้องการสำคัญหลักสองด้านได้แก่ 1. การจัดการความสัมพันธ์และความตึงเครียดภายในครอบครัว (ซึ่งบางส่วนเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์ บางส่วนมาจากสาเหตุอื่น) และ 2. การให้ความช่วยเหลือที่ตรงตามความต้องการของสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการจัดการมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปสู่ความซับซ้อนหลายประการและความเครียดต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยิ่งขึ้น

การจัดการและการไกล่เกลี่ยความสัมพันธ์ในครอบครัว “ครอบครัวที่ไม่ดี” “ครอบครัวที่ดี” ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญสถานการณ์ครอบครัวที่แตกต่างกันมากเมื่อกลับภูมิลำเนา บางคนมาจากครอบครัวที่มีปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว บ่อยครั้งที่ปัญหามีอยู่ก่อนจะถูกค้ามนุษย์ และส่งผลให้เกิดความเปราะบางในการถูกค้ามนุษย์มากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ความเครียดและปัญหาต่างๆ มักไม่ได้รับการแก้ไขในขณะที่ผู้เสียหายไม่อยู่และบ่อยครั้งที่ความตึงเครียดมากขึ้นหลังจากสถานการณ์การค้ามนุษย์ ผู้เสียหายไม่สามารถอาศัยการพึ่งพิงสมาชิกในครอบครัวในการช่วยเหลือสนับสนุน อีกทั้งสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอาจไม่เอื้อต่อการกลับคืนสู่สังคมที่

⁵⁰ สหประชาชาติ (พ.ศ. 2491) *ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน* ข้อ 16 การสนับสนุน การพิจารณาด้านมนุษยธรรมสนับสนุนความพยายามในการฟื้นคืนความเป็นครอบครัว (family reunification) ซึ่งหมายความว่าเพื่อลดความทุกข์ที่เกิดจากระยะเวลาขั้นตอนการแยกจากกันเป็นเวลานาน (เช่น ในกรณีของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์) เช่น การไกล่เกลี่ยในครอบครัวมีความจำเป็นเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันของสมาชิกในครอบครัว โปรดดูตัวอย่าง สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) (พ.ศ. 2544) หมายเหตุความเป็นมาสำหรับวาระการประชุม: การฟื้นคืนความเป็นครอบครัวในบริบทของการตั้งถิ่นฐานใหม่และการเข้าสู่สังคม การคุ้มครองครอบครัว: ความท้าทายในการดำเนินนโยบายในบริบทของการตั้งถิ่นฐานใหม่ การประชุมหรือระดับไตรภาคีประจำปีเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานใหม่ กุงจ เจนีวา 20-21 มิถุนายน พ.ศ. 2544 สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www.unhcr.org/3b30ba04.pdf>

ประสบความสำเร็จ ในสถานการณ์ที่รุนแรงมากขึ้นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มาจากสภาพแวดล้อมครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ รวมถึงความรุนแรงในครอบครัว การละเมิดทารุณ การใช้ยาเสพติด และอื่นๆ

ในทางตรงกันข้ามผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนมีความสัมพันธ์ในครอบครัวทางบวกและความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาทั้งหมดหรืออย่างน้อยกับสมาชิกบางคนในครอบครัว สำหรับบุคคลเหล่านี้ครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญของการสนับสนุนในช่วงเวลาของการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม นอกจากนี้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากครอบครัวยังทำหน้าที่ในการสนับสนุนอยู่เบื้องหลังจากหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งในหลายกรณีไม่สามารถให้บริการที่ครอบคลุมได้

แม้กระทั่งในกรณีที่อยู่ในสถานการณ์ที่ดีที่สุดก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขาในช่วงเวลาหลังจากการถูกค้ามนุษย์มักไม่ค่อยราบรื่น เมื่อเกิดความตึงเครียดและปัญหาทำให้ยับยั้งความสามารถของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการก้าวเดินออกไปจากการค้ามนุษย์และกลับคืนสู่สังคมในครอบครัวและชุมชนของพวกเขา ความตึงเครียดและความขัดแย้งที่พบมักมีสาเหตุเบื้องต้นจากความยากลำบากทางด้านเศรษฐกิจและความตึงเครียดในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัวซึ่งถูกทำให้แตกแยก เสียหาย และในบางกรณีถูกทำลายซึ่งเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์

การให้ความช่วยเหลือที่ตรงตามความต้องการของสมาชิกในครอบครัว ในบางกรณี ความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อได้รับการสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาอยากจะทำแนะนำให้แก่ผู้ให้บริการเพื่อพัฒนาปรับปรุงการบริการสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งเน้นถึงความสำคัญของการดูแลเอาใจใส่สนับสนุนไม่เพียงแต่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เท่านั้นแต่ควรดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัวของพวกเขาด้วย ความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวมีมากมาย แต่ประเด็นที่มีความสำคัญรวมถึง ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ (เนื่องจากการว่างงาน หนี้สิน เงินเดือนต่ำ) การดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล (รวมถึงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและเครื่องตีแมลงออล) การศึกษาและการสนับสนุนทางจิตใจ (ในการรับมือกับผลกระทบของการค้ามนุษย์ต่อสมาชิกในครอบครัว) ความต้องการความช่วยเหลือทางครอบครัวบางประการนั้นมีอยู่ก่อนการค้ามนุษย์และมีส่วนทำให้บุคคลนั้นถูกค้ามนุษย์ในกรณีเหล่านี้การให้บริการทางสังคมแก่ครอบครัวที่เปราะบางอาจป้องกันการค้ามนุษย์ได้ตั้งแต่วัยแรก ปัญหาและความต้องการอื่นๆ เกี่ยวข้องกับและเกิดขึ้นโดยตรงจากประสบการณ์การค้ามนุษย์ของแต่ละบุคคลเอง ซึ่งในแง่นี้สมาชิกในครอบครัวจึงกลายเป็น “ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ลำดับรอง”

***ข้อคำนึงพิเศษสำหรับเด็ก** เด็กที่ถูกค้ามนุษย์หลายคนมาจากสภาพแวดล้อมครอบครัวที่มีปัญหาและไม่สามารถกลับไปอยู่กับครอบครัวของพวกเขาได้ หรือพวกเขากลับไปแต่ไม่ได้รับการดูแลและคุ้มครองอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามบางกรณีที่การกลับไปยังสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอาจเป็นไปได้เนื่องจากมีการไกล่เกลี่ยที่เหมาะสมและการให้คำปรึกษาโดยผู้ให้บริการ ซึ่งโดยทั่วไป พบว่ารูปแบบของการเข้าไปพูดคุยกับครอบครัว (family intervention) และความช่วยเหลือโดยชุมชน (community based assistance) ยังเป็นเรื่องที่ขาดไปในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

บางองค์กรได้ทำงานร่วมกับเด็กในขณะที่พวกเขาอาศัยอยู่ในครอบครัวหรือชุมชนในฐานะที่เป็นทางเลือก นอกเหนือไปจากการดูแลในสถานคุ้มครอง ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้การได้ดีสำหรับเด็กหลายคน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่

ทางเลือกสำหรับเด็กทุกคนที่ถูกค้ำชู (บางคนมาจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย) เมื่อได้รับการสนับสนุน ในลักษณะนี้ในระหว่างการกลับคืนสู่สังคม (เช่น ผ่านการไกล่เกลี่ยครอบครัว การติดตามตรวจสอบ ความช่วยเหลือทางการเงิน) ก็ช่วยทำให้เกิดสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสมและเป็นไปได้สำหรับเด็กและเยาวชนที่จะกลับไป

ทางเลือกที่เหมาะสมมากกว่าในการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกค้ำชูคือการให้ความช่วยเหลือเด็กในการกลับไปอยู่กับครอบครัวของพวกเขา ซึ่งควรดำเนินการดังกล่าวให้แก่เด็กทุกคนหากเป็นทางเลือกที่ปลอดภัย และดีสำหรับเด็ก⁵¹ สิทธิของเด็กในการอยู่กับครอบครัวของเขาหรือเธอได้รับการบัญญัติไว้ในหลายข้อแห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก⁵² การทำงานร่วมกับครอบครัวในกรณีที่เหมาะสมสามารถทำให้มั่นใจว่าเด็กประสบความสำเร็จในการกลับสู่สภาพแวดล้อมแบบครอบครัว และคุ้มครองสิทธิของพวกเขาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ข้อท้าทายในการทำงานร่วมกับครอบครัวผู้เสียหายจากการค้ำชู

สภาพแวดล้อมในครอบครัวที่ผู้เสียหายจากการค้ำชูกลับไปเป็นส่วนสำคัญของการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ และองค์กรควรสนับสนุนการพัฒนาสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในครอบครัว และช่วยเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวให้เป็นไปในเชิงบวก สิ่งที่สำคัญเท่าเทียมกันคือการรับรู้และการจัดการความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ำชู บางองค์กรควรคำนึงถึงและพยายามรับมือกับสถานการณ์ครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ำชูเพื่อให้บริการต่างๆ และทำงานร่วมกับครอบครัวทั้งหมดในสถานะที่เป็นส่วนหนึ่งของงานกลับคืนสู่สังคม ในทางตรงกันข้ามบางองค์กรและสถาบันให้ความช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ำชูหรือส่งต่อพวกเขาไปหน่วยงานอื่นๆ เพื่อขอความช่วยเหลือ ในหลายกรณีการช่วยเหลือดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการกลับคืนสู่สังคมของแต่ละบุคคลหรือในการกระตุ้นให้เกิดการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการทำงานกับครอบครัว

หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำชูจากประเทศเมียนมาไปประเทศสิงคโปร์เพื่อทำงานในบ้านได้รับความช่วยเหลือในขณะที่กลับคืนสู่สังคม ไม่เพียงแต่สำหรับตัวเธอเองเท่านั้นแต่ยังได้รับความช่วยเหลือด้านการแพทย์สำหรับแม่ของเธอที่ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลเพื่อรักษาปัญหาสุขภาพที่รุนแรงได้ องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือส่งต่อกรณีแม่ของเธอไปอีกแผนงานหนึ่ง (ที่ไม่ใช่ด้านการค้ำชู) เพื่อจัดหาที่จำเป็นต่ออาการของเธอ การที่ไม่ต้องซื้อยาเองเป็นความช่วยเหลือที่สำคัญมากต่อครอบครัวของเธอโดยรวม เพราะทำให้เหลือเงินทุนสำหรับส่งให้น้องสาวสองคนของเธอไปโรงเรียนได้

⁵¹ โปรดดูสหประชาชาติ (พ.ศ. 2553) แนวทางทางเลือกการดูแลเด็ก (Guidelines for the Alternative Care of Children) ฉบับที่ A/RES/64/142, 14. สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ [http://www.unicef.org/protection/alternative_care_Guidelines-English\(2\).pdf](http://www.unicef.org/protection/alternative_care_Guidelines-English(2).pdf)

⁵² ข้อ 9 กำหนดให้เด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดาโดยขัดกับความประสงค์ของบิดามารดา เว้นแต่ในกรณีที่เป็นไปตามกฎหมายรับรองเมื่อการแยกเช่นนี้จำเป็นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก ข้อ 9 ยังระบุต่อไปว่าในการตัดสินใจดังกล่าวอาจจำเป็นในกรณีเฉพาะ เช่น ในกรณีที่เด็กถูกระงับโดยมิชอบ หรือถูกละเลยโดยบิดามารดา หรือในกรณีที่บิดามารดาอยู่แยกกันและต้องมีการตัดสินใจว่าเด็กจะพำนักที่ใด ข้อ 7 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดให้เด็ก “เท่าที่จะเป็นไปได้ มีสิทธิที่จะรู้จักและได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน” ข้อ 5 ระบุต่อไปว่า: “รัฐภาคีจะเคารพต่อความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดา หรือเท่าที่เป็นไปได้ ของสมาชิกของครอบครัวขยายหรือชุมชน ซึ่งกำหนดไว้โดยขนบธรรมเนียมในท้องถิ่น หรือของผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบต่อการดูแลเด็กตามกฎหมาย ในอันที่จะให้แนวทางและการแนะนำตามที่เหมาะสมตามศักยภาพที่พัฒนาขึ้นของเด็กในการใช้สิทธิของเด็กตามที่อนุสัญญานี้ให้การรับรอง”

หญิงกัมพูชาคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศในประเทศไทยได้รับการช่วยเหลือตามแผนงานของสถานคุ้มครองหลังจากกลับบ้านของเธอ เมื่อได้รับการสอบถามว่าหากเธอมีความต้องการใดที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ เธออธิบายว่าเธอได้รับทุกสิ่งตามความต้องการของเธอรวมถึงการจัดให้มีการดูแลทางการแพทย์สำหรับบุตรของเธอซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและเป็นสิ่งที่เธอไม่สามารถจัดหาได้ด้วยตัวเอง

อย่างไรก็ตาม หลายโครงการที่ให้ความช่วยเหลือไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางครอบครัวอย่างเพียงพอว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรายกรณีและไม่ได้ให้ครอบครัวมีส่วนร่วมโดยตรงในการทำงานเพื่อการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ องค์กรอื่นไม่ได้มีขอบเขตการทำงานหรือทรัพยากรในการช่วยสมาชิกครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยตรงและไม่ได้ส่งต่อกรณีของพวกเขาไปหน่วยงานหรือสถาบันอื่นเพื่อให้การสนับสนุน ในหลายกรณีไม่มีการติดตามหาครอบครัวและการประเมินครอบครัว (อย่างเหมาะสม) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองที่ให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กที่พลัดพรากจากครอบครัว เพื่อตรวจสอบว่าการกลับคืนไปครอบครัวนั้นเป็นทางเลือกที่เหมาะสมมากกว่าหรือไม่ และเพื่อเตรียมความพร้อมของครอบครัวและเด็กสำหรับการฟื้นคืนความเป็นครอบครัวดังกล่าว

ประเด็นและข้อท้าทายที่หน่วยงานและสถาบันเผชิญในการทำงานกับครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระบุไว้และกล่าวถึงด้านล่างนี้

1. หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือไม่ได้ช่วยดำเนินการไกล่เกลี่ยภายในครอบครัว
2. การไม่ตระหนักว่าความต้องการของสมาชิกในครอบครัวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการกลับคืนสู่สังคม
3. ทรัพยากรที่จำกัดในการสนับสนุนสมาชิกในครอบครัว
4. การส่งต่อกรณีของสมาชิกในครอบครัวไปบริการอื่น ๆ หรือผู้ให้บริการอื่นมีอยู่อย่างไม่เพียงพอ
5. การจัดการรายกรณีไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวอย่างเพียงพอ

1. หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือไม่ได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยภายในครอบครัว พบว่ามีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ให้สัมภาษณ์สำหรับการศึกษานี้จำนวนน้อยมากที่บรรยายว่าได้รับความช่วยเหลือในการจัดการและการไกล่เกลี่ยความตึงเครียดและปัญหาสภาพแวดล้อมในครอบครัวของพวกเขา แม้แต่ในกรณีของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ซึ่งมักเป็นกลุ่มที่ต้องการการสนับสนุนเป็นอย่างมากในการกำหนดทิศทางของพวกเขาเพื่อกลับคืนสู่ครอบครัวและเพื่อเสริมสร้างและฟื้นฟูความสัมพันธ์ในครอบครัว ในหลายสถานการณ์ปรากฏว่าเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ถูกแยกออกจากครอบครัวและให้อยู่ในความดูแลของสถาบันซึ่งเป็นมาตรการที่มักได้รับการปฏิบัติเป็นลำดับแรกแทนที่จะเป็นมาตรการขั้นสุดท้าย โดยไม่ได้มีความพยายามในการตรวจสอบถึงความเป็นไปได้เพื่อให้เด็กกลับคืนสู่สภาพแวดล้อมของครอบครัวโดยให้การสนับสนุนช่วยเหลือ มีการดูแลติดตามและการไกล่เกลี่ย

2. การไม่ตระหนักว่าความต้องการของสมาชิกในครอบครัวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการกลับคืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์พูดถึงการขอความช่วยเหลือให้แก่สมาชิกในครอบครัวซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักไม่ได้รับความช่วยเหลือดังกล่าว ในบางกรณีหน่วยงานอธิบายแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ว่าพวกเขาสามารถ

ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้เท่านั้น แต่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในครอบครัวได้ อย่างไรก็ตามผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากเห็นว่าเรื่องนี้เป็นการแยกแยะที่ไม่สมเหตุผลเนื่องจากความต้องการของสมาชิกทุกคนในครอบครัวนั้นมีความเชื่อมโยงและมีความพึ่งหรือตรงกัน

บางหน่วยงานไม่ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือแก่ครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่มีความชัดเจนว่าความช่วยเหลือใดบ้างที่พวกเขาสิทธิได้รับ (และไม่มีสิทธิ) นอกจากนี้ยังนำไปสู่ข้อขัดข้องใจในส่วนของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ระบุว่าความช่วยเหลือทางด้านครอบครัวของพวกเขาเป็นความต้องการความช่วยเหลือที่สำคัญที่สุด แต่ไม่ได้รับการยอมรับหรือการจัดลำดับความสำคัญและไม่ได้รับการดำเนินการให้ตรงตามความต้องการ

3. ทรัพยากรที่จำกัดในการสนับสนุนสมาชิกในครอบครัว บางหน่วยงานและสถาบันไม่ได้มีขอบเขตการทำงานหรือทรัพยากรในการช่วยเหลือสมาชิกครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เด็กชายคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศเมียนมาได้รับการช่วยเหลือเพื่อกลับไปโรงเรียน อย่างไรก็ตามองค์กรไม่ได้มีทรัพยากรในการให้ความช่วยเหลือครอบครัวของเขาเพื่อเริ่มทำธุรกิจขนาดเล็กหรือช่วยให้พ่อแม่ของเขาหางานทำ ซึ่งความช่วยเหลือนี้มีผลกระทบที่จำเป็นต่อความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัวของเขาโดยรวม (พ่อแม่ของเขายังคงมีอุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจ) ซึ่งจำกัดทางเลือกการกลับคืนสู่สังคมของเด็กคนนี้ และในสถานการณ์ที่วิกฤติอาจนำไปสู่การต้องออกจากโรงเรียนเพื่อทำงานและช่วยสนับสนุนครอบครัวของเขา

ในกรณีอื่นๆ ความช่วยเหลือที่จัดหาให้แก่สมาชิกในครอบครัวนั้นมีไม่เพียงพอ และแทบไม่มีส่วนทำให้การกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ประสบความสำเร็จ หญิงชาวเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศมาเลเซียเพื่อบังคับแต่งงานได้รับการอบรมในสถานคุ้มครองเป็นระยะเวลาสั้นๆ ก่อนออกจากโครงการความช่วยเหลือเพื่อไปแต่งงาน สามีของเธอได้รับความช่วยเหลือด้วยทุนจำนวนสี่ล้านดองเวียดนาม [ประมาณ 190 เหรียญสหรัฐ] เพื่อตั้งร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ในช่วงแรกเขาทำธุรกิจได้ดีและได้รับเงินที่เพียงพอ ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อครอบครัว อย่างไรก็ตาม ไม่นานหลังจากนั้นเขาเริ่มติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งทำให้นารายได้จากธุรกิจดังกล่าวมาใช้เกือบทั้งหมด

หากหน่วยงานสามารถให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในครอบครัวและจะช่วยเหลืออย่างไรนั้นต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ การพิจารณาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ซึ่งครอบครัวอาจใช้เงินทุนในรูปแบบที่ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ความต้องการในการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ เด็กชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศเพื่อใช้แรงงานได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรหนึ่งให้เลี้ยงหมูเพื่อสร้างรายได้ อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงเป็นพ่อแม่ของเขาที่ได้รับและเลี้ยงหมูที่ได้รับมาและเงินที่ได้รับจากการเลี้ยงหมูก็ไม่ได้มีการจัดสรรเพื่อการกลับคืนสู่สังคมของเขา แต่พ่อแม่ของเขากลับบริจาคหมูเมื่อพี่ชายของเขาบวชเป็นพระภิกษุทำให้ครอบครัวไม่มีวิธีหารายได้ นอกจากนี้การที่ครอบครัวใช้เงินบางส่วนอาจไม่ตรงกับความตั้งใจของผู้ให้บริการ เช่น เมื่อให้เงินแก่พ่อแม่เพื่อทำธุรกิจ ขนาดเล็กและทำให้เด็กสามารถกลับเข้าโรงเรียนได้ แต่กลายเป็นว่าเด็กต้องทำงานเพื่อธุรกิจนั้นแทนการไปโรงเรียน

การเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป

สภาพแวดล้อมทางครอบครัวมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมักเปลี่ยน (ดีขึ้นหรือแย่ลง) ในช่วงเวลาของการ(กลับ)คืนสู่สังคม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนได้พูดเกี่ยวกับการได้รับการต้อนรับกลับบ้าน แต่ยังเผชิญกับปัญหาและความตึงเครียดเนื่องจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของพวกเขาหลังจากที่กลับบ้าน ซึ่งนำไปสู่การเสื่อมถอยของความสัมพันธ์ในครอบครัวในทางตรงกันข้ามผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนเผชิญกับปัญหาตั้งแต่ช่วงแรกที่กลับไป แต่ในช่วงเวลาต่อมา ปัญหาเหล่านี้ได้รับการแก้ไขและความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้น มันเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวและความต้องการของสมาชิกในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจว่าการ(กลับ)คืนสู่สังคมนั้นจะประสบความสำเร็จและยั่งยืน ยังเป็นสิ่งสำคัญในการแยกแยะความแตกต่างกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวในแง่ที่ว่าอะไรก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชิงบวกและลบ

4. การส่งต่อกรณีของสมาชิกในครอบครัวไปยังบริการอื่น ๆ

หรือผู้ให้บริการอื่นมีไม่เพียงพอ การส่งต่อกรณีของสมาชิกในครอบครัวไปยังบริการหรือผู้ให้บริการอื่นมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศสิงคโปร์เพื่อทำงานในบ้านได้รับความช่วยเหลือในขณะที่กลับคืนสู่สังคม ไม่เพียงแต่สำหรับตัวเองเท่านั้นแต่ยังได้รับความช่วยเหลือด้านการแพทย์สำหรับแม่ของเธอที่ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลและเดินทางไปทำงานเพื่อจ่ายค่ารักษาพยาบาล องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือส่งต่อกรณีแม่ของเธอไปอีกแผนงานหนึ่ง (ที่ไม่ใช่ด้านการค้ามนุษย์) เพื่อจัดหาที่จำเป็นต่อการรักษาปัญหาสุขภาพที่เรื้อรังของแม่เธอ การที่ไม่ต้องซื้อยาเองเป็นความช่วยเหลือที่สำคัญมากต่อครอบครัวของเธอโดยรวมเพราะทำให้เหลือเงินทุนสำหรับส่งให้น้องสาวสองคนของเธอไปโรงเรียนได้

5. การจัดการรายกรณีไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายใน

ครอบครัวอย่างเพียงพอ การไม่คำนึงถึงความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

นั้นส่งผลกระทบ บางครั้งในทันทีและโดยตรงต่อความสำเร็จของการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนตั้งใจย้ายถิ่นอีกครั้งเพราะพวกเขาไม่สามารถให้การสนับสนุนและดูแลสมาชิกในครอบครัวได้ ผู้เสียหายคนอื่นไม่สามารถที่จะก้าวไปสู่หนทางที่ดีขึ้นได้เนื่องจากมีความต้องการเร่งด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือครอบครัว คนที่มีสัญชาติเมียนมาคนหนึ่งกลับบ้านหลังจากที่ถูกค้ามนุษย์และได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานให้ทำธุรกิจขนาดเล็ก อย่างไรก็ตาม เมื่อสมาชิกในครอบครัวล้มป่วยก็จำเป็นต้องใช้เงินซึ่งเต็มตั้งใจใช้เป็นเงินลงทุนเพื่อจ่ายค่ารักษาพยาบาล ด้วยเหตุนี้ธุรกิจนั้นล้มเหลวและองค์กรความช่วยเหลือก็ไม่เต็มใจให้การสนับสนุนเพิ่มเติมเพราะพวกเขาประเมินกรณีนี้ว่าเป็นหนึ่งในกรณีที่ “ความล้มเหลว” ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องพิจารณาไม่เพียงแต่ในเรื่องบริบทของครอบครัวที่กว้างขึ้นในการประเมินการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ แต่ยังคงพิจารณาความต้องการในการจัดการรายกรณีเพื่อวิเคราะห์กรณีแบบองค์รวม (โปรดดูการให้บริการด้านที่ 10. การบริหารจัดการรายกรณี)

กรณีศึกษาเรื่องการทำงานกับครอบครัว

หญิงคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อใช้แรงงานอธิบายว่าเนื่องจากความตึงเครียดในครอบครัวของเธอที่ทำให้เธอย้ายถิ่น ธุรกิจของครอบครัวของเธอดำเนินไปได้ไม่ดีและเธอมีหนี้ต้องชำระคืน นอกจากนี้ครอบครัวของสามีของเธอไม่ชอบหรือไม่ยอมรับเธอ ดังนั้นเธอจึงตัดสินใจออกจากครอบครัวและไปทำงานต่างประเทศ เธอได้ยืนยันว่ามีโอกาสงานที่ดีในประเทศไทยและยอมรับงานดังกล่าว เธอวางแผนกลับบ้านเมื่อเธอได้รับเงินจากการทำงานในต่างประเทศและสามารถชำระหนี้ของเธอได้

ชายชวากัมพูชาคนหนึ่งอธิบายว่าเขาอพยพไปต่างประเทศเพื่อทำงานเพราะคนในครอบครัวเขาเจ็บป่วย เขาต้องการหาเงินเพื่อจ่ายค่ารักษาพยาบาลภรรยาของเขาที่ป่วยและลูกชายวัยสี่ปีของเขาที่มาจากอาการของโรคหัวใจซึ่งมีความเสี่ยงถึงชีวิต การอพยพย้ายถิ่นของเขาทำให้เขาถูกค้ำมนุษย์เพื่อใช้แรงงาน

เด็กชายคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์ภายในประเทศเมียนมาเพื่อใช้แรงงานตัดสินใจยอมรับข้อเสนองานเพราะพ่อของเขาเกิดอุบัติเหตุที่ทำงานทำให้บาดเจ็บที่ขาและไม่สามารถเดินหรือทำงานได้อีกต่อไป นอกจากนี้แม่ของเขาที่ป่วยมีก้อนเนื้อที่คอซึ่งไม่ได้รับการวินิจฉัยและรักษา และครอบครัวไม่มีเงินเพื่อไปรักษาที่คลินิก

เด็กชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศมาเลเซียกลับบ้านที่หมู่บ้านของเขา แต่ก็พบว่ามันเป็นเรื่องยากเพราะเขาอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับแม่ที่ทุพพลภาพรวมถึงพ่อและแม่เลี้ยง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความตึงเครียดและบ่อยครั้งที่มีความขัดแย้งระหว่างแม่และแม่เลี้ยงของเขา พ่อของเขาติดสุราและมักทำร้ายผู้อื่นเมื่อเขาเมา

หญิงเวียดนามคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปฮ่องกงประสบภาวะหนี้หนักเมื่อเธอกลับมาบ้านเพราะเงินที่ครอบครัวของเธอได้กู้ยืมเพื่อการย้ายถิ่นของเธอ เธอและสามีของเธอมีทะเลาะกันเพราะเรื่องนี้ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสุขของครอบครัวและประสิทธิภาพการเรียนของลูก ๆ ในที่สุดลูกชายคนโตของเธอก็ตัดสินใจออกจากโรงเรียนเพื่อทำงานและช่วยครอบครัว

ชายคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์เพื่อใช้แรงงานในประเทศไทย เขาออกจากบ้านนานกว่าสามปีและไม่เคยพบลูกชายคนเล็กของเขา ลูกชายคนโตของเขาอายุน้อยมากเมื่อเขาจากมาและจำเขาไม่ได้เมื่อเขากลับไป นอกจากนี้เขายังไม่เคยได้ติดต่อกับลูก ๆ เลยขณะที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในประเทศไทย การกลับไปครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ลูก ๆ ได้พบและรู้จักพ่อของพวกเขา ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์ของพวกเขา

ผู้หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศ เธอได้รับการช่วยเหลือในประเทศไทยและกลับบ้านโดยตำรวจในประเทศเมียนมา เมื่อถึงบ้านเธอไม่ได้บอกสามีของเธอเกี่ยวกับประสบการณ์การถูกค้ำมนุษย์ของเธอเพราะเธอกลัวว่าเขาจะหย่ากับเธอ แต่สามีของเธอสงสัยว่าเธอค้าประเวณี ความสงสัยนี้ยิ่งเพิ่มมากขึ้นจากการขู่ข่มขืนของชุมชน สามีของเธอกล่าวโทษเธอที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบและเริ่มทำร้ายทางร่างกายเธอ แต่เธอไม่สามารถออกจากชีวิตแต่งงานที่มีความรุนแรงได้ เพราะเธอไม่สามารถดูแลลูกชายของเธอได้เพียงลำพัง

หญิงคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศไทยได้กลับบ้านพร้อมกับลูกที่ยังเล็ก เธออธิบายว่าแม่ของเธอโกรธเพราะเธอกลับมาพร้อมกับเด็กทารกแต่ไม่มีสามี วันหนึ่งหลังจากที่ทะเลาะกัน แม่ของเธอโกรธและตีเธอและยังบอกให้เธอออกจากบ้านพร้อมกับลูกชายของเธอ เธอไม่มีหนทางที่จะดูแลลูกชายของเธอได้ แต่แม่ของเธอก็ไม่ยอมให้ลูกของเธออาศัยอยู่กับเธอในบ้าน หญิงคนนี้บรรยายว่าเศร้ามากเพียงใดที่ต้องให้ลูกชายของเธอแก่คนอื่น แต่รู้สึกว่าเขาไม่มีทางเลือกอื่น

เด็กหญิงสาวกัมพูชาคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศเพื่อค้าประเวณีมาจากครอบครัวที่เปราะบางมาก เธอได้พักอาศัยในสถานคุ้มครองและได้รับการดูแลที่ครอบคลุม อย่างไรก็ตามเธอเป็นกังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัวของเธอ และขอให้หน่วยงานหาข่าวให้กับครอบครัวของเธอบ้างเพื่อช่วยให้พวกเขาได้รับความจำเป็นขั้นพื้นฐานแต่หน่วยงานไม่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านนี้ เมื่อสอบถามว่าเธอมีปัญหาใดที่เธอยังไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือไม่ เธอบอกว่าในขณะที่เธอได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดี แต่เธอไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่ครอบครัวของเธอได้ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอวิตกกังวล

หญิงสาวชาวลาวถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อใช้แรงงานปฏิเสธความช่วยเหลือชั่วคราวเพราะเธอจำเป็นต้องช่วยครอบครัวของเธอทำฟาร์ม การเข้าพักในสถานคุ้มครอง (ประเภทของความช่วยเหลือที่เธอได้รับเสนอ) หมายถึงการไม่สามารถมีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งไม่ใช่ทางเลือกแก่เธอ

เด็กหญิงชาวลาวคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศไทยเพื่อค้าประเวณีอธิบายว่าเธอร้องขอความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแก่ครอบครัวของเธอ แต่หน่วยงานไม่ได้ช่วยเรื่องนี้แก่เธอ ครอบครัวของเธอยากจน และเธอไม่เข้าใจว่าทำไมหน่วยงานไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ สำหรับเธอการช่วยเหลือสนับสนุนกับครอบครัวเป็นส่วนสำคัญของความช่วยเหลือที่เธอต้องการในการกลับคืนสู่สังคม

เด็กหญิงสาวกัมพูชาคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ภายในประเทศเพื่อค้าประเวณีได้รับการสนับสนุนในแผนงานของสถานคุ้มครอง เธอร้องขอความช่วยเหลือแก่ครอบครัวของเธอแต่หน่วยงานปฏิเสธว่า 'ไม่ได้' พวกเขาอธิบายกับเธอว่าพวกเขาสามารถช่วยเหลือเฉพาะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กเท่านั้น ไม่ใช่บุคคลประเภทอื่น

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในการทำงานร่วมกับครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

แผนงาน

ช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวเพื่อสนับสนุนให้การกลับคืนสู่สังคมให้เกิดความสำเร็จ จัดความช่วยเหลือและการบริการไม่เพียงแต่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เท่านั้นแต่ยังควรครอบคลุมถึงสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายซึ่งเป็นทุกข์จากผลของการค้ามนุษย์เช่นกัน ความช่วยเหลือดังกล่าวอาจรวมถึงการให้คำปรึกษาเพื่อให้ครอบครัวจัดการความขัดแย้งและความตึงเครียดภายในครอบครัว การจัดหางานสำหรับสมาชิกในครอบครัวที่จำเป็นต้องทำงาน การดูแลทางการแพทย์หรือการสนับสนุนทางการศึกษาสำหรับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ พัฒนาทรัพยากรเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยตรง เสนอการส่งต่อกรณีแก่หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลืออื่นเมื่อไม่สามารถดำเนินการให้ตรงต่อความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวได้

ช่วยให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ติดต่อกับสมาชิกในครอบครัวก่อนการกลับบ้านและการกลับคืนสู่สังคม การติดต่อกับสมาชิกในครอบครัวที่ต่อเนื่องเมื่อได้รับความช่วยเหลือในต่างประเทศ เป็นการช่วยเหลือที่สำคัญสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การติดต่อล่วงหน้าก่อนผู้เสียหายกลับควรได้รับการดำเนินการเป็นขั้นตอนแรกในการสร้าง (ฟื้นฟู) ความสัมพันธ์ ซึ่งพบว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้การกลับคืนสู่สังคมประสบความสำเร็จ

ร่วมงานโดยตรงกับครอบครัวเพื่อแก้ไขปัญหา มีส่วนร่วมในการไกล่เกลี่ยในครอบครัวเพื่อระงับปรปรวนหรือความเสี่ยงต่อการกลับไปยังครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (รวมถึงการตีตราและการเลือกปฏิบัติและความตึงเครียดและปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว) และยังคงช่วยให้ครอบครัวพัฒนาการสื่อสารและความสัมพันธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งสามารถเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการ(กลับ)คืนสู่สังคม

สำรวจทางเลือกการเข้าสู่สังคม หากความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดีหรือไม่ปลอดภัย การกลับไปอยู่กับครอบครัวมักไม่นำไปสู่การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จ ผู้ให้บริการควรสำรวจทางเลือกในการกลับคืนสู่สังคมหากสภาพครอบครัวที่เป็นอยู่ไม่ได้สร้างเสริมหรืออยู่ในสภาพที่ดี ในบางรายอาจต้องไปอยู่อาศัยกับสมาชิกครอบครัวคนอื่นหรืออยู่แยกจากครอบครัว

งบประมาณสำหรับช่วยเหลือตามความต้องการของครอบครัว จัดสรรงบประมาณให้ความช่วยเหลือไม่เพียงแต่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แต่ละบุคคลเท่านั้น แต่ควรจัดสรรสำหรับสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา รวมถึงความช่วยเหลือสำหรับสมาชิกในครอบครัวภายใต้แผนงานและงบประมาณ และรณรงค์กับผู้สนับสนุนงบประมาณและรัฐบาลให้มีการรวบรวมความต้องการความช่วยเหลือครอบครัวไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและแผนงานการกลับคืนสู่สังคม

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

ดำเนินการติดตามหาครอบครัวและการติดต่อ การติดตามหาและการติดต่อกับครอบครัวต้องมีการดำเนินการโดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้บนพื้นฐานที่เป็นความลับและได้รับความยินยอมจากเด็ก

ประเมินความเหมาะสมในการกลับไปสู่ครอบครัวของเด็ก ควรทำการประเมินความสามารถและความตั้งใจของพ่อแม่ในการรับเด็กกลับไปและดูแลอย่างเหมาะสมและคุ้มครองเธอหรือเขา เพื่อตัดสินใจว่าเด็กควรกลับไปหาครอบครัวหรือไม่ การดำเนินการประเมินครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก เพื่อประเมินสถานการณ์ของครอบครัวสำหรับเด็กที่ถูกคามุขย์แต่ละคน

ให้การสนับสนุนเด็กติดต่อกับครอบครัวเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ในกรณีที่พลัดพราก เด็กควรได้รับการสนับสนุนในการสร้างและรักษาการติดต่อกับครอบครัวของพวกเขา เว้นแต่ว่าการทำเช่นนั้นไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมสำหรับพวกเขาหรือสมาชิกในครอบครัว

ทำงานร่วมกับครอบครัวของเด็กในการสร้างทักษะและความสามารถของพวกเขาเพื่อสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคม ซึ่งอาจรวมถึงการพัฒนาทักษะการเลี้ยงดูและการให้คำแนะนำเพื่อดูแลเด็กที่มีการแสดงพฤติกรรมเชิงลบและเป็นอันตรายซึ่งอาจเกี่ยวเนื่องมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบของพวกเขา และเมื่อมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ ควรให้การสนับสนุนพ่อแม่ของเด็กในเรื่องการเลี้ยงชีพเพื่อบรรเทาสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจภายในครอบครัวให้ดีขึ้น

ให้ความช่วยเหลือบุตรของผู้เสียหายจากการคามุขย์ บุตรของผู้เสียหายจากการคามุขย์อาจได้รับผลกระทบโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบต่อพ่อแม่ของพวกเขา และ/หรืออาจพยายามดิ้นรนเพื่อให้กลับมาเป็นครอบครัวอีกครั้งหลังจากที่แยกจากกันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้มั่นใจได้ว่าความต้องการของบุตรของผู้เสียหายจากการคามุขย์ได้รับการพิจารณาเพื่อการออกแบบแผนและการทำงานการกลับคืนสู่สังคมทุกครั้ง พิจารณาและดำเนินการจัดการความต้องการความช่วยเหลือของเด็กที่เกิดจากสถานการณ์การคามุขย์

นโยบาย/การรณรงค์

รณรงค์เพื่อสร้างความใส่ใจในเรื่องครอบครัวของผู้เสียหายโดยรวมระหว่างช่วงการกลับคืนสู่สังคม รณรงค์การกลับคืนสู่สังคมแบบองค์รวมและครอบคลุมที่คำนึงถึงความต้องการไม่เพียงแต่ของผู้เสียหายจากการคามุขย์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงสมาชิกในครอบครัวของพวกเขาและบริบทของครอบครัวที่พวกเขากลับไป รณรงค์การจัดทำและการดำเนินงานตามขั้นตอนกระบวนการติดตามหาครอบครัวที่เหมาะสม

รวมความช่วยเหลือแก่สมาชิกในครอบครัวให้เป็นส่วนหนึ่งภายใต้ระบบการส่งต่อกรณี รณรงค์ให้ระบบการส่งต่อกรณีคำนึงถึงความต้องการของสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการคามุขย์ นอกเหนือไปจากผู้เสียหายจากการคามุขย์แต่ละบุคคล

รณรงค์การให้ความช่วยเหลือแก่กับครอบครัว การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักหมายถึงความต้องการในการช่วยเหลือครอบครัวของพวกเขาด้วย รณรงค์ให้มีการตระหนักถึงความสำคัญของบริบทครอบครัวที่กว้างขึ้นในการทำให้การกลับคืนสู่สังคมประสบความสำเร็จ และมีการรวบรวมความช่วยเหลือครอบครัวไว้ในกรอบแบบและการดำเนินงานของนโยบายและแผนการกลับคืนสู่สังคม

การให้บริการด้านที่ 10. การบริหารจัดการรายกรณี

การสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมในระยะยาว

ความจำเป็นในการจัดการและการติดตามรายกรณี

การกลับคืนสู่สังคมเป็นกระบวนการที่ยาวนาน โดยทั่วไปใช้เวลาหลายปีก่อนที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะสามารถกลับคืนสู่สังคมได้อย่างยั่งยืน และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มักเผชิญ “ความท้อแท้” และ “ความล้มเหลว” ในช่วงระยะเวลาการกลับคืนสู่สังคม ซึ่งเสี่ยงต่อการบั่นทอนความพยายามของพวกเขาในการฟื้นฟูเยียวยาและการออกจากสภาพการณ์การค้ามนุษย์ ในบางกรณีเมื่อเผชิญกับความท้อแท้และข้อท้าทายในชีวิตของพวกเขาหลังถูกค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์รู้สึกว่าคุณภาพชีวิตของพวกเขาไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่การตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อ การกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา หญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์ไปประเทศจีนกลับบ้านมาเป็นเวลาหลายปีและ สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของเธอก็มีความก้าวหน้าดีขึ้นตั้งแต่เธอกลับมา อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกชายของเธอได้ ประสบอุบัติเหตุจากรถมอเตอร์ไซด์เธอต้องกู้ยืมเงินจำนวน 30 ล้านดอลลาร์เวียดนาม [ประมาณ 1,450 เหรียญสหรัฐ] เพื่อรักษาเขาซึ่งทำให้เธอเป็นหนึ่งในจำนวนมากและส่งผลร้ายต่อการกลับคืนสู่สังคมของเธอ ผู้เสียหายจากการค้า มนุษย์บางคนรู้สึกว่าพวกเขาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องย้ายถิ่นอีกครั้ง ทำให้พวกเขาเสี่ยงต่อการแสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบและแม้กระทั่งการถูกค้ามนุษย์อีกครั้ง

การจัดการรายกรณีมีบทบาทสำคัญในการคาดการณ์และการจัดการประเด็นและ ปัญหาที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญในช่วงเวลาของการกลับคืนสู่สังคม การ จัดการรายกรณีเป็นกระบวนการที่มีการทำงานร่วมกันเพื่อประเมิน วางแผน ดำเนินการ ประสานงาน ติดตาม และประเมินทางเลือกและการบริการเพื่อให้ตรงตาม ความต้องการการกลับคืนสู่สังคมของแต่ละบุคคลผ่านการสื่อสารและทรัพยากรที่มี อยู⁵³ ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาและการดำเนินงานตามแผนการกลับคืนสู่สังคมของ แต่ละบุคคล ซึ่งได้รับการออกแบบโดยผู้จัดการรายกรณี (มักจะเป็นนักสังคม สงเคราะห์) ร่วมกับผู้รับผลประโยชน์ ผู้จัดการรายกรณีนี้ดำเนินการแล้วทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ (เช่น นักจิตวิทยา เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ทนายความ ครูหรือผู้ฝึกอบรม) เพื่อให้วัตถุประสงค์และกิจกรรมที่กำหนดไว้ ในแผนของแต่ละบุคคลรวมถึงการให้ความช่วยเหลือสามารถปฏิบัติได้จริง ผู้จัดการรายกรณียังประสานงานการส่งต่อ กรณีสำหรับการให้บริการอื่นๆ จากหน่วยงานหรือสถาบัน (เช่น การบริการทางสังคมของรัฐ องค์กรสาธารณสุข สถาบันกฎหมาย โรงเรียน ศูนย์การอบรมฝึกอาชีพ การจ้างงาน และอื่นๆ) และหากจำเป็น ควรมีการรณรงค์ในนาม ของผู้รับผลประโยชน์ในการเข้าถึงบริการที่จำเป็น

การทำงานผ่านการจัดการกรณี “ทั้งผู้เสียหายและผู้ให้การดูแล ได้รับฟังซึ่งกันและกัน และพวกเขา ค้นพบการแก้ปัญหาด้วยกัน หากมีประเด็นปัญหาใดๆ” (ผู้ ให้บริการในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำ โขง)

ในการจัดการรายกรณีต้องทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงบริการการกลับคืนสู่สังคมและสิทธิที่ กำหนดไว้ในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ผลลัพธ์ที่สำคัญสามประการของการจัดการรายกรณีในอนุ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง คือ สนับสนุนกระบวนการการกลับคืนสู่สังคม นำไปสู่การส่งต่อกรณีสำหรับบริการอื่น และมีส่วนทำ ให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อการกลับคืนสู่สังคมในกลุ่มผู้ให้บริการ

⁵³ โปรดดู สังคมการจัดการรายกรณีของสหรัฐอเมริกา (Case Management Society of America) (พ.ศ. 2553) มาตรฐานการปฏิบัติสำหรับการจัดการรายกรณี (Standards of Practice for Case Management) ชาร์ลสันส์: สังคมการจัดการรายกรณีของสหรัฐอเมริกา สามารถดูเพิ่มเติมออนไลน์ได้ที่ <http://www.cmsa.org/portals/0/pdf/memberonly/standardsofpractice.pdf>

สนับสนุนกระบวนการกลับคืนสู่สังคม การจัดการรายกรณีมีบทบาทสำคัญในกระบวนการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมเพื่อหลีกเลี่ยง “ความท้อแท้” ในกรณีอื่นการจัดการรายกรณีทำหน้าที่เสมือนเป็นตาข่ายความปลอดภัย เมื่อมี “ความท้อแท้” เกิดขึ้น เนื่องจากรายกรณีได้รับการดูแลจัดการตลอดเวลาจึงมีการจัดหาบริการและการสนับสนุนเพื่อช่วยแก้ไขวิกฤตซึ่งเป็นวิธีที่ส่งผลให้การกลับคืนสู่สังคมประสบความสำเร็จ การจัดการแต่ละรายกรณีที่ต้องเนื่องทำให้หน่วยงานสามารถระบุปัญหาได้ในช่วงเริ่มต้นและทำงานร่วมกับผู้ได้รับประโยชน์เพื่อจัดการปัญหาเหล่านั้น การจัดการรายกรณีมักมีความสัมพันธ์ (เชิงบวก) โดยตรงต่อผลลัพธ์ของการกลับคืนสู่สังคม

นำไปสู่การส่งต่อรายกรณีไปยังบริการอื่น การจัดการรายกรณีเชื่อมโยงกับกระบวนการส่งต่อรายกรณีที่มีประสิทธิภาพ เมื่อหน่วยงานติดตามและทำงานร่วมกับผู้ได้รับประโยชน์เป็นประจำต่อเนื่อง พวกเขาจึงสามารถระบุประเด็นปัญหาต่างๆ และส่งต่อผู้ได้รับประโยชน์ (และครอบครัวของพวกเขา) ไปหน่วยงานอื่นเพื่อรับบริการที่เหมาะสม การส่งต่อรายกรณีมีทั้งส่งต่อไปหน่วยงานหรือสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์และหน่วยบริการสังคมทั่วไป

มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อการกลับคืนสู่สังคมในกลุ่มผู้ให้บริการ การจัดการรายกรณีมีส่วนทำให้ผู้ให้บริการมีความรู้และความสามารถด้านการกลับคืนสู่สังคม ทำให้ผู้ให้บริการสามารถติดตามอย่างใกล้ชิดและเข้าใจถึงทิศทางการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมที่หลากหลาย และเข้าใจว่าอะไรที่ทำให้ (และไม่ทำให้) อะไรนำไปสู่ (และไม่นำไปสู่) การกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งย่น โดยทั่วไปการจัดการรายกรณีระยะยาวทำให้เจ้าหน้าที่ด้านแผนงานและผู้สนับสนุนงบประมาณสามารถประเมินผลลัพธ์ของการกลับคืนสู่สังคม โดยใช้มาตรฐานที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม และตัวชี้วัดที่สามารถตรวจสอบได้

การจัดการรายกรณีและการติดตามที่ต่อเนื่องควรเป็นไปตามความสมัครใจ ซึ่งควรมีการปรึกษาหารือกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และมีการแจ้งข้อมูลให้ทราบเพื่อให้ผู้เสียหายให้ความยินยอมเสียก่อน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางคนไม่ต้องการให้หน่วยงานช่วยเหลือไปเยี่ยมพวกเขาในหมู่บ้าน เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นการ “ระบุ” ให้คนในชุมชนทราบ และอาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติและแม้กระทั่งการตีตรา บางคนยินดีรับการติดต่อทางโทรศัพท์หรือพบในเมืองใกล้เคียง การทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อร่วมกันกำหนดวิธีการจัดการรายกรณีที่เหมาะสมที่สุดนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการเป็นไปตามหลักจริยธรรมและเหมาะสม รวมทั้งไม่ละเมิดสิทธิและความเป็นอยู่ของพวกเขา

การดำเนินงานโดยยึดมั่นในหลักจริยธรรมกับเด็กและผู้ใหญ่ต้องอาศัยการอบรมในเรื่องจริยธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำงานด้านการติดตามการกลับคืนสู่สังคมอย่างเพียงพอ รวมถึงให้การอบรมแก่บุคคลอื่นซึ่งติดต่อกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้แปลหรือล่าม เจ้าหน้าที่ด้านธุรการ เจ้าหน้าที่ภาคสนาม ฝ่ายการบริหารจัดการองค์กร ผู้สนับสนุนงบประมาณและอื่นๆ

*ข้อคำหนึ่งพิเศษสำหรับเด็ก เด็กมีแนวโน้มที่ต้องใช้ระยะเวลาในการจัดการรายการและดูแลติดตามในการกลับคืนสู่สังคม เนื่องจากสภาวะการณ์ที่เฉพาะและเปราะบางของเด็ก และเพราะเด็กไม่สามารถดูแลตัวเองได้ นอกจากนี้ ประเภทของความช่วยเหลือที่จำเป็นต่อเด็ก เช่น การศึกษาอย่างเป็นทางการ โดยทั่วไปมีระยะเวลายาวนานหลายปี ในบางกรณีเด็กที่ถูกค้ำชูได้รับรับการสนับสนุนและดูแลติดตามโดยผู้ให้บริการมานานหลายปี เด็กหญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำชูภายในประเทศเพื่อใช้แรงงานได้รับความช่วยเหลือครั้งแรกให้กลับเข้าโรงเรียนในปี พ.ศ. 2551 ตอนที่สัมภาษณ์เธอในปี พ.ศ. 2555 เธอยังคงได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาและการสนับสนุนอื่นหากจำเป็น เธอติดต่อกับเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ และความก้าวหน้าในกรณีของเธอได้รับการดูแลติดตามอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ถูกค้ำชูบางคนแทบไม่ได้รับการจัดการและดูแลติดตามกรณีเลย

ในกรณีของเด็ก การจัดการรายการควรให้ครอบครัวหรือผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วม ผู้จัดการรายการใช้วิธีการในการสร้างความสัมพันธ์เพื่อทำงานกับผู้ที่ได้รับประโยชน์และครอบครัวเพื่อทำให้พวกเขาเกิดพลังเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและความสามารถในการแก้ปัญหาของพวกเขาเข้าช่วยแก้ไขปัญหาหากจำเป็น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการขอรับบริการและทรัพยากรในชุมชนของพวกเขา และทำงานเพื่อช่วยคุ้มครองผู้ที่ได้รับประโยชน์และครอบครัวของพวกเขา ซึ่งบางครั้งพวกเขาไม่อยู่ในฐานะที่จะทำเช่นนั้นได้ด้วยตัวเอง

การทำงานการจัดการรายการกับเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำชูนั้นควรให้เด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมและมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดข้อผูกพันทางกฎหมายให้รัฐสนับสนุนให้เด็กที่สามารถมีมุมมองความคิดเห็นของตนได้ย่อมมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นในทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่อพวกเขา และมีการให้นำหน้ากับมุมมองเหล่านั้นที่สอดคล้องกับอายุและวุฒิภาวะของเด็ก อย่างไรก็ตามการทำงานลักษณะเช่นนี้มักไม่ได้เกิดขึ้นเสมอไปในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพราะความต้องการของเด็กและเยาวชนที่ถูกค้ำชูมักถูกกำหนดโดยผู้ให้บริการหรือผู้ให้บริการโดยมีการปรึกษากับพ่อแม่หรือผู้ปกครองฝ่ายเดียวเท่านั้น เด็กหญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำชูไปประเทศมาเลเซียเพื่อเป็นขอทานและชายของ เมื่อเธอกลับบ้านเธอได้รับความช่วยเหลือโดยองค์กรตามที่เราต้องการและเธอก็รู้สึกขอบคุณที่ได้รับความช่วยเหลือดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับการสอบถามว่าเธอมีความกังวลใดๆ เกี่ยวกับการรับความช่วยเหลือหรือไม่ เธอแสดงข้อขัดข้องใจที่ไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการตัดสินใจเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่เธอได้รับสำหรับแผนการกลับคืนสู่สังคมและชีวิตของเธอในระยะยาว เธออธิบายว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือมาพบเธอ พวกเขาพูดคุยกับแม่ของเธอเท่านั้นแต่ไม่ได้ปรึกษากับเธอเลย

ข้อ 25 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดว่าเด็กในแผนการกลับคืนสู่สังคมมีสิทธิได้รับการจัดการและดูแลติดตามรายการ⁵⁴ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิของเด็กในการได้รับแจ้งเกี่ยวกับแผนการกลับคืนสู่สังคมอย่างครบถ้วนรวมทั้งโอกาสที่เสนอให้ ตลอดจนความเสี่ยงหรือข้อจำกัดที่มี และเด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมหรือระบับความยินยอมโดยมีการบอกกล่าว (และความยินยอมที่ต่อเนื่อง) ในการมีส่วนร่วมในแผนการกลับคืนสู่สังคมแก่เด็กที่ถูกค้ำชูนั้นควรสนับสนุนให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการออกแบบ การดำเนินงาน และการแก้ไขแผนการกลับคืนสู่สังคม

⁵⁴ ข้อ 25 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กว่า “รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็ก ผู้ซึ่งได้รับการจัดหาโดยหน่วยงานที่มีอำนาจสำหรับวัตถุประสงค์ของการดูแล การคุ้มครอง หรือการบำบัดรักษาสุขภาพทั้งทางร่างกายหรือจิตใจในอันที่จะได้รับการพบทวนการบำบัดรักษาที่ให้แก่เด็กเป็นระยะๆ ตลอดจนสภาวะแวดล้อมอื่นที่พึงที่เกี่ยวกับจัดการดังกล่าว”

ข้อท้าทายในการจัดการรายกรณี

การจัดการรายกรณีเป็นศูนย์กลางในการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคม บางหน่วยงานหรือสถาบันในภูมิภาคดูแลติดตามผู้ได้รับประโยชน์เป็นเวลาสองถึงสามปี ติดตามกรณีของพวกเขาเป็นประจำ และสิ่งที่สำคัญคือการจัดสรรเวลาเพื่อสนับสนุนในกรณีที่มีความจำเป็นหรือวิกฤต การดำเนินงานดังกล่าวมีผลกระทบเชิงบวกต่อการกลับคืนสู่สังคมที่ประสบความสำเร็จและเป็นผลให้หลายกรณีของการกลับคืนสู่สังคมประสบความสำเร็จและยั่งยืน

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการจัดการรายกรณี

หญิงชาวลาเวนคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือเป็นเวลาสองถึงสามปีระหว่างที่เธอได้รับการฝึกอบรมการทำผมและได้รับการสนับสนุนเพื่อตั้งร้านของเธอ ปัจจุบันเธอไม่ได้รับความช่วยเหลืออีกต่อไปแล้วแต่ผู้ให้บริการยังคงติดต่อกับเธอเป็นประจำ “ตอนนี้ฉันไม่ได้รับความช่วยเหลือใดแล้ว แต่ [องค์กร] โทรหาฉันเดือนละครั้งเพื่อถามฉันว่ายังโอเคกับงานของฉันอยู่หรือไม่”

หญิงคนหนึ่งจากประเทศเมียนมาถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงาน เมื่อได้รับสอบถามว่าความช่วยเหลือใดเป็นประโยชน์มากที่สุด เธอก้าวถึงการติดต่อเป็นประจำกับนักสังคมสงเคราะห์ที่มาเยี่ยมและดูแลเธอและครอบครัวของเธอ เธอแสดงความพึงพอใจและความรู้สึกชื่นชมต่อวิธีการจัดการรายกรณี เธอก้าวว่า “ฉันขอความช่วยเหลือนี้มากที่สุด”

หญิงเวียดนามคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์ไปประเทศมาเลเซียเพื่อบังคับแต่งงานชื่นชมการติดต่อที่ต่อเนื่องกับเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เธออธิบายว่าเจ้าหน้าที่ใจดีและดูแลเธอเป็นประจำแม้ว่าเวลาผ่านไป และมันทำให้เธอรู้สึกสบายใจและมีความมั่นใจ

หญิงไทยคนหนึ่งซึ่งถูกค้ำมนุษย์เพื่อค้าประเวณีไปประเทศญี่ปุ่นมีการติดต่อเป็นประจำกับนักสังคมสงเคราะห์ตลอดช่วงเวลาการกลับคืนสู่สังคม นักสังคมสงเคราะห์โทรหาเธออย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบว่าเธอเป็นอย่างไรบ้างในแง่มุมมองต่างๆ ของชีวิตของเธอและเพื่อตรวจสอบว่าเธอมีปัญหาใดๆ หรือมีความต้องการความช่วยเหลือที่ยังไม่ได้รับหรือไม่ เพราะเธอมีอาการเรื้อรังทางการแพทย์ที่จำเป็นต้องใช้ยารักษา นักสังคมสงเคราะห์ยังทำให้มั่นใจว่าเธอสามารถเข้าถึงยาที่เธอต้องการเพื่อรักษาอาการของเธอและเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้หากจำเป็น

ชายหนุ่มคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์ภายในประเทศเมียนมาเพื่อใช้แรงงานอธิบายว่าเขามีการติดต่อและได้รับความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลจากผู้จัดการรายกรณีของเขา ผู้จัดการรายกรณีของเขาได้ออกแบบแผนการกลับคืนสู่สังคมร่วมกับเขาและพบกับเขาทุกสามเดือนเพื่อตรวจสอบว่าทุกอย่างเป็นอย่างไร และเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาหรือความต้องการใดๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการพบกันครั้งก่อน เขาอธิบายว่าการได้รับการติดต่อและการสนับสนุนที่ต่อเนื่องเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับเขาและมีส่วนช่วยอย่างมากต่อการกลับคืนสู่สังคมของเขา

การจัดการรายกรณีระยะยาวและการดูแลตรวจสอบไม่ได้เป็นบรรทัดฐานการทำงานให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคน จริงๆ แล้วมีหลายกรณีที่รายงานว่าเมื่อกลับถึงบ้านของพวกเขา มีการติดต่อที่ไม่เพียงพอหรือบางครั้งไม่มีการติดต่อกับหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือหรือสถาบันที่ให้การสนับสนุนทางสังคมเลย โดยทั่วไปนั้น

มีผลกระทบในทางลบต่อความเป็นอยู่ที่ดีและการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขา ข้อท้าทายในการจัดการรายกรณีระยะยาวรวมถึง

1. การจัดให้มีการจัดการรายกรณีเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย
2. การจัดการรายกรณีเป็นเพียงระยะสั้นเท่านั้น
3. การขาดทรัพยากร

1. การจัดให้มีการจัดการรายกรณีเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนไม่ได้รับการจัดการรายกรณี ซึ่งหมายถึงการไม่ได้รับความช่วยเหลือในระยะยาวและการไม่ได้รับการส่งต่อรายกรณีเพื่อขอความช่วยเหลือกับปัญหาที่พวกเขาเผชิญในขั้นตอนต่างๆ ของการกลับคืนสู่สังคม ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ดูเหมือนว่าไม่ได้ใช้วิธีการที่เป็นระบบหรือเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานในการดำเนินการประเมินความต้องการของผู้เสียหาย ในหลายกรณี การประเมินความต้องการของแต่ละบุคคลเป็นการประเมินอย่างรวดเร็วมาก และทำ “เพียงครั้งเดียวเท่านั้น” ในกรณีอื่นๆ ไม่มีการจัดทำ การประเมินความต้องการที่เป็นระบบและเป็นรายบุคคล โดยทั่วไปมักพบว่ามี การจัดการประเมินความต้องการที่เป็นระบบภายใต้แผนงานของสถานคุ้มครองมากกว่าที่อื่น อย่างไรก็ตาม แม้แต่ในแผนงานของสถานคุ้มครองก็ไม่ได้มีการพิจารณา สถานการณ์และความต้องการเฉพาะบุคคลอย่างรอบคอบเสมอไป

มีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนหนึ่งอธิบายว่าได้รับการเสนอ (และยอมรับ) การบริการและการอบรมที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา และพวกเขาดูเหมือนไม่ได้รับคำแนะนำที่เพียงพอจากผู้ปฏิบัติงานสำหรับรายกรณี (case workers) เพื่อให้ทิศทางต่อการตัดสินใจและทางเลือกแก่พวกเขา ในบางกรณีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ขอความช่วยเหลือที่เฉพาะเจาะจงมากเพื่อให้ตรงตามความต้องการในแต่ละบุคคลหรือเป้าหมายของพวกเขา แต่กลับได้รับ “การปฏิเสธ” จากผู้ให้บริการเนื่องจากความช่วยเหลือที่ขอ นั้นไม่ใช่รูปแบบการให้ความช่วยเหลือพื้นฐานของหน่วยงาน

แม้ว่ามีการจัดการประเมินความต้องการรายบุคคลขึ้นแต่ก็มักทำในระยะเวลาที่จำกัด กล่าวคือมีการประชุมเพียงครั้งเดียวและเสนอชุดการให้บริการที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าและคัดเลือกไว้ในการให้บริการ โดยทั่วไปผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ได้กล่าวถึงการหารือกับผู้ให้บริการเรื่องความเหมาะสมและความเป็นไปได้เกี่ยวกับทางเลือกด้านความช่วยเหลือต่างๆ หรือเกี่ยวกับการที่ผู้ให้บริการเสนอที่จะสำรวจทางเลือกด้านความช่วยเหลืออื่นที่อาจเหมาะสมกับพวกเขามากกว่า นอกจากนี้ พวกเขายังไม่ได้กล่าวถึงการให้โอกาสแก่พวกเขาในการพิจารณาสิ่งที่พวกเขาเองต้องการหรือให้เวลาในการสะท้อนให้เห็นถึงทางเลือกที่หลากหลาย

การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป การจัดการรายกรณีเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในระยะยาว ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนจำเป็นต้องมีการจัดการรายกรณีพิเศษเฉพาะสำหรับระยะเวลาสองถึงสามปีก่อนที่จะสามารถ(กลับ)คืนสู่สังคมอย่างประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม การดูแลจัดการกรณีพิเศษนั้นมักลดลงเมื่อเวลาผ่านไป โดยผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องการการดูแลจัดการกรณีพิเศษน้อยลงหลังจากที่พวกเขาเริ่มมีความมั่นคง อย่างไรก็ตาม การ(กลับ)คืนสู่สังคมไม่ใช่กระบวนการที่ตรงไปตรงมาเสมอไป และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เผชิญกับความท้าทายและความล้มเหลวได้ตลอดเวลา เมื่อเผชิญกับวิกฤตหรือความท้าทาย การดูแลจัดการกรณีพิเศษอาจจำเป็นสำหรับช่วงระยะใดระยะเวลาหนึ่ง ควรมีการจัดการรายกรณีให้กับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต่อไป ถึงแม้ว่ากรณีนั้นประสบความสำเร็จและสิ้นสุดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในกรณีนั้นแล้ว

2. การจัดการรายกรณีเป็นเพียงระยะสั้นเท่านั้น ในหลายกรณีความช่วยเหลือเป็นบริการแบบ “เพียงครั้งเดียวเท่านั้น (one-off)” หรือเป็นความช่วยเหลือระยะสั้นโดยมีการติดตามผลในระยะยาวเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย ยกตัวอย่างเช่น เด็กชายคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือในเบื้องต้นเพื่อกลับไปโรงเรียน แต่ต่อมาเขาต้องออกจากโรงเรียนเพราะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจในครอบครัวของเขา ซึ่งเขาต้องช่วยแก้ปัญหาด้วยการทำงาน ในการจัดการรายกรณีของเด็กชายนี้ การดูแลที่เหมาะสมอาจต้องอาศัยการส่งต่อกรณีของพ่อแม่ของเด็กเพื่อเข้ารับความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ (เช่น กิจกรรมสร้างเสริมรายได้หรือการจัดหางาน) ซึ่งทำให้เด็กสามารถไปโรงเรียนได้ในขณะที่พ่อแม่ของเขาทำงาน การจัดการรายกรณีในระยะยาวส่งผลกระทบต่อผลกระทบบวกต่อความสำเร็จของการกลับคืนสู่สังคมและการให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นมากต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3. การขาดทรัพยากร บ่อยครั้งที่การขาดการจัดการรายกรณีนั้นเป็นผลมาจากการขาดทรัพยากรภายในหน่วยงานความช่วยเหลือหรือสถาบันของรัฐ การจัดการรายกรณีเป็นงานที่ต้องใช้คนจำนวนมากซึ่งเกี่ยวข้องกับ การติดต่อกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตลอดระยะเวลา เจ้าหน้าที่และทรัพยากรที่เพียงพอจำเป็นในการ ดำเนินการจัดการรายกรณี ซึ่งเป็นความท้าทายเมื่อหน่วยงานหรือสถาบันมีกรณีค้ามนุษย์จำนวนมาก และ/หรือ จำนวนผู้จัดการรายกรณีที่จำกัด การพิจารณาและข้อจำกัดอีกประการหนึ่งนอกเหนือไปจากทรัพยากรบุคคลากรที่ เกี่ยวข้องนั้นคือทรัพยากรที่จำเป็นต่อการรักษาการติดต่อกับผู้ได้รับประโยชน์ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางขนส่ง ค่าโทรศัพท์ และอื่นๆ

กรณีศึกษาเรื่องข้อท้าทายในการจัดการรายกรณีและการดูแลติดตามในระยะยาว

ชายชาวกัมพูชาคนหนึ่งได้รับงบประมาณเพื่อเลี้ยงเปิด แต่เขาไม่มีประสบการณ์ในงานประเภทนี้และขาดทักษะการทำงานนี้ เปิดชุดแรกที่เขาซื้อมาไม่นานก็ล้มตายลงทำให้เขาเป็นหนี้เนื่องจากต้องหาซื้อเปิดชุดใหม่ ผู้ให้บริการไม่ได้ติดตามดูแลกรณีของเขาในช่วงเวลานั้น เขาถูกทิ้งให้พยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเองทั้งๆ ที่เขาขาดทักษะในการเลี้ยงเปิดหรือการทำธุรกิจโดยทั่วไป เขายังคงประสบปัญหาในการพยายามเลี้ยงเปิดและเป็นหนี้เพิ่มเพราะพยายามรักษารัฐกิจของเขาไว้ เขาไม่ได้รับการติดต่อใดๆ จากผู้ให้บริการเพื่อติดตามความคืบหน้าของเขา เป็นผลให้เขาเผชิญสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เลวร้ายกว่าตอนที่เขายังไม่ได้รับเปิดจากผู้ให้บริการช่วยเหลือ

ชายชาวลาวคนหนึ่งเล่าให้ฟังว่าหน่วยงานให้ความช่วยเหลือมาเยี่ยมเขาเมื่อเขากลับบ้านในช่วงแรก และหลังจากนั้นก็ให้เครื่องสูบน้ำกับเขา เขาไม่มีการติดต่อกับหน่วยงานนั้นอีกเลยตั้งแต่เขาได้รับเครื่องสูบน้ำ “ไม่มีการติดต่อหลังจากที่พวกเขาให้เครื่องสูบน้ำมา พวกเขาไม่ได้มาเยี่ยมฉันอีกต่อไป”

ชายชาวกัมพูชาคนหนึ่งได้รับการช่วยเหลือในเบื้องต้นเมื่อเขากลับบ้าน แต่ไม่มีการติดตามหรือสนับสนุนจากหน่วยงานอีกเลย “[หน่วยงาน] ช่วยฉันเมื่อฉันกลับไปบ้านเกิดเป็นเวลาสองเดือน พวกเขาให้เปิด 130 ตัวมาเลี้ยง มันเป็นความช่วยเหลือแบบครั้งเดียวจบสำหรับฉัน”

ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกค้ามนุษย์จากประเทศเมียนมาไปประเทศจีนเพื่อบังคับแต่งงานได้รับความช่วยเหลือในการกลับบ้านและความช่วยเหลือทางการเงินในเบื้องต้นเมื่อเธอเดินทางกลับถึงบ้าน ผู้ให้บริการมาเยี่ยมเธอที่บ้านครั้งหนึ่งเพื่อประเมินความต้องการของเธอ แต่เธอก็ไม่ได้รับการติดต่อตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาและไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ เพิ่มเติม

รายการสำหรับตรวจสอบ (Checklist) ข้อพิจารณาหลักในการจัดการรายกรณีระยะยาว

แผนงาน

ดำเนินการประเมินความต้องการของแต่ละบุคคล ควรจัดทำการประเมินความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นรายบุคคลเพื่อประเมินสถานการณ์และความต้องการที่เฉพาะเจาะจงและความสนใจของพวกเขา การให้ความช่วยเหลือควรได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามการประเมินความต้องการนี้ นอกจากนี้ การประเมินความต้องการควรได้รับการทบทวนและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

ออกแบบและดูแลติดตามแผนการกลับคืนสู่สังคมโดยร่วมมือกับผู้เสียหายการค้ามนุษย์แต่ละคน ผู้จัดการรายกรณีควรทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อออกแบบแผนการกลับคืนสู่สังคมของแต่ละบุคคลให้ตรงกับความต้องการและเป้าหมายระยะยาวของพวกเขา ให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกระบวนการนี้และได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับแผนการกลับคืนสู่สังคมในทุกแง่มุม รวมทั้งโอกาสต่างๆ ที่เสนอให้ ตลอดจนความเสี่ยงหรือข้อจำกัดที่มี และทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์รู้สึกที่สามารถให้หรือระงับความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวและเต็มใจ (และความยินยอมที่ต่อเนื่อง) ในการมีส่วนร่วมในแผนการกลับคืนสู่สังคม ความคืบหน้าของแผนการกลับคืนสู่สังคมควรได้รับการประเมินอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลาโดยการปรึกษาหารือและพูดคุยกับผู้รับผลประโยชน์

ประสานงานและอำนวยความสะดวกในการให้บริการแทนผู้เสียหายการค้ามนุษย์ บนพื้นฐานของสถานการณ์และความต้องการความช่วยเหลือของแต่ละบุคคล แจ้งให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทราบอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับบริการทั้งหมดที่จัดให้โดยผู้ให้บริการต่างๆ และส่งต่อกรณีหรืออำนวยความสะดวกให้พวกเขาสามารถเข้าถึงบริการเหล่านี้ นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงบริการสำหรับสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งหากไม่ได้รับความช่วยเหลือดังกล่าวอาจส่งผลเสียต่อการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

พัฒนาระบบการจัดการรายกรณีสำหรับการทำงานร่วมกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ องค์กรและสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรพัฒนาระบบการจัดการรายกรณีที่เชื่อมโยงกันตามแผนการกลับคืนสู่สังคมที่ได้รับการดำเนินการ ผู้จัดการรายกรณีทุกคนควรได้รับการอบรมและการทำงานตามระบบการจัดการรายกรณีนี้

ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนในการจัดการรายกรณีและการกำกับดูแล จัดตั้งผู้จัดการรายกรณีให้แก่ผู้รับประโยชน์ในแต่ละรายให้เป็นผู้รับผิดชอบการสนับสนุนและความช่วยเหลือของพวกเขา การแต่งตั้งบุคคลกำกับดูแลกรณีมีส่วนช่วยในการสร้างความมั่นใจว่ากรณีนั้นจะได้รับการประสานงาน ดูแลตรวจสอบ และการให้บริการแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นไปตามมาตรฐานขั้นพื้นฐาน ในทางกลับกันผู้จัดการรายกรณีควรได้รับการกำกับดูแลในการทำงานของพวกเขา

☑ พัฒนาศูนย์บริการเพื่อสนับสนุนการจัดการรายกรณีในระยะยาว ความสำเร็จของการกลับคืนสู่สังคมขึ้นอยู่กับ การติดตามผลที่ต่อเนื่องกับบุคคลที่ได้รับการบริการ ควรใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและทุ่มเทให้กับการ สนับสนุนเพื่อให้มีการจัดการรายกรณีให้กับผู้เสียหาย

☑ การจัดการรายกรณีควรเป็นความสมัครใจและได้รับการดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การจัดการรายกรณีและการติดตามผลที่ต่อเนื่องควรเกิดจากความสมัครใจและ ควรได้รับการดำเนินการเมื่อมีการหารือกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เท่านั้น การจัดการรายกรณีควรได้รับการ ดำเนินการให้สอดคล้องกับวิธีที่ผู้เสียหายต้องการสำหรับกรณีของพวกเขา ผู้ให้บริการควรทำงานร่วมกับ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อระบุวิธีที่ดีที่สุดในการดำเนินการจัดการรายกรณี

☑ จัดการอุปสรรคทางด้านภาษา จัดการอุปสรรคทางด้านภาษาทั้งหมดในการดำเนินงานจัดการรายกรณี ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือและแผนการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขาทั้งหมด และมีการหารือกับผู้เสียหายในทุกขั้นตอนในภาษาที่พวกเขาสามารถเข้าใจและสื่อสารได้

ข้อพิจารณาพิเศษสำหรับเด็ก

☑ การติดตามหาครอบครัวควรได้รับการดำเนินการในวิธีการที่ปลอดภัยและมีจริยธรรม ผู้ให้บริการมี หน้าที่ในการติดตามหาสมาชิกในครอบครัวของเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ “โดยเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้” ไม่ว่าขั้นตอนใดๆ ในการติดตามหาครอบครัวของเด็กต้องไม่ทำให้เด็กหรือครอบครัวของพวกเขามีความเสี่ยง ในบางกรณีการ ติดตามหาครอบครัวอาจทำได้หรือไม่เหมาะสม และก่อนดำเนินการใดๆ ต้องมีการประเมินว่าจะอะไรคือประโยชน์ สูงสุดของเด็ก

☑ ให้เด็กมีส่วนร่วมในทุกด้านของการจัดการรายกรณี เด็กควรมีส่วนร่วมในการหารือเพื่อวางแผนและ ดำเนินการตามแผนการกลับคืนสู่สังคมเป็นรายบุคคล และถือเป็นส่วนหนึ่งของงานการจัดการรายกรณี พัฒนา และดำเนินการระเบียบและขั้นตอนในการทำงานร่วมกับเด็กอย่างเป็นมิตรโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ มีจริยธรรม และเพิ่มขีดความสามารถของเด็ก

☑ ทำงานร่วมกับครอบครัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กในการจัดการรายกรณี ผู้จัดการรายกรณี ไม่ควรทำงานกับเด็กที่ถูกค้ามนุษย์เท่านั้นแต่ควรทำงานกับครอบครัวหรือผู้ปกครองของพวกเขาด้วย โดย ตระหนักและเข้าถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน และตรวจสอบว่าสิ่งเหล่านี้มี อิทธิพลต่อการกลับคืนสู่สังคมของเด็กอย่างไร

นโยบาย/การรณรงค์

☑ จัดให้มีและปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณที่มีจริยธรรม การจัดการรายกรณีทั้งหมดจำเป็นต้องเป็นไป ตามมาตรฐานจริยธรรมสูงสุดรวมถึงหลักการของการรักษาความลับ การไม่เลือกปฏิบัติ หลักการไม่ใช้การตัดสินตี คำมาเป็นเครื่องชี้้นำในการกระทำ และการรักษาความเป็นส่วนตัว การยึดมั่นในหลักจริยธรรมสำหรับทั้งเด็กและ ผู้ใหญ่ต้องอาศัยการที่ผู้จัดการแผนการกลับคืนสู่สังคมได้รับการอบรมในเรื่องจริยธรรมและวิธีการตามหลักสิทธิ

มนุษย์ชนอย่างเพียงพอ รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ติดต่อกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ทั้งผู้ให้บริการ ผู้ปฏิบัติงานสำหรับรายกรณี และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งทำงานสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง

☑ **สร้างเสริมศักยภาพการทำงานด้านสังคมและการจัดการรายกรณี** ส่งเสริมและเสริมสร้างบทบาทของการบริการทางสังคมของรัฐและหน่วยงานคุ้มครองเด็กรวมทั้งหน่วยงานภาคประชาสังคมในด้านการจัดการรายกรณี เสริมสร้างความร่วมมือและการประสานงานการให้บริการด้านสังคมของรัฐในท้องถิ่นและองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมเพื่อสนับสนุนการดูแลติดตามและการจัดการรายกรณีในระยะยาว รวมถึงทำงานในการจัดการรายกรณีร่วมกันหากมีความจำเป็นและเหมาะสม

☑ **รณรงค์ให้มีทรัพยากรสำหรับการจัดการรายกรณี** จัดหาทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการบริการทางสังคมของรัฐและหน่วยงานภาคประชาสังคมในการดำเนินงานด้านการจัดการรายกรณีตลอดจนการติดตามการคืนสู่สังคมของผู้เสียหายในระยะยาว รณรงค์การจัดสรรงบประมาณทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อให้พนักงานสังคมสงเคราะห์ของภาครัฐมีทรัพยากรสำหรับการทำงานการจัดการรายกรณี

☑ **พัฒนาปรับปรุงและเสริมสร้างการส่งต่อกรณีเพื่อสนับสนุนการจัดการรายกรณี** ปรับปรุงระบบการส่งต่อรายกรณีทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขาสามารถเข้าถึงการสนับสนุนและการจัดการรายกรณีระยะยาวในชุมชนของพวกเขาต่อไป นอกจากนี้ ในกรณีของเด็กควรให้พวกเขามีส่วนร่วมในระบบการคุ้มครองเด็กในท้องถิ่น

6. บทสรุป

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อ่อนแอในภาคกลุ่มแม่น้ำโขงต้องทนทุกข์ทรมานที่หลากหลาย ซับซ้อน และมีความบอบช้ำจากประสบการณ์ค้ามนุษย์ หลายคนได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนต่างๆ ภายหลังจากการถูกค้ามนุษย์เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้และสามารถออกจากประสบการณ์ค้ามนุษย์ของพวกเขาบ่อยครั้งที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีประสบการณ์ทางเดินหลังถูกค้ามนุษย์ในแง่บวก หลายคนได้รับการคัดแยกทันเวลาและด้วยความละเอียดอ่อน ได้รับการส่งต่อเพื่อรับความช่วยเหลือทันทีหลังถูกค้ามนุษย์ ได้รับการช่วยเหลือให้กลับบ้าน รวมทั้งได้รับความช่วยเหลือและบริการที่หลากหลายในการกลับคืนสู่สังคมในชุมชนหรือประเทศของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนหนึ่งที่ได้ให้สัมภาษณ์แก่งานศึกษานี้ประสบความสำเร็จในการกลับคืนสู่สังคม ครอบครัว และชุมชนของพวกเขา และได้ดำเนินชีวิตหลังจากประสบการณ์ค้ามนุษย์ของพวกเขา ซึ่งเป็นเรื่องที่เราสามารถเรียนรู้ได้อย่างมากจากประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ และ “ความสำเร็จ” ในการกำหนดและดำเนินงานสำหรับแผนงานและนโยบายการกลับคืนสู่สังคมในอนาคต

ถึงแม้ว่ามีความสำเร็จเหล่านี้ แต่ก็ยังมีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนพบกับประสบการณ์หลังการค้ามนุษย์ที่ไม่ค่อยดีนักในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง พวกเขาไม่ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือเฉพาะราย ซึ่งอาจเป็นส่วนสำคัญในการฟื้นฟูและกลับคืนสู่สังคมหลังถูกค้ามนุษย์ ข้อค้นพบที่สำคัญของงานศึกษาวิจัย “หลังค้ามนุษย์” ซึ่งเป็นรากฐานของข้อเสนอแนะของเอกสารเล่มนี้คือกระบวนการกลับคืนสู่สังคมไม่ได้ดำเนินไปอย่างรวดเร็วเสมอไปและไม่ได้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มาตรฐานและหลักการที่หลากหลายซึ่งได้รับการร่างในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลายคนไม่ได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับความช่วยเหลือที่ไม่เพียงพอ และผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนน้อยมากที่ได้รับการดูแลในแบบที่เรียกได้ว่าเป็น “การดูแลที่ครอบคลุม” บางคนปฏิเสธความช่วยเหลือในขณะที่มีความต้องการแบบเร่งด่วน เพราะความช่วยเหลือไม่ตรงตามความต้องการของเขาหรือไม่เข้ากับสถานการณ์ในชีวิตจริงของพวกเขาหลังถูกค้ามนุษย์ และบางคนได้รับความช่วยเหลือที่ไม่เพียงพอทั้งในรูปแบบ คุณภาพและขอบเขตความช่วยเหลือ เราสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ไม่ประสบความสำเร็จเหล่านี้ได้มากมาย อย่างน้อยเพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุงและสร้างเสริมศักยภาพในการคัดแยก การส่งกลับ และการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หน่วยงานบริการที่ทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมให้กับรายกรณีได้จัดหาบริการที่จำเป็นให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตามยังมีประเด็นปัญหาที่สำคัญต่อการบริหารจัดการบริการเหล่านี้ ในการบริการทุกด้านถึงแม้ว่าเป็นแผนงานโครงการที่มีความเข้มแข็ง แต่ก็ยังมีส่วนที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อไป การปรับปรุงนี้รวมถึง การอบรมและสร้างศักยภาพของเจ้าหน้าที่ ความมุ่งมั่นเจตนาของการทำงานวิชาชีพ และทรัพยากรที่เพียงพอในการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคม สิ่งเหล่านี้ยังต้องอาศัยความยืดหยุ่นเพื่อให้การบริการมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงและเหมาะสมต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่หลากหลาย การปรับปรุงบริการต่างๆ เหล่านี้ต้องอาศัยการติดตามดูแลการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์รายบุคคล และที่สำคัญคือการติดตามเรื่องความช่วยเหลือด้านการกลับคืนสู่สังคมของหน่วยงานภาครัฐในระดับประเทศ การดำเนินงานตลอดจนการดูแลติดตามควรเป็นไปตามมาตรฐานด้านจริยธรรมที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

หน่วยงานให้บริการเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการดำเนินแผนงานการกลับคืนสู่สังคม การกลับคืนสู่สังคม เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องใช้กำลังคนเป็นอย่างมาก ซึ่งอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะวิชาชีพสูง ความละเอียดอ่อน จริยธรรมและความมุ่งมั่นในการทำงานกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตลอดระยะเวลาการทำงาน ดังนั้น จึงต้องอาศัยการลงทุนเพื่อพัฒนาทางวิชาชีพและศักยภาพของหน่วยงานบริการ การสร้างศักยภาพและทักษะนี้สามารถทำให้เกิดผลได้ทันทีว่าการกลับคืนสู่สังคมสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากนั้นจะ ดำเนินไปอย่างไร และที่สำคัญมากเช่นกันคือการดูแลตนเองของผู้ให้บริการ การมีความพร้อมทางกายและจิตใจ ของผู้ให้บริการมีส่วนช่วยพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของการดูแล ในการอภิปรายเรื่องของศักยภาพทางวิชาชีพ นั้น ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพในการให้บริการต้องประพฤติปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรมและมีความละเอียดอ่อน เจ้าหน้าที่วิชาชีพด้านการกลับคืนสู่สังคมทุกคนจำเป็นต้องมีภาวะความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน ทางวิชาชีพและจริยธรรมสูงสุด

ข้อแนะนำฉบับนี้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานสำหรับหน่วยงานบริการและผู้จัดทำนโยบายเพื่อความพยายามในการ สนับสนุนการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งแต่ละประเทศในอนุ ภูมิภาคนี้มีกรอบและการทำงานด้านการกลับคืนสู่สังคมที่แตกต่างกัน และแต่ละประเทศมีโอกาและข้อท้าทาย ที่มีลักษณะเฉพาะตัวในการสนับสนุนการกลับคืนสู่สังคม อย่างไรก็ตามการถอดบทเรียนจากผู้เสียหายจากการค้า มนุษย์ ตลอดจนคำแนะนำที่ใช้ได้จริงที่นำเสนอไว้ในข้อแนะนำฉบับนี้สามารถเป็นจุดเริ่มต้นที่เป็นประโยชน์ให้แก่ หน่วยงานบริการในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อพัฒนาความช่วยเหลือและการสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้า มนุษย์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการกลับคืนสู่สังคมของพวกเขาภายหลังจากการถูกค้ามนุษย์

